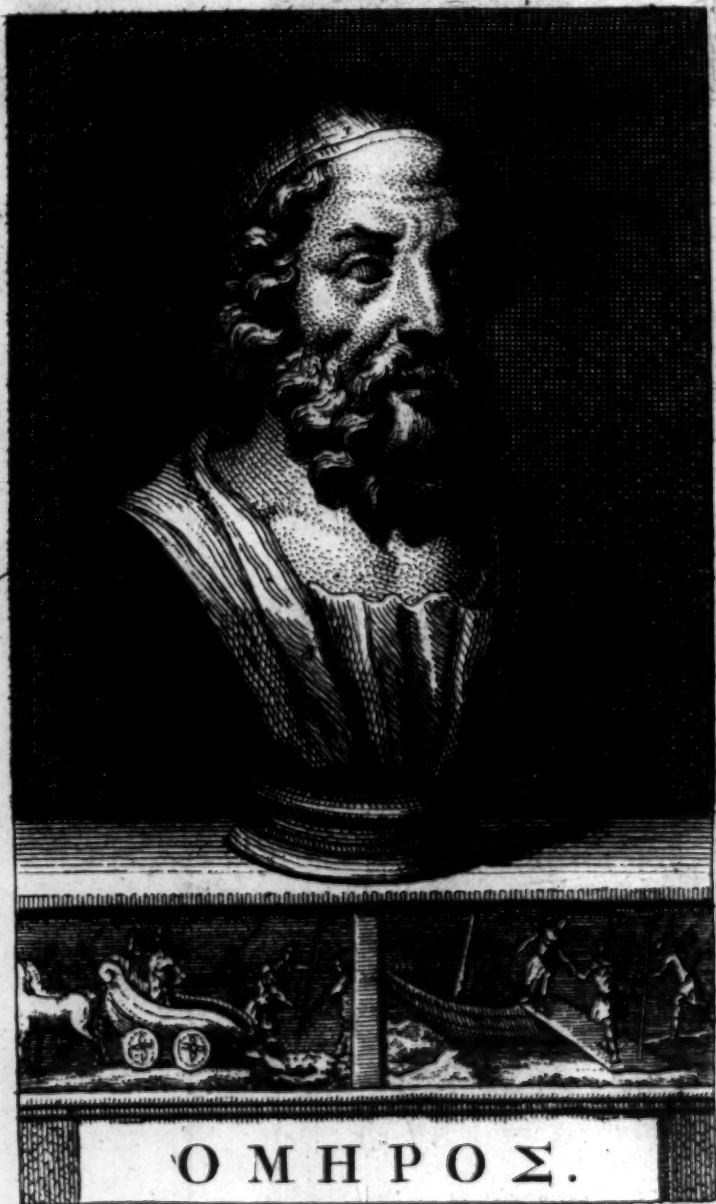
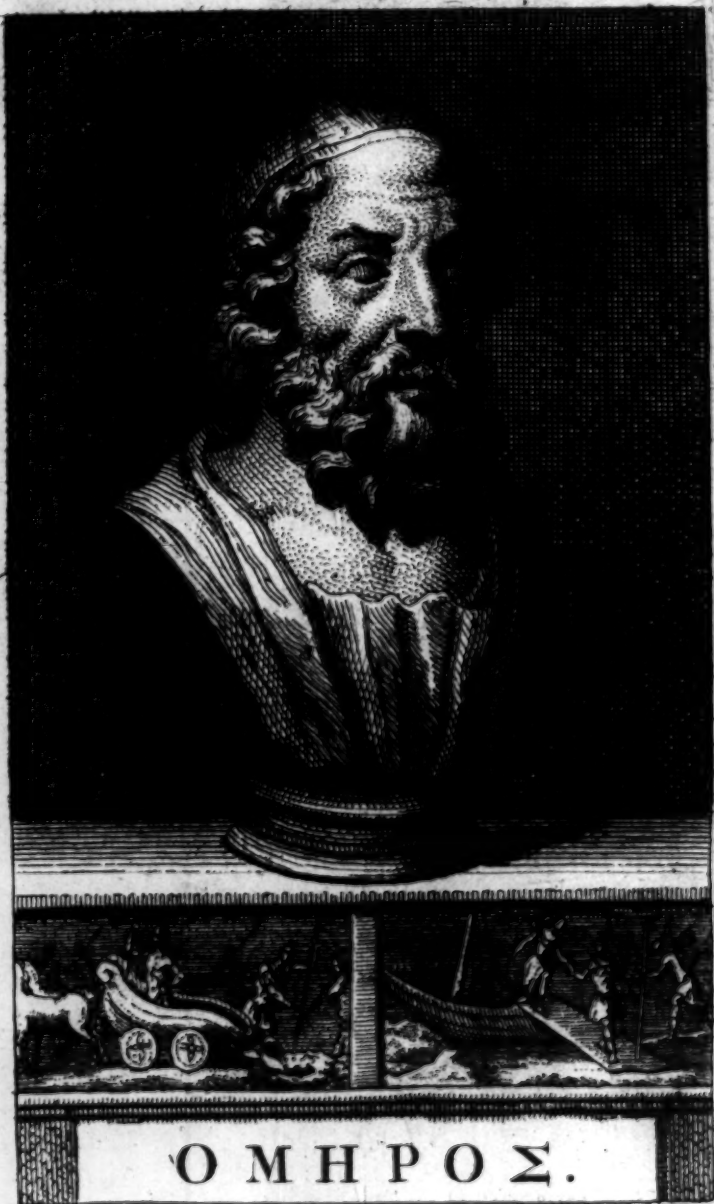

G. P. Gouche Sculp.

G. F. Gueche Soap

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ι Λ Ι Α Σ.

Adjicitur in Calceam

Interpretatio Latina.

L O N D I N I :

Ex Officinâ JACOBI TONSON, &
JOHANNIS WATTS.

M DCC XXII.

CUM PRIVILEGIO.

OMITTO

KLIX

admodum in Christo

Interpretatio Latina

EX LIBRIS
JOHANNIS WILHELMI
M.DCCXXII
CUM PRIVILEGIO

Scholis in Angliâ Celeberrimis:

ETONENSI,
WESTMONASTERIENSI

REGIIS:

WINTONIENSI,
CARTHUSIANÆ,

PAULINÆ

ET

MERCATORUM scissorum,

Hæc HOMERI Editio,

In Earum præcipuè Usum Concinnata,

Humillimè Offeritur

Dedicaturque.

Scholis in Anglia Celebratiss:

ETONENSIS

WESTMONASTERIENSIS

REGIS

WINTONIENSIS

CARTHUSIANAE

RADULPH

ET

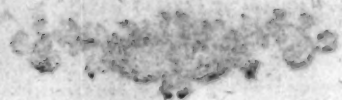
MERCATORUM Collegii

HAEC HOMERI Editionis

In Eam praecepit Ulm Concinnata

Hamilland Officium

Idedicantur

LECTORI S.

AVCA admodum, Lector si-
ve Erudite si-ve Erudiende, Ti-
bi dicenda habeo. Cur enim
Authorem per omnia secula
laudatissimum, nunc demum
cumularem laudibus, aut plus-
quam milles jam antehac repetitis, aut e-
tiam, si fieri id posset, novis? Præsertim
cùm nos Angli Homerum ipsissimum vi-
derimus linguâ nostrâ feliciter donatum,
notisque perspicuis acutè solidèque illustra-
tum?

Quod ad hanc Editionem attinet, Barne-
sium in Textu ferè semper secutus sum, nisi
ubi resolutionem vocalium Ionicam minimè
necessariam exhibuerit; & translationem
Accentuum a Voculis Encliticis aut ipse,
aut saltem Typographus neglexerit. At
Quoties Figuræ longius petita, puerisque
minùs obvise occurrebant, Editionem Ac-
curatam Oxoniensem A. 1714. præferen-
dam duxi. Quo enim aliqua Lectio faci-
lior, eò mihi videtur etiam præstantior, si
cui omnino Authoritati innitatur. Ab eo-
dem

LECTORI.

dem Barnesio Interpretationem Latinam
adjeci, paululum ab oculis legentium sub-
motam, ne verbum verbo ex opposito re-
sponderet, & discendum labori in volen-
dis Lexicis nimis parceretur. Quam nihilo-
minus utilem aliquando fore spero, cum in
difficilioribus locis consulenda, Commen-
tarii loco inservire possit. Siquis aliter sen-
serit, Illum penes erit sine Interprete, Ho-
mero frui.

Quali volumine, chartâ, aut caractere
donetur Liber, aliâque quæ ad Bibliopo-
lam potius spectant, tuis oculis investigan-
da relinquo. Neque enim is sum qui in hac
re quicquam contrâ supràve oculorum fi-
dem, Tibi persuadere aut possim aut velim.
His Frui, & Vale!

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ Α'.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α' ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΧΡΥΣΗΣ ἱερὸς πῦρ Ἀπόλλωνος παρθένου
ὅθι καὶ ναῦσ' αἰμον ἦ Ἑλλήων, βελόνης τε
πρώσας πλὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσίδα· καὶ α-
πολαβὼν δ', ἀλλὰ καὶ μετ' ὕβριος ὑποδίαχθεις
ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, εὐξάλο τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ἦ
Ἑλλήων. Λοιμοῦ δ' ὑπορρήν, καὶ πολλῶν, αἷς
εἰκός, διαφθειραντων, ἐκκλησίαν Ἀχιλλεύς συνήγαγε. Καλ-
χαιῶν δ' διασφράσσαντες πλὴν Ἀλκίον αἰτίαν, καὶ κελεύσαντες
Ἀχιλλεύς ἐξιδάσκειν καὶ δῖον, Ἀγαμέμνονα ὀργισθεὶς διατίχθην
πρὸς τὴν Ἀχιλλίαν, καὶ αὐτὴν τὸ γέρας ἀπίστανσι, καὶ Βρισηίδα.
Ὁ δ' ὀργίζεσθαι τοῖς Ἕλλησι. Οἵτις δ', πῦρ ποῦ διατίχθην, εἰς
Ὀλύμπου ἀνελθόντα, ἤτεσ' αἶσα παρὰ πῦρ Διός, ἔπος τὸν Τρώας
ἐπιμαρτυροῦντες ἦ Ἑλλήων ποίησεν. Ἦεν δ' ὑιοῦσα αὐτοῦ, διατί-
χθην πρὸς τὴν Δίαν, ἵνα αὐτὴς εἰλήσῃ Ἡρώας, οἰναχοῦσας αὐ-
τὴν ἐκπύμασι χρυσείας. Οἱ δ' ἐπὶ τὸ λοιπὸν τὴν ἡμίραν ἰνοχαιδίσσι ἐκ-
ὑπὸν τρέπονται.

ΛΟΙΜΟΣ καὶ ΜΗΝΙΣ

"Αλφειάτος Χρύσει, λαιμὸν τραυῖ, ἰχθῶ ἀνέκλιν.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, Θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ
Οὐλομένην, ἣ μυεῖ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι' προΐαψεν
Ἡρώων, αὐτὰς δ' ἑλώεσα τρῶχ' αὖτις ἄνυσεν·

5 Οἰωνοῖσί τε πᾶσι (Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή)

Ἐξ ᾧ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε

Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφῶε θεῶν ἔειδε ξυνέηκε μάχεσθαι;

Ληϊῆς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς

10 Νῆσον ἀνὰ τραυλὸν ὤρσσε κακίῳ, ὀλέκοντο δ' ἄνθρωποι·

Οὐνεκα δ' Χρυσίῳ ἠτίμησ' ἀριπῆρα

Ἀτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Λυσσόμενος τε δούρατ' ἔχων, φέρων τ' ἀπερείσι' ἀποινα,

Στίμμη τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκπύλον Ἀπόλλωνος,

15 Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλπίεσσι πάντας Ἀχαιούς·

Ἀτρεΐδα δ' ἑ μάλιστα, δῖον κοσμήτορι λαῶν,

Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

Ἵμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Ἐκπέρσαι Πειρώοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι

20 Παῖδα δέ μοι λύσασθε φίλῳ, τὰ δ' ἀποινα δέχεσθαι,

Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκπύλον Ἀπόλλωνα·

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπαρρήμυσαν Ἀχαιοί,

Αἰδέσθαι δ' ἱέρηα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἀποινα

Ἀλλ' ἐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,

25 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ὅπ' μῦθον ἔειπε,

Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ εἴδω ἐνὺς κιχέῃσιν.

Ἡ νῦν Ἀνθιόων, ἢ ἔτρεν αὐταῖς ἰδέσθαι.

Μὴ γὰρ τοι ἐχέρισμα σκυψίτην, καὶ εἶμμα θεοῖο.

Τίω δ' ἐγὼ ἐλίσσω, πείν μιν καὶ γῆρας ἐπωσιν.

Ἡμετέρων ἐπὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ, τηλόθε πάτρης, 30

Ἴσδον ἐπορχομήλει, καὶ ἐμὸν λέχῃ ἀνίσωσαν.

Ἄλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέδιζε, σαώτερος ὡς κε νέπαι.

Ὡς ἔφατ'· ἰδδύειν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπαύθεο μύθεο.

Βῆ δ' αὖτις ἐξείκετο θύνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.

Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἡρώδ' ὁ γεραίος 35

Ἀπόλλωνι ἀνακτὶ, καὶ ὑπνομῷ τίχε Ληϊῷ.

Κλυθεῖ μὲν Ἀργυρότοξ', ὅς κ' Ὀφειὶ ἀμφιβάσκατος,

Κίλλαν τε Ζαδείην, Τενέδοιό τε ἱερὴ ἀνάσσει,

Σμινθεῦ· εἰσὶ δέ τοι χασέειν ὅππῃ νηὶν ἔρετα.

Ἡ εἰ δ' ἡ πόλις τοι κτ' πίπῃα μινεῖ ἔκρη 40

Ταύρων, ἢ δ' αἰγῶν, πόδε μοι κρήνην ἑλδωρ.

Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

Ὡς ἔφατ'· οὐχόμηνος· οὐδ' ἔκλυε φοῖβε Ἀπόλλων.

Βῆ δ' καὶ ἐλύμφοιο καρπύων χωρόμηνε κῆρ,

Τίξ' ὁμοισιν ἔχον, ἀμφοτερέα τε φερέστων 45

Ἐκλαγξάν δ' ἄρ' αἰετοὶ ἐπ' ὤμων χαμαμόμοιο.

Αὐτὲ κινηθέντες· ὁ δ' ἦεν νυκτὶ ἐοικώς.

Ἐξείτ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νηῶν, μὲν δ' ἰδὼν ἱππας

Δαηνὴ δ' ελαφρὴ γένει' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Οὐρήας μὲν πρῶτον ἐπ' ὀχέῃα, καὶ κωίας ἀργύς 50

Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλῃ ἐχεσάκεις ἐοικείς.

Βάλλ' αἰὲν ὅππῃ νηῶν κατόηο θαλάσσης.

Ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ τραῖν ὄχετο κῆλα θεοῖο.

Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήϊδες καλέσασθαι λαὸν Ἀχιλλεύς,

Τῷ δ' ὅππῃ φρεσὶ θῆκε θεὰ Λαοκλῆν· Ἡρῇ. 55

Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι γὰρ θηήσκειας ἔδειτο.

- Οἷόν τ' ἔπει ἔν ἤγαρθεν, ὁμηγερέες τ' ἐχθρόνιο,
 Τοῖσι δ' ἀνισάμενθ' μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Ἀτρείδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶω
 60 Ἀψυποροήσεν, εἶπεν θάνατόν γε φύγοιμν.
 Εἰ δὴ ὁμῦ πόλεμός τε δαμάῃ καὶ λοιμός Ἀχαιούς.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρείοιμν, ἢ ἱερῆα,
 ἥ καὶ ὀνειρωδόλον, (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἔστιν)
 Ὅς κ' εἴποι, ὅτι πᾶσιν ἐχέσαιο Φοῖβος Ἀπόλλων
 65 Εἴτ' ἄρ' ὅγ' ἐυχολῆς ἐπιμέμφετο, εἴθ' ἐκαλόμβης.
 Αἰκὲν πως ἀργῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
 Βέλειαι ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λαιγὸν ἀμῦναι.
 ἥ τω ὅγ' ὥς εἰπὼν καὶ ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεοοείδης οἰωνοπόλων ὄχ' αἰετοῖς
 70 Ὅς ἦδ' ἔτα τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐωδόμενα, περὶ τ' ἐόντα,
 Καὶ νήεω ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
 Ἦν δὲ διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ὅς σφιν εὐφροσύνην ἀγορήσατο, καὶ μέλειπεν.
 ὦ Ἀχιλεῦ, κέλευαί με, Διὶ φίλε, κυθήσασθαι
 75 Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκαληθελέταο ἀνακλῆθαι
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω σὺ δ' σύνδεο, καὶ μοι ὁμοῶς.
 ἥ μὲ μοι πρόσφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξεν.
 ἥ γδ' οἶομαι ἀνδρα χολωσέμεν, ὅς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατεῖ, καὶ οἱ πείθοντο Ἀχαιοί.
 80 Κρείων γδ' βασιλεὺς, ὅτε χάσετο ἀνδρεί χέρη.
 Εἵπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμας καλαπέψῃ,
 Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχῃ κότον, ὅρα τελείῃ,
 Ἐν σήδεσσι τοῖσι σὺ δ' φράσαι, εἴ με σώσεις.
 Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 85 Θαρσύνσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον, ὃ, τι οἶδα.
 Οὐ μὰ γδ' Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὥτε αὖ, Κάλχας,
 Εὐχόμενθ' Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 Οὐτίς,

Οὐτίς, ἔμευ ζώνῃ, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλῃς ἔσθ' ἡμισὶ βαρείας χεῖρας ἐποίεις.
Συμπάντων Δαναῶν ἐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα ἔπης,
Ὅς νῦν πολλὸν αἶεσθ' ἐνὶ στρατῷ εὐχεῖσθαι.

20

βοῶντο

Καὶ τότε δὴ θάρσυνε, καὶ ἡῦδα μάντις ἀμύμων.
Οὐτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμήμευ, ἔθ' ἐκατόμβης.
Ἀλλ' ἔρεκ' ἀρητῆρθ', ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσσε θυγατέρα, καὶ ἐκ ἀπειδέξατ' ἄποινα.

25

Τένεκ' ἄρ' ἄλγος ἔδωκεν Ἐκκρόβλθ', ἡδ' ἔτι δῶσι.
Οὐδ' ὄγε πείν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφίξει,
Πείν γ' ὑπὸ παλῇ φίλῳ δόμῳ ἐλικώπιδα κύρην
Ἀπειάτῳ, ἀνάποιον, ἄγειν δ' ἱερῷ ἐκατόμβῳ
Ἐς Χρυσῶν, τότε κεν μὴ ἰλασάμενοι πεπίθοιμεν.

30

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν καὶ ἄρ' ἔζέλο' τοῖσι δ' ἀνέστη

Ἦρως Ἀτρείδης, ὑπεκρέων Ἀγαμέμνων

Ἀχινύμενθ', μένεθ' ἢ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναν

Πίμπλασθ', ὅσσι δέ οἱ στυγέλαμπετόνῃ ἱκίτῳ

Κάλχανθα πρότεσσα καὶ ὁσίομενθ' προσέειπε.

35

Μάντε κακῶν, ἢ πώποτε μοι τὸ κρήγυνον ἔπας

Αἰεὶ τοι τὰ κακ' ὅσι φίλα φρεσὶ μαλ' ἔειπες.

Ἐθλὸν δ' ἐδέ τί πω ἔπας ἔσθ', ἐδ' ἐτέλεισας

Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπίων ἀγορεύεις,

Ὡς δὴ πῶδ' ἔνεκά σφιν Ἐκκρόβλος ἄλγος τάχιστα

40

Οὐρεκ' ἐγὼ κέρως Χρυσήϊδθ' ἄγλ' ἄποινα

Οὐκ ἔδελον δέξασθ', ἐπεὶ πολὺ βέλομαι αὐτῇν

Οἴκοι ἔχουσιν καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης περβέβυλα

Κλειδίης ἀλόχου, ἐπεὶ ἔθεν ὅσι χερείων,

Οὐδέμας, ἐδ' ἐφύνην, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτε τι ἔργα.

45

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐδέλω δόμῳ πάλιν, εἰ πῦρ ἄμεινον

Βέλομαι ἐγὼ λαὸν σβόν ἱμῶναι, ἢ ἑπολέω.

Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσαί, ὅφρα μὴ εἴθ'

- Ἀργείων ἀγέρας· ἔω ἱππὶς ἔδ' ἐτοίκα.
 120 Λάωσι γδ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχετ' ἄλλη.
 Τόνδ' ἠμείβετ' ἐποίησά ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἀτρεΐδῃ κῦδισε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 Πῶς γάρ τοι δάσσυσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 Οὐδέ τί πο' ἰδμεν ξανθὴν κείνην πολλὰ
 125 Ἀλλὰ τὰ μὲ παλίων ἔκπεσθον, τὰ δέδασαι,
 Λαὸς δ' ἐκ ἐπείκει παλίλλαγα ταῦτ' ἐπαγγέρον.
 Ἀλλὰ σὺ μὲ νῦν τήνδε θεῶν πρέσβ' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τεισσηὶ τέτρεσσι τ' ὑπὲρ ἰσάρῃ, αἳ κ' ἐποδὶ Ζηνὸς
 Δῶσι πόλιν Τροίην ἐυεχέον ἑκαπατάξαι.
 130 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Μῆδ' ἔσται, ἀγαθὸς περ ἐὼν, Διοκίεα, Ἀχιλλεῦ,
 Κλέπτε νόφ' ἐπεὶ ἐπαρλόσσαι, ἔδ' ἐμὲ πείσσει.
 Ἥε δέ τις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῷ
 Ἥδ' εὐδόμενον· κέλευε δέ με τήνδ' ὑποδύναι.
 135 Ἀλλ' εἰ μὲ δάσσυσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 Ἀρσανίτες χθ' ἑυμδόν, ὅπως ἀνιάξιον ἔσται
 Εἰ δ' οὐ καὶ μὴ δάσσειν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι.
 Ἥ τιδόν, ἦ Αἰαλίδ' ἐὼν γέρας, ἦ Ὀδυσῆος
 Ἀξὼν ἔλόν, ὃ δ' οὐ καὶ κεχολάσσειαι, ὃν κεν ἔλωμαι.
 140 Ἀλλ' ἥτοι μὲν ταῦτα μεταφροσύμεθα καὶ αὐτίς·
 Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλασαν ἐρύσσομεν ὡς ἄλα δῖαν,
 Ἐς δ' ἐρέτας ὀπιηδὲς ἀγυίεσθον, ἐς δ' ἐκαλήμεν
 Θείεσθον, ἀνδρῶν Χρυσπίδα καλλιπάρηον
 Βήσομεν εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βεληφόρος ἔστω,
 145 Ἥ Αἴας, ἦ Ἰδομενεύς, ἦ δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἥ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλύτατ' ἀνδρῶν,
 Ὅφρ' ἡμῖν ἑκάεργον ἐκάσσαι ἱερὰ ρέξας. (καί τις.)
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποδέξασθ' ὑπερβόησεν ὀκνέειν Ἀχιλῆος·
 ὦ μοι, ἀνακτερίτω σπυριγνὸς, κερδαλέοισιν,

Πῶς τίς τοι πτόφρον ἔπειν πείθῃ Ἀχαιῶν, 150
 ἥ ἴδ' ἐν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἰσι μάχεσθαι
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔντα ἥλυθον αἰχμητῶν
 Δεῦρ' ἐμὰ χησόμεν'· ἔπει ἔτι μοι αἰτιοὶ εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βῆς ἤλασαν, ἰδὲ μ' ἔπτες,
 Οὐδέ ποτ' ἐν θύῃ ἐεβόλων βαττανάρῃ 155
 Καρπὸν ἐδηλύσασθ'· ἐποὶν μάλα πολλὰ μελαΐν
 Οὐρεὰ τε σιμόεντα, θάλασσά τε ἠχίνα·
 Ἀλλὰ σοι, ὦ μὲν' ἀναδίδες, ἄμ' ἐσόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 Τιμῶν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοὶ τε, κυσῶπα,
 Πρὸς Τρώων ᾗ ἔτι μελαίρετ' ἔσθ' ἀλεγίζεις 160
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσειθ' ἀπειλῆς,
 ὦ, ἐπὶ πύλῃ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι ἦεν Ἀχαιῶν.
 Οὐ μ' εἰς ποτὶ ἴσση ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπύρσωσ' ἐνταῖμόντων πόλιν ἔδρυν.
 Ἀλλὰ τὸ μ' πλεῖον πολυδάκν' ἐπὶ πόλεμοιο 165
 Χεῖρες ἐμὰ δύνουσ'· ἀτὰρ ἦν ποῖε δασυδὲς ἰκνῇ.
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μᾶζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἐρχομ' ἔχων ὅπ' ὤκεις, ἐπὶ κλισίῳ πολεμίζον.
 Νῦν δ' ἔμιν θήϊν'· ἔπειν πολὺ φέρτερον ἔσθιν,
 Οἴκαδ' ἱμὲν σὺν θυσιῇ κορωνίσιν· ἰδὲ σ' ὄϊον, 170
 Ἐνθάδ' ἄτμ' ἰὼν, ἀφενθ' ἡ πλεῖτον ἀφύξιν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Φεῦγε μάλ', εἰ τοὶ θυμὸς ἐπείσυσθαι ἰδὲ σ' ἔγωγ'·
 Λίσσομαι εἴνεκ' ἐμῷ μένειν παρ' ἐμοίγῃ καὶ ἄλλοι,
 Οἳ καὶ με τιμῶσιν· μάλιστα δ' ἠμείβετ' αὖτις Ζεὺς. 175
 Ἐχθρὸν δέ μοι ἐὼν Διοτρεφίαν βασιλῆαν.
 Αἰὼς γάρ τοι βίης τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Εἰ μάλα καρτερὸς εἶσι, θεὸς που σοὶ πόν' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἰὼν, σὺν θυσιῇ τε σῆς, καὶ σοὶς ἐτάροισι,
 Μυρμιδόνεσσιν ἀγασσὶ σίδην δ' ἐγὼ ἐκ ἀλεγίζω, 180
 οὐδ'

Οὐδ' ὄδομαι κοῖνον· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ἴπ-
 'Ως ἐμ' ἀφαιρῆται Χρυσίδα Φοῖβος· Ἀπόλλωνος ἢ
 Τῶ μ' ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάρσις· οὐ
 Πέμφω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βεισπίδα καλλιτάρην.
 185 Αὐτὰρ ἰὼν κλισίῃνδε, πρὸ σὸν γίγας ὄφρ' αὖτις εἰδῆς,
 'Ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν, ευχέην δ' καὶ ἄλλῃ·
 'Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθῆναι ἄντικυ.
 'Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχθ' ἔγχε· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Στήθεσιν κασίοισι διὰ νείχεα μέρμηκεν.
 190 Ἡ ὅτε φάσσανον ἄξυ ἐρύσά μιν· ὦρ' ἔμην
 Τὸς μ' ἀναστήσεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐκαείξεν,
 'Ἡὲ χόλον παύσενεν, ἐρητύσενέ τε θυμόν·
 'Ἔως ὃ ταῦθ' ἄρμαινε χ' ἰφρένα καὶ χ' ἱθυμόν,
 'Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἔλθε δ' Ἀχιλλεύς.
 195 Οὐρανόθεν περὶ γὰρ ἦκε θεὰ Λαοκῶνι· Ἥρη,
 'Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέυσά τε, κηδομένη τε
 Στῆ δ' ὀπιδεν, ξανδοῖς δ' ἐκόνες ἔλε Πηλεΐωνα,
 Οἷον φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων ἔτις ὄρατο·
 Θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, καὶ δ' ἐτράπε· αὐτίκα δ' ἔφη·
 200 Παλλὰδ' Ἀθηναίω, Διὶ δέ οἱ ὅσσι φάανθεν,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τί π' αὖτ', Αἰγιόχοιο Διὸς τέκν', εἰλήλυθας;
 'Ἡ ἵνα ὕβρει ἴδης Ἀγαμέμνον· Ἀτρεΐδαν δ' ὦτ'
 'Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τόδ τε καὶ τετελείδω ὅϊον·
 205 Ἡς ἰστροπλῖσι τάχ' ἂν πόσι θυμόν ὀλέσῃ
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'Ἥλθον ἐγὼ παύσασα τὸν μῦθον, αἶψά κε πείσῃ,
 Οὐρανόθεν περὶ γὰρ ἦκε θεὰ Λαοκῶνι· Ἥρη,
 'Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέυσά τε, κηδομένη τε.
 210 Ἀλλ' ἄγε, λῆγ' εἰδῇ, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὸς
 Ἀλλ' ἥτοι ἔπειν μ' ὀνείδισον, ὥς ἐσθλαί περὶ
 ὦδε

Ἦδε γδ' ἔριω, πὸ δ' αὖ τελευσιμόν ἐσται.

Καὶ ποτὶ τοι τοῖς τίωσι παρίαιε, ἀγλαὰ δῶρα.

Ἦσει δ' ἄνικα τῆςδε σὺ δ' ἔχεις, πείθειο δ' ἡμῖν.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πόδας ὠκύν· Ἀχιλῆϊ.

Χρὴ μὲ σφωίτερόν γε, Διὰ, ἔπ' αἰρῶσαός, [Λεύς.]

Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον ὥς γδ' αἰμειν.

Ὅσκα θεοῖς ὀπιπείθη, μάλα τ' ἔκλυον αὐτῷ.

Ἦ, αὖ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ χεῖθε χεῖρα βαρεῖαν.

Ἀψ δ' ἐς κλεῖον ὥσε μέγα ξίφος, ὃδ' ἀπείθησε.

Μύθω Ἀθιωαῖνς ἢ δ' ἔλυμπόνδε βεβύκη;

Δώματ' ἐς αἰγίοχοιο Διὸς, μὲ δαίμονας ἄλλους.

Πηλείδης δ' ἔκαστας ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν.

Ἀτρεΐδην προσέειπε, αὖ ἔπω λῆγε χόλοιο.

Οἶνοβαρεῖ, κυνὸς ὄμμαϊ ἔχων, κροδείλιον δ' ἐλάφοισι.

Οὔτε πόντ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῶν θωρηχθῆναι.

Οὔτε λόχονδ' ἵεναί, σὺν ἀεὶς ἦσαν Ἀχαιῶν.

Τέτληκας θυμῷ, τὸ δ' αὖ τοι κῆρ εἶδεται ἔναι.

Ἦ πολὺ λῳόν ὅτι κτ' ἔρατὸν ἐνυμῶ Ἀχαιῶν.

Δῶρ' ἔσται μετῴης, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ.

Δημοβόρ' βασιλεὺς, ἐπεὶ ἔτι δ' ἀνοῖσιν ἀνάσσει.

Ἦ γδ' ἄρ, Ἀτρεΐδην, νῦν ὕστατα λωθήσαιο.

Ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω, αὖ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀρῶμαι.

Ναὶ μὰ τὸδε σπῆπτερον, πὸ μὲν ἐπὶ φύλλα καὶ ὄζυς.

Φύσας, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσιν ἀλοῖπεν.

Οὐδ' ἀναδηλήσει· φεῖ γὰρ ῥά ἐχαικὸς ἐλεῖτε.

Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτ' ἐμὴν ἔσται Ἀχαιῶν.

Ἐν παλάμῃσιν ὀφείλεις δικαιοσύνην, οἵ τε δέμους.

Πέδες Διὸς αἰρῶν· ὃ δ' αὖ τοι μέγας ἐσται ὄρκος.

Ἦ ποτ' Ἀχιλλεῖ· σὸν δ' ἔχεις ἡμῶν Ἀχαιῶν.

Ἐμπαλίας τοῖς δ' ἔτι δυνήσαιο, ἀχρὺ μὲνός περ.

Χρησιμεῖν, εἴτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορ' ἀνδροφόνου.

Θρήσκοις πίπῃσι σὺ δ' ἔνδοθεν θυμὸν ἀμύξῃς
Χωρόμυθ', ὅτ' αἰετοὶ Ἀχαιῶν ἐδὲν ἵτιςαι.

245 Ὡς φάτο Πηλεΐδης ποτὶ ᾧ στήπῃσιν βάλε γαῖαν
Χρυσέοις ἥλοισι πεπαρμένον ἔζετο δ' αὐτός.

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμύμῃε τοῖσι ᾧ Νέστορ

Ἡδυσπῆς ἀνόρουσε, λιγυρὸς Πυλίων ἀγορήτης,

Τῷ κ' ἄπο γλώσσης μέλλῃ γλυκύτεον ρέειν αὐδή.

250 Τῷ δ' ἦδ' ἡ δ' ὅο μὲν γενεὰ μέγαν ἀνδράπων

Ἐφθιάθ', οἳ οἱ πρὸθεν ἅμα τρέφεν ἠδ' ἐσθλόντο

Ἐν Πύλῳ ἠγαθήν, μὲν ᾧ τελέατοισιν ἀνασιν

Ὅς σφιν εὐφρονέαν ἀγορήσατο, κ' μέλειπεν.

ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθ' Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνη.

255 Ἡ κεν γηθήσῃ Πείαμθ', Πειάμοιό τε παῖδες,

Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖαο θυμῷ,

Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖαο μαρραμφοῖιν,

Οἱ περ μὲν βελὴ Δαναῶν, περ δ' ἐσθ' μάχεσθ'.

Ἀλλὰ πίδαε' ἄμφω ᾧ νεώτερον ἐσθ' ἐμείο.

260 Ἦδ' ἡ γάρ ποτ' ἐγὼ κ' ἀρείουσιν ἠέπαρ ὑμῖν,

Ἀνδράσιν ὁμίλῃσα, κ' εἴ ποτὲ μ' οἶγ' ἀδίσκον.

Οὐ γάρ πω τοῖσι ἴδον ἀνέεσθ', ἐδὲ ἴδωμαι,

Οἷον Πηλεΐδου τε, Δρύαντ' αὖτε ποιμήνα λαῶν,

Κανεία τ', Ἐξάδ' αὖτε, κ' ἀντίθεον Πολύφημον,

265 Θησέα τ' Αἰγυΐδην ἐπείκελον ἀθανάτοισι.

Κάρλισοι δ' ἡ κείνοι ἐπιχθονίων τρέφεν ἀνδρῶν

Κάρλισοι μὲν ἦσαν, κ' καρτίστοις ἐμάχοντο

Φηρσὶν ὀρεσκήοισι, κ' ἐκπάγλως ἐπύλεσαν.

Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον, ἐκ Πύλῳ ἐλθὼν,

270 Τηλόθεν δ' Ἀπίης γαίης καλίσαντο γδ' αὐτοί

Καὶ μαχόμεν κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ κείνοισι δ' αἶν' ἔτις

Τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέσθ'.

Καὶ μὲν μεν βυλίων ζύντο, πείθοντο τε μύθοι.

Ἀλλὰ

Ἄλλὰ πίθεαι καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ πέθεας ἄμενον·
Μήτε σὺ τόλῃ, ἀγαθὸς παρ' ἰῶν, ἀπαίρειο κέρην, 275

Ἄλλ' ἔα, ὥς οἱ ῥῶτα δέσσαν γέρας ἦες Ἀχαιῶν·
Μήτε σὺ Πηλεΐδῃ θείῳ ἐειζέμεναι βασιλῆϊ

Ἀντιβῆλιν ἐπὶ ὑποδ' ὁμοῖνς ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτῶχ' βασιλεὺς, ὅτε Ζεὺς κῦδ' ἔδωκεν.

Εἰ δ' οὐ καρτερεῖς ἔσσι, θεὰ δέ σε γυνάϊο μήτηρ, 280
Ἄλλ' ὅγε φέρτερός εἰμι, ἐπὶ πλεόνεσσιν ἀνδράσιν.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' παῦε τιδὲν ῥῆθ'· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομαι Ἀχιλλεῖ μεδέμεναι χόλον, δε μέγα πάσιν

Ἔρχ' Ἀχαιοῖσιν πῖλε' πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων. 285

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντῃα γέρον, καὶ μοῖραν ἔειπες.
Ἄλλ' ὅδ' ὦνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλον,

Πάντων μ' κρατύνειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
Πᾶσι δ' σημαίνειν ἅτιν' εἰ πείσεαις ὅτω.

Εἰ δέ μιν αἰχμητῶν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, 290
Τένεκά οἱ περδύουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἦ γὰρ κεν δαλὸς τε καὶ ἐτιδανὸς καλεοίμην,

Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, εἰ, τί κεν εἴποις;
Ἀλλοῖσιν δὴ ταῦτ' ἐπιέλλαιο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295

Σήμαιν' εἰ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεαις ὅτω.
Ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ὦν φρεσὶ βόλλαιο σῆσι·

Χερσὶ μὲν εἴτι ἔγωγε μαχήσομαι ἔννεκα κέρης
Οὔτε σοὶ, ὅτε πρὸ ἄλλω, ἐπεὶ μ' ἀφίλειδέ γε Διὸς.

Τῶν δ' ἄλλων, ὥς μοι δοῖ Διὸς ἔρῳ νηὶ μελαίνῃ, 300
Τῶν ἐκ αὖ τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοι' ἔμμοι.

Εἰ δ' ἄγε μὲν, πείρησαι, ἵνα γινώσῃ καὶ αἰδῇ,
Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώησει περὶ δουρί.

Ὡς τὼ γ' ἀγχιβίοισι μαχεσάμεναι ἐπίεσαν
Β 6 Ἀντή-

- 305 Ἀντήτιν λῦσαν δ' ἀγορεύει θεὰ γηυσὶν Ἀχαιῶν
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίαις καὶ νῆας εἴσας
 ἦϊε, σὺν τε Μενoitίδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θολὴν ἄλαδι περὶευσσέν·
 Ἔς δ' ἐρέτας ἔκειραν εἰκόσιν, ἐς δ' ἐκαβιβλίω·
 310 Βῆσε Θεῶν ἀπὸ δ' Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 Εἶσεν ἄγων ἐν δ' ἀρχῇς ἔβη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρῃ κάλυβδι,
 Λαῖς δ' Ἀτρεΐδης ὑπολυμαίνεσθ' ἄνωγεν·
 Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ αἰετὰ λα λύματ' ἔβαλλον·
 315 Ἐρδον δ' Ἀπόλλωνι τελειώσας ἐκατόμβας
 Ταύρων ἡδ' αἰγῶν θεῶν δ' ἴν' αἰλὸς ἀτρυγέτοιο
 Κρίσῃ δ' ἔσανδ' ἴκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ·
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο καὶ στεφάνον ἡδ' Ἀγαμέμνων
 Λῆγ' ἔειδε· δ' πρῶτον ἐπυπείλην Ἀχιλλεῖ·
 320 Ἀλλ' ὄγε Τηλεφύγιόν τε καὶ Εὐρυπύκην προσέειπε
 Τῶ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ δεσπόνοισι,
 Ἐρχεσθον κλισίῃ Πηληϊάδεω Ἀχιλλεῖ·
 Χειρὲς ἐλόντ' ἀγέμεν Βεισνίδα καλλιπάρηον
 Εἰ δέ κε μὴ δώσωιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι·
 325 Ἐλθὼν σὺν πλείνεσσιν τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσαι
 Ὡς εἰπὼν, περὶα, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 Τῶ δ' αἰχολῆ βατὶν θεῶν δ' ἴν' αἰλὸς ἀτρυγέτοιο
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίαις καὶ νῆας ἐκείδων
 Τὸν δ' εὖρον θεῶν τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ·
 330 Ἠμῶν ἡδ' ἄρα τῶν γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·
 Τῶ μὲν παρβήσαντε, καὶ αἰδομένη βασιλῆα
 Στήτιν, εἰδὲ τι μὲν προσεφώνεον, ἡδ' ἐρίοντο
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσαν οἱ φρεσὶ φώνησέν τε
 Χαίρειτε, κήρυκες, Διὸς ἀγγελοι, ἡδ' ἐν ἀνδρῶν
 Λαῶν ἴτ' ἔτι μοι ὕμμις ὑπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων·
 Ὅς

"Ος σφῶϊ σφῶϊ Βεισηίδα ἀνεκὰ κέρης,
 'Αλλ' ἄγε, διαφύε Παίεθλαις, ἔξθ' κέρην,
 Καὶ σφῶϊν δὲς ἄγειν τὰ δ' αὐτὰ μάρτυροι ἔσαν
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Καὶ πρὸς τῷ βασιλεῦσι ἀσπυῖσι, ἐπὶ δ' αὐτῶν
 Χρὴν ἐμῷ γένειαι ἀνεῖτα λογιὸν ἀμύραι
 Τοῖς ἄλλοις· ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
 Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρῶτον καὶ δεύτερον
 "Οπως οἱ πρὸς νηυσὶ σφοὶ μαχίνοις Ἀχαιοί.

340

"Ὡς φάτο Πάτερ κλέθ' ὃ φίλῳ ἐπεπαύει' ἑταίρῳ,
 'Εκ δ' ἄγεγε κλισίης Βεισηίδα καλλιπάρῃον,
 Δῶκε δ' ἄγειν τὴν δ' αὐτὴν ἰστὴν πρὸς νῆας Ἀχαιῶν
 'Ἡ δ' ἀέκυσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίε. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Δακρύσας, ἑτάραν ἄφαρ ἔξελο νόστοι λιαδίης,
 Θῖν' ἐφ' αἰλὸς πολυῆς, δέξων ἐπὶ αἰνῶτα πύλον
 Πολλὰ δ' ὃ μύλει φίλῃ κήσατο χεῖρας ὀρεγνύς.

350

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκας γε μινωδάδον περ ἴοντα,
 Τιμὴν τέρ μοι δοῦλῃεν Ὀλύμπι' ἐφ' ὑγυάλισσιν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' ἡδὲ με τυτθὸν ἔτισιν.
 "Ἡ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 "Ἠτίμησεν ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπέραι.

355

"Ὡς φάτο δακρυχέων· τῷ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 "Ἡρῆ' ἐν βένθεσσιν αἰλὸς πρὸς παλὴν γέροντα
 Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολυῆς αἰλὸς, πύτ' ὀμίχλῃ
 Καὶ ῥα πάρος αὐτοῖο καθεζέτο δακρυχέοισι,
 Χεὶρ τε μὴ κατέειξεν, ἔπ' ὅτ' ἔρατ' ἐν τ' ὀνόμαζεν.

360

Τέκνον, τί πλάσεις, τί δέ σε θρήνας ἱελοῖ πένθος;
 Ἐξάυδα, μὴ καὶ δε γένη, ἵνα εἰδῶμαι ἄμφο.
 Τίω δ' βαρυφρονέῃσιν πρὸς ἑσέῃ πένθος Ἀχιλλεύς
 Οἶδα· τῇ τω ταύτ' εἰδήναι πάντ' ἀγνοῦμαι
 "Ὀχόμεν' ἐν Θέρμῳ ἱερῷ πόλιν Ἠπίων.

365

Τίω

- Τὼ δ' διεπράδαμ' τε, καὶ ἦγοντο ἐνθάδε πάντα.
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάδαίλο μὲν σφίσι τις Ἀχαιῶν,
 Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδης χρυσήδεα καλλιπάρηον.
 370 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερὰς ἐκατηβόλῃ Ἀπόλλωνι
 Ἦλθε θεὰς ὅπ' ἦεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Λυσόμορος τε δύγαλρα, φέρων τ' ἀπείροισ' ἀποινα,
 Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκυσβύλῃ Ἀπόλλωνι,
 Χρυσέῃ ἀνὰ στήθεσσι καὶ ἐλίωσθ' ἅπλῃς Ἀχαιῆς.
 375 Ἀτρεΐδης δ' ἔμειλε, δῶν κοσμήτορε λαῶν.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπαθήμεν, Ἀχαιοί,
 Αἰδεΐσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἀποινα.
 Ἀλλ' ἔκ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι ἦνδ' ἀνέδυμ' ὦ,
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ὅπ' μῦθον ἔειπε.
 380 Χωρόμην δ' ὁ γέρον πάλιν ὥχετο τοῖο δ' Ἀπόλλωνι
 Εὐξαμένη ἦκεσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλ' ἦεν.
 Ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλ'· οἱ δ' ἐνυλίοιο
 Θῆσσαν ἐπ' αὐτότερος τὰ δ' ἐπ' ὥχετο κῆλα θεοῖο.
 Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν ἑυρὺν Ἀχαιῶν ἄμμι δ' ἄντις.
 385 Ἐν εἰδῶς ἀγόρευε θεοπεπίας Ἐκάτοιο.
 Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτ' ἐκλόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι.
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλ' ἔλαβον. αἶψα δ' ἀναστὰς
 Ἠπείλωσεν μῦθον, ὃ δὲ τέλειεσμέν' ἔειπεν.
 Τὼ μὲν γὰρ σὺν νηὶ θεῇ ἐλίκαντες Ἀχαιοί.
 390 Ἐς Χρύσειον πέμπουσιν, ἄγουσι δ' ὄρεα ἄνακτι.
 Τὼ δ' ἔτιον κλισίῃδεν ἔσαν κήρυκες ἀγοήτες
 Κέρην Βεισθῆν, τίω μοι δόσαν τις Ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ, εἰ δούλοισι γε, σείχῃσ' ἀνδρῶν ἦσθαι.
 Ἐλθέσθ' ἐλυμπνόνδε Δία λίσσασθαι, εἰ ποτὲ δὴ τι.
 395 Ἦ ἔτι φησας κραδίῳ Διὶς, ἢ καὶ ἔργῳ;
 Πολλάκι γὰρ σὺ πάρος ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσας
 Εὐχομένης, ὅτ' ἔφηθα μελαίνῃσι Κερήϊωνι

Οἷη ἐν ἀθανάτοισιν αἰκέα λαιγὸν ἀμύσσει,
 Ὅππότε μιν ξυωθήσασιν ὀλύμπιοι ἥδελον ἄλλα,
 Ἦρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 400
 Ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθῦσα, θεὰ, ὑσταίεσσο Διὸς κῆρ,
 Ὡχ' Ἐκαπύχουσεν καλίσσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ὅν Βειάρων καλίσσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ τε πάντες
 Αἰγαιῶν· ὃ γὰρ αὖτε βίη ἔ παλῶς ἀμείνων,
 Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι κατέκλιστα, κῦρτι γαίῳν 405
 Τὸν καὶ ὑπέδδοντο μάκαρες θεοὶ, ἔσθ' ἔτ' ἔδοντο.
 Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξιο, καὶ λάβε γένων,
 Αἱ κέν πως ἐδέλυσιν ὅππ Τρώεσσι ἀρήξαι,
 Τὸς ἢ χεῖ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλσαι Ἀχαιῆς
 Κτενομόχους, ἵνα πάντες ἐπαύρῃσι βασιλῆες, 410
 Γυνὲς ἢ καὶ Ἀτρεΐδης ἑυρυκρήσων Ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄτλω, ἔτ' ἀείψω Ἀχαιῶν ἑδὲν ἔτισι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶ αἰθέριος χεῖρ δάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι, τέκνον ἔμην, τί νῦν σ' ἔτρεπον αἰνὰ τεκῶσα;
 Αἰθ' ὅφρα τις παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 Ἦδ' ἐπὶ σὺ τοι αἶσα μίνυδά περ, ἔτι μάλα Νέε-
 Νῶν δ' ἄμα τ' ὀκύνωσθ' καὶ διζυρεὶς φεῖ πάντων
 Ἐπλεοὶ παρὰ σε κακῇ αἰσῇ τέκνον ἐν μεγάροισι.
 Τοῦτο δὲ τοι ἔρυσσεν ἔπος· Διὲς τερονικεράνθη
 Εἰμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννηρον, αἷ κε πύθῃαι 420
 Ἀλλὰ σὺ μ' νῦν, νηυσὶ παρήμωσθ' ὀκνύουσι,
 Μελῶν Ἀχαιοῖσιν, πολέμῳ δ' ἔσπασαίετο πέμψαν.
 Ζεὺς γὰρ ἔπ' Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη παρὰ δαῖτα· θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἱπποῖο.
 Δωδεκάτῃ δὲ τῷ αὖτις ἐλθόντ' αὖ Οὐλυμπόνδε 425
 Καὶ πᾶσι ἐπέειπε τοι εἰμι Διὸς ποτὶ χαλκοδάτῃ δῶ,
 Καὶ μιν γυνάσσομαι, καὶ μιν πέσειδ' οἶον.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο καὶ δ' ἔλπεσ' αὐτῇ

- Χαρόμενον χτ' θυμὸν, εὐζόνοιο γυναικός,
 430 Τὼν ῥα βίη ἀέκοντο ἀπύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς τ' οὐ
 ἔς Χρυσῶν ἱκάνεν, ἄγων ἱερῶ ἐκατόμβῳ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμὸν πολυβενδίῃ ἐνὸς ἱκόντο,
 Ἰσά μ' εἶλαντο, δέξθ' δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ
 Ἰσὸν δ' ἰσοδόκη πέλας, περπύνοισιν ὑφάντες
 435 Καρπαλίμως· τὼ δ' εἰς ὄρμον περέρουσαν ἐρέτμοις,
 Ἐκ δ' οὐνάς ἔβαλον, χτ' ὃ πρυμνήσι ἔδνη.
 Ἐκ δ' αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Ἐκ δ' ἐκατόμβῳ βῆσαν ἐκβόλῃ Ἀπόλλωνι.
 Ἐκ δ' Χρυσῆς νηὸς βῆ πῶλοπίστοιο.
 440 Τὼν μ' ἔπει' ἐπὶ βομδὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Πάσει φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν.
 ὦ Χρῦση, πρὸ μ' ἔπεμψαν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, φοῖβος δ' ἱερῶ ἐκατόμβῳ.
 Ῥίξαι ἴσθ' Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασάμεθ' ἀνακτα,
 445 Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύτονα κήδε' ἐφῆκεν.
 Ὃς ἔπων, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Παῖδα φίλῳ τοὶ δ' ὄκα θεῷ κλειτὴν ἐκατόμβῳ.
 Ἐξείης ἔησαν εὐδμήτορ φει· βομόν.
 Χερσί· φασθ' δ' ἔπειτα, καὶ ἐλοχύτας ἀνέλαστο.
 450 Τοῖσιν δ' Χρῦσης μεγάλ' ἐυχέτο, χεῖρας ἀναχών.
 Κλυθί μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρυσῶ ἀμφιέβηκας,
 Κίλλαν τε Ζαδείῳ, Τερέδοιό τε Ἴφι ἀνέμωνι.
 Ἦδ' ἡ μὲν ποτ' ἐμὲ πέρθ' ἔκλυες ἐξαμύροιο,
 Τίμησας μ' ἐμὲ, μέγα δ' ἵφασ λαὸν Ἀχαιῶν.
 455 Ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι πόδ' ἐπικρήνον ἔειδωρ,
 Ἦδ' ἡ νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λογὸν ἄμυνον.
 Ὃς ἔφα' ἐυχόμενός· τῷ δ' ἔκλυε φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὰρ ἔπειρ' ἐύχαρις, καὶ ἐλοχύτας περβάλοισι,
 Αὐτ' ἔρυσαν μ' πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν.
 460 Μυρῆς τ' ἔξισταμον, καὶ αὖτε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπλῃ.

Δίπλυχά ποίησαντες, ἐπ' αὐτῇ δ' ἀρσέτησαν.
 Καίε δ' ἐπὶ χεῖρεσσι ὁ γέρον, ὅπ' δ' αἰδοπα δῖον
 Λαῖβε· γένοι δ' παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπόλοα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ χεῖρ' ἔκλιν', ἡμῶν, καὶ πλάγχθη' ἐπ' αὐτῷ,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἔκασαν, 465
 "Ὀπίσσω τε πεφραδίῃς, ἐρύσανθ' ἐπὶ σάλα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τεύκονθ' ἐπὶ δ' αὐτά,
 Δάινωτ'· ἔδ' ἐπὶ θυμὸς ἐδύετο δαυτὸς ἴσσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι' καὶ ἐδούλο' ἔκ' ἔρον ἔνθο,
 Κῆρυ μὲν κρητῆρας ἐπέεσσιν ὀλοῖσσι 470
 Νάμψαν δ' ἄρα σάσιν, ἐπαρξάμενοι δ' ἀλάστον.
 Οἱ δ' ἀντιμύχοντο μοχλῇ θάδ' ἰδόμενοι,
 Καλὸν αἰδομένοισι παῖσιν αἰετὶν Ἀχαιῶν,
 Μέλποντες ἑκάεργον· ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀκρόν.
 "Ἡμῶ δ' ἥλιος κατέδυν, καὶ ὅπ' κλέος ἔλθε, 475
 Δὴ τότε κομήσαντο δ' ἀντιμύχοντα πόνου.
 "Ἡμῶ δ' ἡγεμόνα φάνη βοδὸδ' ἀκλινῶς ἦεν,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνέγοντο μὲν γαστὴρ ἐνὶ στήθεσσι
 Τοῖσιν δ' ἰκνύμενοι ἔρον ἰεὶ ἑκάεργον Ἀπείλανε·
 Οἱ δ' ἰσθὺν γήσαντ', ἀνὰ δ' ἰσθμὸν κάκ' ἀπ' ἴσσης 480
 "Ἐν δ' ἀνεμῶ πρῆσαν μέσον ἰσθμῷ, ἀμφὶ δ' κύμα·
 Στείρη πορθύρεον μεγάλ' ἴαχε, πόνος ἴσσης·
 "Ἡ δ' ἔδωκεν χεῖρ' αὖτις διατρήσασα κέλευθα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἰκνύμενοι γαστὴρ ἐνὶ στήθεσσι
 Νῆα μὲν οἷον μέλαιναν ἐπ' ἡπείρωι ἔκασαν 485
 "Ἦν δ' ἐπὶ λαμάροισι, πόνος δ' ἔρμαλα μακρὰ τάνυσαν
 Αὐτῇ δ' ἐσπείσαντο χεῖρ' ἐκείνης τε γέρας τε.
 Αὐτὰρ ὁ μῆνι θυσιῇ παρήμεν' ἀντιμύχοντα
 Διοχόης Πηλεΐδ' ὕψος πόδας ὕδατος Ἀχιλλεύς·
 Οὐτέ ποτ' εἰς ἀγορῇ πωλίσμενος κούρην 490
 Οὐτέ ποτ' εἰς πόλεμον γ' ἀλλὰ φθινύθηναι φίλον κῆρ·
 Αὐτῇ

Αὔδι μένων, ποδέεσσι δ' αὐτὶ τὴν πῆλοισιν τε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δουρικρατὴ γίγνητ' ἦώς,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπου ἴσαν θεοὶ αἶν' ἰόντες.
 495 Πάρις ἄμα Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' ἐκὼς ἐοβόμοιο
 Παιδὸς εὔ, ἀλλ' ἦγ' ἀειδέσασθ' αἶμα θαλάσσης,
 Ἥσσει δ' ἀνέβη μέγαν ἔσανδον, Ὀλύμπου τε
 Εὐρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμῶν ἄλλων
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδωρεάθ' Οὐλύμποιο.
 500 Καὶ ῥα παροῖδ' αὐτοῖο καδίξισθ' ἐλθε γύναι
 Σκαιῇ δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὅπ' ἀνδραῖσθ' ἐλῶσα,
 Λισαμῆν πρὸςέοντε Δία Κρονίονα ἀναΐα.
 Ζεὺ πάτερ, ἀπόβη δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνυσσας
 Ἥ ἔπει, ἥ ἔσθ' ἔτι μοι κήνην ἐκδωρ
 505 Τίμησόν μοι ὕδν, δε δουρικρατῆθ' ἄλλων
 Ἐπλεῖ· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἥτιμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας αὐτοῖς ἑσπερες.
 Ἀλλὰ σὺ πῆρ μιν σῖσιν, Ὀκύμνῃ, μητίετα Ζεῦ.
 Τόφρα δ' ὅπ' ἔρως τίθῃ κέρτθ' ὅφ' ἀν' Ἀχαιοῖς
 510 Τίδν ἐμὲ τίσωσιν, ἐρίλλωσιν τὴν ἐ τιμῇ.
 Ὡς φάτο· ῥ' δ' ὅτε προσέειπε φειληγέρετα Ζεῦ,
 Ἄλλ' ἀλίων δὴν ἦτο. Θέτις δ' ὥς ἡΐατο γέγων,
 Ὡς ἔχειτ' ἐμπεφυῖα, ἐπὶ ἥτο δώτερον αὔδης.
 Νημερτές γὰρ δὴ μοι ἔσθ' ἔσθ' ἐκ καταδύσαν,
 515 Ἥ ὑπὸ π' ἔπει ἢ τοι ἔπει δέθ' ὅφ' εὔ εἶδ' ὅ
 Ὡσον ἐγὼ μὲν πᾶσιν ἀτιμολάτῃ θεὸς εἰμι
 Τὴν δ' αἶγ' ὀχθήσας προσέειπε φειληγέρετα Ζεῦ.
 Ἥ δὴ λείγῃα ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθροδοπῆσαι ἐρήσεις
 Ἥρῃ, ὅταν μ' ἐρίθῃσιν ὀνειδέοις ἐπέειπιν.
 520 Ἥ δ' ἐπὶ αὐτὰς μ' αἶει ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Νεικεῖ, καὶ τὴν με φησὶ μάχῃ Τρώων ἀρήγων.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὔδης ἑσπεριχέ, μὴ σε νοήσῃ

Ἥρῃ

Ἦρην ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα μελήσει· ὄφρα τέλειαν.
 Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ καθανδίσσομαι, ὄφρα ποιοίθης.
 Τὸτο γδ' εἰμένον γὰρ μὲν ἀθανάτοισι μέγιστον
 Τέχμων· ἔγδ' ἐμὸν παλαιόγυρον, ἔδ' ἀπατιχόν,
 Οὐδ' ἀταλδίτησιν γ', ὅ, τι κὲν κεφαλῇ καθανεύσω.

Ἦ, καὶ κυανήσιν ἐπ' ὀφρείαι νεῦσε Κρονίαν,
 Ἀμβροσίαι δ' ἄρα χαῖν' ἐπερρώσαντο ἀνακλῖθ'
 Κροῖος ἀπ' ἀθανάτοισι μέγας δ' ἐλόλυσεν Ὀλύμπου·
 Τὼ γ' οἱ βυλάσσαντε δέετμαγεν ἡ μὲν ἔπειτα
 Εἰς ἄλλα ἄλλο βυδεῖαν ἀπ' αἰγλήειθ' Ὀλύμπου.
 Ζεὺς δ' ἔδον πρὸς δῶμα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν
 Ἐξ ἰδίων, σφῆ παῖδες ἐναήτοισι ἰδέεσσι βλάπ
 Μῆναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἀπαίτες.

Ὦς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετο ἐπὶ θρόνῳ· ἰδέεσσι μιν Ἦρην
 Ἠγνοίησεν, ἰδέεσσι ἔτι οἱ συμφραδαῖο βυλάσ
 Ἀργυρέπιζα θέτις, θυγάτηρ Ἀλκίονος γένοιθ'
 Αὐτίκα καρπομίοισι Δίῳ Κρονίονα προσήδα.

Τίς δ' αὖτοι, δολομῆτα, Θεῶν συμφραδαῖο βυλάσ;
 Αἰεὶ τοὶ φίλον ἔστιν ἐμοῦ καὶ νόσφιν ἔδδωκα,
 Κρυπτάδια φρονέοντα διακάζετον· ἰδέεσσι τὴν μὲν
 Πρὸφρον τέτληκας εἰπεῖν ἐπ' ὅ, τῆς νοήσεως.

Τίω δ' ἡμείβετο· ἐπεῖτα παῖδ' ἀνδρῶν τε Θεῶν τε,
 Ἦρην, μὴ δὴ πάντας ἐμὸς ὀπλέπτο μῦθος
 Εἰδήσειν· χαλεποὶ τοὶ ἔσονται ἀλόχῳ περ ἑσση.
 Ἄλλ' ὅτ' μὲν κ' ἐπαιεῖς ἀνυμνῶν, ἔτις ἐπεῖτα
 Οὔτε Θεῶν πρῶτερος τόνγ' εἴσετο, ἔτ' ἀνδράπων
 Ὅν δ' αἶν' ἐγὼ κατὰ πάντας Θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 Μῆτι σὺ ταῦτα ἱκαστὰ δειρίο, μηδὲ μετ' ἄλλα.

Τὸν δ' ἡμείβετο· ἐπεῖτα βοῶπις πότνια Ἦρην,
 Αἰνόντατε Κρονίδην, ποῖον δ' μῦθον ἔειπας;
 Καὶ κίμω δὲ πάρεθ' γ' ἔτ' εἶρμαι, ἔτι μετ' ἄλλω

Ἄλλα

- Ἄλλὰ μάλ' εὐκνηλῶ τὰ φράζῃαι ἄσ' ἐθέλησθαι
 555 Νῦν δ' αἰνῶς δαΐδοικα χτ' ὀρένα, μὴ σε παρείπῃ
 Ἀρβυρέπεζα θέτις, θυγάτηρ αἰετοῖο γέροντος.
 Ἦεῖν γὰρ σοί γε παρίζετο, καὶ λάβε γένων.
 Τῇ σ' οἶω κατακτεῖναι ἐτήτυμον, ὥς Ἀχιλλῆα
 Τιμήσης, ὀλέσης ἢ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 560 Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Δαιμονίη, αἰὲ μὲν εἴπαι, ἐδὲ σε λήθω.
 Πρῆξαι δ' ἔμπης ἔτι δωρήσαιο, ἀλλ' ἀπὸ θυμῷ
 Μᾶλλον ἔμοι ἔσσαι, πὺ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσαι.
 Εἰ δ' ἔτω τῶτ' ἔσιν, ἔμοι μέλλει φίλον εἶναι.
 565 Ἄλλ' ἀκέσσε κάθησο, ἔμῳ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
 Μὴ νύ τοι εὖ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσὶν Ὀλύμπῳ.
 Ἄωον ἰόνθ', ὅτε κεν τοι ἀάπτῃς χεῖρας ἑρέω.
 Ὡς ἔφατ' ἐδδωκεν ἢ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Καί ῥ' ἀκέσσε καθῆσο, ἐπηγάμφασα φίλον κῆρ.
 570 Ὀχθηρὴ δ' ἀτὰρ δῶμα Διὸς θεοὶ ἑραρίοντες
 01 Τροίαν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύει,
 Μητεὶ φίλῃ ἐπὶ νηῖ φέρον λαοκλήνην Ἥρη.
 Ἥ δ' ἠ λείγῃ ἔργα τάδ' ἔσσεται, ἐδ' ἔτ' ἀνικτά,
 Εἰ δ' ἠ σφὼ ἔνιχα θνητῶν εἰσαίνετον ὦδε,
 575 Ἐν ἢ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον ἐδὲ τι δαιτὶς
 Ἐδλῆς ἔσσεται ἦδ' ὅτ', ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικά.
 Μηδὲ δ' ἐγὼ φθάρημι, καὶ αὐτῇ περ νοέω,
 Πατεὶ φίλῃ ἐπὶ νηῖ φέρειν Διὶ, ὅρα μὴ αὐτὴ
 Νεικήησι παλῆρ, σὺ δ' ἡμῖν δαῖτα τασσέην.
 580 Εἶπερ γὰρ καὶ ἐθέλησιν Ὀλύμπῳ ἀσεισπητῆς
 Ἐξ ἐδέων συφελίξαι ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 Ἄλλὰ σὺ πᾶν γ' ἐπέωσι κατὰ πλῆθος μαλακοῖσιν
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἴλασθαι Ὀλίμπῳ ἔσσεται ἡμῖν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ ἀγαῖξας, δέπας ἀμφικύπελλον

Μητεὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μὴν προσέειπε.

585

Τέτλαδι, μήτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάχνα, κηδομένη περ,
Μὴ σε, φίλῳ περ ἐῷ, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
Θεινομένην· τότε δ' ἔτι δυνήσομαι, ὅχρυνά μιν περ,
Χερσὶ μὲν ἀργαλῆθ' ὃδ' Ὀλύμπιθ' ἀντιφέρεα.

590

Ἦδη γάρ με, καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
ῥίψε, ποδὸς τεταγών, ὑπὸ βηλοῦ θεασσέοιο.

Πᾶν δ' ἤμαρ φερόμεν, ἅμα δ' ἥελίῳ καλᾷδύντι
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγθ' δ' ἔτι θυμὸς ἐΐην.

Ἐνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πισόντα.

595

Ὡς φάτο· μέδουσεν δ' θεὰ λευκώλενθ' Ἥρη
Μειδήσασα δ', παῖδός ἐδέξατο χερσὶ κύπλλον.

Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ῥινοχόαι, γλυκὺ νέκταρ ὑπὸ κρητῆρθ' ἀρύων·

Ἄσcesθ' δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωι μακάρεσι θεοῖσιν,

600

Ὡς ἰδὼν Ἥφαιστόν δια δώματα ποιπνύοντα.

Ὡς τότε μ' ἐρέταν ἤμαρ ἐς ἥλιον καλᾷδύντα
Δαῖνυντ', ὃδ' ἔτι θυμὸς ἐδάετο δαιτὸς εἰσης,

Οὐ μ' φόρμιγγθ' ἀεικαλλέθ', ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μυσάων δ', αἱ αἶνον ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ.

605

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυν λαμπρὸν φάθ' ἡελίοιο,

οἱ μ' κακχέοντες ἔβαν οἰκόνδε ἑκάςθ'·

Ἠΐχι ἑκάσῳ δῶμα φεικλυτὸς ἀμφιγυῖης

Ἥφαιστ' ποῖνος εἰδύησι πρᾶπίδων.

Ζεὺς δ' πρὸς ὃν λέχθ' ἦν Ὀλύμπιθ' ἀσερπητῆς,

610

Ἐνθα πάρθ' κοιμᾷ δ', ὅτε μὴν γλυκὺς ὕπνθ' ἱκάνοι·

Ἐνθα κάδ' αὖδ' ἀναβέας ὦρε δ' χρυσόθρονος Ἥρη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

[illegible]

ΟΝΕΙΡΟΣ καὶ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Βῆτα δ' ἵκερσι ἰχθῆ, ἀγορῇ καὶ νῆας ἀνδρῶν.

ΑΛΟΙ μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκο-
ρυσαι

Εὐδὸν παννύχιοι, Δία δ' ἐκ ἰχθῆ νήδυ-
μοι ὕπνῳ.

Ἄλλ' ὄγε μερμήειζε καὶ φρένα, ὥς Ἀχιλλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ ἢ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἦδε δέ οἱ καὶ θυμὸν ἀείσῃ φαίνετο βελή.

Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἔλον Ὀνείρου
Καί μιν φωνήσας ἔπεια πρῆξεντα προσηύδα.

Βάσκει ἴθι, ἔλε Ὀνείρε, θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἐλθὼν ἐς κλισίῳ Ἀγαμέμνονι Ἀτρείδαο.

Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύεμεν, ὥς ἐπτέλλω.

Θωρήξαι ἔκλειθε καρνηκόμενους Ἀχαιῆς

Παρσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν ἐρυάγχαν

Τρώων· ἔγδ' ἐτ' ἀμφοῖς Ὀλύμπια δώματ' ἵχοιτες

Ἀθάνατοι φράζονταί· ἐπὶ γναμψεν γδ' ἀπαντας

Ἥρη λισσομένη Τρώεσσι ἢ κήδε' ἐφῆπται.

Ὡς φάτο. Σὴ δ' ἄρ' Ὀνείρ, ἰτεῖ δ' μῦθον ἀκούσ.

Καρπαλίμως δ' ἵχανε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονα· τὸ δ' ἐκίχανεν

Εὐδοντ' ἐκ κλισίῃ· πρὶ δ' ἀμβρόσιον χέχυδ' ὕπνος.

Στῇ δ' ἄρ' ὕπνῳ κεφαλῆς Νηληϊῶ ἦ ἰοικαί.

Νέσοι, τὸν ῥα μάλιστα γιγνέσθων τι Ἀγαμέμνον

Τῷ μιν εἰσοδάμεν προσεφώνεε θεὸς Ὀνείρες.

Εὐ-

Εὐδεις, Ἀτρεΐδ' ἡ δαΐφρωνος ἱπποδάμοιο
 Οὐ χερσὶ παρὰ χερσὶν εὐδὲς βοληφόρος ἀνὴρ
 25 ὦ λαοί τ' ὀπίσσεσθαι, καὶ τῶν μύμηνας.
 Νῦν δ' ἐμίδεν ζωὴς ὦκ' Ἀιδὸς δ' ἐτοίματός εἰμι,
 "Ὅς σευ, ἀνδρῶν ἐὼν, μέγα κήδεϊαι, ἦδ' ἐλεαίρει.
 Θωρήξαι σε κίλδους κερηκομόωντας Ἀχαιῶς
 Πανσούδῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν ευροάγχαν
 30 Τρώων· εἰ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν
 Ἀθάνατοι φερόντα· ἐπέγναμψεν γὰρ ἀπαίτας
 Ἥρη Λαοκομήν· Τρώεσσι δ' κήδε' ἐφῆπται
 Ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μήδ' ἐσὶ λυθῇ
 Λιεύω, εἴτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
 35 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο τ' δ' ἔλιπ' αὐτῷ
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' ἐτελέεσθ' ἔμελλε.
 οἷ γὰρ οὐκ αἰρήσεν Πεισῆμ' ὅλιν ἡμάτι κείνῳ,
 Νήπιον· ἐδὲ τὰ ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα.
 Θῆσεν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεα τε σοναχὰς τε
 40 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕμνους.
 Ἐγρέτο δ' ἔξ ὕπνου δαίη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὄμορ.
 Ἐξέτο δ' ὀρθωθείς μαλακὸν δ' ἐνδυσε χιτῶνα,
 Καλὸν, νηγάτεον· οἷ δ' αὖ μέγα βάλλετο παρῶ·
 Ποσσὶ δ' ὕψα ληπαρῶσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 45 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρέην.
 Εἵλετο δ' ἐκπύρρον πάρωϊον ἀφδιτον αἶψα,
 Σὺν τῷ ἔσθ' ἡν ἦεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 Ἦεν μὲν ῥα δεῖα περὶ δῆσατο μακρὸν Ὀλύμπου,
 Ζητὶ φάος ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 50 Ἀντάρ ὁ κερύεσσι ληνεοδόχοισι κίλδε
 Κερύεσσι ἀγορεύει κερηκομόωντας Ἀχαιῶς.
 Οἱ μὲν ἐκέρυσαν τοὶ δ' ἠγείοντο μάλ' ὄκα.
 Βελῶν δ' πρῶτον μεγαθύμων ἰξέ γιγόντων

Νεσφρίη δὲ καὶ Πυλαγῶν βασιλῆος
 Τὸς οὖν συγκαλέσας, πυκνῶς ἠρῶντο βελῶν, 55
 Κλυτε, φίλοι, θεῖός μοι εὐπνιον ἦλθεν Ὀνειρ,
 Ἀμφερόσιον διὰ νύκτα μάστιγα ἢ Νέσσοι δίω,
 Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυλὴ τ', ἀγχις αἰφύκει
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Εὐδαίης, Ἀτρίη καὶ Δαΐφρον, ἱπποδάμοιοι 60
 Οὐχ ῥῆ παννύχιον εὐδαίην βυλὴφόρον ἀνδρα,
 Ὡς λαοὶ τ' ἐπιτετάφα, καὶ τόσσα μέμνηται.
 Νῦν δ' ἐμὴν ξυῖος ὦκα· Διὸς δέ τοι ἀγγελός εἰμι,
 Ὃς σὺ, ἀνδρῶν ἰὼν, μέγα κῆδε, ἢ δ' ἑλκαῖρες
 Θωρήξαι σε κείδωσι καρνηκομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 Πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν ἐρυάγχαν
 Τρώων· ἢ γὰρ ἔτ' ἀμφοῖς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Αθάνατοι φρεσὶν· ἐπέγναμψεν γὰρ ἀπαίτας
 Ἡρῆ λισσομένη Τρώεσσι καὶ κῆδε' ἐφῆπεν
 Ἐκ Διὸς· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχει φρεσίν· Ὃς ὁ μὲν εἰπὼν 70
 Ὀΐχετ' ἀποπείθεσθαι· ἐμὲ δ' ὅ γλυκύς ὑπν' ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἰ κεν πως θωρήξομαι ἦς Ἀχαιῶν
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεισιν πειρήσομαι, ἢ δέ μιν ἔσθω,
 Καὶ φάγην σὺν νηυσὶ πολυχλήσι κελόεσσιν
 Γμῶς δ' ἄλλοθεν ἄλλ' ἐρητύειν ἔπεισιν. 75
 Ὅττοι δ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνίστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξὺς ἠμαθίωνη,
 Ὃς σφιν εὐφροσύνην ἀγορήσατο καὶ μετίεπεν,
 Ὅ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Εἰ μὲν τις ἐθέλει Ἀχαιῶν ἄλλ' ἐνίστασθαι, 80
 Κεῖνός κεν φαίμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον.
 Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' αἰεὶ ἐν κρατὶ εὐχετόη·
 Ἀλλ' ἄγετ', αἰ κεν πως θωρήξομαι ἦς Ἀχαιῶν.
 Ὃς ἄρα φωνήσας, βελῆς ἔκρυψε νείκεος.

- 85 Οἱ δ' ἐπ' ἀνέστησαν, πείθοντά τε ποιμῶνι λαῶν,
 Σκηπτοῦχοι βασιλῆες, ἐπεφύοντο δ' ἅλας.
 Ἥν τε ἔδρεα εἰσι μελισσῶν ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ χλαφυρῆς αἰεὶ νέου ἐρχομένων,
 Βοτρυόδον δ' πέτον' ἐπ' ἀνδρῶν εἰσενόοισιν,
 90 Αἱ μὲν τ' ἐνθάδ' ἄλλῃς πιποτήσιν, αἱ δέ τε ἐνθάδ'
 ὣς τ' ἔδρεα πολλὰ νέων ἀπὸ καλισμῶν
 Ἠϊόνθ' ὑπεπάρειβε βαθείης ὀτιχρόνῃο
 Ἰλαδὸν εἰς ἀγορῶν μὲν δέ σφισιν Ὀσσα δεδήκει,
 Ὀτρυνῶσ' ἰέναι, Διὸς ἀγγελθ' οἱ δ' ἀγέροντο
 95 Τετρήχιδ' ἀγορῇ, ὧν δ' ἐσυναχίζετο γαῖα,
 Λαῶν ἰζόντων, ὅμαδ' οὐδ' ἰὺν ἐνεία δέ σφας
 Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἰπότες αὐτῆς
 Σχοῖατ' ἀλέσσαν δ' διοτρεφείων βασιλῆων.
 Σπυδῆ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυδε δ' καρδίεσσι.
 100 Πανσάμενοι κλαγγῆς ἀνα δ' κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἔσθ, σκηπτοῦρον ἔχων τὸ μὲν Ἥρῃσι καὶ μετ' ἄλλων.
 Ἥρῃσι μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἀναχίε
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντῃ
 Ἑρμείῃ δ' ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πλεξίπτω.
 105 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκε Ἀτρεΐ, ποιμῶνι λαῶν
 Ἀτρεὺς δ' θηήσκων ἔλιπε πολύμορφοι Θυέστῃ
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φάρηνας,
 Πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν.
 Τῷ δ' ὅγ' ἐρεσάμενθ', ἔπειτα πεισθέντα προσηύδα,
 110 ὦ φίλοι, ἦρως Δαναοὶ, θειράποντες Ἀρηθ',
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἀτὶ σφίσιν βαρεῖν
 Σχέτλιθ', ὅς περ μὲν μοι ὑπέχετο καὶ κατένευσεν
 Ἰλίον ἐκπέρσαι' οὐτείχῃον ὑπὸ νείεσσιν
 Νῶϊ δ' κακῶν ἀπάτῃν βυλάσσειο, καὶ με κελῶει
 115 Δυσκλῆα, Ἀρχθ' ἰκέει, ἐπὶ πρὸς ὅλας λαόν.
 οὐτῶ

Οὕτω πᾶσι Διὶ μέλλει ὑπὸ μῦθῳ φίλον εἶναι,
 Ὃς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κατὰ δαίμονα,
 Ἡδ' ἔτι καὶ λυοῖς ἔσθ' ὃ καὶ ἔσθ' ὅτι μὲν γινώσκον.
 Αἰχρὸν δὲ πῶς γ' ὅτι καὶ ἐσθ' ὅτι μὲν γινώσκον.
 Μὰ τὸ οὕτω τοιόνδε τοιόνδε τί λαὸν Ἀχαιῶν 126
 Ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζω, ἦδ' ἐμὰ χεῖρας
 Ἀνδράσι παυροτέροις τέλει δ' ἐπὶ τί πέφαται.
 Εἴπερ δὲ καὶ ἐθέλοιμ' Ἀχαιοὶ τε Τρῶες τε
 Ὅρκια πᾶσι ταμόντες, ἀριθμηθῆναι ἀμφω,
 Τρῶας μὲν λίσσασθαι, ἑφείστοι δ' αὖτις εἶναι, 129
 Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῆναι Ἀχαιοί,
 Τρῶων δ' ἀνδράς ἑκάστον εἰλομένα οἰνοχοῦεν,
 Πολλὰ καὶ δεκάδες δευοῖατο οἰνοχόοιο.
 Τόσων ἐγὼ φημι πλείας ἐμῶναι ἡμῶν Ἀχαιῶν
 Τρῶων, οἱ γὰρ οὐκ ἔστι πῶς ἀλλ' ἐπὶ κέρει 130
 Πολλῶν καὶ πολλῶν ἐγχείσασθαι ἄνδρες εἶσιν,
 Οἱ μὲν μέγα πλάζονται, καὶ ἐκ εἴωσ' ἐθέλοντα
 Ἰλίεσσι κτείνεσθαι ἐναυδομένων πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὲ βεβῆασι Διὶς μεγάλας ἐπαιωνίαι,
 Καὶ δὴ δ' ἔσθ' αἰσέσθ' νεῶν, καὶ σπάρτα λείωνται 135
 Αἱ δὲ περὶ ἡμέτεραί τ' ἀλοχοί, καὶ νῆπια τέκνα,
 Εἴα' ἐν μεγάροις πόλιδ' ἐγμῶναι ἄμμι δ' ἔργον
 Αὐτῶς ἀκροάσθων, ὅτι εἴνεκα δεῦρ' ἰκόμεθα
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πεπρωμένα πάντες
 Φεύγωντων σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν 140
 Οὐδ' ἔτι Τροίην ἀιρήσομεν ἐρυάγχα.

Ὡς φάτο τοῖσι δ' ἑυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄοντο,
 Πᾶσι μὲν πληθύν, ὅσοι ἔβληθ' ἐπάκυσαν.
 Κινήθη δ' ἀγόρη, ὥς κύμασιν ἀκροῖς θαλάσσης
 Πόντῳ Ἰκαεῖοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρώς τε Νότος τε 145
 Ὄρορ', ἐπαΐξας παλῶς Διὶς ἐκ νεφέλων.

- Ὄς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθύ λήϊον ἐλθὼν
 Λάβρ' ἐπαγίζων, ὅπῃ τ' ἡμῶν ἀσυχύεσσιν·
 Ὄς δ' ἥ παρ' ἀγορῇ κινήθῃ τοὶ δ' ἀλαλητῇ
 150 Νῆας ἐπείωλοντο ποδῶν δ' ὑπένερχε κοῖτη
 Ἰσά' ἀπερμήνῃ τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
 Ἀπ' ἑαυτῶν νηῶν, ἥ δ' ἐλκόμεν εἰς ἅλα δῖαν,
 Οἵρῃς τ' ἔκκαθάμερον αὐτῇ δ' ἕσανδον ἵκαν
 Οἴκαδ' ἐμελῶν, ἔσθ' δ' ἥρεον ἑρμάλα νηῶν.
 155 Ἐνθα κεν Ἀρσείοισιν ὑπέρμορα νόσθ' ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθηναίῳ Ἦρη περὶ μῦθον ἔειπεν,
 ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκθ' ἀτρύων,
 Οὕτω δὴ οἴκόνδε, φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξοντ' ἐπ' ἐυρία νῶτα θαλάσσης;
 160 Καδδὲ κεν εὐχολῶ Πειάμφ, ἡ Τρωσὶ λίποιν,
 Ἀρσείῳ Ἐλένῳ, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ σάλλοντο, φίλῃς ἀπὸ πατρίδ' αἰῆς;
 Ἀλλ' ἰδὶ νῶ μὲν λαὸν Ἀχαιῶν χαλχκοιτόνων,
 Σοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἱκασον,
 165 Μῆδ' ἐὰ νῆας ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφοτερίσας.
 Ὄς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίδμεν θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 Βῆ δ' κατ' Οὐλύμπιο καρπῶν αἴξασα,
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε δοῶς ὅπῃ νῆας Ἀχαιῶν
 Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 170 Ἐσαότ'· ἔδ' ὄγε νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης
 Ἀπ' ἔστ', ἐπεὶ μιν ἄχθ' κραδίῳ ἡ θυμὸν ἵκανεν.
 Ἀλχῆ δ' ἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Διοχρῆς Δαστυιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Οὕτω δὴ οἴκόνδε, φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 175 Φάξεαδ', ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι πεισόντες;
 Καδδὲ κεν εὐχολῶ Πειάμφ, ἡ Τρωσὶ λίποιτε,
 Ἀργεῖῳ Ἐλένῳ, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

Ἐν Τροίῃ ἀνέλοντο, φίλης ἀπὸ παλαιοῦ αἰῆς·

Ἄλλ' ἴθι νῦν μὲν λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει·

Σοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐπείσαιν' ἐρήναι φῶτα ἕκασον.

180

Μηδὲ ἔα νῆας ἅλας· ἐλκίμεν ἀμφερίσας.

ὣς ῥαβ' ὁ δ' ἔκωπλε θεῶς ὅτα φωνήσας·

Βῆ δ' ὅτεν, ἀπὸ δ' ἡλάναν βάλε· ἦ δ' ἐκόμενος

Κίρυσ Εὐρύκτατος Ἰθακῆσι, ὅς οἱ ὀπῆδ'.

Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ἀντίος ἐλθών,

185

Διζαπὸ οἱ σκῆπτρον πατρῷον ἀφιδιόν αἶψ'·

Σὺν τῷ ἔβη χεῖρ' ἡνίας Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων.

Ὅτινα μὲν βασιλῆα καὶ ἑσέχον ἀνδρα κίχεν,

Τόνδ' ἀγαθοῖς ἐπείσαιν' ἐρητύσασκε θάλασσ'.

Δαιμόνι, οὐ σε ἴοικε, κακὸν ὦς, δαδῖαιεός·

190

Ἄλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλος ἰδρύε λαῖς.

Οὐ γὰρ πῶ σάρα οἶδ', αἷον νῆος Ἀτρεΐδου·

Νῦν μὲν παύεται, τάχα δ' ἵφεται ἦας Ἀχαιῶν.

Ἐν βελῇ δ' εἰ πάντες ἀνυσσόμεν, οἶδ' ἔπειτα

Μήτι χαλκασσόμεν· μίξῃ κακὸν ἦας Ἀχαιῶν.

195

Θυμὸς δ' ἔμελλεν εἰς διοτρεφίῃ βασιλῆος·

Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἔει, φίλα δ' εἰ μετίετα Ζεύς.

Ὅν δ' αὖ δῆμι τ' ἀνδρα ἴδον, βοδωνίᾳ τ' ἐρᾶον,

Τὸν σκῆπτρῳ ἱλάσασκεν, ὀμολήσασκε τε μῦθον,

Δαιμόνι, ἀτρίμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκτε,

200

Οἱ σέο φέρτερό εἰσι· σὺ δ' ἀπιδίμεν καὶ ἀνακτε,

Οὐτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναείθμεν, ἔτ' ἐνὶ βελῇ.

Οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἑσθλὰ Ἀχαιοί·

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίᾳ· εἰς κοίρανα ἔσθ',

Εἷς βασιλεὺς, ὃ ἴδωκε Κρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτην

205

Σκῆπτρον τ' ἡδὲ θέμισας, ἵνα σφίσι ἐμβασιλεύῃ.

ὣς ἔγχε κοίρανον δῖεκε στρατὸν οἱ δ' ἀγορήνδε

Αὐτὶς ἐπιτάσσοντο, νειῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων,

- Ἦχῃ ὡς ὅτε κῆμα πολυλοίσβοιο θαλάσσης.
 210 Αἰγυιάδῃ μεγάλῃ βρέμελαι, σμαρυγῇ δὲ τε πάντῃ.
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔχοντο, ἐρήτυθεν δ' καθίδρας,
 Θερσίτης δ' ἐτι μὲν ἀμετρεπὴς ἐκολῶα.
 Ὃς ῥ' ἔπεια φρεσὶν ἦσαν ἄκοσμά τε, πολλά τε ἦδη,
 Μάψ, ἀτὰρ ἔχ' κόσμον, ἐκξέμεναι βασιλεύουσιν.
 215 Ἄλλ', ὅ, τι οἱ εἴσαιτο μελοῖον Ἀργείοισιν
 Ἐμμέναι· αἴχισθ' ὃ ἀγὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
 Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἔτερον πόδα· τῷ δ' οἱ ἄρ' αἶμα
 Κυρτῷ, ἐπὶ γῆθ' συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
 Φοξὸς ἔην κεφαλῇ, φεδῆ δ' ἐπὶ νηοθε λάχνη.
 220 Ἐχθισὸς δ' Ἀχιλλεὺς μάλις ἦν, πρὸ Ὀδυσσεύ.
 Τῷ δ' κεκρέσκε· Τότ' αὖ Ἀγαμέμνονι δῖον
 Ὀξέα κεκληγρὸς λέγ' ἀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἐκπάργῳ κοτίοντο, νεμῆσθην τ' ἐπὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα παῖες μῦθον·
 225 Ἀτρεΐδῃ, τῷ δ' αὖτ' ἐπιμήμεναι, πρὸ χαλκίονος
 Πλεῖαί τοι χαλκὸν κλισίαι, πολλὰ δ' ὀπυαῖες
 Εἰσὶν ἐπὶ κλισίῃς ἑσταότες, αἳ τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίῳ δίδουσι, εἴτ' ἄρ' ἀπολίσσῃσι λαοῖον.
 Ἦ ἐτι καὶ χρυσὸν ἐπιδάσαι, ὃν καὶ τίς οἶσσι;
 230 Τρώων ἱπποδάμων δ' ἰλίῃ ἦθ' ἅπαντα,
 Ὃν καὶ ἐγὼ δῆσας ἀχάω, ἢ ἄλλῃ Ἀχαιῶν.
 Ἦ δὲ γυναιῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν οἰότῃ.
 Ἦν τ' αὐτὸς ἀπο νόσφι καλίσσεται· Οὐ μὲν ἴσμεν
 Ἀρχὸν ἔόντα, κακῶν ἐπιβαστέμεν ἡμεῖς Ἀχαιοί.
 235 Ὡ πέπρονες, καὶ ἐλέγχε', Ἀχαιΐδες, καὶ ἔτ' Ἀχαιοί,
 Οἴκαδ' ἔπερ σὺν νηυσὶ νηώμεθα· τίνδε δ' εἴμεν
 Αὐτῇ ἐπὶ Τερπὴν γέρε πτωμένῃ, ὄρεα ἰδύσθαι,
 Ἦ ῥά τι οἱ χ' ἡμῖς περσάμεναι, καὶ καὶ καί.
 Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα εὔτε·

Ἥτιμίηνον· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας αὐτῆς ἀπείρας. 240

Ἀλλὰ μάλ' ἐκ Ἀχιλλεὺς χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθύμων.

Ἥ γὰρ αὖν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

Ὡς φάτο, νεικέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης· πῶ δ' ἔκα παεῖσθαι δῖος Ὀδυσσεύς,
καὶ μιν ὑποδραῖδων χαλεπῶ νήπτατε μίθῳ, 245

Θερσίτ' ἀκείτομυθε, λιγυρὴν τερῶν ἀγορητής,
ἴχθε, μὴδ' ἔθελ' οἷος ἐκζέσθαι βασιλεῦσιν·
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χερείτερον βροτῶν ἄλλον.

Ἐμῶμαι, ὕπαι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσ' ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
τῷ ἐκ αὖν βασιλῆας ἀναζόμε' ἔχον ἀγοράοις, 250

καὶ σφιν ὀνειδέα τε περὶ φρεσίν, νόστον τὲ φυλάσσειν.
οὐδέ τί πω σάφα ἰδὼν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,

Ἥ εἰ, ἦε κακῶς, νοσήσομαι ἕως Ἀχαιῶν.
τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

Ἥσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδύσιν 255
ἥρως Δαναοί· σὺ δ' ἐκέρτομεν ἀγοράεις.

Ἄλλ' ἐκ τοῖς ἐρίῳ, πῶδε καὶ τετελεσμένον ἔσαι,
εἴ κ' ἐτι σ' ἀφραίνοντα κηχέσσομαι, ὥς νῦν περ ᾤδης.

Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς κάρη ὁμοῖσιν ἔπειθ,
μὴδ' ἐτι Πηλεμάχοιο παῖδ' ἐκκλημῶν εἶπεν, 260

εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν, ὑπὸ μὲν οἴκῳ ἑμῷ δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνά, τὰ τ' αἰδῶ ἀμοιβαιδύπλῃ,

αὐτὸν δ' ἐκλαίοντα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀρήσω,
Πεπληγὸς ἀγορηδὴν ἀνέκωσι πληγῶσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη σκῆπτρῳ δ' ἐμείλτορενον, ἠδὲ καὶ ὦμον 265
πλήξεν δ' ἰδὼν ὅθι θάλασσαν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.

Σμῶδι δ' αἱματόεσσα μεταφρέν' ἐξυπάνεσεν,
σκῆπτρον ὑποχρυσέει· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο, τάρβυσεν τε

Ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
οἱ δ' καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῇ ἠδὲ γέλασαν. 270

- 272 Ὡς δὲ τις εἰπὼς κεν ἰδὼν ἐς πλοσίον ἄλλον.
 *Ὡ πόποι, ἦ δὴ μνηΐ' Ὀδυσσεύς ἰδὼν ἔοργε,
 Βυλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσει.
 Νῦν δ' τὸ δὴ μέγ' αἰεὶ σὺν Ἀργείοισιν ἱεῖται,
 275 Ὃς δ' ἰδὼν ἔπεισε δόλον ἔχ' ἀγορεύων.
 Οὐδ' οὐ μὲν πάλιν αὖθις ἀνὴρ σὺν δόμῳ ἀγνώσκει
 Νεικίην βασιλῆας οὐκ ἐθέλοντες ἐπέωσιν.
 *Ὡς φάσαν ἢ πληθύς ἀνὰ δ' ὁ πολέμοιοι' Ὀδυσσεύς
 *Ἐστὶ σκῆπτρον ἔχων ἄλλος δ' ἢ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 280 Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνάγει.
 Ὡς ἅμα δ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι ἦεν Ἀχαιῶν
 Μῦθον ἀκούσαντες, καὶ ὁπφοραυαῖατο βελῶν.
 *Ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετίεπεν.
 *Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σὺ, ἄναξ, ἰδὼν ἔλυσιν Ἀχαιοὶ
 285 Πᾶσιν ἐλέγχισον δέδομαι μερόπῃσι βροτοῖσιν.
 Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόχρεον, ἥ κεν ὑπέσαν,
 *Ἐνθάδε τοὶ σείχοντες ἀπ' Ἀργείῃ ἰπποδάμοιο,
 *Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐνταῖχον ὑπὸ νείκεϊ.
 *Ὡς ἔειπεν ἢ παῖδες νειάρι, χῆρεϊ τε γυναικί.
 290 Ἀλλήλοισιν ὀδύρουσι κόνιδες νείκεϊ.
 *Ἡ μὲν καὶ πόνοιο δὲν ἀντιδύνῃα νείκεϊ.
 Καὶ γὰρ τίς δ' ἵνα μὲν ἄνθρωπος ὑπὸ ἥς ἀλόχοιο
 Ἀχαιῶν παρὰ νηὶ πολυζύγῳ, ἥντιν ἀελλαι
 Χαίμεναι εἰλέουσιν, δευρομένη τὴν θάλασσαν.
 295 Ἡμῖν δ' ἀνὰ δὲ δὲ φειδωλῶν ἐπαιώδης
 *Ἐνθάδε μιμνῶμεναι τῶν γε μεμνέομεν Ἀχαιῶν
 Ἀχαιῶν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν ἄλλα καὶ ἔμπεδος
 Αἰχμῆν τοὶ δὲν τε μέναι, κενὸν τε νείκεϊ.
 Τλήντε, φίλοι, καὶ μέναιτ' ἐπὶ χεῖρον, ὅφρα δαῶμεν,
 300 Εἰ ἔτι δὲ Κάλχας μαλ' ἰδέσθῃ, ἢ δὲ καὶ ἐκί.
 Εὖ δ' ὅτ' ἔτι δὲ τῶν γε ἰδὼν ἐπὶ φρεσὶν, ἐστὶ δ' πάντες

Μάρτυρες, ὅς μὲν κῆρες ἔσαν θανάτου φέρουσαι.
 Χειρὰ τε καὶ ἀντίχ', ὅτ' ἐς Αὐλίσθ' αἴης Ἀχαιοὶ
 Ἦγυρίδου, κακὰ Πειρώ καὶ Τρώϊ' φέρουσαι.
 Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ σφί' κρῖναι, ἱερὸς καὶ Βωμὸς 305
 Ἐρδομῶν ἀθανάτοισι τελευτάας ἐκαθήμεναι,
 Καλῇ ὑπὸ πλατανίσῳ, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
 Ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα δρεκῶν ὅπ' ἄντα δαφνοῦσα
 Σμερδαλίῃ, τὴν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπι' ἦκε φέροντα,
 Βωμῷ ὑπάϊξας, ὥς ῥα πλατάνιστον ὀρεῖν 310
 Ἐνθα δ' ἔσαν σφυδοῖο νεοαῖοι, νήπια τέκνα,
 Ὄζω ἔσ' ἀκροτάτῳ, πέλαισις ὑποπιπλήνους,
 Ὀκτὼ ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 Ἐνθ' ὅγε τὸς ἐλεηνὰ καλῆσθε τετευγῶτας
 Μήτηρ δ' ἀμφεποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα 315
 Τλωδ' ἐλελιξάμεν' ἤϊεν γ' ἄλβει ἀμφιαχῆαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τέκν' ἔφαγε σφυδοῖο, καὶ αὐτῶν,
 Τὸν μὲν δειξήλων θῆκεν δεξι, ὡς περ ἐφλω.
 Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτης.
 Ἡμῖς δ' ἐσαότις θαυμάζομεν, ὅθ' ἐτόχθη 320
 Ὡς ἔν θεινὰ πέλωρε θεῶν ἐσῆλθ' ἐκαθήμεναι.
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα διοπερτίων ἀγρόδω,
 Τίπ' ἄνω ἐγείνεται, κερκομέωντες Ἀχαιοί.
 Ἡμῖν μὲν τὸδ' ἐφλω τίρας μέγα μνηστῆρα Ζεὺς,
 Ὀψιμον, ὀψιτέλεστον, οὐ κλέῃ' ἔποτ' ὀλέσθ'. 325
 Ὡς ἔτ' καὶ τέκν' ἔφαγε σφυδοῖο, καὶ αὐτῶν,
 Ὀκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 Ὡς ἡμῖς τῶσδ' ἔτι πῶς πτολιμήσομεν αὖτις,
 Τῷ δεκάτῳ δ' ὅλον αἰρήσομεν ἐυρυάγχαν.
 Κεῖνός δ' ὥς ἀγρόδω τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖθ'. 330
 Ἄλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμεις Ἀχαιοί,
 Αὐτῷ, ἐσέκη' ἄστυ μέγα Πειρώμεναι ἔλωμεν.

- Ὦς ἔρατ' Ἀργεῖοι ὃ μὲν ἔαχον, ἀμφὶ δ' ὦντες
 Σμερδαλέον κονάδωσαν, αὐσάντων ἄρ' Ἀχαιῶν,
 335 Μῦθον ἐπαινέσασθε Ὀδυσῆϊ· δόσιν
 Τοῖσι δ' καὶ μετέπα Τερσίλῳ· ἱππῶτα Νέστωρ,
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πάσαι ἐοικότες ἀγορεύει
 Νηπιάχοις, οἷς ἔτι μίλιν πολέμη' ἔργα.
 Πᾶ δὲ σωθεῖσθαι τὲ καὶ ἔρκα βύσσει ἡμῖν·
 340 Ἐν περὶ δὲ βυλαί τε γυνοῖσθε, μῆδεά τ' ἀνδρῶν,
 Σπονδαί τ' ἀκρητοί, καὶ δεξιά, ἥς ἐπέπυθον
 Αὐτὸς γάρ ῥ' ἐπέειπ' εἰσδαινόμεν, ἰδέεαι μὲν καὶ
 Εὐρέμεθα διωάμεθα, παλαιὴ χεῖρα ἐσθλὰ ἐόντες.
 Ἀτρεΐδην, αὐτὸν δ' ἔθ', ὥς περὶ, ἔχον ἀσμεφέα βυλῶν,
 345 Ἀρχεὺ Ἀργεῖοισι καὶ κρατερὰς ὑσμίνας,
 Τὺς δ' ὃν ἔα φεινύσθην, ἕνα καὶ δύο τοῖ καὶ Ἀχαιῶν
 Νόσφιν βυλάσθ'· ἀνυσκὶ δ' ἐκ ἔσσει αὐτῶν.
 Περὶ Ἀρχεὺ δ' ἵεναι, περὶ καὶ Διὸς αἰγίοχοιο
 Γινώμεναι, εἴτα φῶ δ' ὑποχέαι, καὶ καὶ καὶ
 350 Φημὶ γὰρ ἔν καλανεύσαι ὑφ' ἡμετέρῃ Κροτῶνῃ
 Ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐκ' ὠκυπέεσσιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι, Τρώεσσι πόνον καὶ κῆρα φέροντες·
 Ἀσπείρων ὀπιδήϊη ἐκαίσιμα σήματα φάσαν·
 Τῷ, μή τις περὶ ἐπαγέδῃ οἰκόνδε γέειδῃ,
 355 Περὶ τίνα παρ Τρώων ἀλόχῃ κατὰχοιμυδιῶναι,
 Τίσαδ' ὃν· Ἐλένης ὀρμήματα καὶ σοπαχὰς τῷ
 Εἰ δέ τις ἐκπάλῃος ἐδέλει οἰκόνδε γέειδῃ,
 Ἀπείδω ἥς νηὸς εὐαέλμοιο μελαίνης,
 Ὅφρα πρὸς ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ὀπίσται,
 360 Ἀλλὰ, ἀναξ, αὐτὸς τ' εὖ μῆδεο, πείθεό τ' ἄλλω,
 Οὔτοι ὑπὸ λητον ἔσθ' ἔσσει, ὃ, τίς κεν εἴπω.
 Κεῖν' ἀνδρας καὶ φύλα, καὶ φρήτρας, Ἀγόμεμεν,
 Ὡς φρήτρα φρήτρεσσιν ἀρήνη, φῦδα δ' φύλοις·

Εἰ δὲ κεν ὣς ἔρξης, καὶ τοὶ θεῖοι ᾗ Ἀχαιοί,
Γνώσῃ ἱππῶν, ὅς δ' ἠγεμόνων κακός, ὅς τε νηλεὺς, 365
Ἥδ' ὅσκι' ἰδὼς ἐστὶ κατὰ σφίαι γδ' μαχίσοι.

Γνώσῃαι, εἴ κ' θεῶν ἐστὶ πόλιν ἐκ ἀλαπάξῃς,
Ἥ ἀνδρῶν κακότητι, κ' ἀφραδίῃ πολέμοιοι.

Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ἥ μὲν αὖτ' ἀγορῇ νικάς, γέρον, ἦας Ἀχαιοί. 370

Ἄϊ γδ', Ζεῦ τέ πάτερ, κ' Ἀθηνᾶν, κ' Ἀπόλλων,
Τοιῦτοι δέκα μοι συμφορὰ μόνες εἰν Ἀχαιῶν.

Τῷ κε τάχ' ἠμύσει πόλις Πειάμοιο ἀνακτοῦ,
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν ἀλῆσά τε περδομῶν τέ.

Ἀλλὰ μοι αἰγίοχ' Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἰδῶκεν, 375

Ὅς με μετ' ἀπρήκῃς εἰδὼς κ' νείκεα βάλλει.

Καὶ γδ' ἐγὼν Ἀχιλλῶς τε μαχισάμεθ', ἐνέκα κέρης,

Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων.

Εἰ δέ ποί' ἐς γέ μίαν βυλῶσομεν, ἐκ ἐτ' ἐπέηδ' 380

Τρῶσιν ἀνὰ δόλοισι κακῶς ἔωϊ, ἔδ' ἠέαιον.

Νῦν δ' ἐρχέσθ' ἐπὶ δῆπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἀρηρ.

Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάδω, εὖ δ' ἀσπίδα θείδω.

Εὖ δέ τις ἱπποῖσιν δῆπνον δότω ὠκυπόδασιν,

Εὖ δέ τις ἄρμασ' ἀμφοῖς ἰδὼν, πολέμοιο μείδειδω. 385

Ὅς κε πανημέριοι συγερῶ κεινώμεθ' ἀρηρ.

Οὐ γδ' παυσώλῃ γέ μετέωρ', ἔδ' ἠέαιον,

Εἰ μὴ νύξ ἔλθοιτα διακρινέει μὲν ἀνδρῶν.

Ἰδρῶσθ' μὲν τῶν τελαμῶν ἀμφοῖς σῆθεσιν.

Ἀσπίδ' ἀμφιβέβητες, περὶ δ' ἔχῃ χεῖρα καμνίῃ.

Ἰδρῶσθ' δὲ τῶν ἱππῶν, εὐξοὺν ἄρμα τιταίνων. 390

Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνανθε μάχῃς ἐφελοντα νοήσω.

Μιμνάζειν πάρα νηυσὶ κορωνίσιν, ὅ οἱ ἐπέητα.

Ἀρχιον ἔωϊ σφύγιεν κύνᾳς ἥδ' οἰωνῶς.

Ὅς ἔφατ' Ἀργεῖοι δ' αὖτ' ἰαχόν, ὅς οὔτε κῆμα 395

395 Ἀκτῇ ἔρ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει Νότος ἑλθὼν
 Περσέῳ σποτείῳ θ' δ' ἔποτε κύματα λείπει
 Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ', ἢ ἔνθα γίνωνθ'
 Ἄνδ' ἅντες δ' ὀρέοντο, κεδ' αἰδέντες χτ' ἦσαι,
 Κόπνισάν τε χτ' κλισίας, καὶ δέπνον ἱλοῖο.

400 Ἄλλ' δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰεγενεῖάν,
 Εὐχόμεν' θανάλῳ γε φυγεῖν καὶ μῶλον ἀρῆσθ'.
 Αὐτὰρ ὁ βῦν ἱέρ' αἶσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Πίονα, πενταέτηρον ὑσμινύϊ Κρονίων
 Κίκλησκ' ὃ γέροντας αἰετῆας παναχαῖων
 405 Νέσσορα μὲν πρῶτιστα, καὶ Ἰδομενεῖα ἀνακίῃ,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντι Δύω, καὶ Τυδείῳ ἦν.
 Ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 Αὐτόμαλ' δ' οἱ ἦλθε βολὴ ἀγαθὸς Μενέλαος.
 Ἥιδεε γὰρ καὶ θυμὸν ἀδελφίδος, ὥς ἔπονέτο.

410 Βῦν δ' αἰετῆσαίῳ, καὶ ἱλοχύτας ἀνέλοιο.
 Τοῖσι δ' ἐπ' εὐχόμεν' μέλειν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ζεῦ κίδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 Μὴ πείν ἐπ' ἥλιον δύναι καὶ ὅπ' κνίφας ἑλθῶν,
 Πείν με καὶ πρηνές βαλέειν Πειδάμοιο μέλαθρον
 415 Αἰθαλίην, πρῆσαι δ' πυρὸς δῆϊοιο θυρέεσσ'
 Ἐκτόρειον δ' χιλῶνα περὶ γῆδεσσιν ἀΐξαι,
 Χαλκῷ ῥωγαλίῳ πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἱταῖροι
 Πρηνέες ἐν κοίῃσιν ὁδ' αἶξ λαζοῖαλο γαῖαν.

Ὡς ἔφατ' ἔδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπικραΐαντι Κρονίων
 420 Ἄλλ' ὅγε δίκτο μὲν ἱερ', πόνον δ' ἀμέγαλρον ὄρελλαν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἔβησ' ἱλοχύτας περσάλοιο,
 Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδεσαν,
 Μῆρες τ' ἔξισταμον, κατὰ τε κνίαν ἐκάλυψαν,
 Δίπλυχα ποιήσαντες ἐπ' αὐτῇ δ' ὠμοδέτησαν.
 425 Καὶ τὰ μὲν αἶψ' ἤϊζον ἀφύλλοισιν κατέβαιον,

Σπλάγχνα

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπαίεσθαι, ὑπέρτατον ἠρώετοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ χ' ἤ μῆρ' ἐσέη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσασθαι,
 Μίσγυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀφειλοῖσιν ἔποιον.
 Ὡπλήσαν τε φειραδέωσιν ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶσασθαι πόρην, τεύχεσσι τε δαῖτα,
 Δαίνυντ', εἰδὲ τι θυμὸς ἐδάειο δαΐδες εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' καὶ ἰδυτύθ' ἔχον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερῶσιθ' ἱππότα Νέστωρ.

Ἄφριδον κούρεε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,
 Μηκέτι νῦν δ' ἦθ' αἴθε λεγώμεθα, μηδὲ τι δειρὸν
 Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγχευαλίξῃ.
 Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκασίωντων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγχιέστην χ' ἑσέας.

Ἡμεῖς δ' ἀδρόαι δῖε χ' ἐσθλὸν ἐυρὺν Ἀχαιῶν
 Ἴομεν, ὅρα καὶ δᾶσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.

Ὡς ἔφαθ' ἐδ' ἀπὶ θησιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λευκοφόγοισι κέλευσε,
 Κηρύσσων πόλεμόνδε κερκομόωντας Ἀχαιῆς.

Οἱ μὲν ἐπῆρυσαν, τοῖ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀφρίωνα διοτρεφέας βασιλῆες

Θῶων κείνοιντες μὲν ὅ, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Λιγὶδ' ἔχεσ' ἐέλτιμον, ἀγέροισιν ἀθανάτων τε.

Τῆς ἐκείδον δύσαντο πασχεύουσι ἠέριδοιο,

Πάλλας ἐϋπλεκέας ἐκαστόμβοιθ' ὅς ἐκασθ'.

Σὺν τῇ παρδάωνσα δῖον ἦτορ λαὸν Ἀχαιῶν,

Ὅτρυνος ἵναται ἐς ὃ δέκθ' ὄρσιν ἐλάσσει.

Καρδίη ἄλληλων πολεμίζειν ἠδὲ μάχιδι.

Ταῖσι δ' ἄφαρ πόλεμθ' ὀλοκίον γίνεται, ἠὲ νείαθ'.

Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, φίλων ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἡῦτε πῦρ αἰδῆλον ὀφθαλμοῖσιν ὕλιν.

Οὐρεθ' ἐς κορυφῆς ἑκάσταν δέ τε φαίνεται αἰγῇ.

Ὡς

- "Ὡς ἤϊ' ἐρχομένων, ἐπὶ χαλκῷ διαπασίῳ
 Αἴγλη παμφανόουσα δ' ἰαδέρῃ θανάτῳ ἔκε.
 Τῶν δ' ὅς' ὀρίσαν πετέλων ἔδνεα πολλά,
 460 Χλωῶν, ἢ γυφῶν, ἢ κύκνων δουλοχόειραν.
 "Αἰσίων περὶ νῆα, καὶ σείν ἀμφὶ, ρέοντα,
 "Ενθα καὶ ἐνθα ποτ' ἦ' ἀγαλλόμεναι περὶ γυῖαν,
 Κλαυθρῶν περιβαλίζοντα, σμαρτῶν δὲ τε λαρῶν.
 "Ὡς ἤϊ' ἔδνεα πολλὰ νῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 465 Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδειον ἀντάρ' ἐπὶ χθῶν
 Σμυρδαλίαν ποταμίζοντα, ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἰσχυῶν.
 "Ἔσαν δ' ἐν ποταμῷ Σκαμάνδειῳ ἀνδριμέδοντι
 Μυεῖον, ὅσα τε φύλλω καὶ ἄνδρα γίγνη' ἔρη.
 "Ὥτε μῶν ἀνδράων ἔδνεα πολλά,
 470 Αἴτε καὶ σαθρόν ποταμὸν ἠλάσσαντο,
 "Ὀρῇ ἐνείακῃ, ὅτε τὸ γὰρ αὖ' ἀφ' ἧς ὅδῃ
 Πάρος ἐπὶ Τρώεσσι κερκιδόωντες Ἀχαιοὶ
 "Εν πεδίῳ ἱσάντο, διαρραδαὶ μεμαῶτες.
 Τίς δ', ὅς' ἀνέστη πλάτῃ ἀγῶν ἀπείλοι ἀνδρες
 475 Ρεῖα δουκινύωσιν, ἵπτα κε νομῶ μεγέσση.
 "Ὡς πῶν ἠγεμόνες διεκόμεον ἐνθα, καὶ ἐνθα
 "Τομίνωδ' ἱέοντο μὲν ὃ κρείων Ἀγαμέμνων
 "Ὀμμάτα καὶ κεφαλὰν ἱκέσθ' αὖτε περὶ κεράων,
 "Ἀρεῖ ὃ ζώνων, σείρον ὃ Πηλεΐδων.
 480 "Ὥτε βῆε ἀγέληφι μέγ' ἔξοχ' ἐπ' αἴετο πάντων
 Ταῦρ' ὀϊνῶν τε βόων μετὰ πρέπῃ ἀγεσφόρῃ
 Τοῖον ἄρ' Ἀλκείδῃ δῆκε Ζεὺς ἡμάτ' αἰνῶν,
 "Ἐκπρέπ' ὃ πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώων.
 "Ἦσαντε νῦν μοι, Μῆσσαι, δαΰμπια δώματ' ἔχουσαι,
 485 "Τμείνῃ δ' ἀνέστη, πάρος εἰς τε, ἴσῃ τε πόλιν,
 "Ἥμεις ὃ καλῶ οἶον ἀνέμω, ἔδνη τι ἴδμεν,
 Οἵτινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖται ἵππων.

Πληθύνει δ' ἔκ τε ἰγὰ μολύβδου καὶ ἔκ τε ὀνομάζων, καὶ τ'
οὐδ' εἰ μοι εἴητε πρὸς γυναικῶν, Νίκα δ' ἐνθάδ' ἔστιν, 490
φωνὴ δ' ἀρρηκίη, χαλκὸν δέ μοι ἵππορ' ἐστὶν
Εἰ μὴ Ὀδυσσεύς εἴη Μῦσαι, Διὸς αἰγυόχου
Θυγατέρει, μνηστῆρα δ' ἴσται ὑπὸ ἱλίου ἥπταρ
Ἀρχὺς αὖ ποτὶ κ' ἐρεῶ, τῆας τε περπάσας.

ΒΟΙΩΤΩΝ δ' Πηνελόπειος καὶ Διὶ τ' ἤρχον,
Ἀρκεσίλαός τε, Πηροδωλῶρ τε, Κλέως τε 495
οἱ δ' Ὀϊλῳ δαίμονιο, καὶ Αὐλίδῃ περὶ φέρονται,
Σχοϊνόν τε, Σπῶλόν τε, πολυκνήμων τ' Ἐπειώτης,
Θέσπειος, Γραῖαν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλητῶν
οἱ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμονιο, καὶ Ἐλίσσῳ, καὶ Ἐρυδῶνι,
οἱ τ' Ἐλεῶν ἄχον, ἠδ' Ὀτλῳ, καὶ Πελοπῶνι, 500
Ὀκαλίῳ, Μεδωνά τ', εὐκνήμων πολκίδεον,
Κώπας, Εὐρυπείης τε, πολυκνήμωνά τε Θύοβριον
οἱ τε Κορυμφίαν, καὶ ποιήεντ' Ἀλίαςτον
οἱ τε Πλάταναν ἔχον, ἠδ' ἐν Γλάτακ' ἐνέμονιο,
οἱ δ' Ὀπποδύσαν ἔχον, εὐκνήμων πολκίδεον, 505
Ὀσχιστῶν δ', ἱερὸν Ποσειδῆτος ἀγλαὸν ἄλσος.
οἱ τε πολυκνήμων Ἀρτίων ἔχον, οἱ τε Μίδεαν,
Νίωαν τε, Ζαθέων, Ἀρσινόην τ' ἰχθυόσσαν
τῶν μὲν περὶ φέρονται κῆες κίον ἐν δ' ἱερῶν
Κῆρσι Βοιωτῶν ἱερῶν καὶ ἀποσι βαῖνον. 510

οἱ δ' Ἀσπιδόροισι καὶ τῷ Ὀρχομένῳ Μινυῶν
τῶν ἥρχ' Ἀρκαδῶν καὶ Ἰαλμύνῳ, καὶ Ἀρπῶν,
οὓς τέκεν Ἀστυόχῃ, δαμόν' Ἀκτορῶν Ἀξείδαν
Παρδύνῳ αἰδοίῃ, ὑφ' αὐτῶν εἰσάναβασα,
Ἀρπὴν περὶ φέρονται δ' οἱ παρελθόντες καὶ φέρονται 515
τῶν δ' ἐν τῇ τειρήνῃ γκαρυφαῖ κῆες ἐν τῇ τειρήνῃ.
Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδίῳ καὶ Ἐπίστῳ ἤρχον,
Τίμης

Τίς τ' ἴφ'ιτ' μεγαθύμῳ Ναυκλίδας·

510 Οἱ Κυπείων ἔχον· Πυδῶνά τε πατρίεσσαν,
Κείων τ' ἑξάδην, καὶ Δαυκίδα, καὶ Παντοπῆν,

Οἱ τ' Ἀνιμώρειαν, καὶ Τάμπολιν ἀμφιένεμον,

Οἱ τ' ἄρ' ἑὸν παρ' Πισαμὸν Κηφισὸν ἄϊον ἔτασαν,

Οἱ τε Δίλαιαν ἔχον, σπηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖς

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρῆκοντα μέλαινα νῆες ἔποιον·

525 Οἱ μὲν Φακῆων εἵχας ἔτασαν ἀμφιένεμον,

Βοιωτῶν δ' ἑμπλὺν ἐπ' ἀρεῖς ἐξ' ἑσπέρωντο.

Λοκρῶν δ' ἠγεμόνδ' ἐν Οἰλῇ ταχὺς Αἴας,

Μείων, ἔτι πόσθ' ἔτι, δόθ' Τελαμόνι Αἴας,

Ἀλλὰ πολὺ μείων ὀλίγη μὲν ἔλκω, λιθοδάρηξ·

530 Ἐσχέην δ' αἰκάσο πανέλλιπας καὶ Ἀχαιὺς,

Οἱ Κύνον τ' ἐνέμοντ', Ὀπίεντά τε, Καλλίαρὸν τε,

Βῆωάν τε, Σκάρολιν τε, καὶ Αὐγενὰς ἑσπέρωντα,

Τάρρῳ τε, Θρόνῳ τε, Βουγείν' ἀμφὶ ῥέεδρα,

Τῶν δ' ἅμα τεσσαρῆκοντα μέλαινα νῆες ἔποιον·

535 Λοκρῶν, οἱ γαῖαν περὶ πύργῳ Εὐβοίης,

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μόρια πνεύοντες Ἀσπίες,

Χαλκίδα τ', Εἰρήτριάν τε, πολυστάφυλον δ' Ἰσθίαν,

Κήεινδόν τ' Ἰθάκην, Δίον τ' αἰπὺν Πηλοῖόν τε,

Οἱ τε Κάρυστον ἔχον, ἥ δ' οἱ Στύρα γαῖα δάσκει,

540 Τῶν δ' αὖθ' ἠγεμόνδ' Ἐλεολῶν, ὅςθ' Ἀργεῖ,

Χαλκιδονίδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀσπίων,

Τῶν δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποιον δουρὶ, ὅππῃδ' ἐκ κομῶντες,

Αἰχμηαὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίρρεα

Θώρηκας ῥήξεν δούων ἀμφὶ σῆδεσσι·

545 Τῶν δ' ἅμα τεσσαρῆκοντα μέλαινα νῆες ἔποιον·

Οἱ δ' ἄρ' Ἀδωνίαν ἔχον, ἐὺκλίμενον Πηλοῖόν τε,

Δῆμον Ἐρεχθῆν μεγαλήτορον, ὃν ποτ' Ἀδωνίαν

Θρίψε

Θρίψε, Δίδε θυγάτηρ, τίς ἔξέδωκε Ἄρκα,
Κάδ δ' ἐν Ἀθωῶν ἔσαν, ἐφ' οἷσι πόντος ἦν.
Ἐνθάδε μὲν ταύροις καὶ ἀρνεοῖς ἰλάοντο. 550

Κῦρε, Ἀθωαίων, πεπτελλομένων ἐπ' αὐτῇ.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδ', ἦδες Πετεῶν, Μενιδάδης.
Τῷ δ' ἔπω τίς ὁμοῖο ὄπχ' ὀπίων γίγεται ἄνθρωπος,
Κοσμήσαι ἴππους τὴν καὶ ἀνέρας ἀσπίδιότας.
Νέτωρ δ' οἱ ἐειπεν· ὁ γὰρ περ γινέσθω ἦν. 555
Τῷ δ' ἄμα πεντήκοιτα μέλαινα ἦν ἐπὶ πλοῖα.

Λίας δ' ἐν Σαλαμῖνι ἄγει δυοκαίδεκα ἦναι,
Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθωαίων ἴσαστο φάλαγγας.
Οἱ δ' Ἄργ' ἔχον, Τίρωθ' ἑπὶ τεχνήσασθαι,
Ἑρμιόνην, Ἀσίην τε, βαθυὴν καὶ κέλαιον ἔχουσαν. 560

Τροίην', Ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπυλόντων Ἑπίδανον,
Οἱ τ' ἔχον Αἰγίαν, Μάσηλά τε, καὶ Ἀχαιῶν.
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνδ' ἐβόλῃ ἀγαθῇ Διομήδης,
Καὶ Σθένειο, Καταγῆο ἀχαιεύς, οἷός τις ἦν.
Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλο τεύχεα καὶ ἰσάδ' ἦν. 565

Μηκιστὸς ἦδες Ταλαϊονίδαα Ἀνακλῆο.
Συμπάδων δ' ἡγεῖτο βολῇ ἀγαθῇ Διομήδης.
Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδὼκοῖτα μέλαινα ἦν ἐπὶ πλοῖα.

Οἱ δ' Μυκλήας ἔχον, εὐκτίμενον πολίσθεον,
Ἀρνεῖον τε Κόρινθον, εὐκλιμένους τὴν Κλεωνάδας,
Ὀρνεάδας τ' ἐνέμοιτο, Ἀρσινυρίην τ' Ἰεραυνίην,
Καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρήες πρῶτ' ἐμβασίλουν.
Οἱ δ' Ὀπερσιίην τε καὶ Αἰπαινίην Γονόεσσαν,
Πελλωλίην τ' ἔχον, ἥδ' Αἰγίον ἀμφενέμοιτο.
Αἰγιάλῳ τ' ἀνὰ πᾶσι, καὶ ἄμ' Ἑλίην εὐρεῖαν. 575

Τῶν ἐκείδων νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων,
Ἀλκίονος ἄμα παῖς γὰρ πολὺ πλεῖστον καὶ ἀείστον
Λαοὶ ἐπὶ νηῶν· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νῶπ' ἀγαλῶν χαλκῶν,

Κυδίων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώων

580 Οὐνεκ' αἰεὶς Θ' ἔλω, πολὺ δ' ὅλεις αἴε λαός.

Οἱ δ' εἶχον κοίλῳ Λακεδαιμόνα κητάσαν,
Φάρῳ τε, Σπάρτῳ τε, πολὺν ῥήρῳα τε Μισῶν,
Βρυσηῖς τ' ἑμμόλο, ἔ' Αὐγείας, ἑρατεινῶς,
Οἱ τ' ἀρ' Ἀρύλλας εἶχον, ἔλθ' τ' ἑρῶλον πρῶλινθεον,

585 Οἱ τε Λάαν εἶχον, καὶ Οἰτύλον ἀμυνέμενον.

Τῶν οἱ ἀδελφοὶ ἤρχε βολῶν ἀγαθὸς Μενέλαος.
Ἐξήκοντα γάρ' ἀπ' ἀτερθε δ' ἑωρησόντο.

Ἐν δ' αὐτὸς κτεν ἦσι περὶ θυμῷσι πεποιθώς,

Ὅτρυνον ἀδελμόνδε μαλίστα δ' ἱετο θυμῷ

590 Τῶν δ' ἑλπίς ἔρατ' ἡμῶν τε τροχῶς τε.

Οἱ δ' Πύλον τ' ἑμμόλο, ἔ' Ἀρῶν ἑρατεινῶν,

Καὶ Ὀρῶν Ἀλφειοῦ ποταμῶν, ἔ' ἐκτίτον Αἴγυ.

Καὶ Κονάσιον ἑσπέρην, ἔ' Ἀμυγνέτιαν ἑσπέρην,

Καὶ Πτελεῖν, ἔ' ἔλθ' ἔ' Δαεῖον ἔνθα τε Μῆσαι,

595 Ἀνδροῦναι θυμῶν τ' ὀρήκ' αὐτῶν ἀριδῶν,

Θιχακίον ἡμῶν, παρ' Εὐρύτῳ Οἰχαλῶν.

Στεῦτο δ' ἐν χόρῳ νικησέμεν, ἔπερ ἀν' αὐταὶ

Μῆσαι αἰετοῖς, κτεν Διὸς ἀγέλοισι

Αἱ δ' ἡλποσάμεναι πηδὸν δίδαν αὐτὰρ ἀοιδῶν

600 Θεασσίνῳ ἀφελόντο, ἔ' ἐκλέλαδον κισσαίῳ.

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδε Γερῶνι ἱπποῖτα Νέστωρ,

Τῷ δ' ἐπὶ κνήμῳ γλαφυρῇ νῆες δειχόμεντο

Οἱ δ' εἶχον Ἀρκαδίῳ παρ' Κυλλῶνις ὄρεσσι αἰπύ,

Αἰπύτιον παρ' ὑμῶν, ἔν' αἶερες ἀχιμαχῆλαι

605 Οἱ φέρον τ' ἑμμόντο ἔ' Ὀρχομενὸν πολὺμῃλον,

Ῥίτιον τε, Στρατίῳ τε, ἔ' ἡνέμοσαν Ἐρίσῳ,

Καὶ Τεγέῳ εἶχον, ἔ' Μαντινέῳ ἑρατεινῶν,

Στύμφηλόν τ' εἶχον, ἔ' Παρραδίῳ ἑμμόντο,

Τῶν ἤρχ' Ἀσκαίοιο παῖς κρείων Ἀγαπήνωρ

Ἐξή-

'Εξήκοσι καὶ πέντε ἀνδρες δ' ἰσχυροὶ καὶ ἄριστοι οἱ τ' ἐξ ὧν 610
 Ἀρχαῖες ἀνδρες ἔδεικνον ὅπως ἀριστοὶ πολέμοιο· ὧν
 Αὐτὰς γὰρ σφιν δῶκεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆας εὐσέλμους, ποταμῶν δ' οἰνοπλάγετον, 615
 Ἀλκίονος παῖδ' ὅστις βαλάντιον ἔργα μεμνημένος
 "Οἱ δ' ἄρα διπλοῦν ἐπὶ πόντιον ἔλθον, ἡ δ' ἑλκυστὶς 620
 "Ὅσον ἔφ' ἑλκυστὶς καὶ μόρον ἐπ' ἐχάτῳ αἰῶνι, 625
 Πέτρῃ τ' Ὀλέκῃ, καὶ Ἀλκίονος ἐντὶς ἐπ' ἔργῃ,
 Τῶν αὖ πέντε ἀρχοὶ ἔσαν, οἵ τε δ' ἀνδρῶν ἐκείνων
 Νῆες ἐπ' αἰὲρ ὄρεον, πλοῖα δ' ἐμβαίνουν ἑσπερίῃ, 630
 Τῶν μὲν ἀπὸ Διὸς ἰσχυροὶ καὶ βαλάντιον ἔχοντες, 635
 "Τις, ἄλλ' ἄρα πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε
 Τῶν δ' ἄρα πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε
 Τῶν δ' ἄρα πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε
 "Τις, ἄλλ' ἄρα πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε 640
 "Οἱ δ' ἄρα πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε 645
 Νῆων, ἀπὸ πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε
 Τῶν αὖτ' ἡγεμῶνες ἀνδρῶν ἀπὸ πέντε καὶ δέκα 650
 θυελλῶν, ἀπὸ πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε
 "Ὅς ποτε Διὶ καὶ ἑλκυστὶς καὶ μόρον ἐπ' ἐχάτῳ αἰῶνι 655
 Τῶν δ' ἄρα πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε 660
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἔειπε κεφαλὰς μεγάλας, 665
 Οἱ ῥ' ἰδάντων ἔχον καὶ Νῆων ἀπὸ πέντε καὶ δέκα 670
 Καὶ κεφαλὰς ἀπὸ πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε 675
 Οἱ τε βαλάντιον ἔχον, ὅστις ἐπὶ πόντιον ἔλθον 680
 Οἱ τ' ἡπειρὸν ἔχον, ὅστις ἐπὶ πόντιον ἔλθον 685
 Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἀρχαί, οἱ δ' ἄρα πέντε καὶ δέκα 690
 Τῶν δ' ἄρα πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε 695
 Αἰτωλῶν δ' ἡγεμῶν ὄντας, ἀπὸ πέντε καὶ δέκα 700
 "Οἱ Πυλῶν ἀπὸ πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε 705
 Χαλκίδας δ' ἀπὸ πέντε καὶ δέκα καὶ πέντε καὶ πέντε 710
 Οὐ

- οὐ γὰρ ἐτ' οἶν' ὅθ' ἀνὰ μέγα κήτορ' ἦεν ἵσαν, Νιρῶς
 οὐδ' ἄρ' ἐτ' αὐτὸς ἔλω, δάνε δ' ἑαυτοῖς μελέατο· Νιρῶς
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτίταλτο ἀνασείμα Λιτωχοῖσιν· τῶν
 τῷ δ' ἅμα τεσσάρωντα μέλαινας γῆας ἔποντα· ἄλλ'
 645 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς Δεικλυτὸς ἠγεμόναυ, οἱ
 210 "Οἱ Κρητῶν τ' ἔχον, Γόρτυά τε τεχνίοντα, καὶ
 Λύκτον, Μίλητόν τε, δ' ἀργυρέην ἀμύμονα, τῶν
 Φαίον τε, Ρύτιόν τε, πόλεις εὖ ναυπηγείας, θεω
 "Ἄλλοι δ', οἱ Κρήτιω ἐκατόμπολιν ἀμφιέμεντο· τῶν
 650 Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς Δεικλυτὸς ἠγεμόναυ, Νιρῶς
 Μειλῆος τ' ἀτάλαντο· Ἐνυαλίην δ' ἀνδρείφοντα, οἱ τ'
 220 Τοῖσιν δ' ἅμ' ὄγδ' ἀκρόν τε μέλαινας γῆας ἔποντο· οἱ τ'
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλῆϊδα, αἷα το μίγαν τε· μυρ
 "Ἐκ Ρόδου ἐνία γῆας ἄγει Ροδίων ἀφειρόχοντα· τῶν
 655 "Οἱ Ρόδον ἀμφιέμεντο διὰ τεύχεα κοσμηδέσθαι, ἄλλ'
 230 Λίνδον, Ίκλυον τε, δ' ἀργυρέην Κόμνην· οὐ γὰρ
 Τῶν δ' Τληπόλεμον δ' Δεικλυτὸς ἠγεμόναυ, ἔκτο
 "Ὀν τίκειν Ἀγυῖχμα βίη· Ἡρακλῆϊδ' ἄρ' ἐστὶν· κέρ
 Τῷ ἄγει· δ' Εὐρύππ' ἀναμύμονα Σιλλῆϊον, τῶν
 660 Πέρσαις ἄρα πολλὰ διοτρεφὴν αἰχμῶν· ἄλλ'
 240 Τληπόλεμον δ', ἐπὶ δ' ἐν τεύχεσσι μετ' ἀρ' εὐπύκην, καδ
 Αὐτίκα παλῆς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκταν· τῆ
 "Ἦδ' ἡ γηρόσκοντα Δικύμειον, ἔχον Ἀρη· τῆς
 Αἴψα δ' ἦν ἐπύξε· πολλὰ δ' ὄγ' ἀπὸν ἀγέρας, οἱ
 665 Βῆ φάλαγγ' ἐπὶ πόλιν ἀπείλυσαν γάρυσι ἄλλοι· οἱ μὴ
 250 Τίεις, ἡἴνοι τε βίης Ἡρακλῆϊδος· ἀγ
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ρόδον ἔξεν ἀλώμενον· ἄλγιστα πάχον· τῶν
 Τειχὴ δ' ὅφ' ἦν καταφυλάδον, ἦδ' ἐφίλκον· λε
 "Ἐκ Διὸς, ὅτε θεοῖσι δ' ἀνδράποισιν ἀνάσσει· καὶ
 670 Καὶ σφιν θεοπέσιον πλεῖστον κατέχουσι Κρήτιον· ἡδ
 260 Νιρῶς δ' αὖ Σύμνην ἄγει τρεῖς γῆας ἐίσαι· ἡδ
Νιρῶς

Νηρεὺς Ἀγλαΐης δ' ἔπειτα Χερσίοιο τ' ἀνάκτορον
 Νηρεὺς, δὲ κάλλιπ' ἀνδρ' ὑπὸ Πάριον ἡλθε, τοῖον ἔλατ'
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μέλ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα
 Ἄλλ' ἀλαπαδὴς ἔειπε, παῦρ' ὅτι οἱ ἀπὸ τελευτῆς
 Ὅι δ' ἄρα Νησεύην τ' εἶχον, Κρέτα δὲν τε, Κάστον τε,
 καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, γήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φαίδιππός τε καὶ Ἀντιφ' ἠγυῖα δῖον,
 θεισάλῃ ἦε δύω, Ἡρακλείδῃσ' ἀνακτ' αἰετ' ἔειπε
 τῶν δ' ἐπειρήσασθαι γλαφυρὰς νῆες δειχθῶντα
 Νῦν δ' αὖ πάς, ὅσους τὸ Πηλεσγέκον Ἄρφ' ἔναον,
 οἳ τ' Ἄλκον, οἳ τ' Ἀλόπῃν, οἳ τε Τρηχίην ἐρίμαντο,
 οἳ τ' εἶχον Φοῖβῳ, ἥδ' Ἑλλάδα καλλιστάσασα,
 μυρμιδόνες ὃ καλεῖσθαι καὶ Ἑλλήνας, καὶ Ἀχαιοὺς
 τῶν αὖ περὶ Πηλεΐωνα εἰσὶν ἰὼ ἀρχαὶ Ἀχιλλεύς.
 Ἄλλ' ὅγ' ἐπὶ πολέμοιο δύσχε' ἐμνήσασθαι
 οὐ γὰρ ἔειπε, ὅστις σφὶν ἐπὶ εἰρήνῃ ἠγύσασθαι
 καί το γὰρ ἐν νῆσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 κέρως χαῖρόμενος Βρισηΐδῃσι, ἠὲ Κόμοιο,
 Πῶ δ' ἐν Λυρρησὺν θέλεισθαι πολλὰ μογήσας,
 Λυρρησὶν διαπορθήσας, καὶ τείχεα θύβης
 καδδὲ Μυῖναι' ἔβαλεν καὶ Ἐπίσσορον ἐσχισμώρην,
 Πρίαυς Εὐκλῆος, Σιληπτιάδῃσ' ἀνακτορ.
 τῆς ὅγε κατ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσας ἔμελλεν
 Ὅι δ' εἶχον Φυλακίην, καὶ Πύρραστον ἀνδιμῶντα,
 Διμήτρος τέλειος, Ἰτωνά τε μήλιστα μῆλων,
 Ἀγχιάλον τ' Ἀντρωῶν, ἥδ' ἐπὶ Πτολεὶν λεχευοίην
 τῶν αὖ Πρωϊσίλαος ἀρτίος ἠγαμέδναι,
 τοὺς ἔπειτα τότε δ' ἦδη ἔχον καὶ γαῖα μέλαινα
 τίς ὃ καὶ ἀμφιδρυθεὶς ἀλόχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
 καὶ δόμος ἡμιτελής τ' δ' ἔκλειπε δάφνας ἀνδρ'
 καὶ δὲ ὑποδρώσκειν πολλὰ πρῶτιςον Ἀχαιοῖν.

οὐδὲ μὲν οἱ ἀναρχοὶ ἔκαν. πόθεν γὰρ ἂν ἀρχῇ
Ἄλλὰ σοῖα κρύπτει Πυλάκιος.

'Αλλὰ σφέας ἐρύματα Ἰωάννου, ὁ δὲ ἀνέστη.

705 Ἰφίππεος ὁδὸν ἀπὸ τῆς πόλεως πρὸς τὴν ἑκκλῆσιαν

Αὐτοκράτορας μεγάλου Πρωτεσίου, βασιλεὺς Ἀλβανίας

Ῥηλότερον γὰρ ὁ δ' ἄρα πύτυρος καὶ ἀρίστος.

⁹ Ἦρως Προβίβληθε ἀρήϊθε· ἔλε τε λαοί

Δδ'ονθ' ηγελμάνου, πωδισον δι' μιν εναντιον εβ'η αν

710 Τῷ δ' ἄμα τῶν ἑσπερίων ἀνέλας ἡ ἡμέρα· ἡ δὲ νύξ ἐπ' ἔσπετο.

“ΟΙ ΤΟΙΣ ΤΕΛΕΣΙΝ ΤΗΣ ΜΕΤΕΤΕΛΕΤΗΣ ΕΠΙΣΤΕΛΛΕΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΙΣ.”

Βοίβλυ, καὶ Γλαυκός, καὶ εὐκταρόβλυ Ἰωάννης, αὐτ.

Τῶν τῆς ἑξ. Ἀδμήτοιο φίλων, ἐν δὲ τῇ ἐκκλ.

Εὐμπαλ. ἡ ὑπὸ Ἀρμάτω τέχνη διὰ γυναικῶν

715 Ἀλκην, Πελίκο, Σουρῶν, ἐν τῷ ἀδελφῷ, καὶ ἐν τῷ βασιλεῖ.

"O, I. தீர்த்தவழிவழி, இவ்வாறுதான், என்னதான்."

Καὶ Μελίβλαια ἔχον, αὐτὸν ὅστις ὤρετο τὴν γῆαν, ἔχον· ἄλλ'

Τῶν δὲ φιλοκαπύων πύχνη τάξις ἐδιδόμην· αὐτὸς δὲ ὁ

Ἐπὶ νεώμα ἐπέβη δὲ ἀνέχεσθαι καὶ οὐκ ἔσθαι

720 Ἐμβέβασαν, τόξον αὖ εἰσέτε· τοὶ μάλιστα.

Ἄλλ' ὁ μὲν ἐσθῆσιν καὶ τοῖς ἡρεσίῳ ἀλλὰ γὰρ πᾶσι.

Δήμνω ἐν ἡγαθῇ ὁδῷ καὶ λίπον τὴν ἄσπετον ὁδόν.

*Ελκύνεται δὲ καὶ ἡ ἀσπίς τοῦ ὁμοειδούς ἐξ ὑψηλοῦ ἐν τῷ

*Εὐθ' ὅγε κῆτ' ἀσπασσάμενος ἔπειθε δὴ καὶ τοὺς ἄλλους

725 Ἀρχὴ ἀποδομῆς καὶ φιλοφίτου ἀνδρός.

Οὐδὲ μὲν οὖν οἱ ἄλλοι οὐκ ἔσονται, ἀλλὰ οὐδὲ οὗτος ἄλλος

Ἀλλὰ μέγα χάρισμα ὁ ἰσχυρὸς νῆος

Tὸν ὁ' ἑξῆς: Πάντα ἑστὶν ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἡ ἀληθεία.

"ΟΙ Δ' ΕΥΟΝ ΤΕΛΕΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΝ ΤΗΣ

720 O' T' L' x' x' O' i' g' a' t' h' e' .

30 C. : ...
...Tôn giáo...

၂၇၇

Τοῖς δὲ τεύχεσιν ὁ δαυὶς ἐκείνους ἐβόησεν

Οἱ τ' ἔχον Ἀρμύριοι, αἵ τε κρήνην Ἰσάριον, 735
 Οἱ τ' ἔχον Ἀσέριον, Τισαρήσιον τε καὶ ἄλλα κρήνην.
 Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλον, Εὐαίμονον, ἀνδράσι μὲν
 Τῷ δ' ἄμα τεσσάρων τε μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀρμύριον ἔχον, καὶ Γυρτάνην ἐνέμοντο,
 Ὀρβίω, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοσσάονα λαχλῶν.
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόναί μιν ἐπ' Ὀλοσσάονα Πολυτοίτην,
 Ὑῖος Πειριόδοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.
 Τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριόδῳ τέκετο κλυτὰς Ἰσπιδάμειαν.
 Ἡματι πρὶν, ὅτε φῆρας ἐτίσασα λαχρήνυλας.

Τὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε, καὶ Αἰδίκου πέλασιν.
 Οὐκ οἶος ἄμα πῶγε Λεοντεὺς, ὅζος Ἀρηθ.
 Ὑῖος Ἰσπιδάμειο Κερώνη Κανέδαρ.
 Τοῖς δ' ἄμα τεσσάρων τε μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουσιεύς δ' ἐκ Κίρκης γυγύω καὶ εἰκασί νῆας
 Τῷ δ' Ἐνιῶες ἔποντο, μιν ἐπ' Ὀλοσσάονα τε Πειριόδοιο.
 Οἱ περ Δωδωνίῳ θυγαίμερον οἰκί' ἔδαντο.
 Οἱ τ' ἀμφοῖν ἱμερτὸν Τισαρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο.

Ὅς ῥ' ἐς Πηλεῖδν περὶ καλλιῆρσιν ὕδαρ
 Οὐδ' ὄγε Πηλεῖδν συμμίσγειν ἀργυροδίνην.
 Ἀλλὰ τε μὲν καθύπερθεν ἐπὶ ῥέει, ἡὐτ' ἔλαον.
 Ὅρκε καὶ δεινὴ Σαυγὸς ὕδατος ὅσακ' ἀπὸ ῥέος.

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πέρδοσ, Τενδρηδόνος υἱός,
 Οἱ περ Πηλεῖδν καὶ Πήλιον ἐπισέφυλλον
 Ναῖσκιον, ὃν μὲν Πέρδοσ, θοδὸς ἠγεμόνας.
 Τῷ δ' ἄμα τεσσάρων τε μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κίερανοι ἦσαν.
 Τίς τ' ἄρ' ὅν ἔχ' αἰεὶς ἔλω, σύ μοι ἔρρετε, Μῦθον.
 Αὐτῶν, ἢ δ' ἱπποῦν, οἱ αὖ Ἀτρεΐδῃσιν ἔπονται.
 Ἴπποι μὲν μὲν αἰεὶς ἔσαν Φηριτιάδας.

Τὰς Εὐμηλὸν ἔλαυνε ποδάκτας, ὄρριδας ῥίς,
 Ὅττιχας,

- 765 Ὅττι χαί, δῖότηας, σαφύλη ἐπὶ νῆτον ἴσας
 766 Τὰς ἐν Πηλείῃ θρήνη ἀργυρότοξ· Ἀπύλλαν,
 Ἀμφὶ Δηλίας, φέρον ἄρη· φορέουσας.
 Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' αἴεις· ἔλω Τελαμώνι· Αἴας,
 Ὀφρ' Ἀχιλεὺς μύωεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρει· ἦεν,
 770 Ἴπποι δ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 Ἄλλ' ὃ μὲν ἐν νῆσσι κορυνίσσι ποντοπόροισι
 Κεῖτ', ἀπομυλῖσας Ἀγαμέμνονι, ποιμὴν λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ πρὸς ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ ἀγανέησιν ἴντες,
 775 Τόξοισιν δ' Ἴπποι καὶ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἔκασ·
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεῖδ' Ἰφιδάμαν τε σέλινον,
 Ἔσασαν ἄρματα δ' εὖ πετυκασμένῃ κατὰ ἀνάκτορον
 Ἐν κλισίῃ· οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ στρατὸν, εἰδ' ἐμάχοντο.
 780 Οἷδ' ἄρ' ἴσαν, ὥσῃ τε πύει χθὼν πᾶσα νύμοιτο·
 Ταῖα δ' ὑπερὸν ἀνέχεται, Διὶ ὡς τερπικλερούῃ
 Χωομένῃ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωΐ γαῖαν ἱμάσῃ
 Εἰν' Ἀεΐμοις, ὅθι φασὶ Τυφωΐ ἐμῶναι ἐνὶ δαίῃ
 Ὡς ἄρα καὶ ὑπὸ ποσσὶ μέγα σοναχίζετο γαῖα
 785 Ἐσχομένων μάλα δ' ἔκα δὴ πρησῶν πέδιλοι.
 Τρῶσιν δ' ἀγγελῇ ἦλθε ποδὶν ὤκεια Ἰεὺς,
 Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἷδ' ἀγορεύς ἀγέεσθον ἐπὶ Πειάμοιο Δύρῃσι
 Πάντες ὀμνηγέτες, ἡμῶν νέοι, ἡδὲ γέροντες·
 790 Ἀγχι δ' ἱσταμένη περσεΐφη πόδας ὤκεια Ἰεὺς,
 Εἶσατο καὶ φθογγὴν καὶ Πειάμοιο Πολίτῃ,
 Ὅς Τρῶων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
 Τύμβῳ καὶ ἀκροδάτῳ Αἰσυνήταο γέροντι,
 Δέγμεν, ὅπως τε ναῦφιν ἀφορμηθεῖν Ἀχαιοί·
 795 Τῷ μιν ἱσταμένη μετέρη πόδας ὤκεια Ἰεὺς,

ὦ γέρον, αἰὶς ται μῦθοι φίλοι ἀνέσθιοι εἰσιν.
 ὦς ποτ' ἐπ' ἐφελύης πόλεμῳ δ' ἀλίας θ' ὄρωσιν.
 Ἡ μὲν δ' ἡ μάλα πολλὰ μάχας εἰσέλυτον ἀνδρῶν.
 Ἄλλ' ἔγω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅππῃ
 Λίλῳ γδ φύλλοισιν ἰοικότες ἢ φάμαθουσιν, 800
 ἔρχονται πεδίῳ, μαχυσόμεναι φειῖ ἄνυ.
 Ἐκτορ, σοὶ δέ μάλας ὀπτεύλομαι ὧδέ γε ρίξας.
 Πολλοὶ γὰρ κτ' ἄνυ μέγα Πειάμην ἐπὶ κρητοί,
 Ἄλλῃ δ' ἄλλων γλῶσσαι πολυστέρων ἀνθρώπων.
 Τοῖσιν ἕκασθ' ἀνὴρ σημανίτα, οἷσί τις ἀρχεῖ.
 Τῶν δ' ἐξηγείδω κοσμησάμενθ' ἀπολήτας.
 ὦς ἔφαθ' Ἐκτωρ δ' ἔτι θεῶς ἔπθ' ἠγνοίησεν,
 Αἴψα δ' ἔλυσ' ἀγορεύ' ἐπὶ τείχεα δ' ἐκδύοντο.
 Πᾶσαι δ' αἰγυγίῳ πύλαι, ἐν δ' ἑαυτοῖο λαοί,
 Πεζοὶ δ', ἱππεῖς τε πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει. 810
 Ἔστι δέ τις προπάρουθε πέλειος αἰπυῖα κολώνη.
 Ἐν πεδίῳ ἀπάρουθε, πρεΐδρομθ' ἐνθα κ' ἐνθα.
 Τίω ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κελήσκειν,
 Ἀθάναλοι δέ τε σῆμα πολυσχέσθμοιο Μυεῖνης.
 Ἐνθα τότε Τρῶες τε δέκευθεν ἦδ' ἐπὶ κρητοί. 815
 Τρῳσὶ μ' ἠγεμόνδε μέγας κορυθαίολθ' Ἐκτωρ.
 Πριαμίδης ἄμα πῶ γέ πολὺ πλεῖστοι κ' ἄριστοι
 Λαοὶ θωρήσαντο, μεμαότες ἐσχεύεσσι.
 Δαρδανίαν αὖτ' ἦρχεν, εὖς παῖς Ἀσχίσας,
 Αἰνείας δ' ὕπ' Ἀσχίσῃ τέκε δ' Ἄφροδίτη, 820
 Ἴδης ἐν κρημοῖσι, θεῶν βραχὺ συνέθεσσα.
 Οὐκ οἶος ἄμα πῶ γέ δύω Ἀντιφῶρθ' ἦε,
 Ἀρχίλοχος τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Ὅι δ' Ζέλειαν ἔραιον ὕπαι πόδα νείατον Ἴδης,
 Ἀφνειοί, τίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσάπποιο, 825
 Τρῶες δ' αὖτ' ἦρχε Λυκάονθ' ἀγλαὸς υἱός,

- Πάνδαρον, ὃ καὶ τέξον Ἀπόλλων αὐτὰς ἰδόντες,
 Ὅϊδ' Ἀδρήστειν τ' ἔχον καὶ Δῆμον Ἀπαισίδην
 Καὶ Πηλεΐαν ἔχον, καὶ Τηρέησιν ὄρωσι κίσυ,
 830 Τῶν ἦρχ' Ἀδρήστος τε καὶ Ἀμφίθεος ληνοδάμῃς,
 ὅτε δὴ δὴ Μήροπος Περικλίου, ὃς περ πάντων
 ἦιδεε μαντοσύνας, ἐδὴ καὶ παῖδας ἔασκε
 Στείχεσθαι ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δὲ οἱ ὅτε
 Πειθέειδον κῆρες γὰρ ἄγον· μέλανθ' ὀδυνάτοιο.
 835 Ὅϊδ' ἄρα Περικλίου καὶ Περικλίου ἀμφιμένοντο,
 Καὶ Σπείων καὶ Ἀλκυον ἔχον, καὶ Δίον Ἀείσιον,
 Τῶν αὖθ' Ἰρτακίδης ἦρχ' Ἀσίοθ' ὄρχαμθ' ἀνδρῶν,
 Ἀσίοθ' Ἰρτακίδης, ὃν Ἀείσιον φέρον ἱπποὶ
 Αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμῷ ὑπὸ Σειλαινίθῃ.
 840 Ἰππόβοθ' δ' ἄγε σὺ καὶ Πηλεΐων ἐχιστομάρον,
 Τῶν, οἳ Λαέρτιάδην εἰσέωλεκα ναῖσι· Πηλεΐων
 Τῶν ἦρχ' Ἰππόβοθός τε, Πύλαιός τε, ὅςθ' Ἀρηθ',
 ὅτε δὴ δὴ Λήβοιο Πηλεΐων Τάταμίδας.
 Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρας ἦρος,
 845 Ὅπως Ἑλλήσποτιθ' ἀγάρροθ' ἐλίδε ἐέργας
 Εὐφημθ' δ' ἀρχὸς Κικλόνων ἦν αἰχμητῶν,
 ὅτις Τροίαντι διστοφρεὶς Κεάδαο
 Αὐτὰρ Πυρραχίχνης ἄγε Παίονας ἀστυνοδόξας,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ὅσθ' Ἀξίῃ στυρὶ ρήϊος,
 850 Ἀξίῃ, ὃ καλλίον ὕδαρ ὀπκίδεσθαι αἶψα
 Παρλαγῶν δ' ἦγετο Πυλαμῶνος λάσιον κῆρ,
 Ἐξ Ἐρετῆς, ὅθεν ἡμιόων γένος ἀγεστέρας,
 Οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφιμένοντο,
 Ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ἔβαιον,
 855 Κρῶμνάν τε, Κιγιάλιν τε, καὶ ὅφρα ἔρυντο.
 Αὐτὰρ Ἀλκίονος Ὀδίοις καὶ Ἐπίστρετος ἦρχος,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀλκίονος, ὅθεν ἀργυρὸς ἐπὶ γενέθλι.

Μυσῶν ὃ Κρήμης ἔρχετο, καὶ Ἐννομῶ αἰνεῖται,
Ἄλλ' ἐκ οἰνοῦσαν ἐρύσσει καὶ μελαινάαν.

Ἄλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χερσὶ ποδάρκας Αἰακίδαο,

860

Ἐν ποταμῷ, ὅδε περ Τρώας κερδίζει καὶ ἄλλας.

Φόβος αὖ Φρύγας ἔγχε καὶ Ἀσκάμῳ θρασυδῆς,

Τῆλ' ἔκ' Ἀσκαρίης μέμασαν δ' ὑπὲρ μάχεσθαι.

Μήροισιν αὖ Μείδλης τέ καὶ Ἀντιφῶ ἠγνόςδην,

Τῆς Πυλαμίδος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη.

865

Οἱ καὶ Μήρως ἔγχε ὑπὸ Τρωάῳ γυγῶταί.

Νάσσης αὖ Καρῶν ἠγνόςδο βαρβαροφῶν,

Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθερῶν τ' ἔρ' ἀκραιφύλλον,

Μαιάνδρου τε βοᾶς, Μυκάλης τ' αἰπανά κάρωα.

Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχῶ καὶ Νάσσης ἠγνόςδην,

870

Νάσσης, Ἀμφίμαχός τε, Νομίονῳ ἀγλαὰ τέκεα.

Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχον πόλεμόνδ' ἔεν, ἥ τε κέρη,

Νήπιῳ ἔδωκε τί οἱ τόγ', ἐπήρασε λυγρὰ ὄλεθρον,

Ἄλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χερσὶ ποδάρκας Αἰακίδαο.

Ἐν ποταμῷ χρυσὸν δ' Ἀχαιῶς ἐκόμισσε Δαίφρον.

875

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκῳ ἀμύμον,

Τηλόθεν ἐκ Λυκίας, Ζάνθε ἀπο Διυήνῃ.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Γ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἀλέξανδρον περικαλεσαμένη Μενέλαον εἰς μονομαχίαν
ὄντι τῇ ᾧ ἔλκευ διαλύσει, ἔρκοι γήγυτοι, ἐρ' ὃ, ἃ
νικήσαντα ἃ Ἐλέϊω λαβέειν, καὶ τὰ χεῖμας αὐ-
τῆς. Ἡττιδίντα ἃ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἀρπάξει,
καὶ εἰς ἃ ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγῶσι, μέλακαλέῃ δ' αὖτ' ἃ τοί-
χευς ἃ Ἐλέϊω. Οἱ ἃ, σιωπομένησάσιν, εἰς ὕπνον τρέπον.

Ὅ Ρ Κ Ο Ι Μ Ο Ν Ο Μ Α Χ Ι Α.

Τέμμη δ' ἄρ' ἀμ' Ἐλέϊας οἷσι μέθ' ἰσὶν ἀκούται.

Ττὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἠγαμόνεσιν
ἑκάστοι.

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ', ἐσοπῇ τ' ἴσαν,
ὄρνιδες ὥς

Ἥύτε περ κλαγγῇ γέρανων πέλει ἔρ-
νόδι περ,

5 Αἶτ' ἐπεὶ ὦν χεῖμῶνα φύγον καὶ ἀθίσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταίγε πέτον' ἐπ' Ὀκεανοῦτο ῥοάων
Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρ φέρουσαι
[Ἡίεαι δ' ἄρ' αὖ ταίγε κακῶν ἰεῖδα προφέρων].

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν στυγὴ μύητα πρὸντες Ἀχαιοί,
 Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
 Εὖτ' ἄρεθ' κορυφῆς Νότθ' καλὴ χάεν ὀμίχλῳ, 10
 Ποιμένειν ἔτι φίλῳ, κλισίῃ δέ τε νυχθὶς αἰεὶνῳ, ἦ
 Τρώων τίς τ' ἐπλευσέει, ὅσων τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν;
 Ὡς ἄρα φησὶ ὑπὸ πασσὶ κοπίσασθ' ὄρνυτ' ἀελλῆς
 Ἐρχομένων μάλα δ' ὄκα διέπρηστον πεδίοιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
 Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρ' ἑοσιδῆς,
 Παρδαλέῳ αἰεσίῳ ἔχων κ' καμπύλα τόξα,
 Καὶ ξίφ'· αὐτὰρ ὁ δ' ἄρε δύνω κικρορυθμῶνα χαλκῷ
 Πάλλαν, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας αἰεὶς,
 Ἀντίβιον μαχίσσασθ' ἐν αὐτῇ δυνιοτῆτι. 20
 Τόνδ' ὥς ἔν ἐνόησεν ἀντίφιλ' Μενέλα'·
 Ἐρχόμενον προπάσσειν ὀμίλῳ, μακρὰ βιβῶντα,
 Ὡς ἐλθὼν ἔχασθ' ἐπὶ σῶματι κύρσας,
 Εὐρὺν ἢ ἔλαφον κρεσσόν, ἢ ἀγρίον αἶγαν,
 Πεινῶν· μάλα γάρ τε κατεδίω, ἥτις ἂν αὐτὸν 25
 Σδώνῃ ταχέως τε κυνέες θαλεροὶ τ' αἰζύκοι·
 Ὡς ἔχασθ' Μενέλα' Ἀλέξανδρον ἑοσιδῆα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γδ' τίσασθ' ἀλείπῳ
 Αὐτίκα δ' ἔκ' ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Τόνδ' ὥς ἔν ἐνόησεν Ἀλέξανδρ' ἑοσιδῆς 30
 Ἐν προμάχοισι πάνετα, κατεκλήρη φίλον ἦτορ·
 Ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἔχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε δεσπότης ἰδὼν παλινόροθ' ἀπίσῃ
 Οὔρεθ' ἐν βῆσσι, ὑπὸ τε τέρμῳ ἔλλαβε γῆα,
 Ἀψ' τ' ἀνεχώρησεν, ὅχρεός τε μιν εἰλε παρειάς, 35
 Ὡς αὖθις καθ' ὀμίλον ἔδυν Τρώων ἀγερῶχον
 Δείσας Ἀτρεΐθ' ἦδ' Ἀλέξανδρ' ἑοσιδῆς.
 Τόνδ' ἔκλωρ νείκεσσι ἰδὼν αἰχμαῖς ἐπέειπε,

- Δίωπαι, ἔδ' ἄετι γυναικάνες, ἠπείροισι,
 40 Αἰδ' ὄφελές τ' ἀγοῆς τ' ἔμψας, ἀγαμέμν' ὑπολέλυσ',
 Καί κε τὸ βυλοῖμιν, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἢ ἔτι λάβειν τ' ἔμψας ἢ ἐπὶ φίλον ἄλλων.
 Ἦπε κατ' ἡαλῶσι καρποκόδωντες Ἀχαιοί,
 Φάντες αἰετῆα πρέμον ἐμύθου, ἔνεκα καλὸν
 45 Εἰδ' ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, ἔδ' εἰ τις ἀλκή.
 Ἦ τοῖσδε ἰὼν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 Πόντῳ ἐπιπλώσας, ἐτάρας εἰλέρας ἀγείρας,
 Μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυναικ' εὐειδ' ἀνῆγες
 Ἐξ Ἀπείης γαίης, ρυὸν ἀνδρῶν ἀχμυλῶν;
 50 Παλεῖ τε σὺ μέγα πῆμα, πόλλ' ἔτι, πάντ' ἔτι δῆμα,
 Δυσμύρεσιν μὲν χάρμα, κατηφέλω δ' εἰ σοι αὐτῷ;
 Οὐκ ἂν δὴ μένεις ἀρητίφρον Μενέλαος;
 Γνοῖντ' ἄν, ὅν φησὶς ἔχεις θαλερὰ παρὰ χροῖν,
 Οὐκ ἂν τοι χρεῖσιν κίθαεις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 55 Ἦ τε κόμη, τί, τε εἰδ' ἔπ'· ὅτ' ἐν κοινήσι μιγείη.
 Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδῆμονες ἦ τί κεν ἦδ' ἄν
 Λαῖνον ἴσσο χλῆονα, κακῶν ἔνεχ', ὅσα ἔοργας.
 Τόνδ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
 Ἔκτορ, ἐπεὶ με καὶ αἴσαν ἐνέκισσας, ἔδ' ὑπὲρ αἴσαι.
 60 Αἰεὶ τοι κραδίη, πύλεος ὤς, βῆν, ἀτερπής,
 Ὅς' εἶσιν διὰ δούρε, ὅπ' ἀνέροισι, ὅς' ῥά τε τέχνη
 Νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν.
 Ὡς τοι ἐστὶ σῆθεσιν ἀτάρβητος νόος ὄβρι.
 Μή μοι δῶρ' ἐρεῖα περὶ φρενὶ χρυσῆς Ἀφροδίτης
 65 Οὔτ' ἔστιν ὑπόβλητ' ὄβρι δειῶν βεικυδία δῶρα,
 Ὅσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἐλοίβη.
 Νῶν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἦδ' ἐμάχεσθαι,
 Ἄλλως μὲν κἀδίεσσον Τρῶας ἢ πάντας Ἀχαιοὺς,
 Αὐτὰρ ἐμὲ ἐν μίλῳ ἢ ἀρητίφρον Μενέλαον

Σύμβαλέ τ' ἀμφ' Ἑλένη κ' κτήμασι πάσι μάχεσθ' ἵπ-
'Οππότερθ' δὲ κε νικήσῃ, κρείωνι τὲ γένηται.

Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναικά τε, οἶκαδ' ἀγέτω.

Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃτα κ' ὄρμιαι πρὸς τὰ μνηστήρας,

Ναίοιτο Τροίην ἐκδύλακας τοῖς ὃ νείκεσσι.

Ἄργ' ὅς ἐκ πτόσσει κ' Ἀχαιῶν καλλιγυναικά. 25

Ὡς ἔφαθ' Ἑκτορ' αὐτ' ἐχάρη μέγα μῦθος ἀέσας.

Καί ῥ' ἐς μέσσην ἰὼν, Τρώων ἀνίεργα φάλαγγας,

Μέσσην Δρυῖς ἑλὼν, τοῖς δ' ἰδρυμένησιν ἀπαίησε.

Τῷ δ' ἀπὸ τῶν ἄλλων κερκόμεναι ἔειπεν Ἀχαιοί,

Ἰοῖσιν τε τιτυσηνέμοιο λάσσι τ' ἔβαλλον. 30

Λύκωρ δ' μακρὸν αὔσεν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Ἰχέωδ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κῦρ' Ἀχαιῶν.

Ἰδοὺ γάρ τι ἐπεὶ ἐρίαν κερυδαίνασθ' Ἑκτορ'.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἰχέωλο μάχης, ἀνίκα ἔγινοντο.

Ἔσσυμένως Ἑκτορ' δὲ μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔειπε, 35

Κέκλυτέ με, Τρῶες κ' ἑυκνήμεδες Ἀχαιοί,

Ἰφάρ' ἔστω, πᾶσι με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλέει,

Μῦθον Ἀλεξάνδρον, τῷ εἴνεκα κτεῖλασθ' ὄρεται.

Ἄλλως μὲν κτεῖλα Τρῶας κ' πάντας Ἀχαιούς.

Τεύχεα καλ' ἀπιδίξ' ὅππ' ἔχουσι πελυσότερον.

Αὐτὰρ δ' ἐκ μέσσην κ' ἀρπύριον Μινίλαον, 40

Οἷος ἀμφ' Ἑλένη κ' κτήμασι πάσι μάχεσθ'.

Ὅππότερθ' δὲ κε νικήσῃ, κρείωνι τὲ γένηται.

Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναικά τε, οἶκαδ' ἀγέτω.

Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτα κ' ὄρμιαι πρὸς τὰ μνηστήρας,

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἐκὼν ἐγίνοντο σιστῇ. 45

Τόσσι δ' κ' μετρίως βαλὼν ἀγαθὸς Μινίλαος,

Κέκλυτε κῦρ' κ' ἐμεῖο μάστιγα γδ' ἀλγ' ἔκτανε.

Θυμὸν ἐμὸν, φρονίω δ' διακωπθήμεναι ἔδην.

Ἀργεῖοι κ' Τρῶες, ἔπει κακὰ πολλὰ πέποιδες.

- 100 Εἶπεν ἑμῆς ἔειδ' ὅτι καὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐνὲν ἀρχῇς
 Ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τίτται,
 Τέθταιν' ἄλλοι δ' διακινεῖσθαι τάχιστα.
 Οἴσεται δ' ἄρ' ἔτερον λῶνδον, ἑτέρῳ δ' μέλαιναν,
 Γῆ τε, καὶ Ἡελίῳ Διὶ δ' ἡμεῖς οἰσομένη ἄλλον.
 105 Ἀξέστε δ' Πειράμοιο βίβω, ὅφρ' ὄρκια τάμνη
 Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 Μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὶς ὄρκια δηλήσῃ.
 Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέδον.
 Οἷς δ' ὁ γέρον μέλεισιν, ἅμα σέβω καὶ ὁπίω.
 110 Λάσσει, ὅπως δ' ἄεστα μετ' ἀμφοτέρωσι γύνῃ.
 Ὅς ἔραβ' οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ἐλτόμοι παύσασθαι οἷον πολέμοιο.
 Καί ῥ' ἱππεὺς μὲν ἔρυσαν ἐπὶ γίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
 Τάχιστα δ' ἔκλυον, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ.
 115 Πλησίον Ἀλλήλων ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρυσσιν.
 Ἐκτὸς δ' παρὰ αὐτὸν δύο κήρυκας ἔπεμψε
 Καρπαλίμοις, ἄρτας τε φέρον, Πειράμον σὺ καλέσσαι.
 Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον παρθεῖ κρείων Ἀγαμέμνων,
 Νῆας ἔπε γλαφυρῶς ἵνασι, ἦ δ' ἄρ' ἐκείδον.
 120 Οἰσέμεναι δ' ἄρ' ἐκ ἀπείδης Ἀγαμέμνονι Νηϊ
 Ἰεὺς δ' αὖθ' Ἑλένην καὶ κλεινὴν Ἄστυλκον ἦλδον,
 Εἰδομένη γαλῶν, Ἀστυνοείδης δ' Ἀμαρτίη,
 Τίω Ἀστυνοείδης ἔχε κρείων Ἐκικῶν,
 Λαοδίκην, Πειράμοιο θυγατρῶν ἑλθ' ἀέκλιν.
 125 Τίω δ' αὖρ ἐν μεγάρῳ ἦ δ' ἔμεγαν ἰσθὺν ὕφανεν,
 Δίπλακα, μαρμαρέην πολέας δ' ἐπ' ἔταπεν αἶθλης
 Τρώων δ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔδεν αἶψα ἱσταχον ὑπ' Ἀρηθ' Παλιμῶν.
 Ἀλχῆ δ' ἰσαμένη παρσίφει πᾶσας ἀνέτα Ἰεὺς,
 130 Δεῦρ' ἔδε, νύμφα φίλην, ἵνα διακίλῃ ἔργα ἰδῇ.

Τρώων δ' ἰπποδάμοι, καὶ Ἀχαιοὶ χαλκοχίτωνες·
 "Οἱ περὶ ἱστὰς ἀλλήλοισι φέρον πολέδακρυον· Ἀρηαοὶ
 "Ἐν πεδίῳ ἰλλοῦτο λαοκόμοιοι· πολέμοιοι τὶς ἰαυ ἰτῶ
 Οἱ δ' ἂν πυρὶ δαδ' αἰγῇ, πόλεμος δ' ἔσται· ἰαυ ἰτῶ
 Ἀσπίσι καλυμμένοι, παρὰ δ' ἔσχατα μακρὰ πέπληται·
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀμφίρην· Μενέλαος
 Μακρῆς ἐσχέσει μαχίσσων· ἔσθ' ὅσῳ λαοῖς ἰαυ ἰτῶ
 Τῷ δὲ κε νικήσασθι φίλην καλὴν ἀκοίτιν·
 "Ὡς εἰπὺσα θεῶ, γλυκύν ἱμερὸν ἔμβαλε θυμῷ
 Ἀνδρῶν τε περτέροιο, καὶ ἄσπετος ἦδ' ἐτοκήων·
 Αὐτίκα δ' ἀργηυῆσι καλυφάμενη ἰδὼν ἔσθ' ἰαυ
 "Ωρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν καὶ δάκρυ χέουσα
 Οὐκ οἶα, ἄμα τῇ γῇ καὶ ἀμφίπολοι δ' ὕπνῳ
 Αἶδρη Πύθῃ· θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις·
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε, δῖος Σκαίης πύλαι ἦσαν·
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πείαμον καὶ Πάνθοον, ἦδ' Ὀυμώτην, στήν
 Λάμπον τε, Κλυτίον δ', Ἰκαλέονά τ', ὅσον Ἀρηαοί,
 Οὐκαλέων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω
 Εἶπετο Δημοχίρωνες ὅππ' Σκαίῃσι πύλῃσι,
 Τήρῃ δ' ἡ πολέμοιο πεπταυμένοι· ἀλλ' ἀγόρησαν
 Ἑθλοὶ, τετρίγειον ἐοικότες, οἷτε καθ' ὕλιν
 Δεινδρέων ἐφεζόμενοι ὅππ' ἀειρόμεναι ἴπῃσι
 Τοῖσι δ' αἶσα Τρώων ἡγήτορες ἦν· ὅππ' πύργῳ
 Οἱ δ' εἰς ἔνθα εἶδον Ἑλένην ὅππ' πύργῳ ἴσαν·
 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον,
 Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὶ
 Τοῖσιν δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολλὴν χεῖρον ἄλγεα πάχεν·
 Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῶς εἰς ὅππ' ἔοικεν·
 Ἀλλὰ καὶ αἶψα, τοίῃσιν περὶ εὖσ', ὅν τινα νείθεω
 Μνησ' ἡμῖν τελέεσσι τ' ἐπὶ αἶψα πῆμα λίποι·
 "Ὡς ἄρ' ἔσαν Πείαμος δ' Ἑλένην ἐναλίεσσιν·

- Δεῦρα πάρεθ' ἐλθῶσα, φίλον τέκος, ἵζ' ἐμείβομαι, εἰς τ'
 Ὅρα ἴδης παρτέρη τε πόσιν, ἀπὲς τε φίλους τε.
 Οὔτι μοι αἰτὴν ἑὰν, θεοὶ νύ μοι αἰτῶσι εἶεν,
 165 Οἱ μοι ἐφώρμισαν πόλεμον πολὺδάμπρον Ἀχαιῶν.
 Ὡς μοι καὶ τότ' ἀνδρῶν πελάγειον ἔκνομον ἴδοντα.
 Ὅς τις ὅδ' ἔδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥ τις τε μέγας τε.
 Ἡ τοι μὲν κεφαλὴ καὶ μεῖζονες ἄλλοι ἴσσι.
 Καλὸν δ' ἔτω ἐγὼν ἔπα ἴδον ἐφθαλμοῖσιν,
 170 Οὐδ' ἔτω γεγεῖν βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ τοίκα.
 Τὸν δ' ἔλεπ' ἐμύδοισιν ἀμείβεσθαι, δῖα γυναικῶν.
 Αἰδοῖτο μοι ἑσσι, φίλε θυγὰρ, δαυτός τε.
 Ὡς ὄφελον θάνατός μοι εἶδ' ἄν κακός, ὅππότε δειδῶ.
 Ὑγίει σὺ ἐπὶ μῶν, θάλαμον γυνάτις τε λιπῶσα,
 175 Παῖδά τε τηλυγέτιν, καὶ ὀμφακίην ἐρετρίην.
 Ἀλλὰ τά γ' ἐκ ἐγείνασθαι καὶ κλάψαι τέτνηται.
 Τῷτο δέ τι ἔρην, ὃ μὲν ἀνέριαι, ἠδὲ μετ' ἄλλῃς.
 Οὐτὸς γ' Ἀτρεΐδης ἐρυκρέων Ἀγαμέμνων.
 Ἀμφότερον βασιλῆες τ' ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρός τ' αἰχμητός.
 180 Δαῖρ' αὐτ' ἐμὸς ἴσκει κνωπιδίῳ, εἴ ποτ' ἔλω γέ.
 Ὡς φάτο· καὶ δ' ὁ γέρον ἠγασσάτο, φωνήσιν τε.
 Ὡ μάκαρ Ἀτρεΐδην, μοιρηγνὸς, ὀλβιότατον,
 Ἡ ῥα νύ τοι πολλοὶ δαδμήατο κῆρυ· Ἀχαιῶν.
 Ἥδ' ἡ καὶ Φρυγίην εἰσέκλυτον ἀμπελόεσσαν,
 185 Ἐνθα ἴδον πλείους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοσσάδας,
 Λαὸς Ὀτρεῖ καὶ Μυγδόν· ἀντιθέοιο,
 Οἱ ῥα τὸν ἐρετρίῳ παρ' ὄχθας Σαφραεῖοιο.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ὀπίκουρ' ἔδ' ἔμ' τοῖσιν ἐλάχθην.
 Ἥματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιπύρραι.
 190 Ἀλλ' ἔδ' αἱ τόσῃ ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 Δάδτερον αὐτ', Ὀδυσῆα ἴδ' ἄν, ἔρην ὁ γεγεῖν.
 Ἐπ' ἄγε μὲν καὶ νῦν, φίλον τέκος, ἔσσι δ' ἔτι.

Μάων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
 Εὐρύτου δ' ὄμοισιν, ἰδὲ εἰσροίσιν ἰδέσθαι·
 Τέχνα μὲν οἱ καὶ ὅππῃ χθονὶ πελυβοίεσσιν,
 Αὐτὸς δ' κίλινθ' ὤς, ὅππῃ κίλινθ' εἰσῆκε ἀνδρῶν·
 Ἀρσῶ μιν ἔγωγε ἔισκω πηγεσμέλλω,
 Ὃς ὅτῳ μέγα πῶϋ δῖόν γε ἀργυρέω.
 Τόνδ' ἡμέτερος ἔπειδ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Οὗτός δ' αὖ, Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ὃς τέρψην ἐν δῆμῳ Ἰθάκῃς, κραναῆς περ ἐπῆκε,
 Εἰδὼς παρτοίνε τε δόλους καὶ μύθεα πυκνά,
 Πλαῖδ' αὖτ' Ἀντιφῶν πεπνυμένος ἀντίον ἦνδρα,
 ὦ γυνῆ, ἥ μάλα ἄσπερον ἔπερ' ὑμετέρας ἔσπερε,
 Ἥδη γὰρ καὶ δεῦρ' ἔσσι' ἥλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺ δ' ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ
 Τέσδ' ἐγὼ θέκνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλῃσσι
 Ἀμφοτέρων δ' οὐκ ἰδέσθην καὶ μύθεα πυκνά·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἀγερομένοισιν ἐμιχθεῖν,
 Στάδην μ', Μενέλαος ὑπέειχεν ἐνρίαι ὄμοις,
 Ἀμφὼ δ' ἐζομένον, γεγραμμένον ἦεν Ὀδυσσεύς·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθεος καὶ μύθεα πᾶσιν ὕφαιον,
 Ἥ τοι μὲν Μενέλαος ὀπίσσεσθ' ἀχόρῳ,
 Παῦρα μ', ἀλλὰ μάλα λογίως ἔπειτ' ἐπολύμυθός,
 Οὐδ' ἀφαιμαρτοεπὴν εἰ καὶ ἤμει ὕειρ' ἦεν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξαιεν Ὀδυσσεύς,
 Στάσκειν, ὑπαὶ δ' ἰδέσκει καὶ χθονὸς ὀμμῶσα πῆξας,
 Σκῆπτρον δ' αὖτ' ὀπίσσω, ὥς περ πηλοῖς, ἐπύμα,
 Ἀλλ' ἀσεμνὸς ἔχεσκειν, αἰδοῖα φασὶν εἰκότως
 Φαίης καὶ Ζακύνθου περ ἐμῶναι, ἀφρονά δ' αὐτῶς,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅτα τε μέγαλιν ἐκ σῆδεσσι
 Καὶ ἐπισπινόμενοι εἰκότα χεῖμαίεσσιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς γ' εἰώεε βροτῶν ἀλλό·

- Οὐ πότε γ' ὅδ' Ὀδυσῆος ἀγαυοῦ μεθ' ἑδ' ἰδούητες.
 225 Τὸ τέτατον αὖτ' Αἰάντα ἰδὼν ἐρίων· ὁ γεραίς,
 Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλ' Ἀχαιῶς ἀνὴρ ἥς τε μέγας τε,
 Ἐξοχ' Ἀρσείων κεφαλῇ ἠδ' εὐρέας ὤμους·
 Τόνδ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν,
 Οὗτός δ', Αἴας δὲ πελάειος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 230 Ἰδομένης δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεισι, θεὸς ὤς,
 Ἔσκη' ἀμφὶ δέ μιν Κρητῆ' ἀγοὶ ἠγυρέδοισι
 Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρνήφιλος Μενέλαος
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηδεν ἵκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλος μ' πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιῆς,
 235 Οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τέτομα μυθησαίμην
 Δοιῶ δ' ἐδύσασμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάροισ' ὅτ' ἵπποδάμων, καὶ πύξ' ἀγαθὸν Πολυδάκεια
 Αὐτοκασσιγνήτω, τῷ μοι μὲν γένεσθαι μήτηρ.
 Ἦ καὶ ἐσπένδην Λακεδαιμόνιος ἔξ ἐρατεινῆς;
 240 Ἦ δ' εὖς μ' ἐποίησεν ἴεω' ἐνὶ ποσσὶν περὶσι,
 Νῦν δ' αὖτ' ἐκ ἐθέλσαι μάχην καθ' ἀδύμηναι ἀνδρῶν,
 Λίχαια δευδίοτες καὶ ὀνείδεια πόλλ', ἃ μοι δοίης;
 Ὡς φάτο· τὸς δ' ἦδ' ἡ κατέχεν φουδίῳ αἶα
 Ἐν Λακεδαιμόνι αὖθις, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
 245 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστ', θεῶν φέρειν ὄρκια πίτῃ,
 Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον εὐφροναί, καρπὸν ἄρβυς,
 Ἀσκάδ' ἐν αἵγείοις φέρε' ἢ κρητῆρα φαεινὸν
 Κήρυξ Ἰδαῖος, ἠδ' ἐκ χρύσεια κύπελλα·
 Ὡτρυνεὶν ἢ γένεσθαι πασιδάμους ἐπίεσθιν,
 250 Ὀρσεο, Λαομεδονίδῃ καλέουσιν Δείσοι
 Τρώων ὅτ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἐς σπείδιον καθ' ἀβήναι, ἵν' ὄρκια πίτῃ τάμην.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρνήφιλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐσχέσει μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·

Τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνή κ' κλῆμαθ' ἔπαυτο 255

Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃτα κ' ὄρνια πῖσά ταμύνει;

Ναίοντο Τροίην ἐκβάλακα τοὶ ὃ νῶνται

Ἀρσ' ἐς ἱππόδοτον κ' Ἀχαιῖδα καλλιγυναικα.

Ὡς φάτο ρήγυσεν δ' ὁ γέρον, ἐκίλῃσι δ' ἑταῖρες

Ἰππυς ζυγνύμενα τοὶ δ' ὀπρῶν ἐπιθῶντο 260

Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πείραμ', κτ' δ' ἦν ἰα τένει σκῆψιν

Πὰρ δὲ οἱ Ἀττήνων περικαλλέα βῆσαντο δίφρον.

Τῷ δὲ διὰ Σχαιῶν περὶον ἔχον ὀκίας ἱππυς.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο κ' Τρῶας κ' Ἀχαιῖς,

Ἐξ ἱππῶν σποδάντες ὅπ' χθόνα πελυδοταγαν, 265

Ἐς μέσων Τρῶων κ' Ἀχαιῶν διχιδόντο.

Ὡρωτο δ' αὐτίκ' ἐπεὶ ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμῃτις ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοί

Ὀρνια πῖσά θεῶν σώαγον, κρητῆσι δὲ οἶον

Μίσγον. ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ὅπ' χεῖρας ἔχον 270

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυπόμενος χεῖρας μάχαιραν.

Ἢ οἱ παρ' ξίφε' μέγα κελιδὸν αἶεν ἄσπετο,

Ἀρῶν ἐκ κεφαλῶν τάρσι τεύχεα αὐτὰρ ἔπαυτο

Κήρυκες Τρῶων κ' Ἀχαιῶν τείμεν ἀείσοις 275

Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀναχῶν

Ζεῦ πάτερ, Ἰδνδὲν μεδῶν, κύνισι, μέγισι,

Ἡελίος δ', ὅς πάντ' ἐφορεῖ, κ' πάντ' ἐπακνεῖ,

Καὶ Ποταμοὶ, κ' Γαῖα, κ' δι' ὑπὲρθε καμόντας

Ἀνθρώπους τίννυσον, ὃς τίς κ' ἐπίδρον ὀμῶσιν, 280

Ἕμεῖς μάρτυροί ἐσθε, φυλάσσετε δ' ὄρνια πῖσά

Εἰ μὴ κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρ' κατασφίγη,

Αὐτὸς ἐπειθ' Ἐλένῳ ἐχέτω κ' κλῆματα πάντα.

Ἕμεῖς δ' ἐν νῆσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν

Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κλένη ξανθὸς Μενίλαος 285

Τρῶας ἐπειθ' Ἐλένῳ κ' κλῆματα πάντ' ἀπδύνας

- Τιμῶ δ' Ἀργείοισι δαΐπνέμενι, ἥντιν' ἔειπεν,
 "Ἡ τε καὶ ἐσομένηοισι μετ' ἀνδράποισι πέληθ'.
 Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμῶ Πείαμθ' Πείαμοιό τε παῖδες
 Τίνην ἐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδρου πιστόνθ',
 290 Ἀυτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι, εἴηκα ποιῆς,
 Αὐθι μῶλων, εἰς κὶ τέλος πολέμοιο κιχέω.
 "Ἡ, καὶ ἐπὶ σωμαχῆς ἀρνῶν τάμεν κελὶ χαλκῷ.
 Καὶ τὸς μὲ κατέθηκεν ἐπὶ χροῶς ἀσπαίροντας,
 Θυμὲ δαδόμενος ὑπὸ γὰρ μῶθ' ἔλετο χαλκῷ.
 295 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρθ' ἀφυσάμενοι δευάεσσιν
 Ἐκχεον, ἢ δ' ἄλχοιτο θεοῖς αἰετηνέτησιν.
 "Ὡς δὲ τις εἶπεν, Ἀχαιῶν τε Τρώων τε,
 Ζεῦ κύδιε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 'Οππότ' ἐρι προτέραι ὑπὲρ ὄρκια τημιώσιν,
 300 Ὡς δέ σφ' ἐκέφαλθ' χαμάδις ῥέου, ὡς ὅτε αἶνθ',
 Αὐτῶ, καὶ τεκῶν ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγῶεν.
 "Ὡς ἔφην ἰδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράαινε Κρονίων.
 Τοῖσι δ' Ἀρδανίδης Πείαμθ' καὶ μῦθον ἔειπε,
 Κέκλυτέ μ' αἰ, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 305 "Ἡτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν
 Ἀψ, ἐπεὶ ἔσπευ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρεῖσθαι
 Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Ζεὺς μὲν πετόγῃ σῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 'Οπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
 310 "Ἡ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόδεθ' φῶς
 Ἀν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, καὶ δ' ἡνία τῶν ὀπίσσω.
 Παρ δέ οἱ Ἀντιώως περικαλλέα βῆσατο δίφρον.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἀλοῖρροι προτὶ Ἴλιον ὑπὸνιοτο.
 Ἐκτὼς δ' Πείαμοιο παῖς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 315 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεα· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρης ἐκ κινῆς χαλκήρεϊ πάλαιον ἑλόντες,
 "Οππότ' ἐρι

- Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνώμεν δ' οἱ ἀρχὴν τοῦ
 Ἀσπίδι· ἐν χειρὶ δ' ὅς δ' ἄντε· ὄρνυτο χαλκὸς
 350 Ἀτρείδης Μενέλαος· ἐπιδέξατο δ' ἄπ' αἵματος
 Ζεὺ πάτερ, φέδε τίσααζ, ὃ μὲν πέντε· καὶ ἔργη,
 Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἑμῆς ὑπὸ χειρὶ δαμάσων,
 Ὅφρα τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀφίγῃων ἀνδρώπων,
 Ξεποδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητι παροχῇ
 355 ἦεν, καὶ αὐτοπαλὼν πρὸς δολιχόστονον ἔσχετο.
 Καὶ βάλε Πειριπίδαο καὶ Ἀσπίδα πάλοισι ἴσῃ.
 Διὰ μὲν Ἀσπίδα· ἦλθε φαιήτης ὀρυεῖον ἔσχετο·
 Καὶ διὰ Δωρὸν πολυδαίδαλον ἠρήρετο
 Ἀντικρὺς παρὰ λαοφίλῳ Διάμῳσι χλῶνα
 360 ἔσχετο· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλάστο κῆρ μέλαιναν
 Ἀτρείδης ὅς τ' ἐρωαμὸν ἔειπε ἀργυροτόκον,
 Πλήξεν ἀναχόρῳ κόρυθ' ὅσον ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
 Τειχεῖα τε καὶ τιτραχθεῖα διατρυφῇ· ἔκτισε χεῖρας
 Ἀτρείδης δ' ὀμώξεν, ἰδὼν εἰς ἕρποντος ἐσπῶν.
 365 Ζεὺ πάτερ, ἔτις σὺο θεῶν δολώτερος ἄλλος.
 ἦεν ἑφάμην τίσιδ' Ἀλέξανδρον κακότητος
 Νῦν δ' ἐμοὶ ὅν χεῖρ' ἔδωκεν ἔσχετο· καὶ δ' ἐμοὶ ἔσχετο
 ἦν χθι παλάμῃν ἐτάσσειν, ὃ δ' ἔσχετο μιν.
 ἦεν καὶ ἐπαῖξας, κόρυθος λάβειν ἐκ ποδασείης,
 370 ἔλκε δ' ὀπισθὲν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 ἔλκε δ' ἔμιν πολυκτεσος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῶν,
 Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερέωνος ἄχευς τέταστο τρυφαίης.
 Καὶ νῦν κεν εἰρωῶν τε καὶ ἀσπίον ἦεν ἐπὶ ἔσχετο,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅδ' ὕβρις Διὸς δοχμήτηρ Ἀργείοισιν.
 375 ἦεν οἱ ῥῆξεν ἱμάσια βοῶν ἱερὰ φιλότητος
 Κενὴ δ' τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο· χεῖρ' ἔσχετο.
 Τῶν δ' ἔπειθ' ἦεν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 ῥίψ' ὀπιδινήσας, κόμισαν δ' αἰήρεν ἐπαῖον.

Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐκβρύσε καλὰ κλέα μὲναιῶν· ὅτε δ' οἱ
 ἔσχε χαλκείῃ· τὸ δ' ἔκρηπαξ' Ἀργεοδίτῃ 380
 ῥῆα μάλ', ὅτε θεὸς ἐκόλυψε δ' ἄρ' ἦεν πολλῶν,
 καὶ δ' εἰς ἐν θαλάμῳ ἐνόηεν, κηλόντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένη καλέσ' ἵε' τιῶν ἐκίχατο
 Πύργῳ ἐφ' οὐρανῷ, καὶ ἐν Τρωαὶ ἄλκις ἦσαν·
 κειρὶ δ' νεκλάρει ἑαυτὴν ἰτίναξεν λαβῦσα 385
 Τρηὶ δέ μιν εἰκὴ παλαιῇ προσέειπεν
 Εἰσεκόμῃ, ἥ οἱ Λακεδαιμόνι ναυστάσῃ
 Ἦσκειν εἴσα καλὰ, μάλα δ' ἐμὴν φιλέεσκε
 Τῇ μιν εἰσαμύων περσάφῃαι δ' Ἀργεοδίτῃ
 Δεῦρ' ἰθὺ' Ἀλέξανδρος σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι 390
 Κῆνος δ' ἐν θαλάμῳ ἐδυνωτοῖσι λείχεσι,
 κάλλιπ' ἐν εἴλῳ καὶ εἵμασιν, ἰδὲ κε φαίης
 Ἀνδρὶ μαχεσάμηνον τόνγ' ἰλθεῖν, ἀλλὰ χροῖνδε
 Ἐρχεσθ', πῶς χροῖσθαι εἶον λήγουσα καθίζουσα
 Ὡς φάτο τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔειπε 395
 Καὶ ῥ' ὥς ἔκ' ἐόνει· θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων
 Στήθεά δ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματ' ἀμαρμαίνοντα,
 θάμβυσεν τ' ἄρ' ἐπεία, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαιῶν ἡπερπύειν;
 Ἦ πῇ με προτέρῳ πολίῳ εὐ' ἡτορμόμενον 400
 Ἀξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηρονίης ἐρπυλῆος;
 Εἴ τις ποτὶ καὶ κῆδε φίλος μερότην ἀνδρόπῳ,
 Οὐδέκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαον
 Νικήσας ἰδέει συγερῶν ἐμὲ δικάδ' ἀγασθῶν
 Τῆνεκα δὴ νῦν δεῦρ' ἀλοφρονέουσα παρίεσθαι 405
 Ἦσσο παρ' αὐτὸν ἰῦσα· θεῶν δ' ἔσθ' ἐπεὶ κελεύεις
 Μνηστῆσι σφῆσαι πόδεσσι ὑποστέφαιας· Ὀλυμπον
 Ἀλλ' αἰεὶ σφὶ κῆνον ὀΐζυε, καὶ ἰφύλακα
 Εἰσέκε σ' ἢ ἄλαχον πῶρσεν, ἢ ἔχει δαίμων

- 410 Κάϊσι δ' ἔγνων ἐκ' ἑμὲ, νεμεσσητὸν δὲ καὶ αἶψ' ἀπέσταλ' ἄνθρωπον
 Κάϊνι ποσειδάωνος λέχος· Τρῶαί δ' ἐμ' ὀπίσσω
 Πᾶσαι μαρμύρον· ἔχον δ' ἄχε' ἀκείφα θυμῷ·
 Τλώδε χοχυσσάμεν' ὑπὸ φάσματι δ' Ἄφροδίτης,
 Μὴ μὲ' ἐρεθῇ, χερσὶν' αὖτε χροσάμεν' σά με δόλια,
 415 Τῶς δ' ἐσ' ἀπεχθύνειν, ὡς νῦν ἐπαγαυ' ἐφίλησεν
 Μένωφ δ' ἀμφότεραν μνηστῆρας ἔχθρα λυγρὰ
 Τρώων καὶ Δαναῶν· εὐ δ' ἔχει κακὸν οἶτον Ὀδυσσεύς.
 "Ὡς ἔφαθ'· ἑλθέουσιν δ' Ἑλλήνων Δαῖς ἐκγεγαυῖα,
 Βῆ δ' ἀπ' ἀφ' ἑσέως ἐνὶ φάτῃ φασσάων,
 420 Σιγῇ πάσαι· ὅς Τρώων ἀέθεν ἦρχε δ' αἰμῶν,
 425 Ἀλκιβίωτ' Ἀλεξάνδρου δ' ἄνακτος ἑσπεραλλί· Ἰφιδάμην
 Ἀμφίπολον μὲ' ἐπέηκε δαΐς ἐπὶ ἔργα τείνεται,
 "Ὡς εἰς ὑψέροσιν δαΐαμον κίε δ' ἴα γυναικῶν
 Τῇ δ' ἄρα δόρυ ἔλυσεν ἡλοσμενέως Ἀφροδίτης,
 430 Ἀντί· Ἀλεξάνδρου δ' ἄνακτος ἑσπεραλλί· Ἰφιδάμην
 435 Ἐνθάδε καὶ δ' Ἑλλήνων, κύρην δ' ἔχοντι καὶ ἰσχυρὰ,
 "Ὅσπερ πάλιν ἑλίνυσσας πέσιν δ' ἐνέπασσε μύδῃ,
 "Ἠλῶντι ἐκ τοπέμα' ἥς ὄφρατος αὐτῶν δ' ἀνέστη,
 Ἀνδρῶν δ' αἰμῶν κατέρω, ἐς ἑμὸς πρότερος πόδες ἦν.
 440 Ὡς αὖτε δὴ πρὶν γ' ἔσχε' ἀντιφύλον Μενελάου,
 Σὴν τε βίη, καὶ χερσὶν, καὶ ἔσχε' ἑρπύρας ὄντας
 Ἀλλ' ἴθι νῦν περὶ κλέπτου ἀμείψαντο Μενελάου,
 Ἐξάωτι μαχίσαντες ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γὰρ
 Πρώσας ἀνέστημι, μὴ δ' ἔσθω Μενελάου
 445 Ἀντίβιον, πόλεμον πολέμιζον, ἐφ' ἧς μάχῃ
 Ἀφροδίτης, μήπως τάχ' ὡς αὐτῶν δ' αἰμῶν
 Τλώδε Πύρρον μύδοισιν ἀμειβόμενος πέσσειας,
 Μὴ με, γυνῶν, χαλεποῖσιν ἐνείδῃσι θυμὸν ἐνέπῃσι
 Νῦν μὲν γὰρ Μενελάου εἰσέκοτον σὺν Ἀδελφῷ
 450 Κάϊνον δ' αὖτε, ἔγνων παρὰ γὰρ θεοῖσιν καὶ ἡμῖν
 "Ἀλλ'

Ἄλλ' ἄγε δὴ φιλότῳ τετραπείλοισι συνέδινε
 Οὐ γάρ πο' ποτὶ μ' ὅδε ἔως φέρεται ἀμφεκάλυπται,
 Οὐδ' ὅτι σὲ πρότερον Λακεδαιμόνιοι ἔχουσιν

Ἐπλεον ἀρπαξάς ἐν κοῖτοισι βίβασιν,

Νήσῳ δ' ἐν Κρανίῳ ἐμίγλω φιλότῳ καὶ ὕμῳ

445

Ὡς σέο νῦν ἔσμαι, καὶ με γλυκὺς ἱμερὲς αἶρεϊ.

Ἢ ῥα, καὶ ἦρχε λίσσασθαι κλῶν, ἅμα δ' αἶψα δούλοισι

τὸ μὲν αὖ ἐν τρητοῖσι καλῶσθεσσι λίσσασθαι

Ἀτρεΐδης δ' αὖ δαίμον ἐφοῖτα, θνητὸν τοῖον,

Εἴ πε ἰσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.

450

Ἄλλ' ὅστις δωάτο Τρώων κλεῖψ' ἢ ἐπικύρων

Δῆξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρπύϊον Μενελάω.

Οὐ μὲν δὲ φιλότῳ γ' ἐκώθανον, εἰ τις ἴδοιτο

Ἴσον γὰρ σφιν πάσῃ ἀπὸ χθονὸς κνέει μελαίνῃ

ταῖσιν καὶ μετέπειτα ἀναξάνδρων ἀργυρέων,

455

Κίλλοντ' ἄλλοι, Τρῶες, καὶ Δαρδανῶν, καὶ ἐπικύρων

Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρπύϊον Μενελάω

Τρῆες δ' Ἀργεῖον Ἐλένῳ καὶ κλήμαθ' ἀμ' αὐτῇ

Ἐλδομένη καὶ τιμῇ ἀντιτάσσεται ἡτὴν ἴσταναι

Ἢ τε καὶ ἐσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλην.

460

Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ὅπῃ δ' ἦντον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Ἐπειὶ οὖν ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ

ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ

ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ
 ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ
 ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ
 ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ ἡμεῖς ἐκείνῳ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Φ Ω Δ Ι Α Δ.

Τ Η Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ελθε τοῖς θεοῖς ἡ Ἰλίου ἀλγύνη. Διὸς Ἀθηνῶν μὲν
Μυῖλαιον ἐξουθενῶν Πανδάρου παροικίαν.
καὶ ἔτιος συγχυδύσσῃ ἦν ἱερὸν Μάχῃ.
ἴδμεν Μυῖλαιον Ἀγαμέμνων ὃ ἀπαυδαῖ, ὃ γο-
τιὰν παρημῶς ἐν τῷ φίλῳ. Συμβολῆς δ' ἡμετέρης, πολλὰ
ἱκτιρόμεν ἀναγκῆται.

ὍΡΚΙΩΝ ΣΤ' ΕΚΤΕΡΕ. ΕΠΙΠΡΟΨΗΣΙΣ.

Δίλτα, θεῶν ἀγορῇ, ἱερὸν χυσε, δριφ' ἀρχή.

Ὅ ὃ θεοὶ παρ' Ἰλῷ καθήμενοι ἠγορέωντι
Χρυσίῳ ἐν δαπιδῷ, μὲν δὲ σφισι πύτ-
νια ἤεν
Νέκταρ ἐφοχόει τοὶ δ' χρυσεῖς δε-
πάτοι.

Δεδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσσεύοντες.
5 Αὐτίκ' ἐπεισᾶτο Κρονίδης ἐραδιζέμεν Ἥρωι,
Κερτομίοις ἐπέσσει παραβλήδην ἀγορεύων,
Δοῖαί μιν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶν,
Ἥρω τ' Ἀργεῖν, καὶ ἀλαλακμυρῆς Ἀθλῶν.

Ἄλλ'

Ἄλλ' ἦτοι τὰ νόσφι καθήμεναι ἐισαγέσθαι ἐπίπυο' ἔρ-
 Τέρπειδον τῆδ' αὖτε φιλομειδήης Ἀφροδίτην ἰοίωσι 10
 Αἰεὶ παρμύμβλακα, καὶ αὐτὴ κῆρατ' ἀμυνέσθαι καὶ ἰνὸν
 Καὶ νῦν θέσασθαι οὐκ ἔμελλεν ἰσχυρὸν ἔργον ἔχει δὲ ἰσχυ-
 Ἄλλ' ἦτοι νίκηρ' ἀρπύϊας Μενελάῳ αἰεὶ πρὸ δὲ ἡ-
 Ἡμεῖς δ' ὀφραζόμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα· ὡς ἔμελλεν 15
 Ἡ δ' αὖτις πόλεμον τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνέωντα
 Ὀρσομένη, ἣ φιλόπτηλα μετ' ἀμφοτέρωσι βάλλοντο· ἰσχυ-
 Εἰ δ' αὖτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γέναιο, αἶψα ἔο-
 Ἡ τοι μὲν οἰκείοιτο φίλῃς Πειάμοιο ἀνακίῳ, ἡδὺ δὲ
 Αὐτίς δ' Ἀργείων Ἐλένῃ Μενελάῳ ἄσασθ' ἰσχυ- 20
 Ὡς ἔραθ' αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθινῶν τε καὶ Ἡρῶν
 Πλησίαι αἶγ' ἡδὺν, κακὰ δ' Τρώεσσι μεδιδίω.
 Ἡ τοι Ἀθινῶν ἀκίον ἦν, ἡδὲ τι εἴπερ ἔμελλεν ἰσχυ-
 Σκυζομένη δι' πάει, χόλον δέ μιν ἄγει· ἦρα 25
 Ἡρῆ δ' ἐκ ἔχασθε σῆθε· χόλον, ἀλλὰ προσήδα,
 Αἰνότελε Κρονίδη, πόσιον δ' μῦθον ἔειπες· ἰσχυ- 30
 Πῶς ἐθέλεις ἄλιον δεῖναι πόνον, ἡδ' ἀτέλεστον
 Ἰδρῶδ', ὃν ἰδρῶσα μύγῃ· καμέτῳ δέ μοι ἵπποι
 Λαὸν ἀγειρῶσι, Πειάμῳ κακὰ, τοῖσ' τε παυσίν· ἰσχυ-
 Ἐρδ' ἀτὰρ εἴ τοι πάντες ἐπαιέοντο θεοὶ ἄλλοι, 35
 Τῷδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη Πηλεηνεγίτα Ζεὺς,
 Δαιμονίη, τί νῦν σὲ Πειάμῳ Πειάμοιο τέ παῖδας
 Τόσσα κακὰ φέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχεὶς μὲν αἰνέεις
 Ἰλίῃ ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον· ἰσχυ-
 Εἰ δ' σὺ γ', εἰσελθῶσα τύχης καὶ τέχης μακρῆς, 40
 Ὀμὸν βεβρώτοισι Πειάμον Πειάμοιο τέ παῖδας
 Ἄλλας τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἔκαϊσας· ἰσχυ-
 Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις, μὴ τῷτ' ἐγὼ γάρ κ' ἴω
 Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔϊσθι μετ' ἀμφοτέρωσι γένῃ· ἰσχυ-
 Ἄλλο δέ τοι ἔριω, σὺ δ' ἐὼι φρεσὶ βάλλεο σῆθεν, 45
 Ὅπότε

- 40 Ὅπποτε κεν ἐγὼ μεμαῖς πάλιν ἄλκιμα φέρω
 Τὼν ἰδίων, ὅδε τοὶ φίλοι ἄνθρωποι θυγιάσας,
 Μῆτι διαλείβω τ' ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐύωκται
 Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἑκὼν ἀέκοντι γὰρ θυμῷ.
 "Αἰ γὰρ ὕπ' ἡλίου τε, καὶ ἑραῖοι ἀνέστηντι,
 45 Ναυιάουσι πόλιν ἐπιχθονίων ἀνδράπων,
 Τάων μοὶ πίει κῆρι τέσκετο Ἰλίου ἱρή,
 Καὶ Πειάμοι, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πειάμοιο.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδ' ἔειπε δαυτὸς ἔσσης.
 Λοιβῆς σε, κτίσας τε πρὶ γὰρ λαχάρων γέρας ἡμεῖς.
 50 Τόνδ' ἡμεῖς ἔπαυσα βούκις πότνια Ἥρη,
 Ὅτ' τοὶ ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλησάι εἰσι πόλιν
 Ἄργεο τε, Σπάρτη τε, καὶ κυρτόν γε Μυκλήν.
 Τὰς διαπέρσαι, ἔταν τοὶ ἀπὸ χθονὸς αἶψα κῆρι.
 Τάων ἔτι ἐγὼ παῖδ' ἴσαμαι, ἰδὲ μεγάρων.
 55 Εἴπερ γὰρ φθονῶν τε, καὶ ἐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνὴρ φθονέωσ' ἔστιν πολὺ φέρτερός ἐστι.
 Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον ἐκ ἀτέλεστον.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ δεῖς εἰμι, φρόνους δέ μοι ἔνδει, ὅδ' ἐν σοὶ
 Καὶ με πρεσβυτάτῳ τέκετο Κρόνους ἀγκυλομήτης.
 60 Ἀμφότερον, ἥμεῖς τε, καὶ ἕνα σε παρὰ κοιτίτι
 Κέκλημαι· σὺ δ' ὅσ' αἶσαι μὲν ἀθανάτοισιν ἀνάγκη.
 Ἀλλ' ὅττοι μὲ ταῦδ' ὑπεύχομαι ἀλλήλοισιν,
 Σοὶ μὲ ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοὶ ἀπὸ δ' ἔφην, ὅδε ἄλλω
 Ἀθάνατι σὺ δ' ὁ δῶκεν Ἀδριαῖον ὀπτεύειν,
 65 Ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλακην αἰνέω,
 Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑφ' αὐτόν τις Ἀχαιῆς
 Ἀρξῶσι πρότερον ὑφ' ὄρχα Διὸς ἰσχυροῦ.
 "Ὅς ἔφαθ'· ὅδ' ἀπὸ θνατοῦ παῖδ' ἀνδρῶν τε δεῖν τε
 Αὐτίκ' Ἀδριαῖον ἔπειτα πηλεῖαν τε γαστήρα,
 70 Αἰψὰ μάλ' ὅς γ' ἐπὶ δὸν ἰαλὴν, καὶ Τρῶας καὶ Ἀχαιῶν
 Πειρᾶν

Πειρᾶν δ' ὅς περ Τρώας ἰσχυρὰ δαΐδας Ἀχαιῶν ἔπειτα
 Ἀρξῶσι περὶ τρεῖσι λαῶν ὄρνια δολύταδες.

Ὄς ἔπειτα, ὅτρυνε πάρος μεμαῖαν Ἀθρήϊον.

Βῆ δ' καὶ εὐρύμοτοιο καρλίῳ ἀΐξασα.

Οἶον δ' ἀσέρεε ἦκε Κρήνη πᾶσι δόκλον μῆτω.

Ἦ ναῦτοισι τέρεε, ἥδ' ἐσπεῖο ὑπὲρ λαῶν.

Λαμψέην σὺ δέ τε πολλοὶ ὑπὸ σπινθῆρες ἰον.

Τῷ εἰκῇ ἦϊξεν ὅππ' ἔδνα Παλλὰς Ἀθρήϊον.

Κάδ' δ' ἔδορ' ἐς μέσσην θάμβεται ἔχεν ἐκασθενίαις.

Τρῶας δ' ἰσχυρὰς αἶψα, καὶ ὑπὸ νῆμασι Ἀχαιῶν.

Ὄδ' δ' ἐπεὶ πρὶν ἰδὼν ἐς πλοῖον ἄλλω.

Ἦ δ' αὖτις πόλεμος τε καλὸς καὶ φύλοτις αἰνὴ.

Ἔσπερ, ἥ φιλόσθητα μὲν ἀμφοτέρωσι τίθηται.

Ζεὺς, ὅς περ ἄνδράων παμίνι πολέμοιο πέτυχε.

Ὄς ἄρα τρεῖσι πρὶν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.

Ἦ δ' ἀνδρὶ ἰνέκῃ Τρώων κατεδύσατο ὁμίλῳ.

Λαοδόκῳ Ἀντίνοειδῃ, κρηττοτέρῳ αἰχμητῇ.

Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμεν, εἴ περ ἐπείθετο.

Εὖρε Λυκάονα ὃν ἀνέμοιο τε, κρηττοτέρῳ τε.

Ἔσπερ' ἀμφοῖ δέ μιν κρηττοτέρῳ εἵχεται ἀσπίδα.

Λαῶν, ὅς οἱ ἔπειτα ἀπ' Ἀλκίνοιο βόαν.

Ἀλκὴ δ' ἰσχυρὴν ἔσπερ' ἀνέμοιο προσκύδα.

Ἦ δ' αὖ γὰρ οἱ σὶ σίθου, Λυκάονα καὶ Πατρεῖον.

Πλαίης καὶ Μεγέλειον ὅππ' ἐπείχεται ἄχαιον.

Πᾶσι δέ κε Τρώεσσιν χάσιν καὶ κῦδος ἄρει.

Ἐκ πάντων δ' ἡ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλεῖ.

Τὸ κεν δὴ πάμπρῃ παρ' ἀρχαῖα δῶκε φέρουσα.

Αἰ κερ εἴη Μεγέλειον ἀρήϊον Ἀτρεΐδῃ.

Ἐφ' βέλῃ δ' ἀνέμῳ, περὶ δ' ὅππ' ἀλεγεινῇ.

Ἀλλ' ἄγ' ὅττι δὴ Μεγέλειον κῦδος αἰμῶς.

Εὐχεο δ' Ἀπείκλῳ Λυκαίῳ, κλυτὰ δόξα.

Ἀργῶν πρωτογόνων ῥίξεν κλειτῶ ἐκατόμβῳ, αἰγῶν
Οἶκαδε νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεῖης.

Ὡς πάντ' Ἀθλιωαῖναι τῶ ὅφρ' ἔτας ἀφρονι παῖδεν.

105 Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐμύσαν, ἵξ' ἀλκιμῶν αἰγῶν.

11 Ἀγέικ, ὅρ' ἄπολ' αἰπῆς ὑπὸ σέρονιο τυχῆσας,

Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδρυμῆθ' ἐν προδοκῆσι,

Βεβλήκει πρὸς σῆθθ' ὅδ' ὑπὸ πλῆθ' ἔμπεσι πέτρῃ.

Τῷ κίερα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαίδεκάδωρα περὶ κλεῖς

110 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κίερα σῶθ' ἤρασε πέκτων,

12 Πᾶν δ' εὐ' λείψας, χρυσέῳ ἐπέθηκε κοράνῳ.

Καὶ τὸ μὲν εὐ' κατέθηκε ταυρῶν ἀμύνθ', ὡρῶν γαῖῃ.

Ἀγκλῖνας πρέσθεν δ' ἐσάκεια χέρον ἐδλεῖ ἱταῖροι,

Μὴ πρὶν ἀναΐξιναι ἀρήϊος ἦες Ἀχαιῶν.

115 Πρὶν βλῆθ' Ἰνέρελλον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν.

13 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα παρίτρης ἐκ δ' ἐλεῖ ἰδὼν

Ἀβλῆτα, Περσέοντα, μελανέων ἔρμ' ὀδωδῶν.

Αἶψα δ' ἐπὶ νάρῃ καλεόσμευ πικρὸν οἶσδον,

Εὐχέλο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηνγενεῖ, κλυτοδόξῳ,

120 Ἀργῶν πρωτογόνων ῥίξεν κλειτῶ ἐκατόμβῳ,

14 Οἶκαδε νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεῖης.

Ἔλκε δ' ὅμῳ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια.

Νάρκῳ μὲν μαζῶν πέλασσι, τόξῳ δ' οἶσθεν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτορὲς μέγα τόξον ἔτεσε,

125 Λίγξε βίδε, νάρῃ δ' ἐμὴν ἴαχεν, ἄλλο δ' οἶσδος

15 Ὀξυβελῆς, καδ' ὅμιλον ἐπὶ πλῆθ' ἰμναιόνων.

Οὐδὲ σίδεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάδοισι

Ἀδάναιοι, πρώτη δ' Διὸς θυγάτηρ Ἀγλαΐη,

Ἦ τοι πρόθεν γαστέρα, βέλθ' ἐχεπακτὲς ἀμύμων.

130 Ἦ δ' ὅσον μὲν ἔργον ὑπὸ χροῶς, οἷς ὅτε μήτηρ

16 Παιδὸς ἔργῳ μῦθον, ὅδ' ἠδ' ἐπὶ λείψῳ ἔπνυ.

Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴδωκεν, ὅδ' ἔζωσθ' ἐχθρῆς.

Χρυσέῳ

Vo

Χρῦσειοι σπείρον, καὶ δαυλάθ' ἦντατο θάρη·

Ἐν δ' ἔπασσε ζαῖνες ἀριρῶτι τιχεὶς οἷσός.

Διὰ μὲν ἄρ' ἑσπερὸν ἐκλήλαο δαυδαλένο,

135

Καὶ δὴ θάρηθ' πολυδαυδάλοι ἠρήρεισο.

Μίτρης δ', ἦν ἐφόρει, ἔρυμα χροδς, ἔρκθ' ἀλόντων,

Ἡ οἱ πλείστον ἔρυτο, διὰ περὶ δ' αἶσατο καὶ τῆς

Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷσος ἐπὶ γαστρὶ χεῖρα φάτος

Αὐτίκα δ' ἔρρεν αἷμα κελααιφές ἐξ ὠτειλῆς.

140

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μῆνη

Μηονίς, ἥ ἐ Κόινρα, παρήϊον ἑμμελαι ἵππων

Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο

Ἰππῆες φορέων βασιλῆϊ καὶ ἄγαλμα,

Ἀμφότερον κέσμεθ' ὅτ' ἵππῳ, ἐλατῆϊ τε κῦδθ'.

145

Τοῖοί τοι, Μετέλαι, μῖανθ' αἵματι μῆροι

Εὐφύεις, κηῖμαί τ', ἥδ' ἐ σφυρὰ καλ' ὑπένεργε·

Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Ὡς εἶδεν μέλαια αἷμα καταρρῖον ἐξ ὠτειλῆς.

Ῥίγησεν δ' καὶ αὐτὸς ἀρητίριθ' Μενέλαος.

150

Ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄμους ὀκτὸς ἐόντας,

Ἀφ' ὁρρόν οἱ θυμὸς ἐοὶ σήθεισιν ἀγέρθη.

Τοῖς δὲ βαρυγενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Χαρὸς ἔχων Μετέλαον ἐπεγενάχοντο δ' ἐταῖροι.

Ψοῖλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκει ἑταμνον,

155

Οἷον περὶ γῆσας περὶ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι

Ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, καὶ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.

Οὐ μὲν πῶς ἄλιον πύλῃ ἄρχειν, αἷμά τε ἀρῶν

Σπονδαί τ' ἀκρητοί, καὶ δεξιὰ, ἥ ἐ ἐπίπιθμον.

Εἴπερ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιθ' οὐκ ἐτέλειον,

160

Ἐκ τε καὶ ὁφείτε λαῶν σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαι,

Σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι, γυναιξὶ τε, καὶ τεκέσων.

Εὐ γὰρ ἐγὼ τόδ' εἰς οἶδα καὶ φρένα καὶ καὶ θυμόν,

Ἐστίται ἡμᾶρ, ὅταν πῶς ὀλόλῃ Ἴλιθ' ἱρή,

165 Καὶ Πείραμθ, ἣ λαδὸς εὐμμελίῳ Πειάμοιο.

Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγθ, αἰδέει γαῖαν,

Αὐτὸς ἐπαείησιν ἐρεμνῷ Αἰγίδα παῶσι,

Τῆς δ' ἀπάτης κοτίων τὰ μ' ἔσσεται ἐκ ἀτίλες·

Ἄλλὰ μοι αἰνὸν ἄχθ σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,

170 Αἶ κε θάνης, ἣ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο

Καὶ κεν ἐλέγχῃςθ πολυδίφρον Ἀρσθ ἰκοίμην,

Αὐτίκα γὰρ μνήσον· Ἀχαιοὶ πατείδθ αἴης,

Καδ δὲ κεν ἐυχολῶ Πειάμφ ἣ Τρῳαὶ λίποιμόν,

Ἀργεῖλῳ Ἐλένῳ σέο δ' ὅσέα πύσθ ἄρυρα

175 Κεμινῶν ἐν Τροίῃ, ἀτελεσότητῳ ἐπὶ ἔργῳ·

Καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέθ Τρώων ὑπερλωρεόντων,

Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο,

Αἰδ' ἔτῳς ἐπὶ παῶσι χόλον τελέσθ Ἀγαμέμνων,

Ὡς ἣ νῶ ἄλιον γράδῳ ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·

180 Καὶ δὴ ἔβη οἶκόν δὲ φίλῳ ἐς πατείδα γαῖαν,

Σωὶ κενῆσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Ὡς ποτὲ τις ἐρέει, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.

Τόνδ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαθ·

Θάρσθ, μηδέ τί πω δειδίωτο λαδὸν Ἀχαιῶν·

185 Οὐκ ἐν κακίῳ ὀξύ πάγῃ βέλθ, ἀλλὰ πάροισιν

Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίοισθ, ἥδ' ὑπέρσθεν

Ζῶμά τε, ἣ μίτην, τίλῳ χαλκῆς κάμον ἄνδρες·

Τόνδ' ἀπαμειβόμενθ προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ἄι γδ δὴ ἔτῳς εἴη, φίλθ ὦ Μενέλαε·

190 Ἐλκθ δ' ἰντῆρ ἐπιμάσσεται, ἥδ' ἐπιθήσθ

Φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαιγᾶν ὀδυμένων.

Ἦ, ἣ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσνύδα,

Ταλθύβι, ὅττι τάχιστα Μαχάδονα δεῦρο κάλεσων,

Φῶτ', Ἀσκληπιῶ ὕδν ἀμύμονθ ἰντῆρθ,

195 Ὅρεα ἰδῷ Μενέλαον ἀρήιον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,

Ὅν τις οἷσάσας ἔκαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων, ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέῳ, ἄμμι δὲ πένθε·
 ὣς ἔφατ'· εἰ δ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκίστας,
 Βῆ δ' ἵεναι κτ' λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Παπρίων ἥρωα Μαχάονα· τόνδ' ἐνόησεν 300
 Ἑσάοτ' ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί εἰχες ἀσπισάων,
 Λαῶν οἱ οἱ ἔπον Τείκεης ἕξ ἱπποκότοιο.
 Ἀλκῆ δ' ἰσάμενθε ἔπεια πλερόντα προσπύδα,
 Ὅρσ', Ἀσκληπιάδῃ καλῆσι κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὅφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρίῳ ἦδ' 305
 Ὅν τις οἷσάσας ἔκαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων, ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέῳ, ἄμμι δὲ πένθε·
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐπὶ γήθεωιν δέειν·
 Βᾶν δ' ἵεναι καθ' ὁμίλον ἀνὰ στρατὸν ἑυρὺν Ἀχαιῶν 310
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 Βλήμενθε ἦν, φεῖ δ' αὐτὸν ἀγνύεσθ', ὅσσοι δαῖτες,
 Κυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γαίεσσι ἰσόδεθε φώς,
 Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρθε ἀρηρότθε ἔλκεν οἷόν·
 Τῷ δ' ἐξεκκομμένοιο, πάλιν ἄγειν ὀξείας ὄγκαι·
 Λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον, ἡδ' ὑπένερθε 315
 Ζῶμά τε, καὶ μήτηρ, τίω χαλχῆς κάμον ἄνδρες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκεθ, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἷσος,
 Αἶμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδώς
 Πάωε, τά οἱ ποτὲ πατεὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 Ὅφρα τοὶ ἀμφοτέρωθεν βολῶν ἀγαθὸν Μενέλαον, 320
 Τοφρὰ δ' ἐπὶ Τρώων εἰχες ἥλυθον ἀσπισάων
 Οἱ δ' αὖτις κτ' τάχῃ ἔδω, μνήσαντο δὲ χάρμης·
 Ἐνθ' ἐκ αἶν βεῖζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 Οὐδὲ καταπύωνσ', εἰδ' ἐκ ἐθέλοντα μάχεσθ'·
 Ἀλλὰ μάλα σπείδοντα μάχῃ ἐς κυδίανισαν· 325
 Ἴππους μὲν γὰρ ἔαυε καὶ ἄρμασι, ποικίλα χαλκῷ

- Καὶ τὸς μὲν θανάτων ἀπάνδρ' ἔχε φυσιδώσας
 Εὐρυμέδων, ὃς Πτολεμαῖε Πειραΐδας
 Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παειγέμεν, ὅπως τε κύν μιν
 230 Γῆα λάβῃ κάμαλθ', πολίτας διαχοιρανέουσα
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔων, ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν
 Καὶ ῥ' ἔς μὲν σπείδουσας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 Τὸς μάλα θαρσύνεσκε παειγόμενθ' ἐπίσσω,
 Ἀργεῖοι, μήπω τὲ μεδίετε θύειδθ' ἀλλῆς
 235 Οὐ γὰρ ἐπὶ ψάιδεωσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσι' ἀρωγός,
 Ἄλλ' οἵ περ πρῶτεροι ὑπὲρ ὄρεια δηλήσαντο,
 Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γυῖπες ἴδονται.
 Ἡμεῖς δ' αὐτ' ἀλόχους τέ φίλας, καὶ νήπια τέκνα
 Ἀξομένη ἐν νήσων, ἐπὶ πω πολλοίεθρον ἔλωμεν.
 240 Οὐσίρας αὖ μεδίετας ἴδοι συγερῇ ποικέμοιο,
 Τὸς μάλα νεκείεσκε χολωτοῖσιν ἐπίσσω,
 Ἀργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες, ἢ νυ σέβετε;
 Τίθ' ὅπως ἔσσητε τεθνηπότες, ἥντε νεβροί;
 Αἶτ' ἐπὶ ἔνθα καμὸν, πολέθ' πεδίῳ θύουσαι,
 245 Ἐσᾶσ', ἔδ' ἄρα τίς σφί μιν φρεσὶ γίγνεται ἀλκή;
 Ὡς ὑμεῖς ἔσσητε τεθνηπότες, ἔδ' ἐμὰ μαχεσθε.
 Ἡ μὲν γὰρ Τρῶας χεῖδον ἐλθέμεν, ἐνθα τὲ νῆες
 Εἰρύαλ' εὐπρεμνοί, πολὺς ἐπὶ θινὶ θαλάσῃ,
 Ὅφρα ἴδῃ, αἶκ' ὑμῖν ὑπάρχῃ χῶρα Κρονίων;
 250 Ὡς ῥ' ὄγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν.
 Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρητέωσι, κίων ἀνὰ ἑλαμὲν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομένηα διαίφρονα θωρήωντες
 Ἰδομένης μὲν ἐν περσμάχοις συτ' ἀκίλθ' ἀλλήλῳ,
 Μνηόνης δ' ἄρα οἱ πυρμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.
 255 Τὸς δὲ ἴδων γύθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα δ' Ἰδομένηα περσνύδα μελιχίοισιν,
 Ἰδομένη, τίσι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπόλων,

Ἡ μὲν ἐνὶ πολέμῳ, ἡ δ' ἀλλοίφ' ὅπ' ἔργῳ,
Ἡ δ' ἐν δαΐδ', ὅτε πέρ τε γυρίσιον αἶθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῦρσι κέκοντο. 26α

Εἵπερ γὰρ τ' ἄλλοι γε καρνηκομῶντες Ἀχαιοὶ
Δαιτὸν πίνασιν, σὸν δ' ἡ πλεῖον δέπας αἶει
Ἔσχη', ὥσπερ ἐμοί, πίεον, ὅτε θυμὸς ἀνάγῃ.
Ἀλλ' ὅρσ' ἀπολεμένῳ, οἷο' πάρ' εὐχεοίην. 26β

Τὸν δ' αὖ Ἰδομένευς, Κρητῆ' ἀγός, ἀντίον ἤνδα.
Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐσίη' ἱταῖρ'·
Ἔσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστω καλὴν ἄσασα·
Ἀλλ' ἄλλως ὅτρωε καρνηκομῶντας Ἀχαιούς,
Ὅρρα τάχιστα μαχόμεθ'· ἐπεὶ σὺ γ' ὄρκι' ἔχουσας
Τρῶες τοῖσιν δ' αὖ θάνατ' ἔχ' καὶ κήδε' ὀπίσσω 27α
Ἔστω, ἐπεὶ πρότεροι ὤφ' ὄρκια δηλήσαντο.

Ὡς ἔφαθ'· Ἀτρεΐδης δ' παρ' ἄχελῳ, γηθόσσωτο κῆρ,
Ἥλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσι, κίων ἀνὰ ἐλαμὸν ἀνδρῶν·
Τῷ δ' κορυμβέδων ἄμα δ' νήφ' ὀπίσσω πιζῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ὑπὸ σκοπῆς ἔιδεν νήφ' αἰτόλ' ἀνὴρ, 27β

Ἐρχόμενον κτ' ἰόντον ὑπὸ Ζεφύρῳ ἰώης,
Τῷ δέ τ', ὅσ' ἔστιν ἐόντι, μελάντερον, ἢ ὅτε πῖσα,
φαίνει' ἰδὼν κτ' ἰόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλῇ·
Ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπεί' ἤλασε μῆλα· 27γ

Τοῖσι δ' Αἰάντεσιν ἀρηϊθίων αἰζηῶν 28α
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυτο φάλαγγες
Κυάνεαι, σάκισιν τε καὶ ἔσχεσι πεφεικῆται.
καὶ τὸς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφείας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, 28β

Αἰανί', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 28γ
Ἐφῶι μὲν, ἐ γδ' ἔοικ', ὅτρωέμεν ἔτι κελῶ·
Αὐτῷ γδ' μάλα λαὸν ἀνώγειον ἴφι μάχεσθαι.

Ἄϊ γδ', Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλών,

Τοῖς πασιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι χροίοι·

290 Τῷ κε τάχ' ἡμύσεαι πόλιν Πειάμοιο ἀνακλῖθ',
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησιν ἀλῦσά τε, περδομένη τέ.

“Ὡς εἰπὼν, τὸς μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δ' μετ' ἄλλας·

“Ἐνθ' ὄγε Νέστωρ' ἔτελλε, λιγυρὰ Πυλίων ἀγορητῶν,
Οὓς ἐτάρες ἐλλογόντα, καὶ ὀτρυνόντα μάχεσθαι.

295 Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
Αἰμονά τε κρείοντα, Βίασιά τε, ποιμνῖα λαῶν·

Ἴππῃας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσσι
Πεζεὺς δ' ἔξοσιθεν εἴσεν πολέας τε καὶ ἐδολέας.

“Ἐρκ' ἔμην πολέμοιο· κακὸς δ' ἐς μίανον ἔλασεν,

300 Ὀφρα καὶ ἐκ ἐδέλων τίς ἀνασκαίη πολεμίζῃ.

Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τὸς γὰρ ἀνάγει
Σφῆς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέειν ὁμίλῳ.

Μηδὲ τις ἵπποσυνῇ τε καὶ ἡγορήφει πεποιθὸς.

Οἱ δ' πρόθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι.

305 Μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ εἴσιν.

“Ὡς δὲ κ' ἀνὴρ ἀπὸ δῶν ὀχέων ἔτερ' ἄρμαδ' ἵκηθ',

“Ἐγχεί οὐρεξάδω· ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἦτορ.

“Ὡς καὶ οἱ πρότεροι πόλιν καὶ τείχε' ἐπόρθεν,

Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔχοντες.

310 “Ὡς ὁ γέρον ὤτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς·

Καὶ πέν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

“ὦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν.

“Ὡς τοι γέναθ' ἔποιτο, βίη δ' ἐτοίμην ἐμπεδ' εἴη.

315 Ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον ὥς φελέν τις

Ἀνδρῶν ἅλλ' ἔχεν, σὺ δ' κερτοτέροισι μετῆναι.

Τόν δ' ἡμέτε' ἔπειτα Γερῶνι' ἱπποῖτα Νέστωρ,

Ἀτρεΐδην, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐδέλοισι καὶ αὐτὸς

“Ὡς ἔμην, ὥς ὅτε δῖον Ἑρμῖα λίονα κατέκταν·

Ἄλλ'

Ἄλλ' ἔπος ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν 310
 Εἰ τότε κῆρΘ' ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει.
 Ἀλλὰ καὶ ὅς ἴσπεῦσι μετέωμαι, ἠδὲ κελύσω
 Βελῆ καὶ μύθοισι τὸ γῆ, γέρας δ' ἀ γέροντων.
 Αἰχμᾶς δ' αἰχμάουσι νεώτεροι, ὅσπερ ἐμῆο
 Ὀπλότεροι γιγνάσσι, πεποιθασίν τε βίηφι. 315
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρείδης ὃ παρφύχθε, γηθόσωΘ' κῆρ.
 Εὐρ' ἦδ' Πετεῶο, Μενεῖδ' ἠαυτὸν πλήξιππον,
 Ἐσαότ' ἀμφὶ δ' Ἀθλιναῖοι μήσῳρες αὐτῆς
 Αὐτὰρ ὁ πηλὸν εἰσῆκε πολὺμῃτις Ὀδυσσεύς
 Πᾶρ δ' Κεφαλλίων ἀμφὶ εἰχες ἐκ ἀλαπαδναῖ 320
 Ἐσασαν' ἐ γάρ πω σφιν ἀκύντο λαὸς αὐτῆς,
 Ἀλλὰ νέον συνοεινόμεναι κίνητο φάλαγγες
 Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν οἱ δ' ἰώνητες
 Ἐσασαν, ὅππότε πύργῳ Ἀχαιῶν ἄλλῳ ἐπιθῶν,
 Τρώων ὀρμήσειε, καὶ ἄρξεναν πολέμοιο. 325
 Τὸς δ' ἰδὼν νείκεσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφίεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 ὦ ἦδ' Πετεῶο, Διοτρεφίῳ βασιλῆϊ,
 Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένος, κερδαλέοφρον,
 Τίπτε κατὰ πλῶσσοντες ἀφέςαις, μίμνετε δ' ἄλλους; 330
 Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μῦθ' ὁπλοῖσιν ἐόντας
 Ἐσάμεν, ἠδὲ μάχης καυσερῆς ἀντιβόλῃσαι.
 Πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκνάζετον ἐμεῖο,
 Ὅππότε δαῖτα γέμεσθι ἐροπλίζοιμεν Ἀχαιοί·
 Ἐνθα φίλ', ὅππῃ κρᾶθ' ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα 335
 Οἷνε πινόμεναι μεληδέεσσι, ὅσρ' ἐθέλητον
 Νῦν δ' οἷος χ' ὀρόφει, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 Ὑμέων περσάρεθι μαχοίατο πηλὸν χαλκῷ.
 Τῶν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολὺμῃτις Ὀδυσσεύς,
 Ἀτρεΐδ' αὖ, ποῖόν σε ἔπ' οὐ γυνέμεν ὀδύλῳ; 340

- Πῶς δ' ἄφ' ὧς πολέμοιο μεδιέμεν; Ὀππότε Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἔφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυ ἄρμα,
 Ὀφθαί, ἦν ἐδέληδα, καὶ ἄκων τοὶ τὰ μεμῆλα,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατὴρα περὶ μάχῃσι μινγέστα
 355 Τρώων ἱπποδάμων σὺ δ' ταῦτ' ἀνεμάλια βάζεις.
 Τόν δ' ὀπμειδήσας προσέφη κρείον Ἀγαμέμνων,
 Ὡς γυνὴ χωρολόιοις πάλιν δ' ὄξυ λάξ' εἶρε μῦθον,
 Διοχρὺς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὐ τε σὲ γενεῇα φειώσιον, ἔτε κελάρη.
 360 Οἶδα γὰρ ὡς τοὶ θυμὸς ἐπὶ σήδεσσι φίλοισιν
 Ἦπτα δ' ὡς οἶδ' ἐτὰρ γὰρ φρονέεις, ἃ τ' ἐγὼ περὶ
 Ἀλλ' ἴδ' ταῦτα δ' ὀπίθεν ἀρεσώμεθ', ἃ τί κἀνδ' ἔτι
 Εἴρη δ' τάδε πάντα διοὶ μεταμάλια θῶεν.
 Ὡς εἰπὼν, τὸς μὲν λίπεν αὐτῷ, βῦ δ' μετ' ἄλλους.
 365 Εὖρε δ' Τυδείδῃ καὶ ὑψόθυμον Διομήδεα,
 Ἐσαότ' ἐν δ' ἴσπωνσι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι
 Παρ δέ οἱ ἐσῆκε Σθένεια, Κασσάνη καὶ ἦν.
 Καὶ δ' μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείον Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 370 ὦ μοι, Τυδείδῃ καὶ Δαϊφύλῳ ἱπποδάμοιο,
 Τί πλώσκες τί δ' ὀπιπλώεις πολέμοιο γούρεας;
 Οὐ μὲν Τυδείῃ γ' ὦδε φίλον πλώσκειν ἔμεν περ,
 Ἀλλὰ πολὺ περὶ φίλων ἐτάρων θήτοισι μίχεται.
 Ὡς φάσαν, οἱ μὲν ἴδοντο ποταμόμεν' ἐπὶ ἔργῳ
 375 Ἦντησ', ἔδ' ἴδον φείδ' ἄλλων φασὶ χυτάς.
 Ἦ τοὶ μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
 Ζεῖν δ', ἄμ' ἀντιδῖφ Πολυμήκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
 Οἱ γὰρ πῶτ' ἐσεσθάνθη ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 Καὶ γὰρ μάλα κίοντο δόμον κλειτὸς ὀπκίερος.
 380 Οἶδ' ἴδεον δόρυ καὶ ἐπὶ πῆκτον, ὡς ἐκέλευον.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παρσίσι σήματ' αἰφάνων.

εἰσαοιτο τοὺς ἐστὶν οἱ δὲ
 αὐτοὶ ἀποστῆναι
 ἀπὸ τοῦ πολέμου

Οἷδ' ἐπὰ ἔνθ' ἄχαρτο, ἰδὲ περὶ ὁδῷ ἐγγύσιον,
 Ἄσπτον δ' ἵκοντο βαθύχοιρον, λεχέτοίῳ
 Ἐνθ' αὖτ' ἀφ' ἑλίου ἐπὶ Τυδῆϊ εἶλαν Ἀχαιοί.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κηχίσαστο Καδμείωνας 385
 Δαυρυμόνας καὶ Δῶμα βίης Ἑττοκλήνης.
 Ἐνθ' ἰδὲ, ξεινός περ ἰὼν, ἱππυλάτα Τυδεὺς
 Τάρβει, μὲνθ' ἰὼν πολέσιν μὲν Καδμείοισιν
 Ἄλλ' ἔγ' ἀεθλάειν προκαλίζετο πάντα δ' ἐνίκαι
 Ῥηϊδίας τῶν οἱ ὀπίρροθ' ἦεν Ἀθλῶν. 390
 Οἱ δ' ἁλωσάμενοι Καδμεῖοι, κύνερες ἵππων,
 Ἄψ οἱ ἀνερχαμένῳ πυκινὸν ἄβχον ἔισαν ἄγαντες,
 Κύρες παντήκοισι δ' ὅσῳ δ' ὑγιάτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ὀπιέειλθ' ἀθανάτοισιν,
 Τίος τ' Αὐτοφρόνιος, μινεπὶ δαίμῳ Λυκοφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν αἰετρία πότμον ἔφικε
 Πάντας ἔπειρ', ἔτα δ' οἷον ἱεὸν οἶκονδε πέδῳ
 Μαίων ἄρα προέηκε θεῶν τεράσιν πιθήσας.
 Τοῖθ' ἔλω Τυδεὺς Αἰτάλιθ'. ἀλλὰ τ' ὕδρ
 Γείνατο, ὅσῳ χέρεια μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400
 Ὡς φάτο· τίδ' ἔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 Αἰδέεσθε βασιλῆθ' ἐμπλὺν αἰδοίοιο.
 Τὸν δ' ὕδρ Καπαῖθ' ἀμείψατο καλκίμοιο,
 Ἄτρεϊδῃ, μὴ φάδε', ὅπως ἄμωθ' σάφα ἰπταῖν
 Ἡμεῖς τοι πατέρων μίγ' ἀμείωνες ἐυχόμεθ' εἶναι 405
 Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἰδθ' ἔλκομεν ἐπὶ λατοίοιο,
 Παιρῆτες λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τέχῃθ' Ἀρείων,
 Πεθόμενοι τεράσιν θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ
 Κεῖνρι δ' σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοισι.
 Τῷ μὴ μοι πατήρ τις πτόθ' ὁμοίῃ ἔνθασι τιμῇ. 410
 Τίνα δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 Τίτλα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπτάειο μῦθῳ.

- Οὐ γὰρ ἐγὼ νημεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμήνι λαῶν,
 Ὀτρυνόντι μάχεσθ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς·
 415 Τέτρω μ' γὰρ κῦδος ἄμ' ἐφείη, εἰ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δαΐσασιν, ἔλυσί τε Ἴλιον ἱρλῶ.
 Τέτρω δ' αὖ μέγα πένθος· Ἀχαιῶν δ' ἠρωθέων·
 Ἄλλ' ἄγε δή, καὶ νῶϊ μεδόμεθα θείειδ' ἀλκῆς.
 Ἦ ῥα, καὶ ἔξ ὀχέων σὺν τείχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 420 Δανδὼν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ γῆθεσιν ἀνακλῇ·
 Ὀρνυμέν' ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δειδῇ ἔλεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυχηεὶ κῦμα θαλάσσης
 Ὀρνυτ' ἐπ' αὐτότερον, Ζεφύρῳ ὑποκινήσαντι,
 Πόντῳ μ' τὰ πρῶτα κορύσσει, αὐτὰρ ἔπειτα
 425 Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλη βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 Κυρτὸν ἔδον κορυφῇ, ἐκπλύνει δ' ἄλδος ἄχιν.
 Ὡς τότε ἑπ' αὐτότεροι Δαναῶν κίνωτο φάλαγγες
 Νωλεμέως πόλεμόν δ' ἐκείδ' ἢ οἷσιν ἱκασθ'
 Ἠγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκλῶ ἴσαν, ἐδὲ κε φαίης
 430 Τόσων λαδὼν ἔπειδ' ἔχοντ' ἐν γῆθεσιν αὐδῶ,
 Σιγῇ δειδίότες σημάτωντορας ἀμφὶ ἢ πᾶσι
 Τείχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰσώοι δ' ἐχέοντο.
 Τρῶες δ', ὥς ὅτις πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐτῇ
 Μυεῖαι ἐσήκασιν ὀμελγόμεναι γάλα λαδὼν,
 435 Ἀζηχὲς μεμακῆαι, ἀκῦσασαι ὅπα ἀρνῶν
 Ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στεγτὸν εὐρὺν ὀρώρει.
 Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόνος, ἐδ' ἴα γῆρυς,
 Ἀλλὰ γλῶσ' ἐμὲμικτο, πολύκλητοι δ' ἴσαν ἄνδρες.
 Ὡρσε ἢ τὲς μ' Ἀρης, τὲς ἢ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἑρὶς ἀμόιον μεμακῆα,
 Ἄρεος ἀνδρ' ἐφόνιο κασιγνήτη, ἑτάρῃ τε,
 Ἦ τ' ὀλίγη μ' πρῶτα κορύσσει, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐσπείξει κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·

Ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκε· ὁμοῖον ἔμβαλε μῆαυρ,
Ἐρχομένη καθ' ὁμιλον, ὀφάλλουσα σόνον ἀνδρῶν. 445

Οἶδ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἔνα ξυσιόντες ἱκόντο,
Σωὶ ῥ' ἔβαλον ῥίνες, σῶι δ' ἔσχεα καὶ μῆε' ἀνδρῶν
Χαλκιοθωρήκων ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλίσσασαι
Ἐσπλῶτ' ἀλλήλησι, πόλυσ δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Ἐνθαδ' αἰμ' οἰμωγῇ τε καὶ εὐχολῇ πῖλεν ἀνδρῶν, 450

Ὀλλωίτων τε, καὶ ὀλλυμῶων ῥέε δ' αἵμασι γαῖα·

Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,

Ἐς μισγάσκειαν συμβάλλετον ὀβειμον ὕδαρ,

Κρηνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἐντοσθε χαράδρης,

Τῶνδ' ἐ τε τηλόσε δ' ἔπον ἐν ἔρεσιν ἔκλυε ποιμῶν· 455

Ὡς καὶ μισγομῶων ἦέλο ἰαχὴ τε φόβος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἀνδρακορυσιῶν,

Ἐδλὸν ἐνὶ προμάχοισι, θαλυσιάδῳ Ἐχέπωλον,

Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κέρυθρος φάλον ἱπποδασείης,

Ἐν ᾧ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄγειον εἴσω 460

Αἰχμὴ χαλκείῃ καὶ σκότος ὅα' ἐκάλυψεν,

Ἦριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ·

Τόνδε πρὸς ὄλῳ παδῶν ἔλαβε κρέων Ἐλεφίωρ

Χαλκωδορῖτιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων

Ἐλκε δ' ὑπ' ἐκ βελίων λελιμῶντος, ὄρεα τάχις 465

Τάχις συλῆσεν· μίνωθα δ' οἱ ἦεν δ' ὀρμή.

Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοισα ἰδὼν μεγάρυμος Ἀγνώωρ,

Πλάσθ', τὰ οἱ κύψαντι, παρ' ἀσπίδος, ἔκφαάνθη,

Οὕτησε ξυσφ' χαλκήρεϊ· λῦσε καὶ γαῖα.

Ὡς καὶ ῥ' ἔλπε, θυμὸς ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470

Ἀργαλίων Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ καὶ λυκοὶ ὥς,

Ἀλλήλοισ ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Ἐνταῦθα βάλ' Ἀνδρειῶντος ὕδν Τελαμώνιος Αἴας

Ἠΐδεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον ὃν ποτε μήτηρ

475 Ἰδὼθεν κατιῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόνιθε
Γυνάϊ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄρ' ἱππῆιο, μήλα ἰδὼν
Τένεκά μιν κάλειον Σιμοείσιον ἐδὲ τοκεῦσι
Θρέπλιν φίκοις ἀπέδωκε, μνηστὰδιθε δέ οἱ αἰὼν
Ἐπλεθ', ὅπ' Αἰανίθε μεγαθύμῳ δουὲι θαρσύντι.

480 Πρῶτον γάρ ἐν ἰόντα βάλε γῆθε, παρὰ μαζὶν
Δεξιὸν ἀντικρὶ τῷ δ' ὤμῳ χάλκειον ἔσχεθε
Ἥλθεν· ὁ δ' ἐν κοίῃσι χαμαὶ πίσει, αἶγανθε ὤ,
Ἥ ῥά τ' ἐν εἰαρήνῃ ἔλεθε μεγάλοις πεφύκει,
Λεῖν· ἀτὰρ τί οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύκασιν.

485 Τῷ μὲν δ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰδοῖσι σιδήρῳ
Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτω κάμψῃ περικαλλεῖ δίοφρῳ,
Ἥ μὲν τ' αἰζομένη καὶ πόταμοιο παρ' ὄχθας
Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδω Σιμοείσιον θξενάειξεν
Αἴας Διοφύης· τῷ δ' Ἀντιθε αἰολοδόρῃξ

490 Πειραμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὄξεϊ δουὲι·
Τῷ μ' ἄμαρθε· ὁ δ' Λεῦκον, Ὀδυσεῖθε ἰδὼν ἐτάειρεν,
Βεβλήκει βεβῶνα, νέκῳ ἐτέρῳ ἐρύοντα·

Ἥειπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νέκῳ δέ οἱ ἔκπρισε χερσὶ.
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀπκλαμῆοιο χολώθη·

495 Βῆ δ' διὰ περμάχων κεκορυθμῶθε αἰδοῖσι χαλκῷ.
Στῆ δ' μαλ' ἔσγυς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουὲι φασσῷ,
Ἀμφὶ ἐπαπλήνας ὑπὸ τῷ Τρῶες κεκάδοιο.

Ἀνδρὸς ἀκοντίσασθε· ὁ δ' ἔχ' ἄλιον βέλθε ἦκεν,
Ἄλλ' ὅδιν Πειράμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα.

500 Ὅς οἱ Ἀκυδῶθεν ἦλθε, παρ' ἱππῶν ὠκυπόων·

505 Τὸν ῥ' Ὀδυσεὺς, ἐτάειρο χολωσάμενθε, βάλε δουὲι
Κέραιῳ ἢ δ' ἐτέρῳ διὰ κρηάφοιο πέρῃσιν
Αἰχμὴ χαλκείῃ· τῷ δ' σκότθε δα' ἐκάλυψε
Δάπνῃδεν τῷ πεισῶν, ἀρῶσει τῷ τὰ χεῖ' ἐπ' αὐτῷ.

508 Χόρησάν δ' ὑπὸ τε πέρμαχοι, καὶ παίδιμθε Ἐκτορ.

Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱάχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὸς
 Ἴδυσαν δὲ πολὺ πρὸ ἱερῶν περιέσποντο δὲ Ἀπόλλων
 Περγὰ μιν ἐκκαλίδων Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὖτας,
 Ὀρυσθ', ἰσπόμενοι Τρῶες, μινδ' εὖ κίε χαρμῆς
 Ἀργεῖοις ἐπεὶ ἔσσι λίδοι χρώς, ἐδὲ σίδηροι, 510
 Χαλκὸν ἀναχέει ταμείχευα βαλλομένοισιν
 Οὐ μὲν ἐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδ' παῖς ὑπὸ μοῖσιν,
 Μάρινα δ', ἀλλ' ἐπὶ ἑσσι χόλον θυμολογία πύσσιν.

Ὡς φάτ' ὑπὸ πτόλιθ' δεινὸς θεὸς αὐτὰρ Ἀχαιεύς
 Ὄρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τειροχάρεια,
 Ἐρχομένη καθ' ὁμιλον, ὅθι μεθίστας ἴδοιτο. 515
 Ἐνδ' Ἀμαρυγκείδην Διῶρα μοῖρ' ἐπέδνησε
 Χερμαδίφ' ὃν βλήτο, παρ' σφυρῶν, ὀκρυβύντι
 Κνήμιον δεξιτερῶν βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
 Πείρωσ' Ἰμβρασιδῆος, ὅς τ' ἄρ' αἰνέθει εἰληλέθει 520
 Ἀμφοτέρω δὲ τέρεσι καὶ δέκα λαῶς ἀναδῆος
 Ἀχαιοὶ ἀπηλοήσαντο δὲ δ' ὅστις ἐν κοῖνῃσι
 Κάππεισεν, ἀμφὶ χεῖρε φίλοις ἐτάροις πετῶσας,
 Θυμὸν ἀποπνέον δὲ ἐπὶ δ' ἄρ' ἐβάλεν περ,
 Πέρωσ' ἔτα δὲ δειὸν παρ' ὀμφαλὸν ἐν δ' ἄρα πᾶσαι 525
 Χωῖτο χαμαὶ χολάδες καὶ δὲ σκότος ὅα' ἐκάλυψε.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπιανύμενον βάλε δειὸν
 Στέρνον ὡς μαζοῖο, πᾶσιν δὲ ἐν πνέμονι χαλκός.
 Ἀσχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δὲ ὀμβριμον ἔσχετο
 Ἐσπασατο σέρνον, ἐρύπατο δὲ ξίφος ὅξυ 530
 Τῷ οὖν γαστέρα τύψε μέσσω, ἐκ δὲ αἶνυτο θυμὸν.
 Τῷ χεῖρα δὲ ἐκ ἀπένδυσε φείσθησαν καὶ ἰταῖροι,
 Θρήικας ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔσχεα χερσὶν ἔχοντες,
 Οἱ ἐμέγαν πῆρ ἐόσια, καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυὸν,
 Ὄσαν ὑπὸ σφείων ὁ δὲ χαωάμενος πελεμίσχθη. 535
 Ὡς τὼ γ' ἐν κοῖνῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάδην,

Ἦ τοι ὁ μὲν Ὀρέων, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
Ἡγεμόνες πολλοὶ καὶ σφικταίνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κέν ἐκίτε ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαστο μετελθὼν,
540 Ὅς τις ἔτ' ἄβλητο καὶ ἀνέτατο ὀξείῃ χαλκῷ
Δινόοι καὶ μέσσω, ἄγοι δ' ἐὶ Παλλὰς Ἀθηνῇ,
Χειρὸς ἐλῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωτῷ.
Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
Πρῶτες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Ε.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Διομήδης, Ἀθίωνας αὐτῷ συλλαμψατομήνης, ἀρ-
τιύει, καὶ πολλὰς ἀμειβεῖται πολεμίας. Τροφ-
σκει δ' Ἀργείῳ κατὰ τ' χειρὶ, καὶ Ἄρια
κατὰ τῷ κειμένῳ. Δίνειται δ' ἀντιπάλῳ ὑπ'
αὐτῷ λίσσῃ, Ἀπύλλῳ διασάζει. Τραπόλαιμῳ
δ' ὑπὸ Σαρπηδὸν ἀμειβεῖται. Τῷ δ' Ἄρει Ζεὺς ὑπαπλέγεται. Ἰδὼ
δ' αὐτὸν Πάριον ὁ γὰρ Διὸν ἰατρὸς.

ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑ

Εἴ, βάλλει Κυδίρην, Ἄρκα τε, Τυδείῳ ὕψι.

ΝΘ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀ-
θήνη
Δῶκε μῦθον καὶ θάρσον, ἵν' ἐκδηλῇ
μὲν πᾶσιν
Ἀργείοισι γήρῳ, ἰδὲ κλέος ἑδλὸν ἄ-
ροιστο.

Δαΐε οἱ ἐκ κέρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκρόμαλλον πῦρ.
Ἄσπερ

- 5 Ἄγετ' ἵππειον ἐπαλίσμιον, ὅς τε μάλιστα
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λευκοπόθ' Ὀκεανοῖο
 τοῖον οἱ πύρ δαῖεν ὑπὸ κροῖός τε καὶ ὤμων.
 Ὄρεσι δὲ μιν κτ' μίανον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
 Ἦν δ' αὖ τις ἐν Τρώεσσιν Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,
 10 ἱεὺς Ἡραίοιο· δύνω δὲ οἱ ἦέ τις ἦεν,
 φηγεύς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ οἱ, ὑποκρινόμενος, ἐναντίω ὀρμηθήτω·
 τῷ μὲν, ἀφ' ἵπποιο, ὃ δ' ὑπὸ χροῖος ὄρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 15 φηγεύς· ῥα πρότερό· προΐει δολιχόσκιον ἔσχετο,
 τυδείδῃ δ' ὑπὸ ὤμων αἰετοερὸν ἦλυθ' ἀκωχή
 ἔσχετο, ὃ δ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερό· ὄρνυτο χαλκῷ
 τυδείδῃ· τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλτε· ἐκφυγε χεῖρς,
 Ἄλλ' ἔβαλε γῆνθ'· μεταμάζιον ὥς· οἱ δ' ἀφ' ἵππων.
 20 Ἰδαῖός δ' ὑπόρυσσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτλη φειδύμεναι ἀδελφεῷ κλισιάιοιο.
 οὐδέ γ' ὅθι κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 Ἄλλ' Ἡραὶς· ἔρυτο, σάωσε δ' νυκτὶ καλύψας,
 ὧς δ' ἡ οἱ μὴ πᾶσι χυ γέρον ἀκαχημένο· εἴη.
 25 Ἴππες δ' ἔχειάσας μεγαθύμους τυδεί· ἦος,
 δῶκεν ἐταίροισιν καλέγειν κοίλας ὀπὶ νῆας.
 τρῶες δ' μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἶδον ἦε Δάρησιν,
 τὸν μὲν ἀλφειόμηνον, καὶ δ', κλειόμηνον παρ' ὀχεσφιν,
 πᾶσιν ὀείνῃ θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 30 χεῖρς ἐλῶσ', ἐπέεσσι προσσηύδα θυρὸν Ἀρηά,
 Ἄρες, Ἄρες βροτολογεῖ, μαιφάρε, τοῖς χεῖσι πλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐφ' αἰμάρεσσι καὶ Ἀχαιὺς
 μάραθ', ὅπποτέ εἰσι πατήρ· Ζεὺς κῦδ' ὀρέξῃ,
 Νῶϊ δ' χαζώμεσθαι, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μύων;
 35 ὧς εἰπὼσα, μάχης ἔκρηγε θυρὸν Ἀρηά.

Τὸν μὲ ἔπαυα καθείσεν ἐπ' ἠϊόντι Σλαμάνδρῳ.
 Τρώας δ' ἔκλιναν Δαναοὶ ἔλε δ' ἄνδρα ἔλασθ'
 Ἠγεμόνων πρῶτον ὃ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἀρχὸν Ἀλιζάνων Ὀδίων μέγα κίθαλε δίφρῳ
 Πρῶτον γὰρ σφραδέντι μεταφρέων ἐκ δόρυ πῆξεν
 ὦμων μωπηγύς, διὰ δ' ἐγείδασιν ἔλασεν
 Δέπνησεν δ' πίπων, ἀράβησι δ' τῶ χε' ἐπ' αὐτῷ.

40

Ἰδομνῆύς δ' ἄρα Φαῖσον ἐρέατο, Μήνον ὦν
 Βῶρον, ὃς ἐκ Τάρνης ἐεισέλακ' εἰληνέει·
 Τὸν μὲ δ' Ἰδομνῆύς δυνεικλυτὲς ἔσχευε μακρῷ
 Νύξ', ἱππων ὀπλοσώδημον, καὶ δεξιὸν ὄμων
 ἥειπε δ' ἔξ ὀχέων, συγχεῖ δ' ἄρα μὴν αὐτόν· ἔλε,
 Τὸν μὲ δ' Ἰδομνῆύς ἐσύνεικον δευράποντι.

45

Τὶν δ' Στερόφιοιο Σκαμάνδειον, αἶμονα θήρης,
 Ἀτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔσχευε ὀξυδυντι.
 Ἐδιδὼν θηρητῆρα διδάξε γὰρ Ἀρταμὶς αὐτῷ
 Βάλλον ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει ἔρπον ὕλη·
 Ἀλλ' οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρταμὶς ἰοχέαιρα,
 Οὐδ' ἐκαστοῖα, ἴσιν τὸ πρὶν γ' ἐπέκειντο.

50

Ἀλλὰ μιν Ἀτρείδης δυνεικλυτὲς Μενέλαος
 Περὶ δὲν ἴδεν φάριγοντα, μεταφρέων ἔτασσε δυνεῖ,
 ὦμων μωπηγύς, διὰ δ' ἐγείδασιν ἔλασεν.
 ἥειπε δ' πρῶτης, ἀράβησι δ' τῶ χε' ἐπ' αὐτῷ.

55

Μηειονὸς δ' ἐφίελλον ἐρέατο, τέλειον ὦν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ὀπίεσσε δαίδαλα πάντα
 Τῶ χε' ἔξεχα γὰρ μὴ ἐφίεσσε Παλλὰς Ἀθηνῆ·
 Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τελέηνετο κῆας εἴσας,
 Ἀρχεκάκεις, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι φόνον,
 Οἱ τ' αὐτῷ ἱκέειν ἔτι δειῶν ἐκδέσφοντο ἥδ'·
 Τὸν μὲ Μηειόνης, ὅτε δὴ κατέμαρτε δαίμων,
 Βεβλήκει γλῶττι καὶ δεξιὸν δ' ἐπ' ὀνείατο.

60

65

Ἄρ·

Καὶ βάλ' ἐπαΐωνίῃα, τυχὼν κτ' δεξιὸν ὦμον
 Θώρακος γυῖον· διὰ δ' ἐπ' ἄλλο πικρὸς οἶστος,
 Ἀντίκρυν δ' ἐδέχετο παλάσσιτο δ' αἵμασι θώρηξ. 100
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὖσε Λυκάονος ἀγλαδὸς ἦδ' οἶος,
 Ὀρνυδε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέρτορες ἵππων,
 Βέβλην δ' αἰετος Ἀχαιῶν ἐδὲ ἐ φημί
 Δῆθ' ἀνὰ χεῖρας κρατερὸν βέλος, εἰ ἐπὶόν με
 Ὄρσεν ἀναξ, Διὸς ἦδ' οἶος, ὑπερνύμφον Λυκίην. 105
 Ὄς ἐφατ' ἐυχόμενος τ' δ' ἐ βέλος ὠκὺ δάμασσαν,
 Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρὸ δ' ἵπποιϊν καὶ ὄχεσφι
 Ἔσθην, καὶ Σθένελλον προσέφη, Καπανηΐον ἦδ' οἶον,
 Ὀρσεο, πέτον Καπανηΐδην, καταβήσεο δίφρην,
 Ὄρεα μοι ἔξ ὁμοιο ἐρύσας πικρὸν οἶστον. 110
 Ὄς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δ' καθ' ἵππων ἄλλο χαμᾶζε
 Πάρ δ' ἐσσε βέλος ὠκὺ διαμπερές ἐξ ἔρυσ' ὦμον
 Αἶμα δ' ἀνὰ κόντιζε διὰ γρεπλοῖο χιτῶνος.
 Δὴ τότε ἔπειθ' ἤρξατο βολῶν ἀγλαδὸς Διομήδης,
 Κλυθὶ μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυγάνην, 115
 Εἴ ποτέ μοι καὶ παλεὶ φίλα φρονέουσα παρέσθης,
 Διὶ φίλ' ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὰ φίλε', Ἀθλιῶν
 Δὸς δέ· τε μὲ ἀνδρα ἐλθεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔλχεις ἐλθεῖν,
 Ὃς μὲ ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπαύχετο, ἐδὲ με φησὶ,
 Διὸς ἐστ' ὄψεσθ' λαμπρὸν φάος ἠελίοιο. 120
 Ὄς ἐφατ' ἐυχόμενος τῷ δ' ἐκλυε Πηλλᾶς Ἀθλιῶν,
 Τῷ δ' ἐδῆκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 Ἀλκῇ δ' ἰσαμένη ἔπεια ἔθεθεν ἰα προσπύδα,
 Θαρσύν νῦν, Διομήδης, ἐπὶ Τρῳάσι μάχεσθ'
 Ἐν γὰρ τοι σήθεται μῦθος παλῶτόν ἦκα 125
 Ἀτρεμον, οἷον ἔχεσκα σακίῳ παλῶτος ἱππότα Τυδείδης.
 Ἀλλὰ δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλκον, ἢ πείν ἱππῆν,
 Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἠμῶν θείων, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,

- Τῷ νῦν, αἶ κα θεὸς περὶ μένῃ ἐνθάδ' ἴκηθ',
 130 Μῆτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθ'
 Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃς· ἐς πόλεμον, τίω γ' ἐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὣς εἰπὼς ἐπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τυδείδης δ' ἔκαστις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 135 Καὶ πέν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθ',
 Δὴ τότε μιν τεῖς τόσσον ἔλεν μῦθος, ὥςτε λείονα,
 Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰσπόκοις οἴεσσι
 Χραίσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπαλάμβον, ἐδὲ δαμάσῃ.
 Τῷ μὲν τε δύνῃ ὄρσεν ἔπειτα δέ τ' ἐπρασμύνει,
 140 Ἀλλὰ χεῖ σαβμὸς δύνει, τὰ δ' ἔρημα φοβέει,
 Αἰ μὲν τ' ἀσχισίναι ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυνθ',
 Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαδίνεσθ' ἑκάλλετο αὐλῆς.
 Ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγνῃ κρατερὸς Διομήδης·
 Ἐνδ' ἔλεν Ἀγύνοον καὶ Ὑπερόλοιο, παῖδά λαῶν,
 145 Τὸν μὲν ἔπειτα μαζοῖο βαλὼν χαλκῇρι δυνεῖ,
 Τὸν δ' ἔπειτα ξίφει μεγάλῃ κληῖδα παρ' ὤμον
 Πλήξ'· ὑπὸ δ' αὐχάνῃ ὤμον ἐργάθει, ἥδ' ὑπὸ γότῳ
 Τὺς μὲν ἔασε, ὁ δ' Ἀβανίᾳ μετόχιστο, καὶ Πολύειδον,
 Ὑτίεας Εὐρυδάμανθον, ὀνηροπόλοιο γέρονθ'·
 150 Τοῖς ἐκ ἐρχομένοισι ὁ γέρον ἰκείται ὀνείρες,
 Ἀλλὰ σφίεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενείζει.
 Βῆ δ' ἔπειτα Πάνδορον τὸ θῶνά τε, φαίνοισθ' ἔμε,
 Ἀμφὶ τηλυγέτω· ὁ δ' ἐπείρετο γήραι λυγρῷ.
 Ὑτὸν δ' ἐπέειπ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσιν ἀπείδω.
 155 Ἐνδ' ὅγῃ τὸς ἐνείκει, φίλον δ' ἐξάνυστο θυμὸν
 Ἀμφοτέροισιν παῖσι δ' ὕον καὶ κήδεα λυγρὰ
 Λαῖπ', ἐπεὶ ἐζώοντο μάχης ἐνοσσήσαντες
 Δέξατο χερσὶ καὶ δὴ διὰ κτῆσιν δατίοντο.
 Ἐνδ' ὕψι Πριάμοιο δύνω λάβε Δαρδανίδαο

Εἰν ἐνὶ Δίφρῳ ἰόντας, Ἐχήμενά τε, Χερμίδν τε.

160

Ὡς ὃ λείων ἐν βυσὶ θοράν ἐξ αὐχένα ἄξει

ΠόρτιΘ, ἢ ἐ βοός, ξύλοχον καὶ αἰδοσκομῶν,

Ὡς τὰς ἀμφοτέρους ἐξ ἱππων ΤυδείΘ υἱός

ἦσσι κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα ὃ τάλχε' ἐσύλα·

Ἴππυς δ' οἷς ἐτάερισσι δίδε μὲ νῆας ἑλαύνων.

165

Τόν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάξοντα σίχας ἀνδρῶν,

ἦ δ' ἱμά, ἄν τε μάχῳ κ' ἀνὰ κλόνον ἐσχαίων,

Πάνδαρον ἀντίθεον ΔιζήμῳΘ, εἰ πε ἐπάρει,

Εὔρε ΛυκάονΘ υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε

Στῆ δὲ πρὸδ' αὐτοῖο, ἔσΘ τέ μιν ἀντίον ἦνδ'α,

170

Πάνδαρε, πῶ τοι τόξον, ἰδὲ πτερεῖνες οἷοί;

Καὶ κλέΘ, ὃ ὅτις τοι εἰζέει ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,

Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεῖ εἶναι ἀμείνων

Ἄλλ' ἄγε, πρὸδ' ἴφει ἀνδρεί βέλΘ, Διὶ χερσὶ ἀναχθὼν,

Ὅς οἱ δὲ κρατεῖα, κ' δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε

175

Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε κ' ἐδλῶν γένετ' ἔλυσεν.

Εἰ μὴ τις θεός ἐστι, κοτεωάρῳΘ Τρώων,

Ἰζὼν μιλῖσας χαλεπὴ ὃ θεὸς ἐπε μιλῶις.

Τόν δ' αὖτε προσέειπε ΛυκάονΘ ἀγλαδὸς υἱός,

Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε χαλκοχιτώνων,

180

Τυδεΐδῃ μὲν ἔγωγε δαΐφρωνι πάντα ἔϊσκω,

Ἀσπίδι γυγνώσκων, αὐλώπιδί τε τροφακίῃ.

Ἴππυς τ' εἰσορῶν σάφα δ' ἐκ οἴδ', εἰ θεός ἐστιν.

Εἰ δ' ὄγ' ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων ΤυδείΘ υἱός,

Οὐχ ὄγ' ἀνδρὸς θεῦ τάδε μαινέει, ἀλλὰ τις ἄλχι

185

Ἔσκη' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμῷΘ ὄμυς,

Ὅς τότε βέλΘ ὦκ' κηχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ

Ἦδ' ἂν γάρ οἱ ἐφῆκα βέλΘ, καὶ μιν βάλοι ὄμῳ

Δεξιὸν, ἀντικρὺ δ' ἰὰ δεξιῇΘ γυάλοιο

Καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀἰδωνῆϊ περὶ ἄψον,

190

Ἔμ-

- Ἐμπης δ' ἐκ ἐδάμασσαν· θεὸς γὰρ τις οὐκ ἐστὶ κοτήεις.
 Ἴπποι δ' ἐπαρέασιν, καὶ ἄρμασιν, καὶ ἔπι κάλῳ
 Ἀλλὰ περ ἐν μεγάροισι Λυκάονος· ἔνδεκα δὴ φέροι
 Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοταχέες ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 Πέπλῳ παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι
 Ἐσᾶσιν, καὶ Λακόν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύεαι.
 Ἡ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον ἀχμητὰ Λυκάων
 Ἐρχομένη ἐπέτελλε δόμοις ἐπὶ ποιητοῖσιν
 Ἴπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 200 Ἀρχαίην Τρώεσσι καὶ κρατερὰς ὕσμινας
 Ἀλλ' ἐγὼ ν' πιθόμην, ἥ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 Ἴππων φειδόμενος, μή μοι δοοίατο φορβῆς,
 Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἐδμεῖναι ἄδδω.
 Ὡς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλεθα,
 205 Τόξοισιν πίσσω· τὰ δὲ μ' ἐκ ἄρ' ἐμειλλον ὀνήσῃ
 Ἥδη γὰρ δοιοῖσιν ἀεισέεωιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέρωιν
 Ἀτρεχέες αἶμ' ἐώδον βαλὼν ἥγαιε δὲ μάλλον.
 Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ὑπὸ πασάλε ἀγκύλα τόξα
 210 Ἡμάτι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρεατύνω
 Ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρον χάειν Ἐκπαι δίφ'
 Εἰ δὲ κε νοσήσω, καὶ ἐσόφομαι ὀφθαλμοῖσι
 Παλῆϊδ' ἐμὴν, ἀλοχόν τε, καὶ ὑπερφῆς μέγα δῶμα,
 Αὐτίκ' ἐπεὶ ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλόττει· φῶς,
 215 Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινὰ ἐν πυρὶ θάσω,
 Χερσὶ διακλάσας ἀνεμώλια γὰρ μοι ὀπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγῶς, ἀντίον ἦυδα,
 Μῆδ' ἔτως ἀγόρευε παρὰ δ' ἐκ ἑωσὶ ἄλλως,
 Πείν γ' ὅπῃ νῶ τῷ δ' ἀνδρὶ, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 220 Ἀγριβίλῳ ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι, περὶ θλιῶναι.
 Ἀλλ' ἄγ', ἐμὲ δ' ὀχέων ὀπρήσειο, ὄφρα ἴδῃαι,

οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ὅπως ἄμφοι πεδίοιο

Κρατιπὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν, ἥδ' ἐφείδεσθ'

τὸ καὶ νῶϊ πόλινδε σάσσετον, εἴπερ ἂν αὐτε

Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδῃ κῦδ' ὀρέξῃ.

125

Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα

δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ὑποδήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.

Ἡὲ σὺ τὸν δε δέδεξο, μελήσεσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάον' ἀγλαὸς υἱός,

Λινεία, σὺ μ' αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τιῶ ἵππῳ.

130

Μᾶλλον ὕφ' ἡνίοχῳ εἰσθότι καμπύλον ἄρμα

οἴσετον, εἴπερ ἂν αὐτε φεζώμεθα Τυδεί' υἱόν.

Μὴ τὰ μὲν δόσαντε ματήσειον, εἰδ' ἐθέλητον

ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεδν φθόγγον ποθέοντε.

Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαδύμῳ Τυδεί' υἱός,

135

αὐτῷ τε κλίνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππυς.

Ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τιῶ ἵππῳ,

τὸν δε δ' ἐγὼν ἐπὶ ὄντα δέδεξομαι ὀξείῃ δουρί.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,

ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκείας ἵππυς,

140

τίς δε ἶδε Σθένειλ', Καπαρήϊ' ἀγλαὸς υἱός,

αἶψα καὶ Τυδείδῃ ἔπειτα Πιερίῃ περσπύδα,

Τυδείδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαισμένῳ θυμῷ.

Ἀνδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθ',

ὅν' ἀπέλεθρον ἔχοντας ὁ μὲν τόξῃν εὖ εἰδώς,

145

Πάνδαρ', υἱὸς δ' αὖτε Λυκάον' εὐχεῖσθαι.

Λινείας θ' υἱὸς μεγαλήτορ' Ἀλχίσαο.

εὐχεῖσθαι ἐκνεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔς' Ἀφροδίτῃ.

Ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων μηδέ μοι ἔτω

θῶς διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσῃς.

150

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δαίδων προσέφη κρατερὸς Διομήδης,

μήτι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ νῦν σε πεσέμεν ὄω.

οὐ

- Οὐ γάρ μοι χροαῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
 Οὐδὲ καταπλῶσθαι ἐτι μοὶ ῥῆϑ' ἔμπεδον ἔστιν.
 255 Ὀκνέω δ' ἵππων ἐπβαλόμεν' ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
 Ἀντίον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' ἐκ εἰς Παλλὰς Ἀθῆων!
 Τέτω δ' εἰ πάλιν αὐτὶς ὑπίσσετον ὅκτις ἵπποι
 Ἀμφὶ ἀφ' ἡμείων, εἰ γὰρ ἔταρός γε φύρησιν
 Ἄλλο δέ τοι ἐρίω, σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 260 Αἶκεν μοὶ πολύεσσι Παλλὰς Ἀθῆναι κῦδος ὀρέξῃ
 Ἀμφοτέρω κτείνειν, σὺ δ' ὅς τις σε μὲν ὅκτις ἵππους
 Αἰτῆ ἐρυκακίῃσιν, ἔξ ἄντυγ' ἠνία τεύχας,
 Αἰνείας δ' ἐπαῖξαι μεμνημένῃσιν ἵππων,
 Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιῶς
 265 Τῆς γὰρ τοι χροαῖς, ἥς Τρωῖ περ ἐυρύτοπα Ζεὺς
 Δῶχ', ὅς ποινὴν Γανυμήδεος ἔνεκ' ἀείρει
 Ἴππων, ὅσους ἔασιν ὑπ' ἡῶν, ἡελίον τε
 Τῆς χροαῖς ἔκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀσχίτης,
 Λάδρη Λαομέδωνος ὑποχρῶν θήλας ἵππους
 270 Τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐπὶ μεγάροις χροαῖς.
 Τὲς μὲν τέσσαρες αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,
 Τὼ δ' αὖ Αἰνείας δῶκεν, μήσπερ φόβοιο
 Εἰ τέτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα καὶ κλέος ἰδλόν.
 Ὡς οἱ ῥῆν' τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 275 Τὼ δ' ὅς τ' ἄχ' ἐφυῦδον ἥλθον, ἐλαύνοντ' ὅκτις ἵππους.
 Τὸν πρῶτος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Καρτερόθυμ' εὐαῖρον, ἀγαυὸς Τυδείης υἱός,
 Ἥ μάλα σ' εἰ βίλος ἀκὺ δαμάσσω, πικρὸς οἷσός
 Νῦν αὖτ' ἐγχαῖρ' περὶ σομαι, αἶνε τύχοιμι.
 280 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Τυδείδην καὶ ἀπώλεσε τὸν δὲ δὴ πρὸ
 Αἰχμῇ χαλκῇ κτελέων θάλασσαν πελάγη.
 Τῷ δ' ἐπὶ μαρτὸν αὖτε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

Βέβληται κανεῖν· διαμπερές, ἔδ' εἰς οἶον· ἄλκιον· 185
 Διὸν ἔτ' ἀνχίσειδ'· ἐμοὶ δ' μὲν· εὖχ'· ἔδωκε·

Τὸν δ' ἔταρξ' ἡσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 'Ημῖν ὅττι, ἔδ' ἔτυχες· ἀτὰρ ἔμ' σφῶϊ γ' οἶον·
 Πείν γ' ὑποπαύσειδ', πείν γ' ἢ ἔτερόν γε πεισόντα·
 Αἶμα δ' ἄσαι· Ἄρνα ταλαύεινον πολεμιστῶν·

'Ὡς φάμην· παρὲν, βίλ' δ' ἴδμεν· Ἀδίων· 190
 'Ρῖνα παρ' ὀφθαλμῶν, λάκκ' δ' ἐπέρησεν ὀδόντας·
 Τῷ δ' ὑπὸ μὲν γλῶσσαν πυρρὸν τάμει χαλκὸς ἀτερπής,
 Αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ ρεῖατον ἀνδρῶνα·

'Ηεπε δ' ἔκ' ὀχέον, ἀφῆλθε δ' τάχ' ἐπ' αὐτῷ· 195
 Αἰόλα, παμφανόωντα· παρῆτρεσαν δέ οἱ ἵπποι·

'Ὀκύνοδες τῷ δ' αὖτις λύθη ψυχὴ τε, μὲν· 200
 Αἰνείας δ' ἐπόρυσσε σὺν ἀσπίδι δουεὶ τε μακρῷ,
 Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσσάσθω νεκρὸν Ἀχαιοί·

'Αμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λείων ὥς, ἀλλὰ πεποιθός· 205
 Προῦθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴστω,

Τὸν κλάμψαι μεμαώς, ὅς τις τῷ γ' ἀντίον ἔλθοι,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δ' ἡερμάδιον λάβε χεῖρ·

Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ εἰς δύνα γ' ἀνδρὶ φέρων,
 Οἷοι νῦν βροτῇ εἶσ'· ὃ δέ μιν ρῖα πάλλει καὶ οἷ·

Τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰχίον, ἔνθα τέ μιν πρὸς 210
 Ἰχίῳ ἐντρίφει· κοτύλλῳ δέ τέ μιν καλῆεν·

Θλάωνε δέ οἱ κοτύλλῳ, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 'Ὡς δ' ὑπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθ'· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως·

'Ἔσθ' γυνὴν εἰπὼν, καὶ ἐρῖσσετο χεῖρ παχύν· 215
 Γαῖης ἀμφὶ δ' ὅσση κελαυνὴ νῦν ἐκάλυψε·

Καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὑπόλοιπα ἀναξ' ἀνδρῶν Αἰνείας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ γόνισσε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

Μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀλχίῳ τέκε βυκαλίοντι·
 'Αμφὶ δ' ἐδν φίλον ἦν ἐχάσατο πῆχες λάκκ'·

315 Πρώτη Νέοι ἀπὸ πολλοῦ φασγὸς πληγὴν ἐπάλυσαν,

Ἔρχετο ἔμην βελίων, μή τις Δαναῶν ταχυπύλων

Χαλκὸν ἐπὶ σήθει βαλὼν, ὑπὸ θυμὸν ἔλκοιτο·

Ἡ δ' ἔδν φίλον ὑδν ὑπεξέφεραν πολέμοιο.

Οὐδ' ὅς τις Καπαρῆς ἐλήθετο σωθισιάων

310 Τούτων, ἡς ἐπέτελλε βολὴ ἀγαθὴς Διομήδους·

Αλλ' ὅγε τὸς μὲν εἰς ἡρύκαυε μάνοχας ἵππους

Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, καὶ ἀνίσταται ἡνία τείνας

Λινείας δ', ἰπαῖζας, καλλίτειχας ἵππους

Ἐξέλασε Τρώων, μετ' εὐπνήμιδας Ἀχαιούς.

325 Δῶκε δὲ Διὶ Πύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν οὐκ πάσης

Τῖεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἀρτία ἦδ' ἡ,

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἰκτανέμεθ'· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως

Ὡς ἰππων ὀπίσθεν ἔλαβ' ἥντα σιγαλόεσσα.

Αἰψὰ δ' Τυδείδῳ μέδοντι καρτερόθυχας ἴπποις.

33° Ἐμμεμάς· ὁ δὲ κίπεν ἐπ' ἄχειο πηλεῖ χαλκῷ.

Ἰσχυόσων, ὅτ' ἀναλκίς ἔλω θεός, ἐδὲ θεάων

Τάων, αἵ τ' ἀνδρῶν πόλεμον καὶ ἀκοιρανέειν.

Οὕτ' ἄρ' Ἀθηναίη, ἔτι παλαιοτέρῳ Ἐννέῳ·

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχασθε πολλὰ καὶ θ' ἑμὲλον ὀπαΐζον.

335 "Εὐθ' ἵπποξάμενος μεγαθύμος Τυδείης υἱός.

*Αχρίν ἤτασε χεῖρα μετάλωθε ὁ ζῆϊ γαλκῶ

Ἀβελιχρίων· ὁ δὲ παρ' ἡμεῶν γένος ἀντιγόνησιν.

Ἀμβροσίῳ διὰ πέντε, ὃν οἱ Χάριτες χάσκον αὐταί.

Πρὸς τὸν ἱερεὺς θάνατον· ὅτι ἐκ ἀμελείας ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ ἀπὸ τοῦ

340 Ἰγὺρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρων Διόσῳ

Οὐδὲ γὰρ σῆμα ἐστὶν, ὃ πάλιν ἀνίσταται οὐρανῷ.

Τῶν τε ἀγαθόντων ἐστὶ καὶ ἀποθέσπιον καλίων·

Н. 2. МІСЦЕ ПОВІСЛЕННЯ І ЕГО СМЕРТІ

Καὶ τὸ μὲν μῆν γράσει ἐνύμνητο φοῖβε· Ἀττάλας

245 Κυανένυμφος· μή τε θανάτῳ τέτυκται·

Συντάκτης

Καλὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐν θυμῷ ἔλπι.

Τῇ δ' ἐπὶ μακρῷ δῦσε βολῇ ἀγαθῆς Διομήδης.

Εἶκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμῳ καὶ θηϊότητι.

Ἦ ἔχ' ἄλλε, ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἥπερ σῶσαι.

Εἰ δ' οὐ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἥτις σ' ὄτα 3

Ῥιγῆσαν πόλεμόν γε, καὶ εἰ χ' ἐτέρῳσι πύθνα.

Ὦς ἔραθ' ἢ δ' ὀλοῦσ' ἀπεθίσασθαι τέρεϊο δ' αἰνῶ.

Τὼ μὲν ἄρ' ἰεὺς ἐλῶσα ποδῶν τεύχεα ἔχον, ὀφθαλμοῖς.

Ἀχθομένοισι δ' αὖθις μελαινέσθαι καὶ χεῖρα καλόν.

Εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀκρεῖα θῆρον Ἄρης 355

Ἠμῶν ἥκει δ' ἔρχεται ἐκκλιτο, καὶ ταχὺ ἰσχυρῶς.

Ἦ δ' οὐ γὰρ ἐκπύσσει, κασιγνήτοιο φίλοιο,

Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἥτις ἰππεύς.

Φίλε κασιγνήτ', ἐκδόμεσθαι τέ με, δὲ δέ μοι ἰππεύς,

Ὅφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἴν' ἀθανάτων ἴδω ἔτι. 360

Λίτω ἀχθόμεναι ἔλκε, ὅ με βροτὲς ἔτασαν ἀνὴρ

Τυδείδης, ὅς νῦν γε καὶ ἀν' Διὶ πάλλει μάχῳ.

Ὦς φάτο τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἰππεύς.

Ἦ δ' ἐς Δίφρον ἔβαινε, ἀλλ' ἡμιόνη φίλον ἦτορ.

Πὰρ δέ οἱ ἰεὺς ἔβαινε, καὶ ἥλια λαζέσθαι χερσὶ 365

Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' ἐκ' ἀκροῖς πέδιλῳ.

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἰκοῖτο θεῶν ἴδω, αἰπῶν Ὀλυμπον,

Ἐν δ' ἰππεύς ἐθηκε ποδῶν τεύχεα δέ οἱ ἰεὺς,

Λίσσασθαι δ' ὀχέων παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν ἔδαρ.

Ἦ δ' ἐν γένεσσι πύθνη Διώνης δ' Ἄρεος ἴτη, 370

Μητρός οἷος ἢ δ' ἀφ' αὐτῆς ἐλάττω θυγάτηρ ἴω.

Χερσὶ τέ μιν κατέρειξεν, ἔπειτα τ' ἔρατ', ἐκ τ' ὀφθαλμοῖς.

Τίς νῦν σε τῶνδ' ἔτι φέρει, φίλον τέκος, οὐρανῶν

Μαφιδίως, ὅς εἰ τι καλὸν ῥέζουσιν ἀνθρώποι;

Τὼ δ' ἠμείβετο ἔπειτα φλομμυκίδης Ἄρεος ἴτη, 375

Οὐτά με Τυδείδης ἔτι, ὡς οὐδ' ἔτι Διομήδης,

Οὐκ' ἐγὼ φίλον ἦδ' ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλῳς ὤν.

Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοσις αἶνή,

380 Ἀλλ' ἦδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχοντο.

Τῷ δ' ἡμέτερόν περ Διώνη, δῖα θεάων,

Τέτλαδι, τέκνον ἑμὸν, καὶ ἀνάχαιο, κηδομένη περ.

Πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμων Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

Ἐξ ἀνδρῶν, χαλεπὸν ἄλγος ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

385 Τλή μ' Ἄρης, ὅτι μὲν Ὀΐθ' κρατερὸς τ' Ἐφιάλτης,

Παῖδες Ἀλκίον, δῖσσαν κρατερόν ἐν δεισμῷ

Χαλκίῳ δ' ἐν κροτάφῳ δέδετο πεσκαΐδεα μύσας,

Καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὑπόλοιπο Ἄρης, ἄτ' πολέμοιο,

Εἰ μὴ μητρὴν, φεικαλλὴς Ἠερίσοια,

390 Ἑρμεία φησὶ γαίην ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρνα

Ἦδη τεύχεμόν τε χαλεπὸς δὲ ἐ δεισμός ἐδάμνα.

Τλή δ' Ἦρη, ὅτε μὲν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτεύωντο,

Δεξιτερὸν χεῖρ' ἔχον, οἷσιν τε γυλῶχιν

Βεβλήκει· τότε κεν μιν ἀνήκεστον λάβειν ἄλγος.

395 Τλή δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώρειο ὥπῳ οἷσιν,

Εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, ἦδ' Διὸς αἰγιόχοιο,

Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσιν βαλὼν, ὀδυνῶσιν ἔδωκεν.

Αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,

Κῆρ ἀχέων, ὀδυνῶσι πεταρμύοντο· αὐτὰρ οἷσιν

400 Ὀμφ' ἐν σισαργῷ ἠλήλατο, κῆρ δ' ἐ θυμὸν

Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυρόμενα φάρμακα πάπων,

Ἠέσια· καὶ μὲν γάρ τι καθάρνητος γ' ἐτίτυκτο.

Σχέτλιτο, ὀβριμογυρὸς, ὃς ἐκ ὀθεί' αἰσιν λαφύζων,

Ὅς τόξοισιν ἔκκετο θεὸς, οἱ Ὀλυμπον ἔχεισι.

405 Σοὶ δ' ἐπὶ τῷτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Νήπιτο, ἐλὲ τὸ οἶδ' ἐπὶ φρίνα Τυδείδ' ἦδ' ἐν,

Ὅτι μάλ' ἐ δῖωαιδ' ὃς ἀθανάτοισι μάχοισι.

οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γένασι πατράζουσιν,
ἔλδοντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δνιστῆτος.

Τῷ νῦν Τυδείδῃ, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς ὤν,

410

φραζέσθω, μὴ τίς οἱ ἀμείνων σείῃ μάχῃ·

Μὴ δ' ὦν Αἰγιάλεια, πείρων Ἀδρησίην,

Ἐξ ὕπνου γούωσα φίλος οἰκῆας ἐγείρη,

Κυείδιον ποδείσασα πόσιν, καὶ αἴετον Ἀχαιῶν,

Ἰφιδίμῃ ἀλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

415

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶρ χεῖρες ὁμόργυ.

Ἀλδεῖο χεῖρ, ὀδύνας δ' κατηπιδάωτο βαρεῖαι·

Αἰ δ' αὖτ' εἰσπορεύσασα Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,

Κερτομίοις ἐπέσσι Δία Κρονίδην ἐρίδιζον

Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,

420

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολάσεται, εἴ, τί μ' ἔπω;

Ἦ μάλα δὴ τίνα Κύπεις Ἀχαιῶδων ἀνιῶσα

Τρῶσιν ἄμ' ἐπιδίξ, τὸς νῦν ἐκπαυλ' ἐφίλησι,

Τῶν τίνα καρρέζουσα Ἀχαιῶδων εὐπίπλων,

Πρὸς χρυσῇ περὶν καλαμύξαστο χῶρα ἀραιῶν.

425

Ὡς φάτο· μέδουσεν δ' παῖρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

καὶ ῥα καλεωάμενος περσέφει χρυσίῳ Ἀρεσδίτῳ,

Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δίδοι πολεμῆϊα ἔργα·

Ἀλλὰ σὺ γ' ἱμερόεντα μετέρχειο ἔργα γάμοιο,

Ταῦτα δ' Ἀρηῖ δοῶ καὶ Ἀθλῶν πάντα μελήσει.

430

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Λινεῖα δ' ἐπύρουσε βολῇ ἀγαθῇ Διομήδης,

Γιγνώσκων, ὅ οἱ αὐτὸς ὑπέρειχε χῶρας Ἀπόλλων

Ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' εἰδὲ θεὸν μέγαν ἄζιτο ἴετο δ' αἰεὶ

Λινεῖαν κτείνει, καὶ ὑπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

435

Τεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπύρουσι, καλακλάμναι μωραίνων,

Τεῖς δὲ οἱ ἐσυφείλιξε φαικλῷ ἀπιδ' Ἀπόλλων

Ἀλλ' ἔτε δὲ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,

- Δαναὶ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργ' Ἀπόλλων,
 440 Φράζεο, Τυδείδην, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
 Ἴσ' ἔθελε φρονέειν' ἐπεὶ ἔσποτε φύλον ὁμοῖον
 Ἀθανάτων τὲ θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνδράπων.
 "Ὡς φάτο' Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὅσπινον,
 Μῦθον ἀλδ' ἀμύν' ἐκατηβόλῃ Ἀπόλλωνι·
 445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλῃ θῆκεν Ἀπόλλων,
 Περγᾶμφ' εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ τοῖς γ' ἐτίετο κλισίῃ·
 Ἦτοι δ' Ἀντιόχῃ, καὶ Ἀρταμίδι ἰοχίαισιν,
 Ἐν μεγάλῃ ἀδύτῃ ἀκρόνιό τε, κύδαινόν τε.
 Αὐτὰρ ὁ εἰδὼλον τεύχε' ἀργυρέστον' Ἀπόλλων,
 450 Αὐτὰρ τ' Αἰνείαν ἔειλεν καὶ τ' Ἀχαιοὺς τοῖον·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδὼλον Τρώες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Δρόωσι ἀλλήλων ἀμφὶ σῆδεσσι βοείας
 Ἀσπίδας ἐκκύκλους, λαοσηΐα τε πτερύγεσσι.
 Δὴ τότε θῆρον Ἄρνα προσπύδα Φοῖβ' Ἀπόλλων,
 455 Ἄρες, Ἄρες, βροτολογεῖ, μαιώμεν, τοιχεσιπλῆτα,
 Οὐκ ἂν δὴ τίνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαι μετελθών·
 Τυδείδην, ὃς νῦν γὰρ καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοντο·
 Κύπειλα μὲν πρῶτον χερσὶν ἔτασε χεῖρ' ὅπῃ καρπῇ,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῇ μοι ἐπέσσυτο, δαίμων Ἴσος.
 460 "Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφίετο Περγᾶμφ' ἄκρῃ
 Τρώων δ' εἰχὰς ἔλ' Ἄρης ἄτρητος μετελθών,
 Εἰδόμενον Ἀκάμαντι, δοῦν ἡγήτοει Θρηκῶν·
 Τιάσι δ' Πειάμοιο διοτρεφέσσι κείδεν,
 "Ὡς ἦν Πειάμοιο, διοτρεφέσσι βασιλῆϊ,
 465 Ἐς τί ἐτι κλέμενδε ἰάσσεσσι λαὸν Ἀχαιοῖς·
 Ἦ εἰδόμενον ἀμφὶ πύλῃσιν εὖ ποιητῆσι μάχων;
 Καὶ δ' αὖτ' ἄντ' Ἴσον ἐτίετο μὲν Ἐκτοει δῖον,
 Αἰνείας, ἦδ' ἐν μεγάλῃ τοι' Ἀλκίονος
 Ἄλλ' ἔγχε', ὅκα φλόισεναι σάοισι μεν ἑσθλὸν ἔτασεν.

"Ὡς εἰπὼν, ὄτρυνε μῆτορ καὶ θυμὸν ἐκάλεσε.
 470
 Ἐνδ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσσι ἔκλιστα δῖον,
 Ἐκτορ, πῆ δ' ἡ τοι μῆτορ οἴχεθ', ὃ περὶ ἔχαστας;
 θῆς περ ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέρου, ἥδ' ἐπικύρων,
 οἷτο, σὺ γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σόισι
 Τῶν νῦν ἔτι τιν' ἐγὼν ἰδέω δυνάμ', ἥδ' ἐνοῶσαι,
 475
 Ἀλλὰ κατὰ πλῶκεσι, κύνες δὲ ἀμφὶ λίοντα
 Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεθα, διπτερὶ τ' ἐπικυροὶ ἐνομόν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπικυρὸς ἰὼν, μάλα τηλόθεν ἦκα
 Τηλεῖ γὰρ Λυκίῳ Πάνδρ' ἐπὶ δινήεντι,
 480
 Ἐνδ' ἄλλοχόν τε φίλῳ ἑταίρῳ καὶ νήπιον ἦν,
 Καὶ δὲ κλήμασι πολλὰ, τὰ τ' ἔλαβε, δὸν ἐπιδόης.
 Ἀλλὰ καὶ δὲ, Λυκίῳ ὄτρυνε, καὶ μίμων' αὐτὸς
 Ἀνδρὶ μαχίωσθ' ἀτὰρ ὅτι μοι ἐνθάδ' ἐστὶ τοῖον,
 οἷόν κ' ἢ ἐφείδην Ἀχαιοὶ, ἢ κεν ἄγουν
 Τύνη δ' ἔσηκας ἀτὰρ ἐδ' ἄλλοισι καλῶεις
 485
 Ἀεοῖσιν μὲν μῶν, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρωσιν
 Μήπως, ὥς ἀφ' ἴσι λίνα ἀλόντι παρὰ γυνί,
 Ἀνδρῶν δυσμενέσιν ἔλωρ καὶ κύρμα ῥήσας
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπύουσ' εὖ ναιομένοισιν πόλιν ὑμῶν
 490
 Σοὶ δ' ἔχρη τάδε πάντα μέλεσσι νύκτας τε, καὶ ἡμαρ,
 Ἀρχὸς λισσομένων τηλεκλυτῶν γ' ἐπικύρων,
 Νηλεΐδης ἐχέρου κρατερῶν δ' ἐποδίδας ἐν πύλῳ.
 Ὡς φάτο Σαρπηδὼν δάκε δ' ῥέειναι ἔκλιστα μῦθος
 Αὐτίκα δ' ἔκ' ὄχλει σὺν τόχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
 Πάλλων δ' ὄξια δ' ὄρεα, καὶ σαρπὸν ὄχετο πάντη
 495
 Ὀτρύνων μαχίωσθ' ἔγχετο δ' φύλοπι αἰνῶν
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ σαρπῆτοισι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλῆες, ἐδ' ἐφόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄχνας ἀνεμὸς φορέει ἱερὰς καὶ ἀλῶας,
 500
 Ἀνδρῶν λιχμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ

Κεῖνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε, καὶ ἄχνας·
 Αἱ δ' ὑπολαβαίνοντο ἀχυρμαί· ὥς τὸτ' Ἀχαιοὶ
 Λόκοι ὑπερθε γλύντο κοινοτάλῳ, ὃν ῥα δὲ αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολὺ χαλκὸν ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 505 Ἀφ' ἐπιμισγομένων ὑπὸ δ' ἔσρεφον ἥμισυ ἦεν·
 Οἱ δ' ἄμφω χερσὶν ἰθὺς οἶον ἀμφὶ δὲ κύκλῳ
 Θέρου Ἀρης ἐκάλυψε μάχῃ, Τρώων ἀρήγων,
 Πάντες ἐποιοχόμενοι τὰ δ' ἐκράϊναν ἐφίμας
 Φοῖβε Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
 510 Τρώσιν θυμὸν ἐγείρειν, ἐπεὶ ἴδε Παλλὰς Ἀθηνῆ
 Οἰχομένη· ἢ γὰρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
 Αὐτὰρ δ' Αἰνείαν μάλα τίοντο δαδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μὲν βάλε ποιμήνι λαῶν
 Αἰνείας δ' ἐτάρτοισι μεδίσατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 515 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμῆα περισσίονα,
 Καὶ μὲν ἐδιδὼν ἔχοντα μετ' ἀλλήσας γε μ' ἔτι
 Οὐ γὰρ ἔα πόντο ἄλλο, ὃν Ἀργυρέτοξος ἔγειρεν,
 Ἄρης τε βροτολογίδες, ἔεις τ' ἄμμιον μεμαῖα·
 Τὲς δ' Αἴαντες δύο, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Διομήδης,
 520 Ὀτρυνόν Δαναὺς πολεμιζέμεν· οἱ δ' καὶ αὐτοὶ
 Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδέειδον, ἔτε ἰωκάς,
 Ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες ἄγε Κρονίων,
 Νηεμήης, ἔσπεν ἐπ' ἀλεσπόλοισιν ὄρεσιν,
 Ἀτρέμει· ὅρ' εὐδῆσι μὲν Βορέας, καὶ ἄλλων
 525 Ζαχρεῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκυδέντα
 Πνοήσιν λιγυρῇσι διασκιεῖσιν αἴετες·
 ὣς Δαναοὶ Τρώας μὲν ἐμπεδον, ἐδ' ἐφέοντο·
 Ἀτρείδης δ' ἀν' ἄμμιον ἐφοίτα, πολλὰ κελδών,
 ὦ φίλοι, Ἄνδρες ἑσέ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 530 Ἀλλήλας τ' αἰδέσθε χεῖρας καὶ ἰσμίνας
 Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλείονες σόοι, ἢ πέφαντο·

φάγοντων δ' ἔτ' ἄρ' κλέῃσ' ὄρνυθ', ἔτι τις ἀλλή.

Ἦ, καὶ ἀκόντισε δὴ δούε βάλε καὶ πρέμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἵτασεν μεγαθύμῃ, Διὶ κούρῃ

Περγασίδῃ, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πειάμοιο τέλειαι 535

Τίον, ἐπεὶ θοδὸς ἔσκε μὲν πρῶτοις μάχεσθ'

Τὸν ῥα καὶ ἀπείδα δὴ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων

Ἦ δ' ἔκ' ἔσχετο ἔρυτα, διὰ πρὸς καὶ εἰσαίε χαλκός

Νηαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζυγῆσθ' ἔλασσε

Δύπησεν καὶ πεσὼν, ἀράβησε καὶ τῶχ' ἐπ' αὐτῷ. 540

Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας αἰεέσας,

Ἦ Διοκλῆσθ', Κρήθωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε

Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναεν εὐκτιμόνῃ ἐν Φηρῇ,

Ἀρνεῖδς βιότοισ' ἡμῶσθ' δ' ἰὼ ἐν ποταμοῖσιν

Ἀλφειῷ, ὅς τ' ἐνὶ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης. 545

Ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεω ἄνδρῶν ἄνακτα

Ὀρσίλοχθ' δ' ἄρ' ἔτιχθε Διοκλῆα μεγαθύμον

Ἐκ καὶ Διοκλῆσθ' διδυμάονε παῖδε ἡνέδῃ,

Κρήθων, Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Τῷ μὲν ἄρ' ἠέσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550

Ἴλιον εἰς εὐπωλον αἶμα Ἀργείοισιν ἐπέδῃ,

Τιμῷ Ἀλφειῖδῃ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

Ἀργυμύῳ τῷ δ' αὖθις τέλῃ θανάτοιο κάλυψεν.

Οἷω τοίγε λείονε δύνω ἔρεσθ' κορυφῇσιν

Ἐτραφέτῃ ὑπὸ μηρῷ, βαθείης τάρφεισιν ὕλης 555

Τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἵπια μῦλα

Σταθμὺς ἀνθρώπων κεραιζέτο, ὄφρα καὶ αὐτῷ

Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσιν κατέκλιθεν ὀξείῃ χαλκῷ

Τοίω τῷ χεῖρῶν ὑπ' Αἰνείας δαμόντε

Καπτεσέτῃ, ἐλάτῃσιν εἰκότες ὑψηλῇσι. 560

Τῷ καὶ πεσόντ' ἐλέσσε βολῇ ἀγαθὸς Μενελάος

Βῆ καὶ διὰ πρῶμαχων, κεκορυθμένῃ αἰδομένη χαλκῷ,

- Σείων ἑσχαίῳ τῷ δ' ὄτρυνον μὲν ᾠδῇ Ἄρης,
 Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείας δαμῶν.
 565 Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχ ᾧ μεγαθύμῳ Νέστορ ᾧ υἱός
 Βῆ δ' διὰ περμάχων· οὐδ' οὐδ' οἷε ποιεῖν λαῶν,
 Μὴ τι πᾶσιν, μέγα δέ σφας ἀποσθήσει πόντος.
 Τῷ μὲν δὴ χεῖρας τε, καὶ ἑσχαὶα ὀξυβεῖλα,
 Ἄντιον ἀλλήλων ἐχέτω, μεμαῶτε μάχεσθαι.
 570 Ἀντίλοχ ᾧ δ' μάλ' ἄσχι παρὲς αἶο ποιεῖν λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἔμειρε, θεός περ ἐὼν πολεμιστὴς,
 Ὡς εἶδεν δούφῳτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Οἷδ' ἐπὶ ἐν νεκρὸς ἔρυσαν μὲν λαὸν Ἀχαιῶν,
 Τῷ μὲν ἄρα δειλῶ βαλίστω ἐν χερσὶν ἐταίρων·
 575 Αὐτῷ δ' σφραδύντε, μὲν φράτοισι μαχέσθω.
 Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέττω, ἀτάλαστον Ἀρηῖ,
 Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀπαισάων.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουικλεΐδης Μενέλαος
 Ἐσαύτ' ἑσχαῖ κῆρ, καὶ κληῖδα τυχήσας.
 580 Ἀντίλοχ ᾧ δ' Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεοφροντα,
 Ἐδλὸν Ἀτυμνιάδῳ, ὃ δ' ὑπέσπερε μώνυχας ἵππους,
 Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχεὼν μέσον· ἐν δ' ἄρα χειρῶν
 Ἠγία λείκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κοίτησιν.
 Ἀντίλοχ ᾧ δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόροτῳ
 585 Αὐτὰρ ὅγ' ἀδμαίνων ἐνεργέει· ἐκπτεσι δίφρῳ,
 Κύμβαχ ᾧ ἐν κοίτησιν ὅππ' βραχυμὸν τε καὶ ὀμνῶς.
 Διηδὰ μάλ' εἰσέκη, τύχε' οὐδ' ἑσχαδοιο βαθείης,
 Ὅφρ' ἵππῳ πλήξαντι χαμαὶ βάλλον ἐν πωήσῃ
 Τέες δ' ἵμας· Ἀντίλοχ ᾧ, καὶ δ' ἑσχατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
 590 Τέες δ' Ἐκτωρ ἐνόησε καὶ εἰσέχας, ὅς τοι δ' ἐπ' αὐτῷ
 Κεκληγώς· ἄμα δ' Τρώων εἰποῖτο φάλαγγες
 Καρτεραί· ἤρχε δ' ἄρα σφὶν Ἄρης, καὶ πόττι· Ἐννῶ.
 Ἢ μὲν, ἔχυσαν Κυδωνῶν ἀναιδέα δουιοτῆτ'.

Ἀρης δ' ἐν παλάμῳσι πελάσειν ἔρχετο ἑσόμεν
θοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρὸ δ' Ἑκτορῷ, ἄλλοι ὀπίσσω. 595

Τὸν δ' ἰδὼν βίβησε βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης.
ὣς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνεν, ἰὼν πολέῳ πεδίῳ,
Στήν ἐκ' ὠκυρῶν ποταμῷ ἄλαδ' ἐπερρίοντι,
Ἀρεῶ μορμύρεσσι ἰδὼν, ἀνὰ τ' ἰδραμ' ὀπίσσω
ὣς τότε Τυδείδης ἀνέχάζετο, ὅππῃ τε λαῶ, 600

ὣς φίλοι, οἷον δ' ἡ θαυμάζομεν Ἑκτορα δῖον,
Αἰχμητῶν τ' ἑμῶν, καὶ θαρσαλίον πολεμιστῶν.
Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἴς γε θιῶν, ὅς λουργὼν ἀμύνει
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνῳ Ἄρης, βροτῶν ἀνδρῶν τοικῶς.
Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
εἵκετε, μηδὲ θεοῖς μῦθαι ἀνέμῳ ἱερὸν μάχεσθαι.

ὣς ἄρ' ἔφη Τρῶες δ' ἄλλα χερσὶν ἤλυθον αὐτῶν.
Ἐνθ' Ἑκτορὸς δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότες χάρμης,
εἰν ἐνὶ δῖον φῶντε, Μενέτιον, Ἀσχιάλον τε.
Τῷ δ' ἐπιστὸν ἐλίνυσε μέγας Τελαμῶνι Ἀἴας 610
στῆν δ' ἄλλ' ἐσγυὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιήκῳ,
καὶ βάλεν Ἀμφιον Σιλάγην υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισφί
Ναῖε πολυχρήμων, πολυλήϊον ἄλλα ἔμοιρε

ἥγ' ἐπικερήσοιτ' αὖ Πείραμόν τε καὶ υἱάς
τόν ῥα καὶ ζώσῃε βάλεν Τελαμῶνι Ἀἴας, 615
νηαίῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγν' ἐολιχόσκιον ἔγχετο.
ἀέπησεν δ' ἐπιστὸν ὃ δ' ἐπὶ δέσμασι φαίδιμον Ἀἴας
τόλχεα συλήσων Τρῶες δ' ἐπὶ δέσμασι ἔχοντες
ὄξεια, παμφανόωντα σάκῃ δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.
αὐτὰρ ὁ λάξ πρὸς ἄσπετον ἐν νεκρῷ χάλκεον ἔγχετο 620
ἔσπεδα δ' ἐπ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δαμήσατο τόλχεα καλά

ὁμοῖν ἀφελίδας ἐπέχετο γὰρ βελίεσσιν
δαῖσε δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερῶν Τρῶων ἀγερῶχων,
οἱ πολλοὶ τε καὶ ἱελοὶ ἐφίεσσαν ἔλχε' ἔχοντες, 625
οἱ

- 625 Οἱ ἑ, μέγαν πέρ ἰόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
 ὥσαν ὑπὸ σφείων· ὃ δ' ἤ χαλαρά μιν ὤπιε μέγχι θυ.
 ὣς οἱ μὲν πορεύοντο κατὰ κρατερῶν ὑσμίνων.
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδῳ ἡνὺς τε, μέγαν τε,
 ὥρσαν ἐπ' ἀντιθέῃ Σαρπηδόφι μοῖρα κραταῖη.
 630 Οἷδ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ῥιός δ', ὥνός τε Διὸς νεφεληγενέταος,
 Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε,
 Σαρπηδόφ, Λυκίων βυληφόρε, τίς τοι ἀλάκη
 Πτώσων ἐνθάδ' ἔοντι, μάχης ἀδαήμονι φωτίϊ;
 635 Ψυδρόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδόειας ἀνδρῶν,
 Ὅτι Διὸς ἐξεγμόνιο, ἐπὶ προτέρων ἀνδράπων
 ἄλλ' οἷόν τινα φασὶ βίβω Ἡρακλεΐῳ
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα δεσσυμένεμονα, θυμολίοντα;
 640 Ὅς ποτε Δευρ' ἐλθὼν, ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντι,
 Ἐξ οἷς σὺ νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παντοστέροισιν,
 Ἰλίῳ θαλάπαζε πόλιν, χήρῳσε δ' ἀργαῖς.
 Σοὶ δ' ἐκκαὶς μὲν θυμὸς, ὑποδινύβησι δ' λαοί·
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσειδς,
 645 Ἐλθόντ' ἐν Λυκίῃς, ἢ δ' εἰ μάλα καρτερὸς εἶμι.
 Ἄλλ' ὕπ' ἐμῷ δμνηΐῃσι πύλας αἰΐδας περήσειν.
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηδόφ, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἦνδ' αἶ
 Τληπόλεμ', ἥτοι κείνῳ ἀπώλεισεν Ἴλιον ἱερὸν,
 Ἄνερ ὃς ἀφραδίῃσιν ἀγαυῷ Λαομέδοντι.
 650 Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξατο κακῷ ἠνίπαθε μῦθῳ,
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν ἕνεκα τυλὸνδεν ἦλθε
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὸς φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Ἐξ ἐμέθεν τείξεσθς, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμόντα
 εὖχῃ ἐμοὶ δώσων, ψυχῇ δ' αἰεὶ κλυτοπόλῳ.
 655 ὣς φάτο Σαρπηδόφ· ὃ δ' ἀνέχετο μέλαινον ἔλχῃ
 Τλη-

Τληπόλεμον, ἣ τ' ἔμ' ὁμάρτῃ δ' ἔσθ' αὖ μακρὰ
Ἐκ χειρῶν ἦξαν· ὁ μὲν βάλεν ἀψ' ἑτάρου
Σαρπηδῶν, αἶχμῃ δ' διαμπερές ἦκ' ἀλεγχενή·
Τὸν δ' καὶ ὀφθαλμῷ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

Τληπόλεμον δ' ἄρα μηρὸν ἀεισερὸν ἔσχευ' μακρῷ 660
Βεβλήκει· αἶχμῃ δ' δίστυλο μαιμάωσα,

Ὅσ' ἔφ' ἐσχευομένησα, πατὴρ δ' ἐτι λουργὸν ἄμωιν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδῶνα δίοι ἱταῖον 665
Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυσι δ' ἐμιν δόρυ μακρὸν
Ἑλκόμενον· τὸ μὲν ἔτις ἐπιφράσσ' ἐδ' ἐνόησε,

Μηρὲν κέρυσαι δόρυ μείλινον, ἄρ' ἐπιβάν,
Σπῶδόντων τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 670
Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δ' δῖος Ὀδυσσεύς,

Τλήμονα θυμὸν ἔχον· μαιμήσει δ' οἱ φίλον ἦτορ. 670
Μερμήκει δ' ἐπείλα χτ' ὄρενα, ἣ χτ' θυμὸν,

Ἢ περτέρω Διὸς ἤδ' ἐργόδετοιο Διῶκος,
Ἢ ὅγε τῷ πλεόνων Λυκίων σπῶ θυμὸν ἔλοιτο.

Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ μεγαλήταρ κέρσιμον ἦεν, 675
Ἰφσιμον Διὸς ἤδ' ἀρκιλάμῃ ὀξείῃ χαλκῷ.

Τῷ ῥα χτ' πλεονὺν Λυκίων τέτα θυμὸν Ἀθηνῆ. 680
Ἐνδ' ὅγε Κοίρανον ἔλιν, Ἀλάστορα τε, Χερμίων τε,

Ἀλκανδρόν δ', Ἀλίων τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε.
Καὶ νῦν κ' ἐτι πλεόνας Λυκίων κλάνε δῖος Ὀδυσσεύς,

Εἰ μὴ ἄρ' ἄξ' ὀνόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ. 680
Βῆ δ' διὰ περμάχων κεντρυδμήθ' αἰδοπι χαλκῷ,

Δῆμα φέρων Δαναοῖσι· χόρη δ' ἄρα οἱ περσιόντι
Σαρπηδῶν, Διὸς ἤδ' ἐπ' ὁλοφυδρὸν ἔειπε,

Πειριμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἰάσσης 685
Κῆδ'· ἀλλ' ἐπάμωον, ἐπειλά με ἣ λίποι αἰὼν

Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ ἐκ ἄρ' ἐμελλον ἔγωγε,
Νο-

Νοστήσας δ' ἰκόνδε, φίλῳ ἐς πατρίδα γαίῃ,

Εὐφρανίην ἀλοχόν τε φίλῳ καὶ νήπιον υἱόν.

Ἦς φάτο πῦν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
690 Ἀλλὰ παρήϊξεν, λελημίνος, ὄρεα τάχιστα

Ἦσαιτ' Ἀργεῖς, πολέων δ' ὑπὸ θυμὸν ἔλοιτο·

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι

Εἶσαν ὑπ' αἰγυίοχοιο Διὸς φεικαλλεῖ φηγῶ.

Ἐκ δ' ἄρα οἱ μὲν δόρυ μέλπον ὥς τε θύραζε

695 Ἰφιδιμόν Πελαγῶν, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·

Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, καὶ δ' ὀφθαλμοῖσιν κέχυρ' ἀχλὺς

Αὐτὶς δ' ἀμεινύνη, πρὶν ἢ πνοιὴ βορέαιο

Ζώγρη ὀππνεύσῃ κακῶς κεκαρπύτα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ καὶ Ἐκτοεὶ χαλκοκορυτῇ

700 Οὔτε ποτὲ περτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,

Οὔτε πότε ἀντεφύροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶν' ὀπίσω

Χάζοντο, ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσι Ἀρηά.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ξενδείξεν

Ἐκτωρ τε Πειρώμοιο παῖς καὶ χάλκεος Ἄρης;

705 Ἀντίθεον Τάθραοντ', ἐπὶ ἢ πλῆξιππον Ὀρέσιον,

Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνυμάδην τε,

Οἰνοπίδην δ' Ἐλερον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτην,

Ὅς ῥ' ἐπὶ Τληπόλεως, μέγα πλῆτοιο μεμνητός,

Λίμνην κεκλιμένον Κηφισίδην παρ δέ οἱ ἄλλα

710 Ναιῶν Βοιωτῶν, μάλα πτόνα δῆμον ἔχοντες.

Τύσδ' ὥς ἐν ἐνόησε θεὰ Λαοκῶλον Ἥρη

Ἀργεῖς ἐλέκοντας ἐπὶ κρατερῇ ὕσμινῃ.

Αὐτίκ' Ἀθηνάϊω ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

ὦ πόποι, αἰγυίοχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,

715 Ἦ ῥ' ἄλιον ἢ μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,

Ἴλιον ἐκπέρασθ' ἐυτείχεον ὑπὸ νείεσσι,

Εἰ ἔτῳ μαινέσθ' ἰδαιμόνῳ ἔλῃ Ἀρηά·

Ἄλλ'

Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θείειδ' ἀλκῆς.

Ὡς ἔφατ' ὅδ' ἀπίθουσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.

Ἦ μ' ἐποιοχομένη χρυσάμπυκας ἔντευν ἵππους.

720

Ἦρῃ, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ, μέγαλοιο Κρόνιοιο.

Ἦς δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,

Χάλκεια, οὐκ ἀκνημα, σιδερέω ἄξονι ἀμφίς.

Τῶν ἦτοι χρυσέη ἵτους ἀφθίη, αὐτὰρ ὑπερθεῖν

Χάλκε' ὀπίσσω, περσαρνήτα, θαῦμα ἰδέσθαι.

725

Πλήμναι δ' ἀργύρε εἰσὶ πείδεσσι ἀμφοτέρωθεν.

Δίφρ' ἧ χρυσείοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν

Ἐντέτα, δόισι καὶ πείδεσσι ἀντιγυγέ εἰσι

Τῷ δ' ἔξ ἀργύρε' ῥυμδε πέλεν' αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ

Δῆσε χρυσεῖον, καλὸν ζυγόν, ἐν ᾧ λέπαδνα

730

Κάλε' ἔβαλε, χρύσει' ὑπὸ ᾧ ζυγὸν ἦσασεν Ἦς

Ἰππες ὠκύποδες, μεμαῖ' εἰδ' καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηνῆ, κέρη Διδε αἰγιδόχοιο

Πέπλον μ' κατέχων ἱανδὸν παλῆς ἐπ' ὕδα

Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποιήσασθαι καί μιν χρυσίν.

735

Ἦ ἧ, χιτῶν ἐνδύσα Διδε νεφεληγερέταο,

Τάχ' εἰσιν ἐς πόλεμον θωρήσασθαι δακρυβέητα.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλε' αἰγίδα θυωανόεσσαν,

Δαινίω, ἣν φει μ' πάντῃ φέρε' ἐς ἐφ' ἀντήν.

Ἐν δ' ἔειπε, ἐν δ' Ἀλκῇ, ἐν ᾧ κρυόεσσα Ἰωκῆ.

740

Ἐν δέ τε Γοργῶν κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,

Δεινὴ τε, σμερδνὴ τε, Διδε τίρας αἰγιδόχοιο

Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κινέειν θέτο τιτραράλητον,

Χρυσείω, ἑκατὸν πόλεων περὶ λείω' ἀραρῶν.

Ἔς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο λάξετο δ' ἔλχ'.

745

Βελύ, μέγα, σίβαθον, πᾶ δ' ἀμνησι σίχας ἀνδρῶν

Ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσε' Ὀσειμοπάτρη.

Ἦρῃ ἧ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίε' ἄρ' ἵππους.

Αὐ-

- Αὐτόμα) ὃ πύλαι μύκον βραῦν, αἳ ἔχον ὦραι
 750 Τῆς ἐπιτέτραπ) μέγας βραυδοῖ Οὐλυμπός τε,
 Ἥρω ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφε', αἳ ἐπιθῆναι.
 Τῇ ῥα δ' αὐτῶν κεντρευεχίας ἔχον ἵππες·
 Εὖρον ὃ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἥμῶν ἄλλων,
 Ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδαιμόνιο Οὐλύμποιο.
 755 Ἐνθ' ἵππες σῆσασα θεὰ λῶκώλεν ὃ Ἥρη
 Ζῶν ὑπατον Κρονίδην ἔκλρετο, καὶ προσέειπε,
 Ζεῦ πάτερ, ἐ νημεσίζῃ Ἄρει τάδε καρτερεῖ ἔργα,
 Ὅσατίην τε καὶ οἷον ἀπάλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 Μάψ, ἀτὰρ ἐ καὶ κόσμον· ἐμοὶ δ' ἄχθ' οἱ ὃ ἔκπλη
 760 Τέρπον) Κύπεις τε καὶ ἀργυρότοξ' Ἀπόλλων,
 Ἀφρονα τῦτον ἀνέντες, ὅς ἔτινα οἶδε δέμισα.
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα τί μοι κεχολώσεται, αἶκεν Ἄρη
 Λυγρῶς πεπληγῆα μάχης ἔκαποδῖωμαι·
 Τίω δ' ἀπαμειβόμεν) προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 765 Ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθιωαίῳ ἀγελείῳ,
 Ἥ ἐ μάλιν' εἰώθε κακῆς ὀδυῖναι πελάζειν.
 Ὡς ἔφαθ'· αἳ ἀπίθνησε θεὰ λῶκώλεν ὃ Ἥρη·
 Μάσιξεν δ' ἵππες τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετιδίῳ
 Μεσηγυὺς γαίης τε καὶ ἔσθῃ ἀσειρόνῃ ὃ.
 770 Ὅσων δ' ἠεροειδές ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἥρω ὃ ἐν σκοπιῇ, λῶσων ἐπὶ ὀνοπα πόντον,
 Τόσων ἐπιδρώσκεισι θεῶν ὑψηλές ἵπποι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τροίῳ ἴξον, ποταμῷ τε ρέοντε,
 Ἥχι ροᾶς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρ' ὃ,
 775 Ἐνθ' ἵππες ἔσπασε θεὰ λῶκώλεν ὃ Ἥρη,
 Λύσας' ἐξ ὀχίων· ὧι δ' ἠέρε πυλὼ ἔχθει.
 Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεαζ.
 Αἱ ὃ βάτῳ τρήρωσι πελειόσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι,
 Ἀνδρῶσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαῖαι.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο, ὅθι πλεῖστοι κηῖται· 780

Ἔσσαν, ἀμφὶ βίλῃ Διομήδεος ἱπποδάμοιο

Εἰλόμβροι, λήυσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,

Ἡ συστὴ κατέρεισιν, ἥβ' τε δύνει· ἐκ ἀλαπαδνόν.

Ἐνθα γὰρ ὅθ' ἦσε θεὰ Λαοκώλει· Ἥρη, 785

Στέντοσι εἰσαμύνη μεγάλητοσι χαλκροφῶν,

Ὅς τόσον αὐδήσασα, ὅσον ἄλλοι πεττήκοισι,

Λιδάες, Ἀργεῖοι, καὶ ἐλίσχεται, ἥδ' ἀγνητοί·

Ὅφρα μ' ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸς πυλάων Δαρδανιδῶν

Οἵχνησκον, κἄντι δ' ἐδίδισαν ὅρσιμον ἰσχ· 790

Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιν κοίλῃσι ὑπὸ νηυσὶ μάχον.

Ὡς εἰπὼς, ἄτρυνε μὲν καὶ θυμὸν ἐκείνου

Τυδείδῃ δ' ἐτόρυσσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Εὖρι δ' τὸν γε ἀνακλῖα παρ' ἱπποισιν ἢ ὄχεσσιν

Ἐλκε· ἀναψύχοντα, τί μιν βάλε Πάριδάς· ἰφ· 795

Ἰδρὼς γὰρ μιν ἔπειρεν ὑπὸ πλατὶ· τελαμῶν

Ἀσπίδος ἐκκύκλι· πρὸ τείρετο, κἄντι δ' ἔχευε

Ἀν δ' ἔχων τελαμῶνα, κελευσέας αἶμα· ἀπομόργον

Ἰππεῖν δ' ἐκ ζυγῶν ἤφατο, ρώνησιν τε, 800

Ἡ δὲ λήγον οἱ παῖδά ἐοικῶτα γένετο Τυδίδος,

Τυδίδος τοι μικρὸς μ' ἔγω δέμας, ἀλλὰ μαχητής·

Καί ῥ' ὅτε πῆρ' ἐγὼ πόλεμίζεν ἐκ εἵσπον,

Οὐδ' ἐκπαισάσων, ὅτε τ' ἤλυθα νόσφιν Ἀχαιῶν

Ἀγγελ· ἐς Θήβας, πόδας μὲν Καδμείωνας

Δαίνυνταί μιν ἀνῶν ἐν μεγάροισιν ἔηλον· 805

Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὥς τ' ἐπάρ· πῆρ,

Κίρως Καδμείων προκαλίζετο πάντα δ' ἐνίκα

Ῥηϊδίως· τοῖσι δ' ἐγὼν ὀπτάρροθ' ἦα.

Σοὶ δ' ἦτοι μ' ἐγὼ πῆρ' ἴσθαι, ἥδ' ἐπυλάσων,

Καί σε προφρονέως κίλομαι Τρῶας μάχεσθ'· 810

Ἄλλα

- Ἄλλὰ σὺ δὲ κέρμα' πολυδίξ γῆα δίδουκ',
 Ἥ νύ σέ περ δίδω' ἔχει ἀκίεον ἢ σὺ γ' ἔπειτα
 Τυδείδ' ἐκγονὸς εἶμι, δαΐφρον' Οἰνείδης.
 Τηρόν' ἀπαμειβόμεν' προσέειπε κροταρὸς Διομήδης,
 815 Γινώσκω σέ, Διὰ, θυγάτηρ Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τῷ τοι προσφρονέας ἐρώ ἔτ' οὐδ' ὀπιπείω.
 Οὔτε τί με δίδω' ἔχει ἀκίεον, ἔτε τίς οὖν οὐδ'
 Ἄλλ' ἔτι σὼν μέμνημαι ἐφελμέων, ἅς ἐπέτελλας,
 Οὐ μ' ἄσας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι.
 820 Τοῖς ἄλλοις ἀτὰρ εἴ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀρεὺδίτη
 Ἐλθῇς ἐς πόλεμον, τίλῳ γ' ἐπὶ κλισίῃ χαλκῷ.
 Τένεκα νῦν αὐτὸς τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργεῖς ἐκίλδ' αἰεὶ δόμῳ ἐσθλάδ' ἐπὶ πάντας.
 Γινώσκω γὰρ Ἄρην μάχῃ ἀνὰ κροταρὸν ἔσθλα.
 825 Τὴν δ' ἠμάρβει' ἔπειτα διὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Τυδείδην Διόμηδην, ἐμφ' ἀχαισμήνῃ θυμῷ,
 Μήτε σὺ γ' Ἀρεὰ πᾶσι δὲ πᾶσι δαΐφρονι, μητέ τιν' ἄλλαν
 Ἀθανάτων τοίη τοι ἐγὼν ὀπιπείροδός εἰμι.
 Ἄλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρῇ πρῶτον ἔχε μόνυχας ἵππους.
 830 Τύφον δ' ἡχιδνίην, μινδ' ἄζω θυρὸν Ἀρνα
 Τῦτον μανθράμιον, τυκτὸν καλὸν, ἄλλω πρὸς ἄλλον
 Ὃς πρῶτον μὲ ἐμαί τε καὶ Ἥρη γαῖτ' ἀγορεύον,
 Τρωαὶ μαχήσεσθαι, ἀπὰρ Ἀργεῖσιν ἀρήξεν.
 Νῦν δ' ἐμὲ Τρωαίων ἐμμελῆ, σὺν δ' ἰλίαν.
 835 Ὃς φασμένη, Σθένειον μὲν ἀπ' ἵππων ὅσε χαμᾶζει,
 Χρεὶ πάλιν ἐρύσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμελῆς ὑπέρβιος.
 Ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 Ἐμμεμαῖα δὲ μέγα δ' ἔβραχε φῆγν' ἄζων
 Βειδοσώην· δαυλώ γὰρ ἄγειν δεινὸν, ἀνδρῶν τ' αἰείων.
 840 Λάξετο δ' ἡ μάστιγ' αὖ νῆα Παλλὰς Ἀθηνῆ
 Αὐτίκ' ἐπ' Ἀρῇ πρῶτον ἔχε μόνυχας ἵππους.

Ἦτοι ὁ μὲν Πείραϊα τελευτεῖον κενάειζεν,
 Αἰτωλῶν ὅχ' αἰετον, Ὀχισίη ἀγλαὴν ἦν.
 Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάειζε μισαφόνῳ· αὐτὰρ Ἀδίων
 Διὶ Ἀιδῷ κωέλω, μὴ μιν ἴδω ὀβριμῷ Ἄρης. 845

ὣς δ' ἴδω βεστολογὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον.
 Ἦτοι ὁ μὲν Πείραϊα τελευτεῖον αὐτὸν ἔσπευ
 Κεῖθε, ὅθι σφῶτον κλέωναν κτείνουσι θυμῶν,
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰδὺς Διομήδεῖ ἱπποδάμοιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἔσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Πέδον Ἄρης εἰρέξασθ' ἔειπεν, ἵνα δ' ἴππων,
 Ἐσχιῖ χαλκίῳ, μεμαῶς ἐπὶ θυμῶν ὀλέσται·
 Καὶ τό γε χεῖρ' ἔλασσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὃσσην ἐπ' ἐκ δίφρου ἐτάσιον εἰχθῆναι.
 Δάτερ' αὖθ' ἄρματό βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης 855

Ἐσχιῖ χαλκίῳ ἐτέρησε δ' Παλλὰς Ἀθήνη
 Νείαλον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύκετο μήτρῳ,
 Τῇ ῥά μιν ἔτα τυχεῖν, διὰ δ' ἔχευε καλὸν ἔδωκεν
 Ἐκ δ' ἔδρευ' ἀπ' αὐτῆς ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 Ὃσσην σ' ἐνὶ ἀχίλῃ ὀπίσθον, ἢ δὴ ἀχίλῃ
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, βεῖδα ξυμάχους Ἄρης.
 Τὸς δ' ἄρ' ὑπὸ τέρμῳ ἦσαν Ἀχαιοὺς τε, Τρῶας τε,
 Δείσαντας· τίσιν ἔβραχ' Ἄρης, αὐτὸς πολέμοιο.

ὣν δ' ἐκ νεφέων ἐριβανὴ φαίνει Ἰάηρ,
 Καύμασθ' ἐξ ἀνέμοιο θυσαίῃ δρυμνῶσιν
 Τοῖσιν Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνει δ' ὁμῶς νεφέων ἰὼν εἰς ἔσπετον ἑρμῶν.
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδῳ αἰπῷ Ὀλύμπῳ·
 Πὰρ δ' αὖτ' Ἰδὼν καθεζέσθαι, θυμῶν ἀχλὺν,
 Δῆξεν δ' ἄμβροστον αἶμα, καθάρριον ἐξ ὠκυπῆς, 870
 Καὶ ῥ' ὀλοφύρεσθαι ἔπειτα σπινθήρεσσιν περσύνειν,
 Ζεῦ πάτερ, ἐν νηυσὶν, ἵππων τὰδε καρτερεῖ ἔργα,

Αἰεὶ τοὶ ρίγιστα θεοὶ τετληότες εἰσὶν,
 Ἀλλήλων ἰότητι, χάειν δ' ἀνδρασι φέροντες.

875 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κέρων
 Οὐλομένην, ἥ τ' αἶν ἀήσυλα ἔργα μέμνην.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰσὶν Ὀλύμπῳ,
 Σοὶ τ' ἐπιπείθομαι, καὶ δεδμήμεθα ἑκαστος.

Ταῦτί μ' εἴτ' ἐπεὶ προτίθῃσθαί, εἴτε τί ἔργῳ,

880 Ἄλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγέναιτο παῖδ' αἰδμήλον.

881 Ἡ γὰρ Τυδείδῃ ἦδ' ἄφ' θυμον Διομήδεα
 Μαργαίνειν ἀνέπικεν ἐκ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπειδά μ' πρῶτον χερσὶν ἔτασε χερσὶν ἐπὶ καρπῷ
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπὶ αὐτοῖς δαίμονι ἴσθι.

885 Ἀλλὰ μ' ὑπὸ νεικῶν ταχέες πόδες· ἥ τέ κε δὴ θῶν
 Αὐτῷ πῆματ' ἐπαχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδ' εἰσιν.

Ἡ κεν ζῶν ἀμύμονος ἔα χαλκοῖο τυτῆσι.

Τόρδ' ἄρ' ὑπὸ δ' εἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Μῆτί μοι, Ἀλλοπερόσασθε, παρεζόμεσθαι μινύει;

890 Ἐχθρὸς δὲ μοι ἐσὶ θεῶν, οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν.

891 Αἰεὶ γάρ τοι ἔεις τὸ φίλῳ, πολέμοι τε, μάχαι τε
 Μητρός τοι μῦθος ὄνν ἀδελφόν, ἐκ ὀπαικτῶν,

Ἡρῆς· τί μ' ἐγὼ πευδῆ δάμνημ' ἐπέεσσιν,

Τῷ σ' οὔτω κείνης τάδε πάχων ἐνεσίησιν.

895 Ἄλλ' ἐμὲν σ' ἐτι δὴ θῶν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα.

896 Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένετ' ἐσὶ, ἐμοὶ δὲ σε γέναιτο μήτηρ
 Εἰ δὲ τὰ ἐξ ἄλλου γὰρ θεῶν γένετ' ὅδ' αἰδμήλῃ,
 Καὶ κεν δὴ πάλαι ἦστα ἐνέριτερ' Οὐρανίωνων.

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.

900 Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάων.

901 Ἠκέστα· ἐμὲ γάρ τι κατὰ θνητὸς γ' ἐτέτυκτο.

Ὡς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λαχὼν ἐπεγύμνωτο σιωπῆσιν,

Ἐγὼ δ' ἐδὼν, μάλα δ' ὤκα φεισρέφει κυκλώοντι.

Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἴσαστο θυὸν Ἄρνα.

Τὸν δ' ἠΐτις ἔπειτα λίσσεν, χαλκίονα δ' ἄμα χαλκόν.

Πὰρ δ' αὖτε Κρονίωνι καθέζετο κύδ' αἰ γαίων.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο γέοντο

Ἡρὴ τ' Ἀργεῖη καὶ ἀλαλκομένης Ἀθηνῆ.

Παύσασαι βροτολογὸν Ἄρην ἀνδρεκτασίαν.

905

ΚΟΔΑΙΑΙ ΤΟΤΗΜΟ

ΤΗΣ

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Ζ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ΕΠΗ Ν ΔΙΩΝ ΥΠΕΡΕΙΤΑΙ Τ' ΜΑΧΗΣ, ΕΙ' ΕΛΛΑΔΙΣ ΠΟΛΛΑΙ
ΑΝΤΙΘΥΝΕΙ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ. ΕΛΙΝΕ Ξ' ΕΟΡΒΑΛΕΥΣΑΝΤΩ,
ΕΚΤΟΡ ΕΙΣ Τ' ΑΩΔΑΙΝ ΔΙΟΥΝΙ, ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΡΙ ΕΚΔΕΥ
ΛΕΥΝΕΙ ΕΥΧΕΜΕΝ ΤΗ ΑΔΙΩΕ, ΚΑΙ ΥΠΟΧΙΔΩ ΑΝΤΕΡ ΔΙΔΝΑ
ΒΟΩΝ. ΣΥΝ ΙΑΝ, ΔΙΩΕΣ Τ' ΑΝΤΙΜΕΤΩΝ ΥΠΕΡΕΙΤΑΙ Τ' ΜΑΧΗΣ. ΤΙΣΙ Ξ
ΕΝΤΑΙ ΑΝΤΕΡ ΙΝ ΤΗ ΠΟΛΙ, ΓΛΑΥΚΩ ΚΑΙ ΔΙΟΜΕΔΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΑ-
ΤΙΣ ΦΙΛΙΑΙ ΠΑΤΡΙΩΝ, ΔΙΑΛΕΧΘΕΝΤΕΣ ΤΑ ΕΠΛΑ ΕΛΛΑΔΕΣ. ΕΚΤΟΡ
Ξ ΔΙΑΛΕΧΘΕΙΣ ΤΗ ΜΗΤΡΙ ΕΚΔΕΥ, ΚΑΙ ΤΗ ΓΑΜΩΝΙ ΑΝΘΡΩΜΑΧΗ
ΟΥΝ ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ ΕΙΣ Τ' ΑΝΤΙΜΕΤΩ ΙΖΗΣΗ.

Εκτορ Κ' ΑΝΘΡΩΜΑΧΗΣ ΟΜΙΛΙΑ.

ΖΗΤΑ Δ' ΑΡ' ΑΝΘΡΩΜΑΧΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΡ ΙΣ' ΙΑΕΥΤΕΣ.

ΤΡΩΩΝ Δ' ΟΙΩΘΗ Κ' ΑΧΑΙΩΝ ΦΥΛΟΠΙΣ ΑΙΝΗ
ΠΟΛΛΑ Δ' ΑΡ' ΕΝΘΑ Κ' ΕΝΔ' ΙΔΥΣΕ ΜΑΧΗ
ΠΕΔΙΟΙΟ,
ΑΛΛΗΛΩΝ ΙΘΥΣΟΜΕΝΩΝ ΧΑΛΚΗΡΕΑ ΔΕΞΕ,
ΜΕΣΩΝΥΤΕΣ ΣΙΜΟΝΙΘ, ΙΔΕ ΞΑΝΘΟΟ ΒΟΔΩΝ.
ΑΪΑΣ Ξ ΠΡΩΤΩ ΤΕΛΑΜΩΝΙΘ, ΕΡΧΘ ΑΧΑΙΩΝ,

Τρώων

Τρώων ῥῆξεν πάλασσαν, φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 Ἄλγεα βαλὼν, δεῖ δ' αὖτε ὡς ἰσχυρῶς τέτυκτο,
 Τιδὲν Εὐσῶρε, Ἀλάμαντ', ἧν τι μέγαν τε.
 Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτον κόρυθ' ὀφθαλμὸν ἰπποδάμοιο
 Ἐν ᾧ μετώπῳ πῆξεν, κέρησι δ' ἄρ' ὄσσεον εἶσε 10
 Λιχμὴ χαλκείῃ, ᾧ δ' σκότ' ὅω' ἐκάλυψεν.
 Ἀξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Τάθρα νείκεα, δεῖ ἔσαν ἐὺκτιμένη ἐν Ἀεΐδῳ,
 Ἀργεὶς βιότοιο, φίλ' δ' ὡς ἀνδρώποισιν
 Πάντας γὰρ φιλεῖσκεν, ὅθ' ἐπὶ οἰκίᾳ ναίων. 15
 Ἀλλὰ οἱ ἔτις ἦν γὰρ τότε ἥκεσε λυγρὴν ὄλεθρον,
 Πρῶτον ὑπερίστας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπύρεα,
 Αὐτὸν καὶ θορυβήσαντα Καλῆσιον, δεῖ ῥα τίθ' ἵππων
 ἔσχεν ὑφ' ὀφθαλμοῖς· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτλων.
 Δρῆσον δ' Εὐρύαλ' καὶ Ὀφελτίον ἐξενάειξε 20
 ὣς δὲ μετ' Αἰσῆπον καὶ Πήδασον, ὅς ποτε νύμφῃ
 Νυκτὶ Ἀσπαρῆν τέκε' ἀνύμονι Βυκολίῳ.
 Βυκολίῳ δ' ἦν ἥδε ἀγαυὴ Λαομέδοντος,
 Πρὸς βύτατ' ἦεν, σκότιον δὲ ἐ γένετο μήτηρ
 Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅσῃσι μίγν' ἐκλότῃσι καὶ ὠκῇ 25
 ἦ δ' ὑποκυανὰ μὲν διδυμάσει γένετο παῖδες,
 Καὶ μὲν ἦν ὑπέκυσσε μὲν καὶ παῖδιμα γῆα
 Μυκισπιδόνης, καὶ ἀπ' ὅμων τέρχ' ἐσύλα.
 Ἀγύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μῦς ἀπὸ λαιμῷ Πολυπότῃς.
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περικλῆσιον ἐξενάειξεν. 30
 Ἐσχέει χαλκείῃ Τεῦκρ' δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀέλιον ἐν ἔργῳ δυνεῖ φασίγῃ
 Νισοείδης· Ἐλάτον δ' ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νυκτὶ Σατρινίουτος ἐὺρρεταὶ παρ' ὄχθας,
 Πήδασον ἀπὸ πύλων. Φύλακον δ' ἔλε Ληϊτὸς ἥρως 35
 ἐδύχοντ'· Εὐρύπυλος δ' ἐκίλινδον ἐξενάειξεν
 Ἄλγεα

- Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἐπέηλα βολῶ ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ζῶν ἐλ', ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳιο
 Ὄζω ἐνὶ βλαφθέντε μυεικίνῳ, ἀγκιλόν, ἄρμα
 40 Ἀξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ, αὐτῷ μ' ἐβήτην
 Πρὸς πόλιν, ἥ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου παρὰ τευχὸν θεκυλίῃ
 Πύλων, ἐν κονίῃσιν ἐπὶ γόμα· παρ δέ οἱ ἔστη
 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος
 45 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἐπέηλα λαβὼν ἐλλίσαιτο γυνῶν,
 Ζώγρει, Ἀτρείς ἦε, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα
 Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειῷ πατρὸς κειμήλια (καὶ),
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺκμήλιος τε σίδηρος
 Τῶν κέν τοι χαίρειαιτο πατρὸς ἀπερείσι' ἄποινα,
 50 Αἶκεν ἐμὲ ζῶν πετύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθε
 Καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Δώσσειν ὃ διεσπροντι καταξέμεν ἄλλ' Ἀγαμέμνων
 Ἀντίος ἦλθε δῖον, καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ἔηυδα,
 55 ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δ' σὺ κήδεαι αὐτῶς
 Ἀνδρῶν; ἢ σοὶ αἶετα πεποίη' χτ' οἶκον,
 Πρὸς Τρώων ἧ' μή τις ὑπεκφυγοὶ αἰπυῷ ὄλεθρῳ,
 Χεῖρας δ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γασίει μήτηρ
 Κῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὅς οὔ γοι ἄλλ' ἄμα πᾶσι
 60 Ἴλιόν ἐξαπολοίαι, ἀκήδεσσι καὶ ἀφαντοί.
 Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφεῷ φρένας ἥρας,
 Αἴσιμα παρρητῶν ὃ δ' ἀπαὶ ἔδεν ὅσατο χεῖρ
 Ἥρῃ Ἀδρηστον καὶ δ' κρείων Ἀγαμέμνων
 Οὐτα χτ' λαπάρῳ ἄδ' ἀνετρέφετ' Ἀτρείδης δ'
 65 Λαξ ἐν στήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μέλιον ἔγχος.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐνὶ κλισίῳ, μακρὸν αὔσας,
 ὦ φίλοι, ἦρώε, Δαναοί, διεσπροντες ἄρτος,

Μήτις νῦν ἐνάντων ἐπιβαλλόμενος, μετόπιθε
Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας Ἴκῃ·
Ἄλλ' ἄνδρες κλείνωμ' ἑπεία δ' ἔχ' τὰ ἐκπλοῖ
Νεκρὲς ἀμπεδίον συλήσεις τεθνηῶτας.

70

Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μῦθ' ἔχ' θυμὸν ἐκάστῳ
Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρνήφιλων ὕπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμόντεσσι,
Εἰ μὴ ἄρ' Αἰγεία τε ἔχ' Ἐκτοεὶ εἶπε φράσας
Πειραμίδης ἔλενθ', οἰωνοπόλων ὄχ' ἄεισθ',

75

Αἰγεία τε, ἔχ' Ἐκτορ, ἐπεὶ πόνθ' ὕμμι μάλιστα
Τρώων ἔχ' Λυκίων ἐσκέκλιθ', ἔνεκ' ἄεισοι
Πᾶσαν ἐπ' ἰδυὶ ἐς ἐμάχεσθαι τε, φρονέειν τε,
Στήτ' αὐτῷ, ἔχ' λαὸν ἐρυκάκειε περὶ πυλάων,
Πάντῃ ἐποχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυμναίων
φάργοντας πεσέειν, δούλοισι δ' ἄρμα θύεσθ'.

80

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐπορρώηλον ἀπάσας,
Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχισόμεσθ' αἴψῃ μύθοις,
Καὶ μάλα τειρόμενοι περ' ἀναγκαίῃ γὰρ ἐπέγ'·
Ἐκτορ, αἰτὰρ σὺ πόλινδ' ἐμετέρχεο, εἶπε δ' ἑπεία
Μηΐει σὴν ἔχ' ἐμῇ· ἢ δ' ἔξωδ' ἔγχεσθαι γεραίως,

85

Νηὸν Ἀθλιωαῖης γλαυκώπιδ' ἔχ', ἐν πόλει ἄκρῃ,
Οἷζασα κληῖδι θύρας ἱερῶν δόμοιο,
Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαεῖράσθ' ἠδὲ μέγισθ'
Εἶναι ἐνὶ μεγάροισι, ἔχ' οἱ πολὺ φίλ' ἄσθ' αὐτῇ,
Θεῖναι Ἀθλιωαῖης ἐπὶ γένεσιν ἠὲ κόμοιο·

90

Καὶ οἱ ὑποχέσθαι δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηῷ
Ἦνις, ἠέρας ἱερὰ σέμεν, αἶψ' ἐλεήσει
Ἄστυ τε, ἔχ' Τρώων ἀλόχους, ἔχ' νήπια τέκνα,
Αἶψ' ἔχ' Τυδείδ' ἔχ' ἰδὼν ὑπὸ πρὸν Ἴλι' ἱρῆς,
Ἄγειον αἰχμητῶν κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
Ὅν δ' ἔγ' ἔχ' ἡρτίστον Ἀχαιῶν φημὶ θύεσθ'.

95

Οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ᾧ δέ γ' ἐδιδίμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 Ὀνπερ φασὶ θεῶς θξέμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 Μαίνει, ὅδε τίς οἱ θυιά; μὲνθ' ἰσοφείζεν.

Ὦς ἔραθ' Ἐκτωρ δ' ἔτι κασιγνήτῳ ἀπίθουεν
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σῶν τάχιστα ἄλτο χαμᾶζε
 Πάλλων δ' ὀξέα δῦρεα, κτ' ἔρατον ὄχετο πάντη,
 105 Ὀτρηῶν μαχέσασθ' ἔγειρε ἢ φύλοπιν αἰνῶ.

Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λήξαν ἢ φόβοιο.
 Φάν δ' ἐτιν' ἀθανάτων ἐξ ἑρῶν ἀστερέηνθ'
 Τρῶσιν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλελίχθεν.

110 Ἐκτωρ ἢ Τρῳέων ἐκέκλετο, μακρὴν αὖσας,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκληοί τ' ἐπὶ κερει,
 Ἀνέρες ἐς, φίλοι, μνήσαδε ἢ θάειδθ' ἀλκῆς,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον, ἥ δέ γέρεσιν
 Εἴπω βυλάτῃσι, καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι,

115 Δαίμοσιν ἀρήσασθ', ὑποχέει δ' ἐκατόμβας.

Ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολθ' Ἐκτωρ.
 Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχίνα δέρμα κελευσθ',
 Ἀντυξ, ἢ πυμάτη θένν ἀπιδθ' ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκθ' δ' Ἰππολόχοιο παῖς καὶ Τυδείθ' υἱός
 120 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων σωίτῳ μεμαῶτε μάχεσθ'.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδ' ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερθ' προσέειπε βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Τίς ἢ σύ ἐσι, φείσεις καλαδνητῆρ' ἀνδρῶπων;
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδισανέρῃ

125 Τὸ πείν ἀτὰρ μὲν νῦν γὰρ πολὺ προδίδηκας ἀπάντων
 Σὺ θάρσῃ, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔλχθ' ἔμενας.
 Δυσλῶν δέ τε παῖδες ἐμῷ μῦθῳ ἀντιώσιν.
 Εἰ δέ τις ἀθανάτων γὰρ καὶ ἑρῶν ἀλήλευδας,
 Οἷκ' ἂν ἔγωγε θυῖαν ἐπεσθῆναι μαχοίμεν.

Οὐδ'

οὐδὲ γὰρ ἐδὲ Δρύανθ' ἤδε κρατερὸς Λυκόοργ'·
Διὶ δὲ ῥα θεοῖσιν ἐπυραίνουσιν ἐειζεν.
130

Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθιμένας
Σεῦε καλ' ἠγαθέον Νουσήτορ· αἱ δ' ἄμα πᾶσαι
θύδ' αὖ χαμαὶ κατέχθον, ὑπ' ἀνδροφόνου Λυκέρῃ
θεοδόμοιο βεπλήγῃ· Διόνυσ' ὃ φοβηθεὶς
135

δύσειθ' αἰλὸς χ' ἰ κῦμα· θέτις δ' ὑπιδέξατο κόλπο
Δηδίδατα κρατερὸς γὰρ ἔχε τερμ' ἀνδρὸς ὁμοκλή.
Τῷ μὲν ἐπαί' ὁδύσαντο θεοὶ ῥῆα ζώνῃς,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνος παῖς· ἐδ' ἄρ' ἔτι δ' αὖ
140

Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλωμι μάχεσθαι.
Εἰ δέ τις ἐὼν βροτῶν, οἱ ἀέρος καρπὸν ἔδουσιν,
145

Ἄσων ἴδ', ὥς κεν θάσσων ὀλέθρου πέραθ' ἴκηται.
τόν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο περισπύδα φαίδιμ' ἤδε,
τυδείδῃ μεγάλῳ μιν, τίν' ἦν ἐρεΐνεκς;
150

οἷν περ φύλλον ἦν, τοιήδε κ' ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμ' χαμάδις χέει, ἄλλα δ' ἐὼν ὕλη
τηλεθόσσα φύς, ἔαρ' δ' ἐπυγίσνει ὥρη
155

Ὡς ἀνδρῶν ἦν, ἢ μὲν φύς, ἢ δ' ὑπολήψι.
Εἰ δ' ἐθέλεις κ' ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' εὖ εἰδῇς
160

Ἡμετέρῳ ἦν, πολλοὶ δ' ἐμιν ἄνδρες ἴσασιν·
Ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχθ' Ἀργεὶ ἰπποβοτόοιο,
165

Ἐνθάδε Σίσυφ' ἔσκεν, ὃ κέρδις ἦν ἀνδρῶν,
Σίσυφ' Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' ἦν
170

αὐτὰρ Γλαῦκ' ἐτικτεν ἄμύμονα Βελλεροφόνῳ.
τῷ δὲ θεοὶ κάλλ' τε κ' ἠγορέω ἐρσθενίῳ
175

Ἦν πασαν· αὐτὰρ οἱ Περσὶ τ' ἀκ' ἐμήσατο θυμῷ.
Ὅς ῥ' ἔκ δ' ἤμιν ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἦεν
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ αἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
180

τῷ δὲ γυνὴ Περσὶ τε πεμμέναιο, δὴ Ἀλκίονα,
G 1 Κρυσηα-

- Κρυπταδίη φιλότῃσι μιγήμεναι ἀλλὰ ἢ ἔτι
 Πᾶθ' ἀσθαδ' φρονέοντα δαίφρονα Βελλεροφόνῳ.
 Ἦ δ' ἴδυσσάμην Περῖτον βασιλῆα περσινύδα,
 Τεθναίνης, ὃ Περῖτ', ἢ κάχλατε Βελλεροφόνῳ,
 165 Ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃσι μιγήμεναι ἐκ ἐβελίσῃ.
 Ὡς φάτο ἢ δ' ἀνακλᾷ χόλῳ λάβειν, οἷον ἄκασε
 Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλείψει, σιβάσασθαι γὰρ τόγχε θυμῷ,
 Πέμπει δέ μιν Λυκίῳδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 Γεφύρας ἐν πίνακι πτυκτῇ θυμοφθόρα πολλά.
 170 Δεῖξαι δ' ἠνώγει ὃ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίῳδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Λυκίῳ ἴξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
 Πεφρονέως μὲν τίεν ἀναξ Λυκίης εὐρείης.
 Ἐννήμαρ ξείνισσι, καὶ ἐννέα βῆς ἰέρωσεν.
 175 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλῳ ἠώς,
 Καὶ τότε μὲν ἐρέεινε, καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,
 Ὅ, τίς ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ Περῖτοιο φέροιτο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβρῷ,
 Πρῶτον μὲν ῥά Χίμαιραν ἀμαιμακίτῳ ἐκείλδουσε.
 180 Πεφνέμεν' ἢ δ' ἄρ' ἔλω θεῖον ἧλῶ, ἐδ' ἀνθρώπων,
 Πρώτῃ λείων, ὅπιθεν δ' ὀρέων, μέσῃ δ' χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μὲν αἰδομένοιο.
 Καὶ ἢ μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεύχεσσι πεδῆσας.
 Δάττερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσασθαι κυδαλίμοισι.
 185 Καρτίσιω δὴ τῷ γε μάχῃ φάτο δύναιαι ἀνδρῶν.
 Τὸ τεῖτον αὖ, κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀγλιατέρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφανε,
 Κείνας ἐν Λυκίης εὐρείης φῶτας αἰέτας,
 Εἶσε λόχον τοῖς δ' ἔτι πάλιν οἰκόνδε νύκτο.
 190 Πάλλας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόνῃσι.
 Ἄλλ' ὅτε δὲ γίγνωσκε θεῷ γόνον ἠὲ νόστον

Αὐτῷ μιν καίρουκε, δίδε δ' ὄγε θυγατέρα λῷ.
Δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιλῆϊδ' ἥμισυ πάσης.
Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέλει' ἔταμον ἑξοχὸν ἄλλων,
Καλὸν φυαλιῆς καὶ ἀρέρης, ὅρα νέμοιο.

195

Ἦ δ' ἔτακε τέια τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἰσανδρὸν τε καὶ Ἰπτόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδάμειν μὲν παρελέξατο μηλίεσσα Ζῆς·

Ἦ δ' ἔτεκεν ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυβῶ,
Ἄλλ' ὅτε δὴ κακῆν' ἀπήχθετο πᾶσι Διοῖσιν,

200

Ἦτοι ὁ καπτεδὼν τὸ Ἀλκίον οἶτο ἀλᾶτο,
Ὅν θυμὸν κασιδῶν, πᾶτον ἀνδρῶπων ἀλεείνων·

Ἰσανδρὸν δὲ οἱ ἕδον Ἄρης, ἄτ' ἐπὶ πολέμοιο,
Μαργάμβρον Σολύμοισι κατέκτανε κυδάλιμοισι·

Τῷ δ' ὀλοσάμην χρυσῶν' Ἀρσέμις ἔκτα.
Ἰπτόλοχ' δὲ μὲν ἔτικτε, καὶ ἐν τῷ φημί γενέσθαι·

205

Πέμπε δὲ μὲν ἑς Τροίην, καί μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλεν,
" Αἰὲν ἀειδάων, καὶ ὑπέρσχεον ἑμῶν ἄλλων·

" Μὰ δὲ θεῶν πατέρων ἀντιμῶν, οἳ μέγ' ἀεῖται·
Ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐχθροῖο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ·

210

Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵμας' εὐχομαι εἶναι.
Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἐλχ' ὁ μὲν κατέπνευεν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ,
Αὐτὰρ ὁ μεσοχόοισι προσπύδα πειρώμενα λαῶν,

Ἦν. ῥά νύ μοι ξύν' ὁ πατρώϊός ἐστι παλαιός·
Οἶνός γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην

215

Ξάνισ' ἐνὶ μάσθεσιν, ἐκασιν ἥμας' ἐρύξας·
Οἳ δ' καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξανθία καλά·

Οἶνός μ' ἔωσ' ἔρα δίδου φοῖνικι φαιόνῳ,
Βελλεροφόντης δ' ἔχρυσεον δέπας ἀμφικύπελλον·

220

Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
Τυδείδῃ δ' ὁ μὲν ἔμνημα· ἐπεὶ μὲν ἔτι τυτθὸν ἐδίδα·

- Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήρῃσιν ἀπάλειο λαὸς Ἀχαιῶν.
 Τῷ νῦν σοὶ μ' ἐγὼ ξείνῳ φίλῳ Ἀργεῖ μέσῳ
 225 Εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ· ὅτε κεν τὴν δῆμον ἱκώμηναι.
 Ἐσχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλῳ.
 Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλεπτὰ τ' ὀπίκεσσι,
 Κτείνειν, ὃν καὶ θεὸς γε πόρῃ καὶ πρὸς κηχίῳ.
 Πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν, ὃν καὶ δυνάει
 230 Τάχιστα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείβομεν ὄφρα καὶ οἶδ' εἰ
 Ἰνῶσιν, ὅτι ξῆνοι παλῶσι εὐχόμεθ' εἶναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσασθε, καθ' ἵσταν ἀΐξασθε,
 Χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτω, καὶ πισώσασθον.
 Ἐνθ' αὖτε Γλαῦκος Κρονίδης φρένας ἔκλειο Ζεὺς,
 235 Ὃς πρὸς Τυδείδῳ Διομήδεϊ τεύχε' ἄμειβε,
 Χρῦσεα χαλκείων, ἐκατόμβοι ἐννεαβοίων.
 Ἐκτὼρ δ' ὡς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανε,
 Ἀμφ' ἄρα μὲν Τρώων ἄλοχοι δέον, ἡδ' ἐδύνασθαι,
 Εἰρόμεναι παῖδας τε, κασιγνήτας τε, ἔτας τε,
 240 Καὶ πόσιος ὃ δ' ἐπέβη θεοῖς εὐχεδὲς ἀνάγει
 Πάσας ἐξείης πολλῇσι καὶ κῆδ' ἐφῆπτο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Πειάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
 Ξεῖῃσ' αἰθύσσει τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Πεντήκοντ' ἔρσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 245 Πλησίοι ἀλλήλων διδμημόντες ἐνθάδε παῖδες
 Κοιμῆντο Πειάμοιο παρὰ μητρὸς ἄλοχοισι.
 Κρεῖων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ἐνδοθεν αὐλῆς
 Δώδεκ' ἔσαν τέγχει θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 Πλησίοι ἀλλήλων διδμημόντες ἐνθάδε γαμβροὶ
 250 Κοιμῆντο Πειάμοιο παρ' αἰδοῖς ἄλοχοισιν.
 Ἐνθα οἱ ἠπιόδωρ' ἐναντίον αὐτοῦ μήτηρ,
 Λαοδίκῃ ἰσάμενα, θυγατρῶν εἶδ' ἀέλειν,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ οὐ χεῖρ' ἔσθ' ἐσθ' ἐσθ', ἱεὶ τ' ἀνόμεναι,
 Τέκνον,

Τέκνον, τί πτε λιπὼν πόλεμον θρασυῶν εἰλήλυθας;
 Ἥ μάλα δὴ τέρεσι δυσώνυμοι ἦς Ἀχαιῶν, 255
 Μαρνάμενοι περ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 Ἑλθόντ' ἔξ ἀχρης πόλιθ'· Διὶ χεῖρας ἀναχεῖν;
 Ἄλλὰ μὲν, ὅφρα κέ τοι μελινθεῖα οἶνον ἐπέκω,
 Ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ κε πῆρθεα. 260
 Ἀνδρὶ δ' ἐκεκμηῶτι μῦθον μέγα οἶνον αἶξεν,
 Ὡς τῶν κέκμηκας, ἀμυνῶν σοῖσιν ἔτησι.
 Τῶν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 Μῆ μοι αἶνον ἄερε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 Μῆ μ' ἐσπαυώσῃς, μῦθε δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. 265
 Χερσὶ δ' ἀνίπλοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 Ἀζομαι· ἐδὲ πῆ ἔτι κελαίνεφ' ἱ Κρονίων·
 Αἶματι καὶ κύθρῳ πεπαλασμένον θυχεῖάαδς.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὶν Ἀθιωαῖης ἀγγελίης
 Ἐρχοο σὼ θυνέωιν, ἀολλίωσας γεραιάς· 270
 Πέπλον δ', ὅστις τοι χαεῖς αἶθ' ἠδὲ μέγας
 Ἔστιν ἐν μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλ' αἶθ' αὐτῇ.
 Τὸν δὲς Ἀθιωαῖης ἐπὶ γύνασιν ἠὺ χόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποχέειδ' δυοκαίδεκα βῆς ἐν νηῶ,
 Ἦνις, ἠκέσας ἱερὰ σέμεν, αἶκ' ἐλεήσῃ 275
 Ἄστυ τέ, καὶ Τρώων πόλοχος, καὶ νήπια τέκνα·
 Αἶκεν Τυδείδης ὑδὲν ὑπὸ χερσὶ Ἰλίου ἱρῆς,
 Ἀγειον αἰχμητῶν, κρατερὸν μήτωρα φόβου,
 Ἀλλὰ σὺ μῦθ' πρὸς νηὶν Ἀθιωαῖης ἀγγελίης
 Ἐρχο· ἐγὼ δ' Πάειν μετιλδίσσομαι, ὅφρα καλίωω, 280
 Αἶκ' ἐδέλῃσ' εἰπόντ' ἀκνέμεν ὥς κέν οἱ αὖθις
 Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπι' ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τέ, καὶ Πεισάμῳ μεγαλήτοσι, τοῖό τε παυσίν.
 Εἰ κείνον γε ἴδοιμι κατελθόντ' αἶδ' ἔσω,

285 Φαίλω κιν' φρέν' ἀτέρπευ' οἷζ' ὕθ' ἐκλεαθίῃς.

Ἦς ἔφαθ'· ἦ ὅ μοι ὤσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
Κέκλειο' καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισαν χτ' ἄστυ γεραίς.

Αὐτὴ δ' εἰς θάλαμον κατεβήσατο κηφώνῃα,

Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιοι, ἔργα γυναικῶν

290 Σιδονίων, τὰς αὐτὰς Ἀλέξανδρ' ὁ θεοειδὴς

Ἦγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,

Τῷ ὁδόν, ὡς Ἑλένῳ πὲρ ἀνήγαγεν εὐπαίερεα.

Τῶν ἐν' ἀεραμύῃ· Ἐκάβῃ φέρε δῶρον Ἀθιῶν,

Ὅς κάλλις ἔλω ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος.

295 Ἀσὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν ἐκεῖνο ὅ νείαί' ἄλλων

Βῆ δ' ἵεναι, πολλαὶ δ' μετ' ἐσάδοντο γεραίαι.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθιῶνς, ἐν πόλει ἄκρῃ,

Τῇσι θύρας ὥϊξε θεανὴ καλλιπάρῃ.

Κισπῆς, ἄλοχ' Ἀντιώροιο ἱπποδάμοιο

300 Τῷ γὰρ Τρώες ἔθηκαν Ἀθιῶνς ἱέρεια

Αἶδ' ὀλοφυγῇ παῖσαι Ἀθιῶν χεῖρας ἀνέχον.

Ἢ δ' ἄρα πέπλον ἐλῶσα θεανὴ καλλιπάρῃ,

Θῆκεν Ἀθιῶνς ἐπὶ γύνασιν ἠὲ κόμοιο

Εὐχομένη δ' ἤρ' αὖτο Διὸς κῆρ μέγαλοιο.

305 Πότνι' Ἀθιῶν, ἐρυσίπλοιο, δῖα θεάων,

Ἀξον δ' ἡ ἔλχ' Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὴν

Πρῶτα δὲ πεσέων Σχαιῶν περτάροισι πυλῶν

Ὅφρα τοὶ αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηῷ

Ἦνις, ἠκέσας ἱερὰ σομόν, αἶν' ἐλεήσης

310 Ἀστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.

Ἦς ἔφαθ'· εὐχομένη· ἀνένδε' ὅ Παλλὰς Ἀθιῶν,

Ἦς αἱ μὲν ῥ' εὐχόντο Διὸς κῆρ μέγαλοιο.

Ἐκτὼρ δ' ὡς δώμαλ' Ἀλεξάνδρου βεβήκει

Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔταχε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε αἴεον

315 Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ βελώλακι, τέκτορες ἄνδρες,

Οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
 Ἐγγύθι τε Πειάμαιο καὶ Ἐκτορῳ, ἐν πόλει ἀκρῇ.
 Ἐνδ' Ἐκτορ εἰσῆλθε Διὶ φίλῳ ἐν δ' ἄρα χεὶρ
 Ἐφ' ἔχ' ἐνδεκάπηχυν, πάριθε δ' λάμπετο δουρὲς
 Αἰχμὴ χαλκείη, φειδ' ὃ χρύσειῳ δῖε πόρκης. 325
 Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ στυγαλλίᾳ τάχ' ἐποίησ'·
 Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα πῆξ' ἀφ' ὀνύχα·
 Ἀργεῖν δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶϊσι γυναιξίν·
 Ἦτο, καὶ ἀμφιπόλοισι στυγαλλίᾳ ἔρση κείλῳ.
 Τὸν δ' Ἐκτορ γαίχισαν ἰδὼν αἰχρῶς ἐπέειπε,
 330 Δαιμόνι, εἰ μὲ καλὰ χόλον τὸν δ' ἐνθεο θυμῷ.
 Λαοὶ μὲ φθινύθουσι φειδ' ὅλῳν, αἰπύ τε ταῖχ' ὅς,
 Μαρνάμενον σέο δ' ἔνικ' αὐτὴ τε, πόλεμος τε,
 Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδωκε· σὺ δ' ἂν μαχίσαιο καὶ ἄλλω.
 Εἴ τινα περ μεθίβηται ἴδοις συγγεῖν πολέμοιο·
 335 Ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο δέρηθ'·
 Τόνδ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρῳ θεοειδῆς,
 Ἐκτορ, ἐπεὶ με καὶ αἶσαν ἐνέχεσσαι, εὖδ' ἔσθ' αἶσαν,
 Τένικά τοι ἔρεω· σὺ δ' σῴθῃ, καὶ μὲ ἀκυσον·
 Οὐτὶ ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλον, εὖδ' ἐνέμεσαι,
 340 Ἥμῳ ἐν θαλάμῳ, ἔδελον δ' ἄχρ' ἐπὶ στραπέσσιν·
 Νῦν δέ με, παρεπῆσ' ἀλόχῳ μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 Ὀρμητὰς ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι εὖδε καὶ αὐτῷ.
 Λαῶϊον ἔατοδ'· νίκη δ' ἐπαμείβεθ' ἄνδρας.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπόμενον, ἀρήϊα τεύχεα δύω.
 345 Ἦ ἴθ', ἐγὼ δ' μέτειμι ἰαχῆσσι δέ σ' οἶω.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὅτι προσέφη κορυθαίολ' Ἐκτορ,
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσπύδα μελιχίοισι,
 Δᾶερ ἐμείο, κωδὲς κακομηχάνῳ, ὀκρυόσας,
 Ὡς μ' ὀφείλ' ἤματι τῷ, ὅτε μὲ πρῶτον τίηε μήτηρ,
 350 Οἵχεσθ' ἐπιδέξασθαι κακὴν ἀνέμοιο θυέλλα

- Εἰς ὄρθ', ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Ἐνθα μὲ κῦμα ὑπέρσει, πάρθ' τάδε ἐργαζομένη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήριον,
 350 Ἄνδρες ἔπειτ' ὠφελλον ἀμείνονθ' εἶναι ἀκοίτης,
 Ὃς ῥ' ἦδη νέμεσιν τε καὶ αἰχρα πολλὰ ἀνδράπων.
 Τύττω δ' ἔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, ἔτ' ἄρ' ὁπίσω
 Ἔσονται πρὶ κέν μιν ἐπαυρήσεται οἶω.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἔζω πρὶ δ' ὀπίθ' ἰφρῶν
 355 Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάστιγα πόνθ' φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 Εἵνεκ' ἐμῆο κωδός, καὶ Ἀλεξάνδρου ἵνεκ' ἄτης
 Οἴσιν ὅτι Ζεὺς θῆκε κακὸν μέγαν, ὥς καὶ ὁπίσω
 Ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἑσπομβροῖσι.
 Τίω δ' ἠμείβετ' ἐπέηλα μέγας κορυθαίολθ' Ἐκτωρ,
 360 Μὴ με κἀδιζ', Ἐλένη, φίλέυσά περ, ὅδ' ἐμὲ πείσκει.
 Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέεσσιν, ὅρ' ἐπαμύνομαι
 Τρώεσσ', οἱ μέγ' ἐμῆο ποθὶν ἀπείρηθ' ἔχουσιν.
 Ἀλλὰ σύ γ' ὀρνυθι πῆτον, ἐπειγέω ἦ καὶ αὐτὸς,
 Ὡς κέν μ' ἐντοδεν πόλινθ' καλαμάρεψ' ἐόη.
 365 Καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλδύσομαι, ὅρ' ἂν ἴδωμαι
 Οἰκῆάς τ', ἄλοχόν τε φίλιν, καὶ νήπιον υἱόν.
 Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότεσσθ' ἴξομαι αὐτῆς,
 Ἦ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμύωσιν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέειπ' κορυθαίολθ' Ἐκτωρ.
 370 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμος εὖ ναιετάουσαι,
 Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λυκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 Ἀλλ' ἦγε ξύν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐστέλῳ
 Πύργῳ ἐφεισῆκε γόοσά τε, μνηστῆρ' ἔτι.
 Ἐκτωρ δ', ὥς ἐκ ἔειπ' ἀμύμονα τίτλ' ἀκοίτην,
 375 Ἔσθ' ἐπ' ὕδ' ἰὼν, μὲν δ' ἑμῶσιν ἔσπευ,
 Εἰδ' ἄγε μοι, δμῶαί, νημερτίᾳ μυθήσασθε
 Πῇ ἔστι Ἀνδρομάχῃ λυκώλενθ' ἐν μεγάροισιν.

Ἥε πη ἐς γαλῶν, ἧ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Ἥ ἐς Ἀθιωαῖνς ἔξοιχε, ἐνθα περ ἄλλαι
 Τρῶα εὐπλόκαμοι δακνῶ δεδν ἰλάσκον· 380

Τόνδ' αὖ ὀτρυνῆ ταμὶν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Ἐκλῶρ, ἐπεὶ μάλ' ἀνῶγας ἀληθῆα μυθήσασθαι,
 Οὐτέ πη ἐς γαλῶν, ὅτ' εἰναίεραν εὐπέπλων,
 Οὐτ' ἐς Ἀθιωαῖνς ἔξοιχε, ἐνθα περ ἄλλαι
 Τρῶα εὐπλόκαμοι δακνῶ δεδν ἰλάσκον· 385

Ἄλλ' ὅπῃ πύργον ἔβη μέγαρ Ἰλίῳ, ἔνεκ' ἄκυσσε
 Τέρεος Τρῶας, μέγα δὲ κρατ' εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἥ μ' δ' ἔπειθ' ἐπὶ τείχεσσι παυρομένην ἀφικάνει,
 Μαινομένην εἰκῆα· φέρε δ' ἄμα παῖδα τιθίωιν.

Ἥ ῥα γυνὴ ταμὶν· ὃ δ' ἀπίευστο δῶμασιν Ἐκλῶρ 390
 Τίω αὐτίω· ὅδ' ὦν αὖτις, εὐκλιμένας καὶ ἀγμάς.
 Εὖτε πύλας ἴκαρ, διερχόμεν' ἔμμεγα ἄστυ,
 Σκαιᾶς, τῇ δ' ἔμελλε διεξιέναι πεδίονδε,

Ἐνθ' ἄλοχ' πολυδάκρυον ἔρσαντήν ἦλθε δέουσα,
 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορ' Ἡσιόων· 395
 Ἡσιόων, ὅς ἐναυεν Τροπλάκῳ ὕληϊσσι,
 Θήβῃ Τροπλάκῃ, Κιλίκεω' ἀνδρῶν ἀνάσσειν

Τῷ περ δ' ἡ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκλῶι χαλκοκορυσῇ·
 Ἥ οἱ ἔπειθ' ἦντοσ', ἄμα δ' ἀμφίπολ' κίεν αὐτῇ,
 Παῖδ' ὅπῃ κόλπον ἔχουσ' ἀταλόφρονα, νήπιον αὐτῶς 400
 Ἐκτοεῖδ' ἄγαπην, ἀλίσμιον ἀσέει καλῶ·

Τόν ῥ' Ἐκτῶρ καλέεσκε Σκαμάνδειον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακ'· οἳ δ' ἐρέετο Ἰλίον Ἐκλῶρ.
 Ἥτοι ὃ μ' αἰδέσθην ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δὲ οἱ ἄσχι παείατο δακρυχέουσα, 405

Ἐνθ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἐπ' ὅτ' ἔφατ', ὅτι τ' ὀνόμαζες,
 Δαμόνιε, φθίσει σὲ τὸ σὸν μένθ', ἐδ' εἰσαίρεις
 Παῖδά τέ γηπίαχον, καὶ ἔμ' ἀμμοσιν, ἢ τάχα χῆρην
 Σιδ

Σιὺ ἴσομαι τάχα γὰρ σε καὶ ἀκλιάνεισθ' Ἀχαιοί,
410 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἶναι

Σειῦ ἀφαρμαρίεση χθόνα δύμωρα· ἐγὼ ἔτ' ἄλλη
ἔσται θαλάσση, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ὀπίσσω,
Ἄλλ' ἄχε'· ἐδὲ μοι ἔσσι παῖδ' κ' πότνια μήτηρ.
Ἦτοι γὰρ παῖδ' ἀμὼν ἀπέκλανε δῖος Ἀχιλλεύς.

415 Ἐκ δ' ὅθ' ὄβριον πέριεν Κιλίκων εὖ ναιετάσαν,
Θήλω ὑψίπυλον χθι δ' ἔκλινεν Ἠλιώνα,
οὐδέ μιν ἔξενάειξε· σιδάωδον γὰρ τόγχε θυμῷ·
Ἄλλ' ἄρα μιν καίκευε σωὴ ἔλγισι δαιδαλέοισιν,
Ἡδ' ὅπ' οἴμ' ἔχειν· περὶ δ' ἡλιείας ἐρύττασαν

420 Νύμφαι Ὀρεισάδες, κῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 "Οὐ δέ μοι ἐπὶ ἀκασίγνητοι ἔσαν ἐν μεσάρσιον,
 Τοὶ μὲ πάντες ἰφ' κίον ἡματι αἶδοιτο ἔσω·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρεχης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Βυσὶν ἔκ' ἐλιπόδευαι καὶ ἀργυυῆς ὄτεισι.

425 Μητέρα δ', ἡ βασίλειον Ἰποπλάκω ὑλήνησιν,
 Τὼν ἐπὶ δὲ δεῦρ' ἤγαγ' αὖ' ἄλλοισι κλειάτωνιν,
 Ἄψ' ὅγε τ' ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' αἶποινα·
 Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμίδι ἰσχύαιρα.
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐὼν πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

430 Ἡ δὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλείπαι, καὶ αὐτῇ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ' ὀφρατικὸν θείης, χήρῳ τε γυναικί.
Λαὸν δὲ σῆσον παρ' εἰσόδον, ἔνθα μάλιστα

⁴ Ἀμφαβίος ὄρεϊ πόλιν, καὶ ἐπιδέσμον ἔπλετο τῆς χθ.

435 Τεὺς γὰρ τῆς ἐλθούσης ἐπερίσανθ' οἱ ἄνθρωποι.

Ἄμφο' Αἰαντὶς δ'ὕω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεῖα.
Ἥδ' ἀμφο' Ἀγρέιδας, καὶ Τυδείῃ αἰκλιμον ἕβν.

*Ητις τις σφιν ἐνυπνε θεοπροπίων εἶ εἰδὼς,

*Η γὰρ καὶ αὐτὴ δύμὸς ἐπολιρυνίει καὶ ἀνάγει

Thú's

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κοροβαίολος Ἑκτορ, 440
 ὦ ἡ καὶ ἐμοὶ τὰδε πάντα μέλει, γυνὴν ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Ἰδίομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
 Αἴκε, κακὸς θεῖ, νόστιμον αἰσκάζω πολέμοιο
 Οὐδέ με θυμὸς ἀνῶγεν, ἐπεὶ μάθον ἑμὲναι ἰδὼς
 Αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι καὶ Τρώεσσιν μάχεσθαι. 445
 Ἀρπυρίων παῖδες τε μέγα κλέος, ἥδ' ἑμὲν αὐτῶν
 Εὐ μὲν γὰρ πῶς οἶδα καὶ φρένα καὶ καὶ θυμὸν,
 ἔσται ἡμεῖς, ὅτ' ἂν πολ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
 Καὶ Πείλαμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πειράμοιο
 Ἀλλ' ἔμοι Τρώων τῶτον μέλει ἄλγος ὀπίσω, 450
 Οὐτ' αὐτῆς Ἑκάβης, ἔτε Πειράμοιο ἀνακλίσθαι,
 Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἰδῶν
 Ἐν κοίῃσι πίσειεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμήνεσιν,
 Ὅσων σῶν, ὅτε κεν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶν
 Δακρυόεσσαν ἄγῃ, ἐλᾷδιον ἡμᾶρ ἀπίρας, 455
 Καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ εὔσσει, πρὸς ἄλλης ἰσθνὸν ὑφαίνοισι,
 Καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μισσηΐδῃ, ἢ Ὑπέρειναι,
 Πόλλ' ἀεκαζομένη κρατερῇ δ' ὀπκείσῃ ἀνάσκει
 Καὶ πόλιν τις εἴπῃσιν, ἰδὼν καὶ δάκρυ χέουσιν,
 Ἑκτορὸς ἦδε γυνή, ὃς αἰετᾷεσσι μάχεσθαι 460
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχωντο
 Ὡς ποτὲ τις ἐρεῖ σοὶ δ' αὖ νῆον ἔσται ἄλγος
 Χήτεϊ τοιῷδ' ἀνδρὲς, ἀμύνειν δέλιον ἡμᾶρ
 Ἀλλὰ με τεθνεῶτα χυτὴ καὶ γαῖα καλύπτει
 Πεῖν γὰρ ἔτι σῆς τε βροτῆς, σὺ δ' ἐλκεθμοῖο στυγερῆς. 465
 Ὡς εἰπὼν, ἔπειθε δόριξά τοι παῖδι μῦθον Ἑκτορ.
 Ἀψ δ' ὁ πᾶσι πρὸς κόλπον εὐζώνον τεθλυῖς,
 Ἑκλίνθη ἰάχων, παῖδες φίλοι ὅφιν ἀτυχθεῖς
 Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λῶφον ἱππιοχαίτῳ,
 Δειδὼν ἀπ' ἀκροῖας κέρυβος γόοισι γόησας. 470
 Ἐκ

- Ἐκ δ' ἐγέλασε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' αἶετο φαίδιμος Ἕκτορ.
 Καὶ ᾧ μὲν κατέθηκεν ὅππ' ἔχοντι παμφανόωσαν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὅν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλ' ἐπε χειρὶν,
 475 ἔειπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσι,
 Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τίνδε θυῖα
 Παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀειτρεπεία Τρώεσσι.
 Ὡς εἰπὼν τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίῳ ἴφι ἀνάσσειν.
 Καὶ ποτὲ τις εἴπῃσι, Πάριος δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνει.
 480 Ἐκ πολέμου ἀνδρία φέροι δ' ἔναρξ βροτόεντα,
 Κτείνας δ' ἡϊόν ἄνδρα, χαρεῖν δ' ὄρεα μήτηρ.
 Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χειρὶν ἔθηκε
 Παῖδ' ἐόν' ἢ δ' ἄρα μὲν κηάδει δέξασθαι κλάψας.
 Δακρυόεν γαλέσασα πόσις δ' ἀλίπεσε νόστας.
 485 Χερεὶ τὲ μιν κατέρεξεν, ἔπ' ὅ τ' ἔφατ', ἔκ' τ' ὀνόμαζε,
 Δαιμονίη, μὴ μοί τι κίλιν ἀναχίζω θυμῷ.
 Οὐ γὰρ τίς μ' ἔσθ' αἶσαν ἀνὴρ αἶδι περιάψει.
 Μοῖραν δ' ἔτινά φημι περὶ γυμνὸν ἐμῶμαι ἀνδρῶν.
 Οὐ κακὸν, εἰδὲ μὲν εἰδὼν, ἐπὶ τὰ παρῶτα ἤνῃ.
 490 Ἀλλ' αἰετοῖκον ἰῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἴσον τ', ἠλακάτῳ τε, καὶ ἀμφοτέροισι κίλιν.
 Ἔργον ἐποίχεσθ' ὅλευσθ' δ' ἀνδρασι μελήσει.
 Πᾶσι, ἐμοὶ δ' ἰσχυρότερον, τοῖ' Ἰλίοις ἐσγεγάσιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' ἔειλετο φαίδιμος Ἕκτορ.
 495 Ἴππευσεν ἀλοχθ' ὅς φιλῇ οἶκόνδε βεβήκει
 Ἐλθεπαλιζομένη, θαλερὸν καὶ δάκρυ χέυσαι.
 Αἶψα δ' ἐπεὶ ἴκανε δόμους εὐναιήτορας.
 Ἕκτορ δ' ἀνδροφόνοιο κίχσας δ' ἐνδοθε πολλὰς
 Ἀμφοτέρας, τῆσιν δ' γόνυ πάσῃσιν ἐσώρει.
 500 Αἰ μὲν ἔτι ζῶν γόνυ Ἕκτορα δ' ἐπὶ οἶκον
 Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο θούτερον ὅτι παλαιοί.

Ἰξείδης, προσφυγόντα μὲν ὃ καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ Πάρις δὴθ' ὤκειν ἐν ὑψιλοῖσι δόμοισιν.
 Ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τὰ χεῖρα τοιέῃα χαλκῷ,
 Σάατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραττοῖσι πεποιθώς. 505
 Ὡς δ' ὅτε τίς εἴδῃς ἵππῳ, ἀκροήσας ἐπὶ φάτῃ.
 Δεσμὸν ἀπαρρήξας θείῃ πεδίῳιο κραίνων,
 Εἰωδῶς λείδῃς ἐϋρρεῖα ποταμοῖο,
 Κυδώνων ὑψὺ δ' ἄρ' ἔκρητο χεῖρ, ἀμρὶ δ' ἔκρητο
 Ὀμοῖς αἵσων. ὃ δ' ἀγλαῖοι πεποιθώς, 510
 Ῥίμφοι ἔγχεα φέροι μετὰ τ' ἥδεα καὶ νομὸν ἵππων.
 Ὡς ἦδ' Πειράμοιο Πάρις καὶ Περυδάμει ἄκρης
 Τόχεςσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
 Καρχαλόων, ταχέες δ' ἔπ' ὀδὸς φέρον αἵψα δ' ἔπειτα
 Ἐκτορα δ' ἴον ἑταίρῳ ἀδελφεῷ, εὐτ' ἄρ' ἔμελλε 515
 Στράτ' εἶναι ἐν χώρῃ, ὅθι ἦ ὀδὸν ἔχοντο γυναικί.
 Τὸν πρότερον προσέειπεν Ἀλέξανδρον Διοκλῆς
 Ἥθε', ἢ μάλα δὴ σε καὶ εὐνύμων κατερύχω,
 Δηδιώων, ἔδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευε.
 Τόνδ' ἀπαμειβόμενον προσέειπε κορυθαίλιον Ἐκτορ, 520
 Δαιμόνι, ἐκ ἂν τις τοῖ ἀνὴρ, ὅς ἐναΐσιμον εἴη.
 Ἔργον ἀτιμήσεις μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός εἰσι.
 Ἀλλὰ ἐκὼν μεδίεσσι τε, καὶ ἐκ ἐθέλεις πο δ' ἐμὸν κῆρ
 Ἀχρυῖ ἐν θυμῷ, ὅθ' ἴδῃς σέθεν αἶχρ' ἀκύν.
 Πρὸς Τρώων, δι' ἔχουσι πολὺ πόνον εἴνεκα σέο. 525
 Ἀλλ' ἴομαι τὰ δ' ὀπίθεν ἀρεωόμεθ', αἶψα πρόθι Ζεὺς
 Δῶη, ἐπυραίοισι θεοῖς αἰεθ' ἡμίτῃσι.
 Κρητῆρα σῆσαδ' ἐλδ' ἔθρον ἐν μεγάροισιν,
 Ἐκ Τρώης ἐλάσαντες εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Η.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ελίου συμβουλευσάντ', Ἐκτωρ φρεσὶ καλῇ ἦδ' Ἐλ-
λήνων ἔδρεται εἰς μονομαχίαν. Ἐνία ἢ ἀναστάν-
των, Ἰλαχὶ Αἴας ὁ Τελαμώνι', καὶ γηραιὸς αὐ-
τὸς ἀγωνισαμένους διαλύσει κέρους, ἰσότητος γηνο-
ρήσει. Τῇ δ' ἔξω τὸς νεκρὸς ἀνιόντοισι θάπτεται, καὶ τείχε'
οἱ Ἕλληες κἀπασπαράζουσιν, ἵπ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἐγαιάκεται.
Ζεὺς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς ἐπιμῖα ἐκ αἵσια ἦδ' μολλύνει
δείκνυσιν.

Ἐκτορ' ἔ' Αἴαντι' μονομαχία.

Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζο μὲν μόν' Ἐκτορι δίω.

Ως εἰπὼν πυλίων ἐξέσσυτο φάειμ' Ἐκτωρ.
Τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρ' κί' ἀδελφεός,
εἰ δ' ἄρα θυμῷ
Ἀμφοτέρωι μίμασαν πολεμίζεν ἠδ' ἰ-
μάχεσθ'.

Ὡς ἢ θεὸς ταύτησιν ἐλδομήμοισιν ἔδωκεν

οὐ:

Οὔρεν, ἐπὶ δὲ κακάμωσιν ἐϋξέεσσ' ἐλάτρησι
 Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γῆα λείψω:
 Ὃς ἄρα τῷ Τρῳάωνι ἐελδομένοισι φανήτιω.
 Ἔνδ' ἐλέτλω, ὃ μ' ἦδ' Ἀρηϊθόοιο ἀνακλῖθ,
 Ἄρην ραιεῖδοντα Μενέδριον, ὃν κορυῶντης
 Γείνατ' Ἀρηϊδοῖο καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις.
 Ἔκτωρ δ' Ἡϊονῆα βαλ' ἔσχει ὀξυόεντι
 Λυχέν' ὑπὸ γειφάνης ἐϋχάλλου· λῦσε δὲ γῆα.
 Γλαῦκ' δ', Ἰππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγδὸς ἀνδρῶν,
 Ἰφίνοον βάλε δουρὶ καὶ κρατερῶν ὕσμίνῳ,
 Δεξιὰ δ' ἰππων ἐπάλμνον ὤκειάων,
 Ὡμον δ' ὃν ἐξ ἰππων χαμάδις πίσε· λαῶτο καὶ γῆα.
 Τέξ δ' ὥς ἔν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 Ἀργεῖς ὀλέκοντας, ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ.
 Βῆ ῥα καὶ Οὐλύμποιο καρῶν αἰξάσα
 Ἴλιον εἰς ἱρῶν· τῇ δ' ἀντίῳ ἄρυσ' Ἀπόλλων,
 Περγᾶμιν ἐκκατιδὼν, Τρῳάωνι δὲ βύλετο νίκη.
 Ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναρτέδιν παρὰ φηγῶ.
 Τὼ πάρεσσ' προσείπεν ἀναξ, Διὸς ἦδε Ἀπόλλων,
 Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαῖα, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
 Ἥλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
 Ἥ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἐτερεχλῆα νίκη
 Δῶς; ἐπεὶ ἔτοι Τρῳᾶς ὑπολυμῶντες ἐλεαίρεις.
 Ἀλλ' εἴ μοι τί πίδαοιο, τό κεν πολὺ χέρδιον εἴη.
 Νῶν μ' παύσωμαι πόλεμον καὶ σπιοτῆτα
 Σήμερον ὕστερον αὐτὲ μαχήσοι', εἰσὶναι τέκμων
 Ἴλιν ἔυρωσιν ἐπεί ὃς φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Τμῖν ἀθανάτησι, διαπραθίην τόδε ἄστυ.
 Τόν δ' αὖθις προσείπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Ὡδ' ἔγω, Ἐκάργε, τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 Ἥλθον ἀπ' Οὐλύμποιο, καὶ Τρῳᾶς καὶ Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ'

- Ἄλλ' ἄλκι, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαύσμεν ἀνδρῶν;
 Τῷ δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων
 Ἐκτορῷ ὄρωμεν κρατερὴν μὲν ἱπποδάμοιο,
 Ἦν τινά περ Δαναῶν προκαλέσῃ οἴοθεν οἷον
 40 Ἀντίβιον μαχέσασθαι, ἐν αἰνῇ δῆϊοτήτι
 Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζεον Ἐκτορι δῖφ.
 Ὡς ἔφατ'· ἰδ' ἀπίθνεσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τῶν δ' ἔλεγε· Πειάμοιο φίλῳ παῖς, σῶθ' ἐο θυμῷ
 45 Βυλῶν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφλύδατο μητιβῶσι
 Στῇ δ' παρ' Ἐκτορῷ ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Ἐκτορῷ, υἱέ Πειάμοιο, διτ' μῆτιν ἀτάλαντε,
 Ἦ ῥα νῦ μοι τί πίθοιο; κασίγνητ' ἴδ' εἰμί.
 Ἄλλες μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς·
 50 Αὐτὸς δ' ἐπρόκαλεσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄλκιος,
 Ἀντίβιον μαχέσασθαι, ἐν αἰνῇ δῆϊοτήτι·
 Οὐ γάρ πο τοῖ μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ὀπασαῖν.
 Ὡς ῥ' ἐγὼν ὅπ' ἄλκινα θεῶν αἰετῆράων.
 Ὡς ἔφατ'· Ἐκτορῷ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
 55 Καί ῥ' ἐς μέσων ἰὼν, Τρῶων ἀνέργε φάλαγγας,
 Μέσων δ' ἐρὸς ἐλὼν τοὶ δ' ἰδρυῶνθησαν ἅπαντες.
 Κάδδ' Ἀγαμέμνων ἔσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιεύς,
 Κάδδ' ἄρ' Ἀθιωαῖν τε καὶ ἀργυροτόξῳ Ἀπόλλων
 Ἐξέδωκε, ὄρρισιν εὐοκότες αἰγυπιοῖσι,
 60 Φηγῶν ἐφ' ὑψηλῇ παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ἀνδράσι τερπόμενοις ἦν δ' εἰσὶν ἔατο πυκναῖ,
 Ἀσπίσι καὶ κορυθαῖσι καὶ ἔλκεσι πεφεικῆαι.
 Οἷν δ' ἑφύροιο ἐχέσασθαι πόντον ἐπὶ φειξ
 Ὀρνυμένοιο νέον, μέλαινά δέ τε πόντῳ ὑπ' αὐτῆς·
 65 Τοῖσιν ἄρα εἰσὶν ἔατ' Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε
 Ἐν πεδίῳ Ἐκτορὸς δέ μιν ἀμφοτέροισιν ἔειπε,

Κέλνυτέ μιν, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὅσσ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ὅρνια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος ἐκ ἰτέλεσσεν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρετ' ἀμφοτέροισιν, 70
 Εἰσόκεν ἦ ὑμεῖς Τροίην ἐντυρυγῶν ἔλντε,
 Ἥ αὐτοὶ παρὰ ρηυσὶ δαμνέεσσι ποτλοπόροισιν.
 Τμῖν μὲν γὰρ ἔασιν αἰετῆες παταχαῖδιν,
 Τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθ' ἀνώγει,
 Δεῦρ' ἵτω ἐν πάντων, πρέμθ' ἐμμέναι Ἐκλῶε Δίω. 75
 Ὡς εἰ μὲν θύομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω,
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κτενέῃ ἔλῃ τανααῖκεϊ χαλκῷ.
 Τάχιστα συλῆσαι, φερέτω κοίλαι ὅππῃ τις,
 Σῶμα δ' οἴκαδ' ἐμὸν δόμῳ πάλλιν, ὅρσος πυρὸς με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λιλάχουσι θανόντα. 80
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τ' ἔλω, δῶν δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 Τάχιστα συλῆσαι, οἶσθε ποτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 Καὶ κρεμῶν ποτὶ νηὶν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.
 Τὸν δ' ἰάκω ὅππῃ τις εὐαίλμης ὑποδῶσω,
 Ὅσσ' εἰ ταρχύσασσι καρηκομένωσις Ἀχαιοί. 85
 Σῆμα τέ οἱ χθρῶσιν ὅππῃ πλάτῃ Ἑλλησπόντῳ.
 Καὶ ποτε τίς εἴπῃσι καὶ ὀφειγόνων ἀνδράων,
 Νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ὅππῃ οἶνοπα πόντον,
 Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι καθ' ἀλεθνήϊτος,
 Ὅν ποτ' αἰετῶν ἀνὰ κατὰ κλισίῃσι φαίδιμος Ἑκτωρ. 90
 Ὡς ποτε τίς εἴρεται πρὶν ἐμὸν κλέος ἔπος ὀλέει;
 Ὡς ἔραθ' εἰ δ' ἀφραδὸν ἀκλῶ ἐχθρὸν οἰσάτῃ,
 Αἰδέσθην μὲν ἀνάνδρ' εἶσαν δ' ὑποδέχθαι.
 Ὅψι δ' ἰδὼν Μελέαρος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
 Νείκεϊ ὀνειδίζων, μέγα δ' ἐνοχίζετο θυμῷ. 95
 Ὀϊμοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιίδες, ἐκλῶ Ἀχαιοί.
 Ἥ μὲν δὴ λῶσθι τάδε γ' ἔωσι, αἰνέειν αἰνῶς,

- Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορῷ ἀντίθῃ ἦσιν·
 Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα ῥυοίδε,
 100 Ἡμῶσι αὖθι ἐκάστοι ἀκήμεν, ἀλλεῖς αὐτῶς·
 Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Νίκης πέρας· ἔχον· ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τὰ χεῖρα καλὰ.
 Ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βίοτοιο τέλος τῇ
 105 Ἑκτορῷ ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν· ἦεν.
 Εἰ μὴ ἀναιῖξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 Ἀυτὸς τ' Ἀτρεΐδης, κυρυνκρέων Ἀγαμέμνων,
 Δεξιτερῆς ἔλε χεῖρας, ἔπ' οὐκ ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 Ἀρεαίνεις, Μενέλαε διοτρεφές· ὅδ' αὖ τί σε χρεῖ
 110 Ταύτης ἀφορσύνης ἀνὰ δ' ἔχεις, κηδόμενός περ·
 Μηδ' ἐθελ' ἔχεις σεῦ ἀμείνωνι φωνῇ μάχεσθαι,
 Ἐκτοσι Πηλεΐδῃ, τὸν τε συγέεισι καὶ ἄλλοι
 Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τέτρω γὰρ μάχῃ ἐνὶ κυδιστέρῃ·
 Ἐρρίγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·
 115 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζω, ἰὼν μὲν ἔθνη ἐταίρων,
 Τέτρω δ' ὅθρμον ἄλλον ἀνασῆκασιν Ἀχαιοί·
 Εἴπερ ἀδελφεὺς τ' ὅδ', καὶ εἰ μόθου ἐς ἀκόρησθαι,
 Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψαι, αἶ καὶ φύγῃσι
 Διὶς ἐν πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητι.
 120 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεῖ φρένας ἦρας,
 Αἴσιμα παρειπὼν· ὃ δ' ἐπέθεισ' οὐ μὲν ἐπέϊα
 Γηθόσσωι θερσπότης ἀπ' ὤμων τούχῃ· ἔλοισα
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μέλειπεν,
 Ὡ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει
 125 Ἥ καὶ μέγ' οἰμώξει γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐς,
 Ἐδλός Μυρμιδόνων βεληφόρο· ἦ δ' ἀγορητὴς,
 Ὅς ποτὶ μ' ἐρύμβοθ' μέγ' ἐγήθεον ὅ ἐνὶ οἴκῳ,
 Πάντων Ἀργείων ἐρίων ῥυιὴν τε τέκον τε.

Τὸς νῦν εἰ πλώωντας ὑφ' Ἐκίοι παύλας ἀκίσει,
 Πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰέσει, 130
 Θυμὸν ἀπαῖ μελίῳ δῶναι δόμον Ἀἰδῶ ἔσω.
 Ἄϊ γῆ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλών,
 Ἡβὴ μ', ὥς ἔτ' ἐπ' ὠκυρόφῳ Κελεύδοντι μάχοντο
 Ἀγρομέδων Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 φειᾶς παρ' τείχεσσι, Ἰαρδάνη ἀμφὶ ῥέεδρα. 135
 Τοῖσίδ' Ἐρμιάδων πτόμεθ' ἰσάλο, ἰσίδεθ' φῶς,
 Τάχ' ἔχων ὅμοισιν Ἀρνιδόοιο ἀνακλῶ
 Δίῃ Ἀρνιδόου, καὶ ἐπὶ κλησὶν Κορωνήτιν
 Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζοντοί τε γυναικας,
 Οὐκέτι ἄρ' εἰ τόξοισι μαχέσσεσθαι, δαεί τε μακρῶ, 140
 Ἀλλὰ σιδηρεὴ κορυνῇ ῥήγνυσκε φάλασγας
 Τὸν Λυκόβοργ' ἔπεφνε δόλω, ἔτι κερταῖ γέ,
 Στενωπῶ ἐν ὁδῶ, ὅθ' ἄρ' εἰ κορυνῇ οἱ ὄλεθρον
 Χερσὶς με σιδηρεὴ πείν γῆ Λυκόβοργ' ὑποφθὰς
 Δαεί μέσον περὶ νηυσὶν ὁ δ' ὕπνῳ ἔειδεν ἱερῶν 145
 Τάχ' ἐπ' αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μῦ μῶλον Ἀρηθ.
 Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μῦ μῶλον Ἀρηθ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόβοργ' ἐπὶ μεγάροισιν ἐγῆρα,
 Δῶκε δ' Ἐρμιάδωνι, φίλῳ θεράποντι, φορβῆναι
 Τῷ ὅγε τάχ' ἔχων περκαλίζετο πάντας αἰεῖς, 150
 [Ἀντίστον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊόητι.]
 Οἱ δ' ἄλ' ἐτρεμέον καὶ ἐδέειδισαν, ἐδὲ τις ἔτλη
 Ἄλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολέμιζον
 Θάρσει ὦ· ἦν δ' ἔτι νειώταλ' ἔσκον ἀπάντων,
 Καὶ μαχόμεν' οἱ ἐγὼ, δῶκεν δὲ μοι εὖχ' Ἀθηνῆ.
 Τὸν δ' ἂν μήκιστον καὶ κέρτιστον κλέον ἀνδρα 155
 Πολλὰς γὰρ τις ἐκεῖνο παρήγορ' ἔνθα καὶ ἔνθαι
 Εἶθ' ὥς ἡρώοιμι, βίη δὲ μοι ἔμπεδ' εἴη,
 Τῷ καὶ τάχ' ἀντήσσει μάχης κορυθαίολ' Ἐκτωρ.
 Τμήων

- Ἰμέων δ' οἵ περ ἔασιν αἰετῆες παναχαῖων,
 140 Οὐδ' οἱ περ φρονέας μέγαθ' Ἐκτορῷ ἀντίον ἔλθειν.
 Ὡς τρέκων ὁ γέρον· οἱ δ' ἐνεία πάντες ἀνέσαν·
 Ὀρῖο πολὺ πρῶτ' αἰ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὤρτο κροταλῶς Διομήδης·
 Τοῖσι δ' ἔπ' Αἴαντες, θῦειν ὑπειμύοι ἀλλήλῳ.
 165 Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεύς, καὶ ὁπῶν Ἰδομενῆ·
 Μηρόννης, ἀτάλας· Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντῃ·
 Τοῖσι δ' ἔπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμων· ἀγλαὸς υἱός·
 Ἄν' ὃ Θόας Ἀνδραίμονίδης, καὶ δῖ' Ὀδυσσεύς.
 Πάντες ἄρ' οἷγ' ἐθέλον πολεμίζεον Ἐκτοεὶ δίφ·
 170 Τοῖς δ' αὐτοῖς μετίειπε Γερῶνι· ἱππότα Νέστωρ,
 Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 Οὗτ' οὐδ' ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσει, αἶ κε φύγῃσι
 Διὶς ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς διπλοσῆτ'·
 175 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' κλῆρον ἰσημήναρτο ἕκαστος,
 Ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρείδαο.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δ' χῆρας ἀνέχον·
 Ὡς δὲ τις εἶπεςκεν, ἰδὼν εἰς ἔρσινδ' ἑρῶν,
 Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
 180 Ἥ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῆστοιο Μυκῆνης.
 Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλιν δ' Ἰερῶνις ἱππότα Νέστωρ·
 Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοῖ,
 Αἴαντος κήρυξ δ' φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 Δαῖξ' ἐνδύξια παῖσιν αἰεσίηων Ἀχαιῶν.
 185 Οἱ δ' εἰ γινώσκοντες ἀπλῶναιτο ἕκαστος·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τ' ἴκανε, φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 Ὃς μιν ὑπερβῆας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 Ὃν τοι ὑπέχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄλχι παρὰ σάϊ.
 Ἰνῶ δ' κλήρῳ σῆμα ἰδὼν, γήθησε δ' θυμῷ.

Τὸν μὲ παρ πόδ' ἐδὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε,

190

ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμδός, χαίρω ὃ καὶ αὐτὸς
θυμῷ· ἐπεὶ δοκίω νικησέμεν· Ἐκτορὰ δ' ἴδον·

Ἄλλ' ἄγελ', ὅφρ' αὖ ἐγὼ πολεμῆϊα τόλχεια δύω,

τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι,

Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶες γε πύθων·

195

Ἥε καὶ ἀμφοδύλῳ, ἐπεὶ ἔτινα δειδυμένῳ ἔμπης·

οὐ γὰρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δύνῃ,

οὐδέ τ' αἰδρεῖν· ἐπεὶ ἐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' ἔτῳς

ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γῆρας τε, τραπέμεν τε·

ὦς ἔραδ' οἱ δ' εὐχόντο Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι·

200

ὦδε δέ τις εἶπεσκειν, ἰδὼν εἰς ἕσπρον ἐστυῶν,

Ζεῦ πάτερ, Ἰδὼθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,

δὸς νίκῳ Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀράδῃ·

εἰ καὶ καὶ Ἐκτορὰ περ φιλείς, καὶ κήδεαι αὐτῷ,

ἴσῳ ἀμφοτέρωσι βίῳ καὶ κῦδος ὅπασσων·

205

ὦς ἄρ' ἔραγ. Αἴας δ' κορύσσειο νόστοι χαλκῷ.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντῃα φειχθεὶς χερσὶ ἔσπασε τόλχη,

Στάλ' ἐπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχετο Ἄρης,

ὅς τ' ἔστιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, ἕσσε Κρονίων

θυμοβόρῃ κείδος μῆρ' ἐξωίηκε μάχεσθ'·

210

τοῖος ἄρ' Αἴας ὄρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·

Μαιδίοων βλοσυροῖσι περσώπασι νέρθε καὶ ποσσὶν

ἦε, μακρὰ βιβὰς, κραδῶν δολιχόσκιον ἔλχος·

τὸν καὶ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθειον εἰσορόωντες·

Τρῶας δ' ἐτόμος αἶνός ὑπήλυθε γῆα ἑκαστον·

215

Ἐκτορεὶ τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν.

Ἄλλ' ἔτῳς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, ἐδ' ἀναδύναι·

Ἄψ λαὸν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσασθαι χάρμη·

Αἴας δ' ἐσγύθειν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥν τε πύργον·

Χάλκειον, ἐπ' ἀβρόχον, ὃ οἱ Τυχίος κάμει τόλχων,

220

- Σκυτοτόμων ὅχ' ἄειρος· Τλη ἐν οἰκίᾳ ναίων
 Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἶολον, ἐπταβύων,
 Ταύρων ζατρεφών, ἐπὶ δ' ὄγδον ἤλασε χαλκόν.
 Τὸ πρῶτον γέροντο φέρον Τελαμώνιος Αἴας
 225 Στῆ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγυς, ἀπειλήσας ὃ προσπύδα
 Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα ἔσται οἴοθεν οἶος,
 Οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀεικῆες μετῆασι,
 Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποιοπέδεσσι
 230 Κεῖτ' ἀπομύσας Ἀγαμέμνονι, ποίμνι λαῶν
 Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖσι, οἱ ἂν σίθεν ἀντιάσαιμιν,
 Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πόλεμοιο.
 Τόν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ,
 Αἴαν διοχρεῖ, Τελαμώνιε, κόεσσε λαῶν,
 235 Μῆτι μεῦ, ἥ τέ παιδὸς ἀφαιρῶ, πῆρήτιζε,
 Ἥε γυναικὸς, ἢ ἔκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδρακλισίας τε·
 Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀεὶ τερὰ νωμῆσαι βῶν
 Ἀζαλέω, τὸ μοι βῆ ταλαύεινον πολεμίζεν·
 240 Οἶδα δ' ἐνὶ γαστρίῃ δῆϊφ μίλπειδ' Ἀρηϊ.
 Οἶδα δ' ἐπαίξας μῦθον ἵππων ὠκείων.
 Ἄλλ' ἐ γάρ σ' ἐθέλω βαλεῖν, τοῦτον ἐθέλω,
 Λάδρην ἐπιπλῦσας, ἀλλ' ἀμφαδὼν, αἶ κε τύχοιμι.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν περὶ δολιχόσκιον ἔσχοι,
 245 Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβύων,
 Ἀκρότατον καὶ χαλκόν, ὃς ὄγδους ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐξ ὃ δια πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτερής·
 Ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ χεῖτο δῶτερος αὐτῇ
 Αἴας διοχρεῖ περὶ δολιχόσκιον ἔσχοι.
 250 Καὶ βάλε Πειραμίδαο καὶ ἀπιδά πάντοσε ἴσω.
 Διὰ μὲν ἀπιδος ἦλθε φαινής ὄβριμον ἔσχοι,

καὶ διὰ θάρηκε πολυδαίδαλον ἠρήρετο·
 Ἄρτικρὺ δ' παρὰ λαπάρῳ διάμνησε χιτῶνα
 ἔσχε· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλδ' αἶθε κῆρα μέλαιναν
 τῷ δ' ἐκπαυσσάμηνω δουλίχ' ἔσχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 159
 Σωὶ δ' ἐπίσον, λείπειν ἰοικότες ὁμοφάγοισιν,
 ἥ συσὶ κἀπύρῳ, ἥ τ' ἐν δένδρ' ἐκ ἀλαπαδνόν.
 Πειριπίδης μ' ἔπειτα μέσον σάκε' ἔτασε δουρὶ
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκῶν, ἀνείνאμνη δέ οἱ αἰχμῇ.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπ' αἰχμῶν· ἡ δ' ἐπὶ δ' αὖτε 160
 ἦλθεν ἐσχεῖν· εὐφελίξε δέ μιν μεμαῶτα
 Τμήδῳ δ' αὖχέν' ἐπῆλθε μέλαν δ' ἀνεκῆκεν αἷμα.
 Ἄλλ' ἐδ' ὡς ἀπέληξε μάχης κορυθαίολοι· Ἐκλῶρ
 Ἄλλ' ἀναχασάμηνω λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
 Κάμῳν ἐν πεδίῳ, μέλαινα, τρηχυῇ τε, μέλαι τε 165
 Τῷ βάλεν Αἴαντι· δεινὸν σάκε' ἐπ' αἰχμῶν,
 Μίσῳν ἐπομφάλιον· στείχῃσιν δ' ἄρα χαλκός.
 Δώτερο αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν αἰέσας,
 ἥκ' ἐπιδιήσας, ἐπείρεσε δ' ἴν' ἀπέλεθρον·
 Εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ 170
 Βλάψε δέ οἱ φίλα γέναθ'· ὃ δ' ὕπτιοι· ἔξισανύθη,
 Ἀσπίδι ἐσχειμφοθείς τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 Καὶ νύ κε δὴ ξιφείων· αὐτοχέδον ἐτάζοντο,
 Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδ' ἐκ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὃ μ' Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων 175
 Τελθύβιός τε καὶ Ἰδαῖοι, πεπνυμένω ἄμφω
 Μίσῳ δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα χεῖρον· ἐπὶ τε μῦθον
 Κίρυξ Ἰδαῖοι· πεπνυμένα μῆδεια εἰδώς,
 Μηκέτι, παῖδες φίλω, πολεμίζετε, μηδ' ἐμάχεσθον
 Ἀμφοτέρω δ' σφῶϊ φιλεῖ νεολεησέμετα Ζεὺς 180
 Ἀμφω δ' αἰχμητὰ· πόγε δὴ καὶ ἰδμεν ἄπαυτες.
 Νύξ δ' ἦδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθίει.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε Τηλεμάχῳ·
 Ἰδαιΐ, ἔλθορ, ταῦτα κελόε' ἐμυθήσασθαι.
 285 Αὐτὸς γὰρ χάρμ' ἔπευκα λέοντος πάντας ἀείναι.
 Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πέσομαι, εἴπερ αἶψ' ἔσθ'·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑλλήνων,
 Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθος τε βίη τε,
 Καὶ πινυλῶ, σπείδ' ἔσχε' Ἀχαιῶν φέραιός ἐστι.
 290 Νῦν μὲν παυσώμεθα μάχης καὶ δηϊολήϊτος,
 Σήμερον ὅτερον αὖτε μαχυσόμεθ', εἰσέκε δαίμων,
 Ἄμμι διακύνει, δῶν δ' ἐτέρωσί γε νίκη.
 Νυξ δ' ἦδη τελεῖται, ἀσθὸν καὶ νυκτὶ πειθέσθαι,
 Ὡς σύ τ' ἐὺφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῆς,
 295 Σὺς τε μάλισα ἔτας, καὶ ἑταῖρες, οἳ τοι ἔασιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ, κατ' ἄστυ μέγα Πειράμοιο ἀνακλῆθαι,
 Τρῶας εὐφροσύνῃ καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἶτε μοι ἐνχορῆσαι θεῶν δύσσοι ἀγῶνα,
 Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομ' ἄμφο.
 300 Ὅφρα τίς ᾧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε,
 Ἥ μ' ἐμαρνάδῃω ἔειδ' ὅτι θυμὸς ὄρεται,
 Ἥ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃσι διέτμαγεν ἀρδμήσαντες.
 Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρέηνον,
 Σὺν κολεῷ τε φέρον καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
 305 Αἴας δ' ἔως ἤρα, δίδ' ἐφ' οἴνικι φαιγνόν.
 Τῷ δ' διακυνθέντι, ὃ μὲν μῦθον Ἀχαιῶν
 Ἥϊ, ὃ δ' ἐς Τρῶων ὄμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 Ὡς εἶδον ζῶντα τε καὶ ἀρτεμεία προσιόντα,
 Αἴαντι περὺ γόνα μάλ' ὅτι καὶ χεῖρας ἀάπτει.
 310 Καὶ ῥ' ἦγον παρὶ ἄστυ, αἰλπονίης σόον εἶναι.
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγοι κεχαρμένον νίκη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο ἦσαντο,

τοῖσι δ' βῆν ἱερόθεν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 σπῆνα, περὶ αἵετ' ἔχον, ὑπερβαίνει Κρονίων 315
 ἰδὼν δ' ἔειπεν, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν δὴ χεῖρας ἀπαίτας
 Μίσυλλόν τ' ὄρ' ἐπὶ σάκεα, πείραν τ' ὀβελόισιν,
 ὦπτησάν τε περὶ φρεσὶ νόστοι, ἐρύσαντο δ' ἅπαντα.
 Αὐτὰρ ἔπει παύσαντο πόνο, τετύκοντο δ' αὖτα,
 Δαίνωτο, εἴθε τι δοῖτο δαΐδ' αὖτις δαΐδ' ἔτιος. 320
 Νώτοισιν δ' Αἰαλῆα δὴ λυγρὸν γέρας ἔειπεν
 Ἦρως Ἀτρείδης, θυρικρέων Ἀγαμέμνων.
 Αὐτὰρ ἔπει πόσι θεὸν καὶ ἰδὼν τεύχεα ἔχον ἔγχετο
 τοῖς ὁ γέρας πέμπων ὑφαίνειν ἦρχετο μήτιν
 Νέστωρ, ὃ καὶ πρῶτον αἰεὶ φάνετο βελή. 325
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 Ἀτρείδῃ τε, καὶ ἄλλοις ἀεικέλις παναχαιῶν.
 Πολλοὶ γὰρ τιθῆσσι καρποκόμοισι Ἀχαιοί,
 Τῷ νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρρόον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 Ἑσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχὰ δ' αἰεὶ δόδε κατ' ἡλιδον. 330
 Τῷ σε χρεὶ πόλεμον μὲν αἶμα ἦσι παῦσαι Ἀχαιῶν,
 Αὐτοὶ δ' ἀγέμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρῶς
 Βασί καὶ ἡμίονοισιν αὐτὰρ κατὰ κήρυκα αὐτῶς
 Τυτθὸν ἄπο πρὸς νεῶν, ὥς κ' ὅτ' ἑα παῖσιν ἱκασθῇ
 Οἰκάδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεώμεθα παλαιοὶ γαῖαν. 335
 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὶν ἔνα χεῖρον θέταλον ἔτατον,
 Ἀκείτον ἐν πεδίῳ περὶ δ' αὐτὸν δαίμονα δῖον
 Πύργους ὑψηλὰς, ἑλάρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποίησομεν εὖ ἀετρίδας,
 Ὅφρα δ' αὐτῶν ἱππηλασίη ὀδὸς εἴη. 340
 Ἐκτοδεν δ' βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον
 Ἥ καὶ ἱππας καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἔσσω,
 Μὴ ποτ' ἐπιβείη σάλας Τρώων ἀγερέχων.
 Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,

- 345 Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ἤνυσ' Ἰλίῳ ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Δεινὴν τετραχῆα παρὰ Πειάμοιο θυρήσιν·
 Τοῖσιν δ' Ἀντιῶν πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύων,
 Κέκλυτέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἧδ' ἐπίκρουσι,
 Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 350 Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείων Ἑλένῳ καὶ κλισίῃσιν αἶμα· αὐτῇ
 Δώομβ' Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν νῦν δ' ὄρκια πῖσα·
 Ψυδάμβροι μαχόμεσθ' ἵνα μὴ ῥέξωμεν ἡμῖν
 Ἑλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξωμεν ἡμῖν.
 Ὅη τοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζειο τοῖσι δ' ἀνίστα
 355 Δῖ' Ἀλέξανδρ' Ἑλένης πόσιν ἠνυπόμοιο,
 Ὅς μιν ἀμειβόμεν' ἔπειτα πλεόντα περσπύδα,
 Ἀντιῶν, σὺ μ' ἐκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 Οἶδ' αὖ καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνομαι τῷδε νοῆσαι·
 Εἰ δ' ἐτεδὸν δὴ τέτορ' ἀπὸ πατρὸς ἀγορεύεις,
 360 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 Αὐτὰρ ἐγὰ Τρῶεσσι μετ' ἱπποδάμοις ἀγορεύω,
 Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναιῖκα μ' ἐκ' ἱπποδάμων
 Κτήμασι δ', ὅα' ἀγόμεναι ἔξ' Ἀργεῖ' ἡμέτερον δῶ,
 Πάντ' ἐθέλω δόδωμαι, καὶ ἐτ' οἴκοθεν ἄλλ' ὀπιθῆναι.
 365 Ὅη τοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζειο τοῖσι δ' ἀνίστα
 Δαρδανίδης Πείαμος· θεόφρον μῆσιν ἀτάλασθ'·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετίενπε,
 Κέκλυτέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἧδ' ἐπίκρουσι,
 Ὅφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 370 Νῦν μ' ὀρόπον ἔλεσθε κατ' ἐσθλὸν, ὡς τοπάρθ' πέρ,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ὀπί νῆας,
 Εἰπόμεν' Ἀτρεΐδῃσιν, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Μῦθον Ἀλεξάνδρῳ, τῷ εἰπὼν κατ' ἄρ' ὄρωρε·
 375 Καὶ ὃ τίς ἐπείσθῃσιν ἀντιμενέειν ἐπ' αἶψ' ἐθέλωσι

Πάυσας πολέμοιο δυσηχίθ, εἰσέκε νεκρὸς
 Κρόμῳ ὕστερον αὐτὲ μαχυσόμεθ', εἰσέκε δαίμων
 Ἄμμε Διακείνη, δῶν δ' ἐτέρωσί γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα μ' αὐτὸν ἐπίθοιτο.
 Δόρπον ἔπειθ' εἰλοντο καὶ σφαγὴν ἐν τελέεσσιν

380

Ἡῶθεν δ' ἰδῶντο ἔκη κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναῶς, Διερύποιας Ἄρηθ,
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονθ' αὐτὰρ ὁ τοῖσι.

Στὰς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ.

Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι αἰεσῆες Παναχαῶν,

385

Ἠνώγει Πείλαός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαοὶ,

Εἰπῶν, αἴ κε πῶρ' ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ βούλοιο,

Μῦθον Ἀλεξάνδρῳ, τῷ ἄντικα νεῖκεθ' ὄρωρε

Κτήμασιν μ' ὅσ' Ἀλέξανδρ' ἰσχυρὸς ἐν νηυσὶν

Ἠγάγετο Τροίηνδ', ὥς περὶν ἔφειλλ' ἑσπέρῳ,

390

Πάντ' ἐθέλει δόμῳ, καὶ ἐπ' οἰκοθεῖν ἄλλ' ὀπιθεῖται.

Κυειδίῳ δ' ἄλοχόν Μενελάον κυδαλίμοιο

Οὐ φησὶν δάσσειν ἢ μιν Τρῶες γε κέλονθ'.

Καὶ ὅτ' ἔπειθ' ἠνώγειον εἰπῶν ἔπ' ἔπ' αἰ κ' ἐθέλητε

Πάυσας πολέμοιο δυσηχίθ, εἰσέκε νεκρὸς

395

Κρόμῳ ὕστερον αὐτὲ μαχυσόμεθ', εἰσέκε δαίμων

Ἄμμε Διακείνη, δῶν δ' ἐτέρωσί γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀλλῶ ἐβόοντο σιωπῇ.

Ὅψι δ' ἐπὶ μετίεστε βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης,

Μήτ' ἄρ' τις νῦν κλέμαρ' Ἀλεξάνδρῳ δειχέτω,

400

Μῦθ' Ἑλένῳ γυναικὶ καὶ ὅς μ' ἔπειτα νῆπιός ἐστιν,

Ὡς ἦν Τρώεσσιν ὀλέθρου πάρος ἐφύπν'.

Ὡς ἔφατ' οἳ δ' ἄρα πάντες ὀπάρχοντες Ἀχαιῶν,

Μῦθον ἀγαυόμοιο Διομήδεθ' ἱπποδάμοιο

Καὶ τότε δ' ἰδῶν προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,

405

Ἰδῶν, ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκρίως,

- ὦς τοι ὑποκείνονθ'· ἐμοὶ δ' ὀπιπιδάμει ὕψος
 Ἀμφὶ δ' νεκροῖσιν κατακνήμην ἔτι μεγαίρω
 Οὐ γὰρ τις φειδῶ νεκύων καταβιβνυώτων
 410 Γίγεται· ἐπεὶ καὶ θάνασσι, πρὸς μαιλιαέμην ὦκα·
 Ὀρκια δ' Ζεὺς ἴσῳ, εἰσδύσθ'· πόσις Ἥρης.
 ὦς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέχεθε πᾶσι θεοῖσιν.
 Ἀφορρόν δ' Ἰδαῖθ' ἐξῆ περὶ Ἴλιον ἱρῶν.
 Οἱ δ' ἑα' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίῳνες,
 415 Πάντες ὀμνηγερέες, ποτιδέεσθ'· οἳ πτότ' ἂν ἔλθοι
 Ἰδαῖθ'· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίῳ ἀπέειπε,
 Σταῖς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὀπλίζοντο μαλ' ὦκα·
 Ἀμφοτέρων, νεκύας τ' ἀγέμην, ἔτεροι δ' μεθ' ὕλῳ
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐαέλεμον ὑπὸ νηῶν
 420 Ὀτρυνων νεκύας τ' ἀγέμην, ἔτεροι δ' μεθ' ὕλῳ.
 Ἡέλιθ' μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἄρ' ἔρας,
 Εξ ἀκαλαρρήταο βαθυρρήν Ὀκeanοῖο,
 Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ὠπτεον ἀλλύλοισιν.
 Ἔνθα διαγνώnai χαλεπῶς ὠνδρα ἑκάστον
 425 Ἀλλ' ὕδασι νίζοντες ὑπὸ βρότον αἱματόεντα,
 Δάκρυα δερμὰ χέοντες, ἀμαξάν ἐπάμειον·
 Οὐδ' ἑὰ κλαίειν Πείαμθ' μέγας· οἱ δ' αἰσπῶ
 Νεκρὰς πυρκαϊῆς ἐπενύμειον, ἀχνυόμενοι κῆρ·
 Ἐν δ' πρὸς πρήσαντες ἔβαν περὶ Ἴλιον ἱρῶν·
 430 ὦς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Νεκρὰς πυρκαϊῆς ἐπενύμειον ἀχνυόμενοι κῆρ·
 Ἐν δ' πρὸς πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 Ἡμθ' δ' ἔτ' ἄρ' παρῶς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη ρυῖς,
 Τῆμθ' ἄρ' ἀμφὶ πυρῶν κεῖτες ἐγρήσο λαὸς Ἀχαιῶν·
 435 Τύμβον δ' ἀμφὶ αὐτῶν ἵνα ποίειον θκαγαγόντες·
 Ἀκείλον δ' ἐπεδίον· πόλι δ' αὐτὸν τείχεθ' ἔδαιμαν,
 Πύργους δ' ὑψηλούς, εἰλας νηῶν τε καὶ αὐτῶν·

Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐκπόσειον εὖ ἀραρίας,

Ὅρα δ' αὐτῶν ἱππικασίῃ ὁδὸς εἴη·

Ἐκτοσθεν ἢ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρῳ ὀρύξαι,

440

Εὐρεῖαν, μεγάλῃν ἐν ἧ σκόλοπας κατέπηξαν·

Ὡς οἱ μὲν πορεύοντο κερηκομδωντὲς Ἀχαιοί.

Οἱ δ' θεοὶ, παρ Ζηνὶ καθήκοντο ἀσεβητῇ,

Θησιῷ τὸ μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

Τοῖσι δ' μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

445

Ζεῦ πάτερ, ἥ βὰ τις θεὸς βροτῶν ἐπ' ἀπείρην γαῖαν,

Ὅσις ἔτ' ἀθανάτοισι γῆν κ' ἡπῆτιν ἐνίψει;

Οὐχ' ὄραας δ', ὅτι αὐτὲ κερηκομδωντὲς Ἀχαιοὶ

Τάχ' ἔτειχίσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δ' τάφρον

ἤλασαν; ἔδ' εἰ θεοῖσι δοῖεν κλέϊναι, ἐλαθ' ὁρᾶς;

450

Τὲ δ' ἦτοι κλέϊναι, ὅσον τ' ἐπικίδνα' ἦώς·

Τὲ δ' ἐπλήσον, ὃ, δ, τ' ἐγὼ κ' φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἦρ' Ἀαρμέδοντι πολίσσασθαι ἀθλήσασθαι.

Τόν δ' ἐ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Ὁ πόποι, ἔννοσίγαι' ἐνυπνιανὲς, οἷον ἔειπες·

455

Ἄλλος κέν τις τῶτα θεῶν δέδοκε νόημα,

Ὅς σέο πολλὸν ἀφαιεύτερος χεῖρας τε μένος τε·

Σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσαι, ὅσον τ' ἐπικίδνα' ἦώς·

Ἄγρ' αἰ μάν, ὅτ' ἂν αὐτὲ κερηκομδωντὲς Ἀχαιοὶ

Οἴχων' ὅσῳ ἐνυσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,

460

Τείχος ἀναρρήξας, πρὶν εἰς ἄλ' ἀπ' ἅπαν κατὰ χειρῇ

Λύτεις δ' ἠϊόνα μεγάλῃν φαρμάδοισι χαλύψαι,

Ὡς κέν τοι μέγα τείχος ἀμαλδωπῆ' Ἀχαιῶν,

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον

Δύσειο δ' ἠέλιος, τέτελεσ' ἢ ἔργον Ἀχαιῶν.

465

Βυφόνεον δ' κ' ἔκ κλισίας, κ' δόρπον ἔλοντο

Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσασαν, οἶνον ἄγυσσαι,

Πολλὰ, τὰς περὶ ἔκκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,

- Τὸν ῥ' ἔτεχ' Ἑφύκλη ὑπ' Ἰησονι ποιεῖν λαῶν.
 Χωεῖς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀσμεῖμενοι καὶ Μεγαλάρ,
 470 Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μίθῳ, χίλια μέτρα·
 Ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρποκόμωντες Ἀχαιοί.
 Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνί σιδῆρεσσι.
 Ἄλλοι δ' ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόειον.
 Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεωσι τίθεντο δ' αὐτὰ θάλασσαν.
 475 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρποκόμωντες Ἀχαιοί
 Δαίνυντο, Τρῶες δ' οὐ πτόλιν ἦδ' ἐπὶ κρησὶ
 Παννύχιον δὲ σφιν κακὰ μῆδεσσι μνήσεται Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κλυπέων· τὰς δ' ἡλκῶν δέσθ' ἄρει·
 Οἶνον δ' ἐν δεσπῶν χαμάδις χέουσι, ἐδ' ἐτις ἔτλη
 480 Πεῖν πείων, πείν λυψαὶ ἱερμυρέϊ Κρονίωνι·
 Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνε δῶκεν ἔλθοισι.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Θ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ΖΕὺς ἀπαγορεύσας ταῖς θείοις μηδίσιν βουθῆν ἤν
 τεκέη, ὅτ' ἢ ἴδω καλίσχον· καὶ πρῶτον ἴσεν
 μαχομένους τὰς Ἑλλήνας, ἐλάττονας ἢ Τρώων κα-
 τίςσιν. Ἦσαν δ' καὶ Ἀθίωνα ὅτ' ἐβόησαν τοῖς
 Ἑλλήσιν ἐξίστας ἐπύχον Ἴρις, Διὸς καλὴνταλῶ. Ἐπύχετο δ'
 ἡμιόβους Ἐκίωρ ἰδομνεύμενος ἐν τῇ πεδίῳ, ὅτ' ἐκκλιπιδεύετο,
 καὶ πῦρ δ' ὅλας νυκτὸς καίεν.

Θεῶν ἀγορῇ καὶ κόλῳ μάχη.

Θίτα, θιῶν ἀγορῇ, Τρώων κατ' ὅτ' Ἐκίωρ ὤχετο.

ΗΩΣ μὲν κεκρόπεπλῳ ἐκίδνατο παῖσαν
 ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δ' θεῶν ἀγορῇ ποιήσατο τέρπε-
 κίεσσιν,
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδερκέδῳ οὐ-
 λύμποισιν

Αἰτὸς δ' ἐσθ' ἀγρόεσσι, θ.αὶ δ' ἅμα πάντες ἄκκοι,
 Κέκλυτέ μιν, πάντες τε θεοὶ, παῖσαι τε θίαναι, 5

Η 5

Ὅφρ'

- Ὅφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Μῆτε τίς ἔνθ' ὀλέσῃ θεὸς τόγχε, μήτε τίς ἄρσιν
 Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔσθ'· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Αἰνέειτ', ὅρρα τάχιστα τελέτῃσιν τάδε ἔργα.
 10 Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπανάθῃ θεῶν ἐθέληται νόσση
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
 Πληγυῖς ἢ χ' ἢ κόσμον ἐλάσσει. Οὐλύμπόνδ' εἴ
 Ἥμιν ἐλὼν ῥίψῃ ἐς Τάρταρον ἡερέεϊλα,
 Τῆλε μάλα, ἢ χι βάθυσον ὑπὸ χθονός· οἳ βέρεθρον,
 15 Ἐνθα σιδήρεαι τε πύλαι καὶ χάλκεα ἔδρα,
 Τόσσον ἔνερθ' αἶδω, ὅσσον ἑρπύλλης ἐς ὑπὸ γαίης.
 Γνώσει' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτισθ' ἀπάντων.
 Εἶδ' ἄγε, παρήσαμαι, θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες·
 Σειρήνῃ χρυσεῖλῃ ἔξ ἑρπύλλης κρεμάσαντες,
 20 Πάντες δ' ἔξ ἀπείθε, θεοὶ, παῖσά τε δέαιμα.
 Ἄλλ' ἐκ ἂν μ' ἐρύσαιτ' ἔξ ἑρπύλλης παφίονδ' εἴ
 Ζῶν ὑπατον μήσωρ, ἐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρὸς ὅρων ἐθέλοισι ἐρύσασαι,
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσῃ.
 25 Σειρήνῃ μὲν κεν ἔπειτα πρὸς ῥίον Οὐλύμποιο
 Δημοσίμῳ· τὰ δ' ἐκ' αὐτῆς μέλῃσιν πάντα χθούριον.
 Τόσσον ἐγὼ πρὸς τ' εἰμὶ θεῶν, πρὸς τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔραθ'· οἶδ' ἄρα πάντας ἀκλὴν ἐχθρόισιν στυγῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγρόδεν.
 30 Ὅφρ' εἴ δ' ἡ μέλειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάει κρείοντων,
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν, ὅ, τοι δένει ἐκ ὀπιεκλόν.
 Ἄλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφύρομεθ' αἰχμητῶν,
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὅλων.
 35 Ἄλλ' ἥτοι πολέμῳ μὲν ἀφροσύμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 Βεβλήν δ' Ἀργείοισι ὑποθησόμεθ'· ἔτις ἀγήσει,

Ὡς μὴ πάντες ὄλονθ', ὁδὸν ἀσφαλίσαι τειρόν.

Τίλῃ δ' ἐπιμειδῆσαι πρὸς ἄνθρωπον νειομένην ἔβη
θάρσει· Τειροχθόεια, φίλον τέκος· εἴ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι ἐθέλω δέ τι ἥπιον εἶναι.

Ὡς ἔπειθ' ὅπ' ὄχεσσι τιτύσκειο χαλκὸς ποδ' ἱππῶ
Ἄκυπέται· χρυσεύσων ἐθέροισιν κορυμβοῖσιν.

Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἐδίωκε περὶ χροῖ· ἥ ποδ' ἱμάδι λῶ
Χρυσέῃσιν, εὐτυχτορ, ἐξ δ' ἐμπήσατο θύρῃ.

Μάσιζεν δ' ἐλάαν· τὰ δ' ἐκ ἀκρόνῃ πετέεσσιν,
Μεσηγυρὸς γαίης τε καὶ ἔσσην ἀστερόεσσι.

Ἰδὼ δ' ἱκανὴν πολυπίδακα, μῆλ' ἔχουσι θυρῶν,
Γάργασον, ἐνθα δέ οἱ τέμνετο βώμοις τε θυγαῖς.

Ἐνθ' ἱππας ἔσπευε παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Λύσας ἐξ ὀχέων, καὶ δ' ἠέρα πελάϊ ἐχέον.

Αὐτὸς δ' ἐκ κορυφῆς καθεζέσθ' οὐδ' εἰ γαίῃ,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἷδ' ἄρα δειπνοὶ ἐκόντο καρνηκόμοωντες Ἀχαιοὶ
Ῥίμφοι καὶ κλισίας· ἀπὸ δ' αὐτῆς θάρσασοντο.

Τρῶες δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πόλιν ἐπλίζοντο
Παυρότεροι· μέμψαντο δ' καὶ αἰὲς ὕσμινι μάχεσθαι.

Χρεοὶ ἀναβῆλαι, πρὸς τε παίδων καὶ πρὸς γυναικῶν,
Πᾶσαι δ' αἰγυρωτοὶ πύλαι, ἐν δ' ἑσπέρῳ λαοί.

Πεζοὶ δ' ἱππῆες τε πολὺς δ' ὄρυμασίδος ὄρωρει.
Οἷδ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἐνὰ ξυσιόγῃς ἵκοντο.

Σωὶ ῥ' ἐσάλον ῥιγῆς, σωὶ δ' ἔσχεα, καὶ μῦθε' ἀνδρῶν
Χαλκροθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

Ἐπ' αὖτ' ἀλλήλησιν πολὺς δ' ὄρυμασίδος ὄρωρει.
Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ θυχολὴ πέλει ἀνδρῶν,

Ὀλλυγῶν τε καὶ ὀλλυμῶν ῥέε δ' αἵματι γαῖαν·
Ὅφρα μὲν ἡὲς ἦν καὶ αἰέξωτο ἱερὸν ἥμαρ.

Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠπείλω, πίπτει δ' λαός·
Ἡμῶ

- Ἡμῶ δ' ἠέλιος μέσσην ἕρπονδ' ἀμφιβεβήκει,
 Καὶ τότε δὴ χρύσεια παλῆρ' ἐτίτανε τάλαρ'·
 70 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρες ταυηλεγίῳ θανάτοιο.
 Τρώων δ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐλκε ἥ μέσσα λαβὼν, ῥίπτε δ' αἰσιμον ἤμαρ Ἀχαιῶν.
 Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθοὶ πελυβοίερον
 Ἐξείδω, Τρώων δ' πρὸς ἕρπονδ' εὐρυὸν αἶεθ'·
 75 Αὐτὸς δ' ἔκ' Ἰδης μεγάλ' ἐκτυπτε, δαιδόμενον ἥ
 Ἦκε σέλας μὲν λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δ' ἰδόντες
 Θάμβησαν, καὶ πάλλας ὑπὸ χλωρὸν δέῃ· ἔλιν
 Ἐνθ' ἔτ' Ἰδομένης τλῆ μίμνειν, ἔτ' Ἀγαμέμνων,
 Οὔτε δ' Αἴαντες μῦθέ τι, θιρέποντες Ἀρηῶ·
 80 Νέστωρ δ' οἷον ἔμιμνε Γερωνίῳ, ἔρῳ Ἀχαιῶν.
 Οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππῳ ἐτάρετο· τὸ βάλεν ἰφ
 Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσις πῦκλόμοιο,
 Ἀκρίων κακκορυφῶν, ἴδι τε πρῶν τείχεσσι ἵππων
 Κενεῖφ ἐμπεφύσας, μάστιγα δ' καίειον ἔειν.
 85 Ἀλγίστας δ' ἀνέπαλτο, βέλῳ δ' οἷς ἐκίφαλον δ'·
 Σωὶ δ' ἵππες ἐτάραξε, κυλινδόμενον φεῖ χαλκῷ.
 Ὅφρ' ὁ γέρον ἵπποιο παρηοείας ἀπέταμνε
 Φασγάνῳ αἵσων, τόφρ' Ἐκτορῷ πῆλεις ἵπποι
 Ἠλθον ἀν' ἰσχυρὸν, θρασυὶν ἠνίοχον φορέοντες
 90 Ἐκτορα καὶ νῦν κεν ἐνθ' ὁ γέρον ὑπὸ θυμὸν ὄλεσεν.
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοιωτὸν ἀγαθὸς Διομήδης
 Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐπὶ ῥωῶν Ὀδυσῆα,
 Διοχρῆς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Πῆ φάγεις μὲν νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς, ἐν ὁμίλῳ·
 95 Μῦτί τοι φάγοιμι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξιν·
 Ἀλλὰ μὲν, ὅρρα γέροντι ἀπώσομαι ὄψεσσι ἀνδρα.
 Ὡς ἐφάτ'· ἐδ' ἐσάχεσε πολύτλας Δῖον Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτὸς περ ἰὼν, προμάχοισιν ἐμύχθη
στῇ δ' ἐπὶ πρὸς ἵππων Νηκιδάδας γέροντα, 100

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόντα προσηύδα,

ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τέκνῳσι μαχηταί
σὴ δ' βίη λέλυθ', χαλεπὸν δέ σε γῆρας ἐπάξας 105

ἠπιδαιδὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδύς δέ τοι ἵππος

ἄλλ' ἄγ', ἐμὴ δ' ὀχίων ἐπιθήσει, ὄρεα ἰδῆναι, 105

οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ὅπως ἄμυναι πεδίῳ,

κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διακέρμεν ἥδ' ἐφίεσθαι

οὐς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην μῆσσε φόβοιο.

Τέτω μὲν θεράποντι κομείτων τώδε δ' νῶϊ

τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰδωόμεν, ὄρεα καὶ Ἐκτορ 110

εἶσεθ', εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεθ' ἐν παλάμῃσιν.

ὦς ἔφαθ' ἔδ' ἀπίθουσι Γερῶσιθ' ἱππότα Νέστωρ.

Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντες κομῆτιν

ἰσθίμοι Σθένελος τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπῶντο

τῷ δ' εἰς ἀμφότερῳ Διομήδεσθ' ἄρμασιν βήτην 115

Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλίνην

μάστιξεν δ' ἵππους, τάχα δ' Ἐκτορσθ' ἄσχι χροῖτο.

Τῷ δ' ἰδὺς μεμαῶτθ' ἀκόντισε Τυδείθ' ὄϊος

καὶ τῷ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,

ἴδον ὑπερθύμης Θηβαῖς Ἠιοπῆα, 120

ἵππων ἠνί' ἔχοντα, βάλε σῆθθ' παρὰ μᾶζον

ἦεσσε δ' ἐξ ὀχέων, ὑφ' ὥσαν δέ οἱ ἵπποι

ἠκυπόδες τῷ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μὲνθ' τε.

Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχθ' πύκασε φρένας ἠνίοχοιο

τὸν μὲν ἔπειθ' εἶπας, καὶ ἀχνυμένους περ ἱσταίρε, 125

καὶ δ' ὁ δ' ἠνίοχον μέδετε θρασυῶ, ἔδ' ἄρ' ἔτι δ' ἔτι

ἵππῳ δ' ἀέθλιον σημαίνονθ' αἶψα γδ' εὐρεν

Ἰφιδίλῳ Ἀρχεπτόλεμον θρασυῶ, ὃν ῥα τῷ δ' ἵππων

ἠκυπόδων ἐπέκτισε, δίδου δέ οἱ ἠνία χερσίν.

Ἐνθα

- 130 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔλω, καὶ ἀμήχανα ἔργα θύοιτο·
 Καὶ νῦ κε σήκαδεν καὶ Ἴλιον, οὗτε ἀνέε,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόσος παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Βροντῆσαι δ' ἄρα δεινὸν, ἀφ' ἧ' ἀργήτα κεραυνὸν,
 Καδδὲ πρὶδ' ἵππων Διομήθεϊ ἦκε χαμᾶζε·
- 135 Δαυὶ δ' φλόξ ὥρλο θεῶν καταρῆιο·
 Τῷ δ' ἵππῳ δέσαντε καλαπλήτιν ὑπ' ὀχεῶφι·
 Νέσσορα δ' ἐν χερσῶν φύθο ἥνια σιγαλόεντα·
 Δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δ' ἐβρόχαιε,
 Τυδείδῃ, αἴγε δ' αὖτε σάβανδ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
- 140 Ἡ δ' γιγνώσκεις, ὅ ται ἐν Διὸς ἐχ' ἔτι; ἀλκή;
 Νῦν μ' ὃ τέτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδ' ὀπάξει
 Σήμερον, ὕψιστον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἶψ' ἐδέλῃσι,
 Δώσας ἀνὴρ δέ κεν ἔτι Διὸς νόον εἰρύσσειτο,
 Οὐδὲ μάλ' ἰφθιμῷ ἔπειτ' πολὺ φέρτερός τε·
- 145 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, καὶ μῆτραν ἔειπες·
 Ἀλλὰ τίδ' αἶνδ' ἀχ' κεραδίῳ καὶ θυμὸν ἰκάνει;
 Ἐκτὼρ γάρ ποτε φήσας, ἐπὶ Τρώεσσι ἀγορεύων,
 Τυδείδης ὑπ' ἐμῷ φοβέμεσθ' ἵκετο νῆας·
- 150 Ὡς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνει εὐρεῖα χθών·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερηνίῳ ἱππότη Νέστωρ,
 ὦμοι, Τυδείῳ ἡδὲ δάφρυν, οἷον ἔειπες·
 Εἵπερ γὰρ σ' Ἐκτὼρ γέ κεν κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσας,
 Ἀλλ' ἐπίσπον Τρῶες καὶ Δαρδανίαιες,
- 155 Καὶ Τρώων ἄλοχοι μελαθύμων ἀπιστῶν,
 Τῶν ἐν κοίῃσι βάλες θαλερὰς παραχοίτας·
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτρεπε μώνυχας ἵππους,
 Αὖθις ἀν' ἰωχμὸν ἐπὶ δ' Τρῶές τε καὶ Ἐκτὼρ
 Ἥχῃ θεαπεσίῃ βέλεα σονέειλα χιόνισι.
- 160 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσας μέγας κορυθαίολ' Ἐκτὼρ,
 Τυ-

Τυδείδης, σὺ μὲν σε τίον Δαναοὶ παχύπλοοι
 ἔδρη τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείους διαΐεαι·
 Νῦν δέ σ' ἀτιμήσας γυναικὸς ἄρ' ἀντατέτοζο·
 ἔρρε, κακὴ γλήκη· ἐπεὶ ἐκ· εἴξανθ' ἐμοῖο,
 Πύργων ἡμέτερον ἐπibήσας, ἰδὲ γυναικας 165
 ἄξεις ἐν νήεσσι παρ' τοῖ δαίμονα δάσω.
 Ὡς φάτο Τυδείδης ὃ δινάριχα μερμήριζεν,
 ἴππας τε φρέσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθ·
 Τεῖς μ' μερμήριξε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν·
 Τεῖς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων κλύπε μῆριτα Ζῶς, 170
 Σῆμα τιθεῖς Τρώεσσι, μάχης ἐπεσπλήνα νίκηω.
 Ἐκλῶρ ὃ Τρώεσσιν ἐπέκλειο, μακρὸν αὐτας.
 Τρώες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀσχιμαχῆται,
 ἄνδρες ἑσέ, φίλοι, μνήσαδε ὃ δύνειθ' ἀλλήε·
 Ἰγνώσκω δ', ὅτι μοι πέφρασαν κατένδασε Κρονίων 175
 Νίκη καὶ μέγα κῦδ'· ἀτὰρ Δαναοῖσιν γε πῆμα
 Νήπιοι, οἱ ἄρα δὴ τάδε τέχνα μηχανάσονται,
 Ἄδλήχρ', ἐδενόσωρα τάδ' ἐμὴθ' ἄμδν ἐρύξω·
 ἴπποι ὃ ρέα τάφρον ἰσθμορόον ὃ δρυκλήω·
 Ἄλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ὀπὶ γλαφυρῆσι ῥόωμαι 180
 Μνημοσύνη τις ἐπεισά πυρὸς δηϊοιο ῥοέδω,
 Ὡς πυρὶ νῆας ἐνπρήσω, κλένω ὃ καὶ αὐτὸς
 Ἀργείας ἔδρα νηυσὶν, ἀτυζομῶν κατὰ καπνῷ.
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐπέκλειο, φώνησέν τε,
 Ξάνθε τε, καὶ σὺ, Πόδαςγε, καὶ Αἶδων, Λάμπε τε δῖε, 185
 Νῦν μοι ἔ κομιδῶ ὑποτίνετον, καὶ μάλα πολλῶ
 Ἄνδρσμάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορ' Ἥσίουθ',
 Τμῖν παρ' παρτίεσσι, μελίφρονα πνεύν' ἔδνηκεν,
 Οἶνόν τ' ἐγχεσάσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
 Ἥ ἐμοῖ, ὅσπερ οἱ θαλεροὺς πόσις εὐχομαι εἶναι. 190
 Ἄλλ' ἐφομαρτίετον καὶ παρδίδετον, ὅφρα λάβωμην

Ἀσπίδα Νηγορέϊω, τ' νῦν κλέῃ ἐρενδὸν ἵκη,
 Πᾶσαν χρυσεῖω ἐμβαι, κανόνας τε καὶ αὐτῶ.
 Αὐτὰρ ἀπ' ὁμοῖν Διομήδεϊ ἵπποδάμοιο,
 Δαιδάλεον θώρηκα, τ' Ἡφαιστ' κάμει τέχων.

195 Εἰ τίτω κα λάβοιμῃ, ἐλποίμην ἂν Ἀχαιῆς
 Αὐτονοχὰ νηῶν ἐπισησέμεν ὠκεῶν.

Ὡς ἔφατ' ἐυχόμενός· νεμέσθη δ' ὅττι νηῶν
 Σέσαστο δ' ἐνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δ' μακρὸν Ὀλυμπον
 Καί ῥα Πρηνεδάωνα, μέγαν θειδὸν, ἀντίον ἦυδα,

200 Ὡς πόποι, ἔννοσίγαι', ἐρυθενίς, ἔδ' ἐνὶ σόι περ
 Ὀλλυμμένων Δαναῶν ὀλοφύρετ' ἐν φρεσὶ θυμός·
 Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκῳ τε καὶ Αἰγᾷς δῶρ' ἀνάγκῃ
 Πολλά τε καὶ χαείνῃ· σὺ δέ σφισι βέλεο νίκην.
 Εἵπῃ γάρ κ' ἐθέλοιμῃ, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοι,

205 Τρῶας ἀπάσας, καὶ ἱρυκέμῃ ἐνὶ ῥόπα Ζῆν',
 Αὐτὸν κ' ἐνθ' ἀκάχοιο καθήμενός οἱ ἐν Ἰδῷ.

Τῷ δέ μιν ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἑρσείχθων,
 Ἥρῃ ἀπλοεπὶς, ποῖον τ' μῦθον ἔειπες;

Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι

210 Ἥμεις τὲς ἄλλες, ἔπειθ' πολὺ φέρλατός ἐστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τέφρῃ ἔειργε,
 Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀπιστῶν
 Εἰλομένων εἰλεῖ δ' ἰδοῦ ἀτάλαντος Ἀρηϊ

215 Ἐκτὼρ Πειραμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδός ἔδωκε.
 Καὶ νῦν κεν ἔπρησεν πυλὶ κηλὶ νῆας εἴσας,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρῃ,
 Αὐτῷ ποικνίσαντι, θοῶς ὀτρυνῆαι Ἀχαιῆς.

Βῆ δ' ἵεναι πρὸς τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

220 Πορφύρεον μέγα φᾶρ ἔχων ἐν χεὶρὶ παχείῃ·
 Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσῆϊ μεγακίττει νηὶ μελαίνῃ,

ἥ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσι
 ἥ μὲν ἐπ' Αἰαντὶ κλισίης Τελαμονιάδαο,
 ἥ δ' ἐπ' Ἀχιλλῷ τοί ῥ' ἔχασα νῆας ἴσας 215
 Εἵρυσαν, ἠγορῆν πίσυρας καὶ κάρτεϊ χειρῶν
 ἥ ὕσαν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνὸς,
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, καὶ ἐλίσχαι, εἶδ' ἄγχοι
 Πῇ ἔσαν εὐχολαὴ, ὅτε δὴ φάρυξ ἔναι δαίσι.
 Ἄς ὅπ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχίης ἠγοράαδε, 220
 ἔδοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραέων,
 Πίνοντες κρητῆρας ἐπιεφίας οἶνοις
 Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε δινκροσίων τε ἕκασθ'
 Στήθεσ' ἐν πολέμῳ νῦν δ' ἐδ' ἐνδὲς ἀξιοὶ οἰόμεν
 ἔκτορθ', ὅς τ' ἄχα νῆας ἐνιπρήσει πνεύ κηλῆς. 225
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἦδ' ὑπερμόρῳ βασιλῆων
 Τῷ δ' ἄτη δάσας, καὶ μὲν μέγα κῦδ' ἀπύρχει
 Οὐ μὲν δὴ ποτὶ φημι τειδὲν σφικαλλία βοῶν
 Νηὶ πολυκλυτῷ παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρπον.
 Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δῆμῳ καὶ μνηὶ ἔκτα, 230
 ἴμενθ' Ἰερὸν εὐλείχον ἔλαπαζαι.
 Ἄλλὰ, Ζεῦ, τίς μοι ἐπικρήλων εἰλδωρ,
 Αὐτὲς δὴ περ ἕκαστον ὑπεκφυγίεν καὶ ἀλύξαι,
 Μηδ' ἔτω Τρώεσσι καὶ δάμναδ' Ἀχαιῆς.
 Ὡς φάτο δ' ὁ πᾶσι ὀλοφύεσθ' ἀκρυχίοντα 235
 Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόω ἵμμεναι, εἶδ' ἄπολιν.
 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελεώτατον πετεινῶν,
 Νεβρὸν ἔχοντ' ἀνύχιοι, τέλ' ἐλάφοιο ταχύνει.
 Πάρ δ' Διδὸς βομφὴ σφικαλλίῃ κάβκαλε νεβρὸν,
 ἔρδα πανομφαίφ' ὕλῃ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 240
 Οἶδ' ὡς ἔν' εἶδονθ', ὅτ' ἄρ' ἐν Διδὸς ἦλυθεν ἄρσις,
 Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μῆσαι γὰρ καὶ χάρις.
 ἔνθ' ἔτις πρῶτερθ' ἀγαῶν, πολλῶν περ ἰόντων,
 Εἶξα·

Εὐχάλο, Τυδείδω παρ' ὅ, χέρον δέκας ἴππους,
 255 Τάρκ' τ' ἐξέκασσι, καὶ ἐναντίον μαχέσασθαι
 Ἀλλὰ ποῦν πρὸ τ' Ἰφιδαν ἔλεν ἀνδρῶν κορυβίω,
 Φραδμονίδω Ἀγέλαον ὃ μὲν οὐ γὰρ ἔτρεπεν ἴππους
 Τῷ δ' ἡ μέλας φρεσὶς μελεφρέτω ἐν δόρυ παρῆξεν,
 Ὀμιον κροσσηγυρὸς δια δ' εἰθεσθὲν ἔλασεν
 260 Ἡειπεῖδ' ἐξ ὀχέων, ἀφείησε δ' τὰ χεῖρ' ἐπ' αὐτῷ.
 Τὸν δὲ μέλ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰάντες, ὅθεν ἐπαίρφοι ἀπάλω.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς, καὶ δαδὼν Τελομαχίδῃ
 Μνησίονης, ἀνέκαλ' ὅ, ἔνθα λῶν ἀνδρῶν φοντῆ
 265 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλ' ὅ, Εὐαίμων' ὅ, Ἀγλαὸς υἱός.
 Τεῦκε' ὅ, δ' ἐπ' ἑταίρ' ἦλθε, παλίντορα τόξα τήλαιν,
 Στῇ δ' ἄρ' ὅπ' Αἴαν' ὅ, σάλει Τελαμωνιάδω.
 Ἐν δ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερον ἰσάκ' ὅ, αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 Πατρήνας, ἐπὶ δ' ἄρ' ἦν δὲ δ' ὄντας ἐν δὲ λῶν
 270 Βεβλήκει, ὃ μὲν αὐτῷ πρὸν ἐν δόρυ δ' ὄκλει,
 Αὐτὰρ ὃ αὐτῷ ἰὼν, πᾶσι δ' ὅ, ἐπὶ μῆλ' ὄκλει
 Εἰς Αἴανδ' ὃ δ' ἦν μὲν οὐκ αἶψα κροτᾷσθε φανῶ.
 Ἐν δ' αἶψα πρὸ τ' Ἰφιδαν ἔλεν Τεῦκε' ὅ, ἀνδρῶν
 Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὀρυσον, ἦ δ' ὅ, Ὀφελῆτιν,
 275 Δαίτορα τε, Κρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λοκρόβητιν,
 Καὶ Πολυμαρόν δ' αὖ Ἀρόπασταν καὶ Μελέαντην,
 Πάντας ἐπαυφίερες πέλας χθονὶ πολόβολερι.
 Τὸν δ' ἰδὼν γήθησεν ἀναξ' αἰδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Τόξω δ' αὖτε κρατερῶν ἔλκεσσι φάλαγγας
 280 Στῇ δ' ὅ, παρ' αὐτῶν ἰὼν, καὶ μὲν πρὸς αὐτῶν ἔειπε,
 Τεῦκε, φίλη κεφαλῇ, Τελαμωνίη, κοίτῃσι λαῶν
 Βάλλ' ὅ, πᾶσι, ἵππων τε φῶς Δαναοῖσι γέννηται,
 Παλεῖ με σὺ Τελαμῶν, ὃ δ' ἔτρεπε τήλ' ὅθεν εἶηται,
 Καὶ σὺ νόστον ἦτορ εἶηται, κροτᾷσθε δ' οἴκῳ
 285 Τὸν,

Τόν, κ' ἡγήσθ' ἐόντα, εὐκλείης ὀπίησον. 185

Σοὶ δ' ἐσὼ ἐξέρειω, ὥς κ' ἡ τελευτῶν ἔσαι.

Λίαν μοι δοῶν Ζεὺς αἰγίοχ' κ' Ἀθήνη

Ἰλίου ἑξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,

Πρῶτον τοὶ μετ' ἐμὲ πρὸς βῆιον ἐν χερσὶ θήσω,

Ἢ τείποδ', ἢ δ' ἰώϊππεας αὐτοῖσιν ὄχεσθιν, 190

Ἢ γυναιχ', ἢ κ' ἐν τοῖς ὁμόν λείχ' ἑισαναβαίνοι.

Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων,

Ἀτρέϊδῃ κῦδος τε, τί με πῶδ' ὄντα κ' αὐτόν

Ὀτρυνύεις; κ' μὲν τοι, ὅση δύσ' αἰεὶ γε πάρεσσι,

Πάνομαι· ἀλλ' ἐξ' ἑστ' ἐπεὶ Ἰλίου ἀσάμεθ' αὐτὸς, 195

Ἐκ τῆ δ' ἡ τόξοισι διδελμῶς ἀκρόατος ἐναίρω·

Ὀκλῶ δ' ἡ περὶ καὶ πανοσγόνων οἴσας,

Πάντες δ' ἐν χερσὶ σπῆχθαι ἀρηϊδῶν αἰζηῶν,

Τῶτον δ' ἔδιδυμάμαι βαλῆεν κῆρα λυσσηῖσα.

Ἢ ῥά, κ' ἄλλον οἶσεν ἀπὸ κέρηφιν ἱάλλεν 200

Ἐκτορος ἀνικτῶν, βαλῆεν δ' ἐξ ἑστῶ θυμός·

Καὶ τῆ μὲν ῥ' ἀράμαρθ' ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίονα,

Ἰδὼν ἐὺν Πειράμοιο, κτ' ἐὺθός· βάλεν ἰδὼν

Τῶν ῥ' ἐξ Αἰετῶνθεν ὀπτιμένην τέκε μῆτηρ,

Καλὴ Κασσιάνεσσα, δέμας εἰκῆα δεῖσι 205

Μήκων δ' αἶς, ἐτέρωσε κέρη, βάλεν, ἦ τ' ἐνὶ κήπῳ

Καρπῷ βειθαυμένην ῥατὶνσὶ τε εἰσενῆσαν·

Ὡς ἐτέρωσ' ἤμισσε κέρη σπῆλαι βαρυῶδιν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἶσεν ἀπὸ κέρηφιν ἱάλλεν 210

Ἐκτορος ἀνικτῶν, βαλῆεν δ' ἐξ ἑστῶ θυμός·

Ἀλλ' ὅγε κ' ἡ πῶδ' ἀμάρτε παρέστηκεν γδ' Ἀπόλλων,

Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θροναὺν Ἐκτορος ἡνιοχῆας

Ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε σῆθος ἄρα μαζόν·

Ἦειπε δ' ἐξ ὄχεων, ἀπερῶσεν δ' ἐπὶ ἑσπτοῖς

Ὀκύνποδες· οἱ δ' αὖτε λυθὼν ψυχὴν πομπῶς τε, 215

- Ἐκτορα δ' αἶνόν ἄχθ' ὑπὸ κασιφρένας ἠνιόχεο
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπας, καὶ ἀχνυμένους περ ἱταῖροι
 Κεφειόνην δ' ἐκ ἐλπίσιν ἀδελφεὸν, ἐφ' ὃν ἐόητα,
 Ἰππῶν ἠνὶ ἑλάνῃ· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθνησεν ἀκύντας·
 329 Αὐτὸς δ' ἐν δίφρεσι χαμαὶ θόρε παμφανόωντο,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δ' ἡγεμόνιστον λάβε χεῖρ·
 Βῆ δ' ἰθὺς Τάϊκρον, βαλὼν δὲ ἐ θυμὸς ἄνωγεν·
 Ἦτοι ὁ μὲν φασγάνῃς ἔκλειτο πικρὸν οἶσδον,
 Θῆκε δ' ἐπὶ νύκῃ· τὸ δ' αὖ κορυθαίολο· Ἐκλῶρ
 335 Αὐτὸς ἐρύοντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ὑπέργει
 Αὐχένα τε, σῆθος τε, μάστιγα δ' καίειον ὄρε,
 Τῇ δ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκειμένῳ·
 Ῥῆξε δὲ οἱ νύκτωρ νύκῃσιν ὃ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ·
 Στῆ δ' ὃ γυνὴ ἐειπὼν, τόξω δὲ οἱ ἐκπίπτε χεῖρ·
 330 Αἴας δ' ἐκ ἀμείλῃσιν κασιγνήτοισι πιστόντο,
 Ἀλλὰ θύων φείδῃ, καὶ οἱ σάκκο ἀμφικάλυψεν
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδυνάτε δύνω ἑλκῆρες ἱταῖροι,
 Μυκισδῆς, Ἐχίοιο παῖς, καὶ δῖο Ἀλάτωρ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρῇσιν φερέτεσσιν βαρὶα σανάχοντα·
 335 Ἀψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιοι ἐν μύθοις ὤρσαν,
 Οἱ δ' ἰθὺς τάρεσσι βαδύνει ὥσαν Ἀχαιῆς·
 Ἐκλῶρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, δένει βλεμμαίων·
 Ὄς δ', ὅτε τίς τε κύνων σὺνδὲ ἀγείν, ἢ ἐλπίσιντο,
 Ἀπὸ καὶ πιδε, ποσὶν ταχέως πεποιδώς,
 340 Ἰχία τε γλαυκὴν τε, ἐλπιόμενον τε δοῦδ'·
 Ὄς Ἐκτωρ ὥταζε κερκομόωντας Ἀχαιῆς,
 Αἶψα ὑποκλίνων τ' ἐπίστατον οἱ δ' ἐφίεοντο·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάρεσσιν ἔβησαν
 Φάργοντες, πολλοὶ δ' ἀμύνον Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 345 Οἱ μὲν δὲ πρὸς ἐνὶ στήθεσσι μύοντες,
 Ἀλλήλοισι τε κελόμενοι, καὶ πᾶσι θυοῖσι

χῆρας ἀνίχοντες, μεγάλη' οὐχετόωντο ἔκασθ'.
 Ἐκτωρ δ' ἀμφιπέτρῳα καλλίτειχας ἵππους,
 Γοργῷς ὄμμαϊ' ἔχων, ἥδ' ἐβρολοαγῷ Ἄρηθ',
 Τὺς δ' ἰδῶσ' ἐλέησε θεὰ λυκάωνθ' Ἥρη,
 Αἴψα δ' Ἀθηνᾶϊν ἔπεια πλερόνῃα περσπύδα,
 ὦ πόποι, αἰγυίοχοιο Διὸς τέκθ', ἔκ' ἐτι γῶϊ
 Ὀλλυμύρων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὕσάτιόν περ
 Οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλων
 Ἀνδρὲς ἐνδὲς ῥιπῇ' ὃ δ' μαίνε' ἔκ' ἐτι ἀνελῶς
 Ἐκτωρ Πειραμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
 Τίω δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ,
 καὶ λίω ἔτος γε μύθθ' θυμὸν τ' ὀλέσσει,
 Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων φθίμενθ' ἐν παλίδι γαίῃ
 Ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνε' ἐκ ἀγαθῇσι,
 Σχίστλ' ἔθ', αἶν' ἀλίστρεις, ἐμῇ' μύθειν ἀπερῶς.
 Οὐδέ τι θῆ' μέμνη', ὃ οἱ μάλα πολλάκις ἦδ' ὦν
 Τηρόμνον σῶεσκον ὕπ' Εὐρυπύθ' αἰέθλων.
 ἦτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς ἑρῶν' αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 Τῷ ἐπαλεξήσεσαν ἀπ' ἑρῶθεν περίαλλον.
 Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πόκαλίμῃσιν,
 Εὐτέ μιν εἰς αἶδ' αὖ στυλάρῃα πρῶπιμψεν,
 Ἐξ Ἑρέβου ἀξονῆα κωῖα συγερῷ Ἀΐδ' αὖ,
 Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδαλθ' αἰπὰ ῥέεθρα.
 Νῦν δ' ἐμὲ μὲν συγίει, Θέτιδθ' δ' ἐξιώνου βυλάς,
 ἦ οἱ γένεσθ' ἔκυσε, καὶ ἔλλαβε χεὶρ ἡρώε,
 Λισομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.
 Ἔσαι μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλῃ Γλαυκῶπιδα εἴπῃ,
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν γῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ, καλὰ δ' ὕσα Διὸς δόμον αἰγυίοχοιο,
 Τάχ' εἰσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὅφρα ἴδωμαι,
 Εἰ γῶϊ Πειράμοιο παῖς κορυθαίολθ' Ἐκτωρ

- Γηθήσει, ~~θεοφανεία~~ ἀνὰ πάλαιον γένος
 ὅη τις καὶ Τρώην καρείει κίωας ἔδ' οἰωνός
 380 Δημῶ καὶ Θάρκειαι· πτόων ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 "Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπιδίησε θεὰ λαοκλέειν Θ' Ἥρη.
 Ἡ μὲν ἐπὶ τοιχομῶν χρυσάμυντας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβη θεὰ, θυγάτηρ μεγάλῳ Κρόνῳ.
 Αὐτὰρ Ἀδίωναι, κέρη Διὸς αἰγυίοχοιο,
 385 Πέπλον μὲν καλὴν χέει ἐάνδ' παλῆτος ἐπ' ἔδεα,
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποίησατο καὶ κάμει χερσίν.
 Ἡ δ' ἑλπίδ' ἐνδύσατο Διὸς νεφεληγερέτας,
 Τάχιστα ἐς πόλεμον θορήσειτο δακρυβεβλά.
 Ἔς δ' ὅχ' αὖ φλόγ' αὖ ποσὶ βήσειτο, λάξ' ἔλο δ' ἔλχ'·
 390 Βειθὺ, μέγα, σίβασθ'· τῷ δ' αὖ μνησι εἵχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέτω δ' ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δ' ἠμάρτυρι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους
 Αὐτόμαθ' ἢ πύλαι μύκον ἱερὰ, αἳ ἔχον ὄρεα,
 Τῆς ἐπὶ τέρατ' ἢ μέγας ἱερὰς, Οὐλυμπός τε,
 395 Ἥμιν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἥδ' ἐπιθῆναι.
 Τῇ ῥα δὲ αὐτῶν κενήρηνεας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δ' ἠμάρτυρ Ἰδμεν ἐπαὶ ἔδε, χάσας ἄρ' αἰῶς
 Ἰεὺ δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέεσσαν.
 Βάσκ' ἴδ' ἰεὺ ταχέως, πάλιν τρέπε, μήδ' ἔα ἀνῆλθ'·
 400 Ἐρχεσθ'· ἔρδ' καλὰ σιωπασόμεθα πτόλεμονδε.
 Ὄδε γδ' ἐξέρω, τίδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Γνώσω μὲν σφῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους
 Αὐτάς δ' ἐκ δῖφρος βαλέων χεῖρ' ἄρμασιν ἄξω.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτης πεντελομήδους ἐνιαυτός.
 405 Ἐλκε' ἀπαλθήσεσθαι, ἃ κεν μάρπησιν κεραιότος.
 Ὄφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' αὖ ὦ πάθει μάχην.
 Ἥρη δ' ἔτι τίσον νεμεσίζομαι, ἔδ' ἐχολῶμαι.
 Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐν κλάῳ, ὅ, τίς νοήσω.

Ὡς ἔφατ' ἄρ' αὖτ' ἰεὺς ἀελλότ' αἰγυγέτωρ
 Βῆ δ' καὶ Ἰδάλω ὄρεον ἐς μακρὸν Ὀλύμπου.
 Πρώτησιν δ' αἰὲν αἰ πολυτλήχεσσι Ουλύμπου.
 Ἀλλομύη κατέρυκε· Διὸς δ' ἐσφ' ἔκκετε μῦθον.
 Πῆ μέγαλον τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίει; ἦτορ;
 Οὐκ ἴσα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀρτεΐσαν.
 Ὡς γὰρ ἠπέλιπες Κρόνι παῖς, εἰ τέλει πέρ,
 Γυώσεν μὲν σφῶιν υἱὸν ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βάλειν, καὶ δ' ἄρματι ἄξειν.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτ' ἐφ' ἑταίροισιν ἐκμαπτοῖτο.
 Ἐλκε' ἀπαλθῆσεσθον, ἃ κεν μάρπησαι κεραιώσιν.
 Ὅρ' αἰδῆς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σὺ παλεῖ μάχηναι.
 Ἦρ' δ' ἔτι πόσον νυμίστιζε, καὶ δὲ χολῶ.
 Αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνὶ κλῆρῳ, ὅ, τι νοήσῃ.
 Ἀλλὰ σύ γ' αἰγιόατη, κύων ἀδ' αἰεὶ, εἰ ἐτέον γὰρ.
 Τολμήσεις Διὸς αἶψα πελώριον ἔλχ' ὁππότε
 Ἦ μ' ἄρ' ὥς ἐπ' αὖτ', ἀπέβη πάδας ὠκέας ἄλεις.
 Αὐτὰρ Ἀθιωαίῳ Ἦρ' ὅρ' ὅτε μῦθον ἔειπεν,
 Ὡς πρόποι, αἰγυγέτωρ Διὸς τέκ' ἐκείτ' ἐγχευε.
 Νῶϊν ἐὼ Διὸς αἶψα βροτῶν ἐνεκὲν πολεμίζουσιν.
 Τῶν ἄλλ' ὅ μὲν ἔσποθ' ἰδὼν, ἄλλ' ὅ βιότω.
 Ὡς κε τύχη· κῆρυξ δ' ἐπ' αὖτ' ὅτε φρονέων ἐνὶ θυμῷ.
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικάζετω, ὥς ὑπεκίε.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μῶρυχας ἵππους.
 Τῆσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτειχας ἵππους.
 Καὶ τὸς μὲν κατέβησαν ἐπ' ἀμυρσίῃσι κάπησιν.
 Ἀρματὰ δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
 Αὐταὶ δ' χερσέουσιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τεσπινόμεναι ἦτορ.
 Ζεὺς δ' πατὴρ Ἰδὴθεν εὐτεροχον ἄρμα καὶ ἵππους.
 Οὐλύμπόν δ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἔκλειτο δώκες.

- 440 Τῷ δ' ἐχέει παῖς μὲν λῦσε κλυτὰς Ἑννοσίγαιος.
 Ἄρμα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, καὶ κίτα πείσας·
 αὐτὸς δ' χρυσεὸν ἐπὶ θρόνον ὑπόσκα Ζεὺς
 Ἐξείλο, πρὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πέλεμίζετ' Ὀλύμπῳ.
 Αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθιωαῖν τε καὶ Ἥρῃ
 445 Ἥθιω, εἰδὲ τί μιν προσεφώνεον, εἰδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,
 τίθ' ἔτω τετίνυθον, Ἀθιωαῖν τε καὶ Ἥρῃ·
 οὐ μὲν δὴν κάμπετον γε μάχη ἐνὶ κυδισαίρῃ
 Ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἶνδ' ἔθευε.
 450 Πάντως, οἷον ἐμὸν γε μένῃ καὶ χεῖρες ἀάπῃσι,
 οὐκ ἂν με τρίψαιαν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
 Σφῶϊν δ' ἐπεὶ περ τρώμεθ' ἔλδατε φαίδιμα γῆα,
 Πεῖν πόλεμὸν τ' ἰδέσθαι, πολέμοιο τε μέμμετα ἔργα.
 ὦ δὲ γὰρ ἐξέρω, τίς δ' ἐτετελεσμένον ἔσται·
 455 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληθύντε κραυγῶ,
 Ἄψ' ἐς Ὀλύμπῳ ἵκετον, ἵν' ἀθανάτων ἔδῃ ὄσιν.
 ὧς ἔφαθ' αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθιωαῖν τε καὶ Ἥρῃ.
 Πλησίαι αἶψ' ἦθιω, κακὰ δ' Τρῶεσσι μεθέθιω.
 ἦτοι Ἀθιωαῖν ἀκίων ἦν, εἰδὲ τί ἔπει,
 460 Σκυζομένη διτ' παλεῖ, χόλῳ δ' ἐμὴν ἄγειθ' ἦρε·
 Ἥρῃ δ' ἐκ ἔχιδος σῆθε χόλον, ἀλλὰ προσνύδα
 Αἰνότεατε Κρονίδῃ, ποῖον τ' μῦθον ἔειπες;
 εὖ νῦ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν, ὅ τοι δύνῃ ἐκ ὀπαικτῆρ
 Ἄλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυνέμεθ' αἰχμηάων.
 465 Οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλων·
 Ἄλλ' ἦτοι πολέμῳ μὲν ἀειζόμεθ', εἰσὺ κελῶεις·
 Βελῶ δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
 ὧς μὴ πάντες ὄλων·, ὀδυσαμένοιο θεοῖο.
 Τίω δ' ἀπαμειβόμεθ' προσέειπε νεφεληγερέτα Ζεὺς
 470 Ἦες δὴ καὶ μάλλον ὑπερβόρεια Κρονίονα

Ὀφθαλμοί,

ὄφειαι, αἶκ' ἐθέληθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ὀλλῶντ' Ἀργείων περὶ πύργων ἀνιχμήσων.
 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμῳ ὑποταύσει ὄβριμ' Ἑκτωρ,
 Πρὶν ὤρεθαι παρὰ ναῦφι ποδῶκεα Πηλεΐωνα,
 Ἥμασι πρῶ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρυμνήσσι μάχωντο, 475
 Στέρειεν ἐν αἰγυιάτῳ, πρὶ Παλλήλοισι πεσόντι.
 Ὡς γὰρ Δίεσπατόν ἔειπ' σέθεν δ' ἐγὼ ἐκ ἀλεγίζω
 Χωρομήνης, ἔδ' εἰ καὶ τὰ γένηα πείραθ' Ἴκκαυ
 Γαίης καὶ πάντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κεῖν' τε
 Ἥρῃοι, ἔτ' αὐγῆς ἱερὸν ἡελίοιο 480
 Τέρποντο, ἔτ' ἀνέμοισι βαδύς δέ τε τάρταρος ἀμφοῖς.
 Οἷδ' ὡς ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμήνῃ, ἣ σὺ ἐγώ γε
 Σκυζομήνης ἀλέγω, ἐπεὶ ἐ σέο κωύτερον ἄλλο.
 Ὡς φάτο· τὸ δ' ἔτι προσέφη λυγρότατος Ἥρη,
 Ἐν δ' ἔπειτα ὤκταν' ἀμπερὸν φάτο ἡελίοιο, 485
 Ἐλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
 Τρωσὶν μὲν ῥ' αἰκυσὶν ἔδυσεν ἑσπέρῃ Ἀχαιοῖς.
 Ἀσπασίν, τεύχουσιν ἐπήλυθε νύξ ἐριγενή.
 Τρώων δ' αὖτ' ἀγορεύει ποιήσας παῖδιμα Ἑκτορ,
 Νίσσοι νεῶν ἀγαγὼν πόσιμα ἔπειθ' ἐν δινήεσσι, 490
 Ἐν καθαρῷ ὅθι δὴ νεκύων διαφαίνεται χθὼρ.
 Ἐξ ἵππων δ' ἐποδάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκου,
 Τὸν ῥ' Ἑκτωρ ἀγόρευε, Διὶ φίλος ἐν δ' ἄρα χεῖρ
 Ἐλχέτο· ἔχ' ἐνδεκάπηχυν παρῶνδε ἢ λάμπειο δρερὸς
 Λίχμη χαλκείη, πρὶ ἢ χρύσειον Δίε πόρκης 495
 Τῷ δ' ὅγ' ἐρεσάμενος ἔπειτα Πριερένια προσηύδα,
 Κέκλυέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἡδ' ἐπίκρου.
 Νῦν ἐφάμεν, νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἄψ' ἔσπονδόν ἑσσι· Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Ἀλλὰ πρὶν κτεφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μέγιστα 500

- Ἀργεῖνς κ' ἦσας ἐπὶ ῥημίῃνι θαλάσῃς.
 Ἄλλ' ἦτοι νῦν μ' περὶ δώμεθα νυχτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεθ' αὐτὰρ καλλίτειχας ἵππους
 505 Λύσανδ' ὑπ' ἔγχειον, ὅθ' εἰσοῖσι καλλεῖ ἐδωδῶν.
 Ἐκ πόλιθ' δ' ἄξασθε βόας κ' ἴφια μῆλα
 Καρπαλίμως, οἶνον ὃ μελίφρονα οἰνίζετε,
 Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ ὃ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὣς κεν παννύχιοι, μέσφ' ἥες περγαμένης.
 510 Καίωμ' ἔτι πύργα πολλὰ, σέλας δ' εἰς ἕρπον' ἵκη
 Μήπως κ' διὰ νύκτα καρπηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Φάγ' ὀρμήσων ἐπ' εὐρεῖα νῦτα θαλάσῃς
 Μὴ μὲν ἀπυδεῖ γε νεὼν ἐσβαίεν ἐκπλοῖοι,
 Ἄλλ' ὥς τις τάτων γε βέλ' κ' οἰκοδὴ πείσῃ,
 515 Βλήμ' ἢ ἰῶ, ἢ ἔσχει ὀξύβεντι.
 Νηὶς ἐπιθρόσκων ἵνα τίς συγέησι κ' ἄλλ' ὃ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολυδάκρυον ἄρῃα,
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 Παῖδας πρῶθ' ἵβας, πολιορκητὰς τε γέροντας
 520 Λέξασθ' ὡς ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων
 Θηλύτεραι ὃ γυναικες ἐπὶ μεγάροισιν ἐκάσθ'·
 Πῦρ μέγα καίοντων φυλακὴ δέ τις ἐμπεδ' ἔστω,
 Μὴ λόχ' εἰσέλθῃσι πόλιν, λαὸν ἀπειόντων.
 Ὡδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω
 525 Μῦθ' ὃς δ' ὡς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημ' ἔστω
 Τόν δ' ἥες Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω,
 Εὐχομαι ἐλπόμεν' Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσιν,
 Ἐξελάαν ἐνθένδε κωῖας κηρεσιφορήτες,
 Οὓς κῆρες φορέεισι μελαιναῶν ἐπὶ νηὶν.
 530 Ἄλλ' ἦτοι ἐπὶ νυχτὶ φυλάξομεν ἡμῖας αὐτὰς.
 Πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοίοι σὺν τ' ἄλλοις θωρηχθεῖσιν,

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγχείρομαι ὅξω ἀρνα.

Εἴσομαι, αἶκε μ' ὁ Τυδαιδης κρατερὸς Διομήδης

Πάρ νηῶν περὶ τειχῷ ἀπώσσει, ἢ κεν ἐγὼ τ'

Χαλκῷ δ' ἰώσας, ἔναρα βροτόνῃα φέρωμαι.

Λύειον ὡς ἀρετῷ διαείσει, αἶ. κ' ἐμὸν ἐγχεῖ

535

Μάην ἐπερχόμενον ἄλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω

Κεῖσει ἐπηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

Ἥελίε ἀνιόντι εἰς αὖειον. Ἄϊ γ' ἐγὼν ὥς

Εἴλω ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡμάλα πάλια,

540

Τισίμῳ δ', ὥς τίει' Ἀθιυαῖν καὶ Ἀπόλλων,

Ὡς νῦν ἡμέρῃ ἥδ' εὖ κακὸν φέρεϊ Ἀργείοισιν.

Ὡς Ἐκλῶρ ἀγρόδ' ἐπὶ τ' Τρῶες κελάδησαν

Οἶδ' ἱππυς μ' ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας,

Δῆσαν δ' ἐμάνισσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἑκαστῷ

Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἵφια μῆλα

545

Καρπαλίμως οἶνον τ' μελίφροντα οἶνίζοντο,

Σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ τ' ξύλα πολλὰ λέγοντο

Ἐρπον δ' Ἀθανάτοισι τελευτῶας ἐκατόμβας.

Κρίνω δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον ἕρπον εἴσω

Ἥδ' ἔσαν τῆς δ' ἔτι θεοὶ μάκρες θαλίοντο,

550

Οὐδ' ἔδειον μάλα γὰρ σφιν ἀπὸ χθελος Ἴλιος ἱρή,

Καὶ Πείαμος, καὶ λαὸς εὐμμελίω Πειάμοιο.

Οἱ τ' μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πολέμοιο γεφύρῃ

Εἶατο παννύχιος πυρρὸς δὲ σφοῖσι καίειτο πολλά.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν ἕρπον ἄσρα φαεινὴν ἀμφὶ σελινῶν

555

φαίνει' ἀειπρεπεία, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ,

Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαί, καὶ πρῶτοντες ἄχρῳ,

Καὶ νάπαι ἕρπονθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπερος αἰθήρ

Πάντα δὲ τ' εἶδε' ἄσρα γέγηθε δὲ τε φρένα ποιμῶν

Τόσκα, μεσηγυ νηῶν, ἥδ' Ἐάνθοιο ῥοάων,

560

Τρώων καὶ ὀπίω πυρὸς φαίνετο Ἰλιόδι πρὸ.
 Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὸς καίετο παρ' ὃ ἐκάστω
 Εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἴπποι δ' καὶ λαὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 ῥῶς Ἑσάβτες παρ' ὀχεσφιν, εὐδρονον ἢ μίμνον.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Ι.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Α Γαμήμιον· συμβουλευσάτω τοῖς Ἕλλησι γένειν,
 Ἰφιδῷ ἢ ἑσπέρῳ· ὑπερμαχόμενοι γινώσκω διομήδην
 καὶ Νέστορ. Συμβουλευσάτω ὁ Νέστορ, ὅπως
 Ἀχιλλεὺς πέμπω ἑρίσκει. Καὶ διαδίδωμι ἀντι-
 θυ αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. Οἱ δὲ ἀσπαγγέλλονται, καὶ μὴδ' αὐτὰ οἱς
 ἴππῃ τρίπον.

ΠΡΕΣΒΕΪΑ, Ἡ ΛΙΤΑΪ.

Ἐξισὶν δ' Ἀχαιοὶ ἀπειθεῖς ἴσιν ἴωτα.

Σ οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ
 Ἀχαιοὶ
 Θεσπυσίην ἔχε Φυζα, Φόβῳ κρυδόντῃ
 ἑταίρῳ·
 Πένδῃ δ' ἀτλήτῳ βεβολήσῃ πάντες
 αἰετοί.

Ὡς δ' ἄνεμοι δύο Πόντον δεινέον ἰχθυόεντα,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε θρήκηθεν ἄπτον,

- Ἐλθόντ' Ἰκαρίης ἀμυδρὸς δὲ τε κύμα, καλαυτὸν
 Κορδυέῳ, πολλὰν δ' παρὲξ ἄλα ρυλὸν ἔχοντα
 ὣς ἐδαιζέτο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄχαι' μεγάλῳ βεβηκὼς ἦτορ
 10 Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυροθύγοισι καλῶν,
 Κλήδιν εἰς ἀγορὴν κικλήσκων ἀνδρῶν ἱκανόν,
 Μῆδ' ἐβόαν· αὐτὲς δ' μὲν πρώτοισι πονεῖτο.
 Ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετινότες ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 Ἰσάλο δακρυχέων, ὥς κελὼν μελάνυδρῳ.
 15 Ἦν τε κατ' αἰγίλιπτον πέτρης δνοφερὸν χεῖρ ὕδωρ
 ὣς ὁ βαρυσενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετνύδα,
 ὦ φίλοι, Ἀργέων ἡγήτορες, ἧδ' ἐμείδοιτες,
 Ζῶς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδνησε βαρεῖν
 Σχέτλιθον, ὃς πῖν' ἰὼν μοι ὑπέχετο καλίνδον,
 20 Ἴλιον ἐκπέρσαι· ἐνταίχεον ὑπερέεσθαι
 Νῦν δ' κακῶν ἀπάτῃ βεβηκῶσα, καὶ με καλῶν
 Δυσκλῆτα, Ἄρσθ' ἐκείδεις, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσται λαόν.
 Οὕτω πῆ Διὶ μέλλεις ὑπερβύει φίλον εἶναι,
 Ὅς δ' ἡ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρην,
 25 Ἦδ' ἔτι καὶ λύσει τῷ γ' κρᾶτ' ὅθι μέγιστον.
 Ἄλλ' αὖγε', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, περὶ μέθεα πάντες,
 Φάγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίῃ αἰρήσομεν θυράγχαν.
 Ὡς ἔφαδ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐβόοντο σιωπῇ,
 30 Δὲ δ' ἄνευ ἦσαν τετινότες ἦε Ἀχαιῶν·
 Ὅφρ' ὅτ' ἂν μελίεπε βελὼν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Ἀτρεΐδην, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀρεσθύνειν,
 Ἠὲ δέ μοι ὄϊν, ἀναξ, ἀγορῇ σὺ δ' μή τι χολώῃς.
 Ἀλλ' ἰὼν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 35 Φᾶς ἔμω ἀπὸ δαίμονος καὶ ἀνάγκης ταῦτα δ' ἅπαντα
 Ἰσας Ἀργέων ἡμῶν κίοι, ἧδ' ἐγείνηται.

Σοὶ δ' Διάνδριχα δῶκε Κρόνυ παῖς ἀσχυλομήτει·
 Σιήπρην μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι παλιν·
 Ἀλλὼ δ' ἔτοι δῶκεν, ὃ, τι κρατὺ δὲ μέγιστον
 Δαμόνι, ἔτω πε μάλα ἔλπειαι ἦας Ἀχαιῶν 40
 Ἀπολέμευς τ' ἔμμεναι καὶ ἀναλκιδας, ὡς ἀγορεύεις·
 Εἰ δέ τοι αὐτὰ θυμὸς ἐπεισὺν, ὥς ἐνέειδς,
 ἔρχεο· παρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄλχι θαλάσσης·
 Ἐσᾶσ', αἱ τοι ἐποντο Μυκλήνηθεν μάλα πολλαί·
 Ἀλλ' ἄλλοι ῥαίεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 45
 Εἰσέκε πέρ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δ' καὶ αὐτοί,
 φθγγόντων σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐς παρεια γαίαν·
 Νῆϊ δ', ἐγὰρ Σθένελος τε, μαχησόμεθ', εἰσέκε τέκμορ
 ἴλις εὐρώων· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλεθμεν.
 Ὡς ἔραθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἅχον ἦες Ἀχαιῶν, 50
 Μῦθον ἀγαυάμφοι Διομήδεϊ· ἵπποδάμοιο.
 Τοῖσι δ' ἀνίσταμεν μετέφρονεν ἵπποτα Νέστωρ,
 Τυδείδῃ, πρὶν μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερὸς εἶσι,
 καὶ βελῇ μὲν πάντας ἀμυλῆας ἐπὶ δ' αἰεσθ·
 Οὔτις τοι τ' μῦθον ὀνόασθαι, ὅσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδέ πάλιν ἐρεῖσ' ἀτὰρ ὕτελθ' ἰκίο μῦθων.
 Ἡ μὲν καὶ νῆσθ' εἰσὶ, ἐμὸς δέ καὶ καὶ παῖς εἰς
 Ὀπλότερος· ἔννεον ἀτὰρ πεπνυμένα βαζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ καὶ μοῖραν ἔειπες.
 Ἀλλ' ἀγ', ἐγὼν, ὅς σεο γεραίτερος εὐχόμεαι εἶναι, 60
 ἔξεπω, καὶ πάντα διῶξομαι ἔδ' ἐκεί τις μοι
 Μῦθον ἀτιμήσει, ἔδ' ἐκείων Ἀγαμέμνων.
 Ἀπρήτωρ, ἀδύμιςθ', ἀνέσιος δὲν ἐκείνθ',
 Ὅς πολέμῳ ἔρα· ὀπδημίην, ὀκρυδενθ·
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πελώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεθα· φυλακῆς δ' ἕκαστος
 Λεξάδων ὄρεα τάφρον ὀρυκτῶν τείχεσθ' ὀκτός. 65

- Κέροισιν μὲ ταῦτ' ἐπitéλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲ ἀρχεῖ σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐαι.
 70 Δαίνυ δ' αὖτα γέρονσιν· οἰκίε τοι, ἔτοι ἀεικίς.
 Πλεῖαί τοι οἶνον κλισίαι, ἢ νῆες Ἀχαιῶν
 Ἠμάτιαι θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι.
 Πᾶσά τοι ἔδ' ὑποδείξιν, πολέεσι δ' ἀνάσσει.
 Πολλῶν δ' ἀγρομέδων, τῷ πέσειαι, ὅς κεν αἰείσω
 75 Βυλῶ βυλάσῃ· μάλα ὃ χρεὼ πάντας Ἀχαιεὺς
 Ἐδλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐφγυῖδι νηῶν
 Κάουσιν σπρεθ' πολλὰ· τίς ἂν τάδε γηθήσει;
 Νυξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲ κλύον, ἥδ' ὀπίθοιτο.
 80 Ἐκ δ' οὐλακλῆϊρες σὼν τῶ χέσιν ἐωδύνοντο,
 Ἀμφὶ τε Νεσοειδῶν Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 Ἥδ' ἀμφ' Ἀσκάλαρον, καὶ Ἰάλμωρον, ἦας Ἀρηθ,
 Ἀμφὶ τε Μπειόνῳ, Ἀραρῆά τε, Διήτυρον τε,
 Ἥδ' ἀμφὶ Κρεϊόνῳ ἦδ' Ἀνκομήδεα δῖον·
 85 Ἐπ' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δ' ἑκάστω
 Κῆροι ἄμ' ἔσχεον, δολίχ' ἔσχεα χεῖρας ἔχοντες·
 Καδδὲ μέσον τάφρον καὶ τείχεσσι ἴζον ἰόντες·
 Ἐνθάδε πῦρ κήαντο, τίθειντο δ' Ὀρπον ἑκασθ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἡ γέροντας ἀολλέας ἦτο Ἀχαιῶν
 90 Ἐς κλισίῳ, ὅρα δέ σοι τίθει μενοεικέα δαῖτα·
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' καὶ ἐδητύθ' ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς δ' ἡ γέρον πάμπρωθ' ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, ὃ καὶ πρόθεν, αἰείη φαίνετο βελή·
 95 Ὅς σφιν εὐφροσύνην ἀγορήσατο καὶ μετίεπεν,
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,
 Ἐν σοὶ μὲ λήξω, σίω δ' ἀρξομαι ἔνεκα πολλῶν
 Λαῶν ἐωὶ ἀναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐφγυάλισε

Σιὴ πλεόν τ', ἥ δ' ἐθέμισας, ἵνα σφίσι βελδὴ δαίῃ
 τῷ σε χρὴ πίει μ' φάσθ' ἐπ' ὅ, ἥ δ' ἐπακῦσαι, 100
 κρηῖναι ὃ καὶ ἄλλω, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγῃ
 εἰπῇ εἰς ἀγαθόν· σίω δ' ἐξέῃ, ὃ, τίς κεν ἀρχῇ
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρίω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἀεὶσα.
 Οὐ γάρ τις νόον ἄλλ' ἀμείνοτα σῶδε νοήσῃ,
 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμῶν πάλαι, ἥ δ' ἔτι καὶ νῦν, 105
 ἔξετι τῷ, ὅτε, Διομήδης, Βεισηΐδα κέρων
 Ἰωμόων' Ἀχιλῆ' ἔκπῃ κλισίῃθεν ἀπύρῃ·
 οὔτε καδ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 Πόλλ' ἀπεμυθέομην· σὺ δ' σφ' μεγαλήτοσι θυμῷ
 εἴξας, ἄνδρα φέεισον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
 ἠτίμησας· ἐλὼν γδ' ἔχεις γέρας· ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν
 θεαζώμεσθ', ὥς κεν μιν ἀρεισάμενοι πιπύδομεν
 δόρυσιν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεισιν τε μελιχίοισι.
 Τόν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὦ γίεον, εἴ τι φεῦδ' ἐμὰς ἄτας κατέλειξας 115
 Ἰασδάμην, εἴδ' αὐτὸς ἀναινομαι· ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἔαν ἀνὴρ, ὃν γέ Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
 ὣς νῦν σῶτον ἔτισε, δάμασσε δ' λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ἐπεὶ Ἰασδάμην, φρεσὶ λῶγαλέησι σιδήσας,
 Ἀφ' ἐθέλω ἀρίσται, δόμεναί τ' ἀπερείσι ἀπονα· 120
 Τμῖν δ' ἐο πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνῃ,
 Ἐπ' ἀπύρῃς τείποδας, δέκα δ' χρυσοῖο τάλαντα,
 λίθωνας δ' ἐλκῆρας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 Πηγῆς, ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἀρῶσι.
 Οὐ κεν ἀλγί' εἴη ἀνὴρ, ὅς τόσσα ἡρώϊοι, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐειτίμοιο χρυσοῖο,
 Ὅσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 Δώσω δ' ἐπ' αἶ γυναικάς ἀμύμονας, ἔργ' ἐδύας,
 Λισσίδας, αἳ ὅτε Λίσσον ἐὺκλισμόνῃ ἔλεν αὐτῆς,

- 130 Ἐξελέμην, αἶ κάλλιπ' εἰκόνα θυγατρὸς γυναικῶν·
 Τὰς μὲν οἱ δώσω, κτ' δ' ἔσσι, λυγρὰ τὸτ' ἀπύρρων
 Κέρην Βροσθήσθ'· καὶ ἐπὶ μέγαλ' ἔρχομαι ὁμῆμαι,
 Μήποτα δ' ἐωνὴς ἐπιβήμεναι, ἥδ' ἐ μυχλῶσαι,
 ἥμι δέ μιν ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν.
 135 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρίσσι· εἰ δέ κεν αὐτὴ
 Ἄστυ μέγα Πειάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι
 Νῆας ἄλλης χερσὶ καὶ χαλκῷ νηυσάδα,
 Εἰσελθὼν, ὅτε κὲν δασιώμεθα λιπὲρ Ἀχαιοί.
 Τρωιάδας δ' ἠγαυῆας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλίδω,
 140 Αἶ καὶ μὲν Ἀργείοισιν ἑλάνην κάλλιπ' ἔσσι.
 Εἰ δέ κεν Ἀργεῖοι ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν, ἔσθαρ ἀέρεται,
 Γαμβρὸς κέν μοι ἔσθ'· τίσσω δέ μιν ἴσον Ὀρέσθι,
 Ὃς μοι σπυλὴν τρέφει, θαλίην ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγατέρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπτόχῃ,
 145 Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάναστα·
 Τάων, λυγρὰ κ' ἐθέλῃσι, φίλῃ ἀνδρόνῳ ἀγίδω
 Πρὸς οἶκον Πυλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
 Πολλὰ μάλ', ὅα' ἔπω τίς ἦν ἐπίδωκε θυγατρὶ.
 Ἐπὶ δ' οἱ δώσω εὖ ναιέμεναι πλοκίδεσσιν,
 150 Καρδαμύλῳ, Ἐνόπῳ τε, καὶ Ἰρίῳ ποίησαν,
 Φηρὰς τε Ζαθέας, ἥδ' Ἀνθεῖαν βαδύλεμον,
 Καλλιὴν δ' Αἴπῳ, καὶ Πύδασον ἀμπελίσσαν.
 Πᾶσαι δ' ἐσγυὺς αἰὲς νέεσθ' Πύλῳ ἡμαδίνῃ.
 Ἐν δ' ἄνδρες ναιέσι πολύρρυνες, πολυκῦν,
 155 Οἱ καὶ ἐ δαίησσι, θεῶν ὥς, τιμῆσιν,
 Καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 Ταῦτα καὶ οἱ τελέσασιν μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Διμηθήτω· Αἶδ' υἱὸς σοὶ ἀμείλιχος, ἥδ' ἀδάμας·
 Τῆρεκα καὶ τε βροτοῖσι διῶν ἔχθρις ἀπάθῃον.
 160 Καὶ μοι ὑποστήτω, ἄποιον βασιλεύεις ἐμὶ,

ἦδ' ὅσσον ἦν ἐν θυμῷ εὐχομαι εἶναι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῶνις ἱππότης Νέστωρ,

Ἀτρεΐδῃ κούρῃσιν, ἀνὰ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Δῶρα μ' ἐκ' ἐτ' ὄνοσα διδοῖς Ἀχιλλῆϊ ἀνακτὶ.

Ἄλλ' ἀγέει κλητὲς ὀτρυνόμεν, οἳ κε τὰ χεῖρα

165

ἔλθωσ' ἐς κλισίῳ Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆϊ.

Εἰ δ' ἄγε, τίς ἂν ἐγὼν ὀπλοῖμαι, οἳ δ' ἐπιδίδωσιν

φθῖνις μ' περὶ τῆσιν, Διὶ φίλῳ, ἥγησάμεν,

Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας κ' Ἰδίοιο Ὀδυσσεύς

Κηρύκων δ' Ὀδίοιο τε κ' Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπιδίδωσιν

170

φείρεται δ' ἡ χερσὶν ὕδωρ, ἐνσημῆσαι τε κέλεσθε,

Ὅρσα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶψ' ἐλεήσῃ.

ὣς φάτο τοῖσι δ' ἅσιν ἰαδόντα μῦθον ἔειπεν.

Αὐτίκα κήρυκες μ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοντες,

Κῆρυξ δ' κρητῆρας ἐπέτελλε φανέσθαι ποσσίν

175

Νώμῃσιν δ' ἄρα ἅσιν, ἐπαρξάμενοι δαπάσων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πῶσιν, ἐπὶ δ' ὅσον ἦθελε θυμὸς,

Ἦρ' ὅτ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο

τοῖσι δ' ὅλλ' ἐπέτελλε Γερῶνιος ἱππότης Νέστωρ,

Δειδύλλον ἐς ἑκάστον, Ὀδυσσῆϊ δ' ἑτάλῃ,

180

Περσῶν, ὡς πεπιδόκειν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τὼ δ' ἐβάντων ὅτ' εἴνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Πολλὰ μάλ' ἐνχομένῳ γαῖόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,

Ῥηϊδίῳ πεπιδόκειν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας κ' ἤσας ἱκέσθων

185

Τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγυῇ,

Καλῇ, Δαυδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργυρεῷ ζυγὸς ἦεν

τῷ ἄρ' ἔξ ἐσάρων, πτόλιν Ἡετίωνος ὀλέσας

τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερεπεν, αἶσθε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Πάτερ κλῶ δέ οἱ οἷον ἐναντίῳ ἦτο σιωπῇ,

190

Δείδων Ἀιακίδα, ὅποτε λήξεν αἶσθων.

- Τὼ δ' βάττω περτέρῳ, ἤγατο δ' δῖος Ὀδυσσεύς.
 Στὰν δ' ἐπείδ' αὐτοῖο ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδθ', ἐνθα δάσων.
 195 Ὡς δ' αὐτως Πάτερκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη
 Τὼ καὶ δαικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνεστον· ἦ τι μάλα χρεὼ,
 Οἱ μοι σκυζομένοφ' πρὲς Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐσιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας περτέρῳ ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 200 Εἶπεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησιν τε πορφυρέοισιν
 Αἶψα δ' Πάτερκλον προσεφώνεεν, ἔργυς ἐόντα,
 Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μεινοτίν ἤε, καδίγα,
 Ζωρότερον δ' κέραιε, δέπας δ' ἐντῶπον ἐκδῶφ'
 Οἱ δὲ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπείασιν μιλάδμεν.
 205 Ὡς φάτο Πάτερκλος δ' φίλῳ ἐπεπαίθε' ἐταίρω.
 Αὐτὰρ ὅγε κρῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὶ αὐγῇ,
 Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔδηκ' οἷος καὶ πίονος αἰγός,
 Ἐν δ' σὺνδὲ σιάλοιο ῥάχιν τεθαλῆαν ἀλοιφῇ.
 Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνει δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς
 210 Καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπερε·
 Πῦρ δ' Μεινοτιάδης δάειν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ χρὶ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἱμαρᾶνδῃ,
 Ἀνδρακιλῷ σορίσας, ὀβελὸς ἐφύπερθε τάνυσσε·
 Πάσας δ' ἀλδὲς θείοιο, κρατὰ τῶν ἐπαίεας.
 215 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπλησε, καὶ ἐν ἑλεοῖσιν ἔχδαι,
 Πάτερκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπίνειμα τραπίζῃ,
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν ἀτὰρ κρέα νῆμψι Ἀχιλλεύς.
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσῆος θείοιο,
 Τοίχῃ τῇ ἐτέρῳ θείοισι δ' θῦσαι ἀνώγει
 220 Πάτερκλον, ὃν ἐταῖρον ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητίος ἐξ ἔρον ἔηλο,

Νεῦς' Αἴας Φοῖνιξ ῥήσσει δὲ θεῖος Ὀδυσσεύς,
 Πηλεΐδης δ' οἶνοιο δέπας, δαΐδει' Ἀχιλλῆα,
 Χαῖρ', Ἀχιλεῦ, δαυτὸς μὲν εἴσῃς ἐκ ἐπιδόου,
 Ἡμῶν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου,
 Ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν πάρα γὰρ μένοικα πολλὰ
 δαίνυσθ'. ἀλλ' ἐ δαυτὸς ἐπηρεάτε ἔργα μέμπων
 Ἀλλὰ λίω μέγα πῆμα, διοτρεφεῖς, ὠσορέωντες,
 δαΐδων ἐν δοίῃ δὲ, σαωσίδων, ἢ ὑπολίδω
 Νῆας εὐωέλμους, εἰ μὴ σύγῃ δύσσει ἀλλήλῳ.
 Ἐργὺς γὰρ νηῶν καὶ τέχεος αὖτις ἔθειλο
 Τρώες ἄσπευτοι, τηλεκλήτοί τ' ἐπίκρυον
 Κηάδων πυρὰ πολλὰ καὶ στρατὸν, ἐδ' ἔτι φασὶν
 Σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέειν.
 Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης ἐρδύξια σήματα φαίνων
 Ἀσέειπτε· Ἐκλῶρ δὲ μέγα θένει βλεμμαίων,
 Μαίνει' ἐκπάγλως, πίσσωος Διὸς, ἐδὲ τι τίει
 Ἀνέρας, ἐδὲ θεὸς κρατερὴν δὲ ἑλῶσα δίδουκεν.
 Ἀσέειπτε δὲ τάχιστα φανήμεναι ἢ δ' ἴαν
 Στεῦ' ὅ γὰρ νηῶν ὑποκλίνῃ ἄλκιον κόρυμβά,
 Αὐτὰς τ' ἐμπρήσσει μαλερῷ πυρὸς αὐτὰρ Ἀχαιῶς
 Δηώσιν ὥστε τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῷ.
 Ταῦτ' αἰνῶς δαΐδοικα καὶ φέμεναι, μή οἱ ἀπειλὰς
 Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἰσιμον εἶπ
 Φθίδι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἀργεὺς ἱπποδότοιο
 Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονας γὰρ, καὶ ὅψε περ, ἦας Ἀχαιῶν
 Τεθρομένους ἐρύειν ὑπὸ Τρώων ὄρυμα γδῦ.
 Αὐτὰρ τοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔπει, ἐδὲ τι μῆχος
 Ῥεχθέντος κακῷ ἔς' ἄχος ὄρειν' ἀλλὰ πολὺ πέν
 φεζέει, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.
 Ὡ πέπον, ἢ μὲν σοὶ γὰρ πατήρ ἐπετέλλετο Πηλεΐδης
 Ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐν Φθίδι Ἀγαμέμνονι πέμπει,
 Τίκων

Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθιναῖη τε καὶ Ἥρη
 155 Δάσκει, αἶψ' ἐθέλωσι σὺ δ' μεγαλήτορα θυμὸν
 Ἴχων ἐν γῆθεσι φιλοφροσύνῃ καὶ ἀμείνων.
 Ληγέμεναι δ' εἶδος κακομηχανῆς ὄρεά σε μάλλον
 Τίσωσ' Ἀργείων ἡμῶν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δ' Ἀθήνας ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 Παύε', ἔα δ' ὅλον θυμολγία· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 Ἀξία δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δ', σὺ μὲν μὲν ἄκροσθι, ἐγὼ δ' ἐκ τοι καταλέξω,
 Ὅσα τοῖς ἐν κλισίῃσιν ὑπὶ χεῖρὶ δῶρ' Ἀγαμέμνων
 Ἐπὶ ἀπύρρες τείποδας, δέκα δ' χρυσοῖο τάλαρα,
 265 Αἰθώνας δ' λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππας
 Πηγύες, ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 Οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ὃ τῶρα χυόσθι.
 Οὐδέ κεν ἀκλήμων εἰετίμοιο χρυσοῖο,
 Ὅσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο
 270 Δώσει δ' ἐπὶ ἄ γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδήσας,
 Λεσίδας, αἷς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεις αὐτῆς,
 Ἐξέλεθ', αἷ τότε κάλλι ἐνίκων οὔλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν τοι δώσει, μὲν δ' ἔσθι, λῦτόν τ' ἀπύρρε
 Κέρων Βεισῆος καὶ ἐπὶ μέγαν ἄρκον ὀμεῖθι,
 275 Μήποτε τ' ἐνυῆς ἐπὶ σήμεναι, ἠδὲ μεγίθυαι,
 Ἦι θέμις ἔστιν, ἄναξ, ἦτ' ἀνδρῶν, ἦτε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσθι· εἰ δέ κεν αὐτῆς
 Ἀγυ μῆλα Πειράμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 Νῆας αἷας χρυσῶ καὶ χαλκῶ νηήσασθαι
 280 Εἰσελθόν, ὅτε κεν δαδῶμεθα λιπὸν Ἀχαιοί.
 Τρωῖάδας δ' ὅ γυναικας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 Αἶκε μὲν Ἀργείῳ Ἑλένῳ κάλλισαι ἔωσιν.
 Εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶνδ, ἔσθαι ἀρίστῃ
 Γαμβρὸς κεν οἱ τοῖς τίσει δὲ σε ἴσον Ὀρίστῃ,

Ὅς οἱ τηλόχῳ τρέφει θαλίη ἐν πολλῇ
 Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγαῖρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύκλῳ·
 Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίχη, καὶ Ἰοιάνασσα·
 Τῶν, ὧς καὶ ἐθέλωντα φίλῳ, ἀγάεινον, ἄγχι
 Πεδὸς οἶκον Πηληϊῶ· ὃ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
 Πολλὰ μάλ', ὅα' ἔπει τις εἴη ἐπιδῶκε θυγατρί·
 Ἐπὶ δ' εἴη τοι δώσει εὖ ναϊόμενα φίλιθεα,
 Καρδαμύλλῳ, Ἐρύπῳ τε, καὶ Ἰρῶ τοιήεσσαν,
 Φρεσὶ τε Ζαδείᾳ, ἥ δ' Ἀνδραν βαθύλεμον,
 Καλῶ τ' Αἴστειαν, καὶ Πύδασον ἀμπελίεσσαν·
 Πᾶσαι δ' ἐσγυὺς αἰὲς νεία' Πύλῳ ἡμαθίῃσι·
 Ἐν δ' ἄνδρες καίεσι, πολυῤῥήνῃς, πολυβύβῃ,
 Οἴκῃ σὲ δατήνησι, θεῶν εἰς, τιμήσασι,
 Καὶ τοι ὑπὸ σκύπτρῳ λιπαρὸς τελέεσι θέμισαι·
 Ταῦτά κέ τοι τελέεσσι μέγαλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κρείδι μᾶλλον,
 Λύτρε, καὶ ἄν δῶκε· σὺ δ' ἄλλως περ παναχαῖς
 Τερμύχους ἐλέαιρε κτ' εἰσάτην, οἱ σε, θεῶν δέ,
 Τίσουσ'. ἢ γὰρ κέν σοι μάλα μέγα κῦδος ἄριστο·
 Νῦν γάρ χ' Ἐχλὸρ' ἔλῃσι, ἐπεὶ ἄν μάλα τοι χρεὶν ἔλθῃ,
 Λύσαν ἔχων ὀλοὴν· ἐπεὶ ἔτινα φησὶν ὁμοῖον·
 Οἱ ἐμῶναι Δαναῶν, εἰς ἐνθάδε γῆρας ἔνεικον.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 Διοτμήες Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Χρὴ μὲν δὴ σὺ μῦθον ἀπηλεγμένῳ ἄπειπεν,
 Ἡ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένων ἔσται,
 Ὡς μή μοι τρύχῃσι παρήμοιοι ἄλλοθεν ἄλλῃ·
 Ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνῃ, ὁμῶς αἶδαρ σὺ λήσιν,
 Ὅς χ' ἔτιερν μὲν κῶδῳ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δ' βάζει·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρίω, ὅς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστος·
 Οὐτὲ μὲν γ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶμαι,
 Οὐτ'

296

295

300

305

310

315

- Οὐτ' ἄλλος Δαναὶς, ἐπεὶ ἐκ ἄρα τίς χεῖς ἦεν
 Μάρνασθ' ὁπίοισι μὲν ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ
 Ἴση μοῖρα μύονηι, καὶ εἰ μάλα τίς πολεμίζοι
 Ἐν ᾗ ἴῃ τιμῇ ἥρωα κακὸς, ἠδὲ καὶ ἰδλός·
 320 Κάτθαν' ὁμῶς δ', τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, δ', τε πολλὰ ἰοργῶς·
 Οὐδέ τι μοι φέσκεθ', ἐπεὶ πάθον ἄλγιστα θυμῷ.
 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν ὄρα βαλλόμενον πολεμίζειν.
 Ὡς δ' ὄρνις ἀπ' ἡῶσι νεοσσῶσι προφέρεισι
 Μῆσακ', ἐπέει λάρσσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
 325 Ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μ' αὐπνὺς νύκτας ἴαυον,
 Ἡμαῖα δ' αἰματίνῃα διέπρησων πολεμίζων.
 Ἀνδράσι μαρνάμενον, ὁάρων ἔνεκα σφετερέων.
 Δώδεκα δὴ σὺ νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνδρώπων,
 Πιεζὸς δ' ἐνδεκά φημι καὶ Τροίην εἰσέωλον·
 330 Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἰδλὰ
 Ἐξελέμην, καὶ πάλια φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ δ' ὅστις μύθων ὄρεθ' νηυσὶ δοῆσι,
 Διεξάμενον, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκειν.
 Ἀλλὰ δ' αἰετήσωι δίδου γέρας καὶ βασιλεῦσσι
 335 Τοῖσι μ' ἐμπέδα κείθ', ἐμεῦ δ' ἀπὸ μένε Ἀχαιῶν
 Εἴλει· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρία, τῇ παλαιῶν
 Τερπιδῶν· τίς δ' εἴ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι
 Ἀργείους; τίς δ' λαὸν ἀνήγαγεν ἐσθλὰ ἀγέρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ ἔχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠὲ νόμοιο;
 340 Ἡ μῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀτρεΐδαι, ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχίφρων,
 Τὴν αὐτὴ φιλεῖ καὶ κήδεσθ' ὥς καὶ ἐγὼ τ'
 Ἐκ θυμῷ φίλεον, δεικνύμεν περ ἔϋσαν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτνει,
 345 Μὴ μὲν περὶ τῷ εὖ εἰδότη· ἔδῃ με πείσει.
 Ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τίς καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι,

φραζέσθω, νήεσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.

Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόστον ἐμῆο,
καὶ δὴ τείχε' ἰδέμε, καὶ ἤλασε τάρεσσιν ἐπ' αὐτῶν
Εὐρεΐαν, μεγάλῃν· ὧς δ' οὐλόποας κατέπηξεν 350

Ἄλλ' ἰδ' ὥς δυνάει δένει· Ἐκτορὸς ἀνδραγαθοῖς
Ἰχεν· ὄφρα δ' ἐγὼ μὲν Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεσκε μάχῃν ὑπὸ τέχε' ὀρνύμεν· Ἐκτορ,
Ἄλλ' ὅσον ἐς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἱκανὸν.
Ἔρδα πότ' οἷον ἔμιμνε, μόγις δὲ μὲν ἐκφυγεῖν ὀρμήν. 355

Νῶν δ' ἐπεὶ ἐκ ἰδέλω πολέμιζεν· Ἐκτοεὶ δὲ φ,
Λύειον, ἰεὺς Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι Διοῖσι.

Νηήσας εὐ νῆας, ἐπὶ δὲ ἄλλαδε περιέρυσσεν,
Ὀφεί, λῶν ἐθέλησας, καὶ αἶψα τοῖς τὰ μεμῆλη,
Ἦει μάλ' Ἑλλάσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλείστας 360

Νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσέμεναι μεμαῶτας.

Εἰ δὲ κεν ὑπλοοίην δόφιν κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἦματι κεν τελέειν φθίλῃ τεύχεσσι καὶ ἰοίμην.

Ἔσι δὲ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρπον·

Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν, 365

Ἦδὲ γυναικᾶς εὐζώνες, πολλὸν τε σίδηρον

Ἄξομαι, ἄσ' ἔλαχόν γε. Γέρας δὲ μοι, ὅσπερ ἰδῶκεν,

Αὐτὸς ἐφρυβείζων ἔλαιο κρείων Ἀγαμέμνων

Ἀτρείδης· πῶ πάντ' ἀγορεύεμεν, ὥς ὀπτεύλω,

Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ὀπσκύζων· Ἀχαιοί, 370

Εἰ τινα πε δαυαῶν ἐτι ἔλπει· ἔκταπ' ἴσεν,

Αἶν ἀναιδέων ὀπείμην· ἰδ' ἂν ἔμοιγε

Τετλαῖν, κωιδὸς περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδνῶς

Οὐδέ τί οἱ βελάς συμφορᾶσθαι, ἰδ' ἂν μὲν ἔργον·

Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν, ἰδ' ἂν ἐπ' αὐτίς 375

Ἐξαπαφοῖς ἐπέεσσιν, ἄλλος δὲ οἱ ἄλλα ἔκην·

Ἐρρέτω· ἐν γὰρ οἱ φρένας εἰλετο μολίστε Ζεὺς.

Ἐχθρῶ

- Ἐχθρὰ δὲ μοι τῷ δῶρα, τίω δὲ μιν ἐν καρδίᾳ αἶσα·
 Οὐδ' εἰ μοι δικάσις τε καὶ εἰκοσάσις τόσα δοίη.
 380 Ὅσα τέ οἱ νῦν ὄα, καὶ εἰ ποθεν ἄλλα ῥόοιο·
 Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν προτινίωσι, καὶ ὅσα Θήρας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κλήμασι καὶ
 Αἰθ' ἐκατόμυλλοὶ εἰσι δινκόςιοι δ' αὖ ἐκείνω
 Ἀνέρες ῥοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ἄχεσιν.
 385 Οὐδ' εἰ μοι τόσα δοίη, ὅσα Ἰάμαθος τε κόνις τε,
 Οὐδέ κεν ὥς ἐτι θυμὸν ἐμὸν πείσῃ Ἀγαμέμνων,
 Πείν γ' ὑπὲρ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶσιν.
 Κέρην δ' ἐγαμῖα Ἀγαμέμνονα Ἀτρεΐδαν·
 Οὐδ' εἰ χρυσέην Ἀρεσδίτη καλλὴν εἰς τοί.
 390 Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαεῖζοι,
 Οὐδέ μιν ὥς γαμῖα ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλίδει,
 Ὅσις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλεύετρός ὄαν.
 Ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι.
 Πηλεὺς θύει μοι ἑταῖρα γυναικα γαμῖας αὐτός.
 395 Πολλὰ δ' Ἀχαιῖδες εἰσὶν αὖ Ἑλλάδα τε φθίην τε
 Κῆραι ἀεισίων, οἳ τε πολέεσσι θυοῦσι
 Τάων λῶν ἐδέλοισι, φίλην ποιήσου' ἀκοιτιν.
 Ἐνθάδε μοι μάλα πολλὸν ἐπείαυτο θυμὸς ἀγνώρι·
 Γήμαντι μνηστῶν ἀλοχόν, ἀκῶν ἀκοιτιν,
 400 Κτήμασι τέρπειται, τὰ γέρον ἐκτίσας Πηλῆε.
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, καὶ ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πολίεσθρον.
 Τοπεῖν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν·
 Οὐδ' ὅσα λαῖν' ἰδὲς ἀρήτορ' ἐπὶς εἴργει
 405 Φοῖβε Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ Πελοποννησῷ.
 Ληϊοὶ γὰρ γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 Κτητοὶ δ' ἐλπίοις τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα
 Ἀνδρὲς δ' ἡ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν ἔτε λείπει.

οὐδ' ἐλσθή, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμείλει ἔρκ' ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ με ρησὶ δια, θείης ἀρσενέζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέτω θανάτοιο τέλοσδε·
 εἰ μὲν κ' αὖθι μύων Τρώων πόλιν ἀμφιμαχόμεναι,
 Ὀλέο μὲν μοι νόσθ', ἀτὰρ κλέθ' ἀφθίον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἶκαδ' ἴκοιμι φίλῳ ἐς παλῆϊά γαῖαν,
 Ὀλέό μοι κλέθ' ἐδλόν· ἐπὶ δὴρὲν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσι, ἐδ' κέ μ' ὄκα τέλθ' θανάτοιο κίχην.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ φθαρμυθησαίμην,
 οἶκαδ' ἀποπλέην· ἐπεὶ ἐκείτι δῆτε τέκνωρ
 ἱλὴν αἰπεινῆς· μάλα γδ' ἔθαν ἐνρύοπα Ζεὺς
 Χῆρα ἔλω ἰσφίερε, τεταρσηκασί θ' λαοί. 420
 Ἄλλ' ὕμεις μ' ἰόντες ἀεισέσωσιν Ἀχαιῶν
 Ἀφελίῳ ὑπὸ σάει, πῇ γδ' ἕρεας ἐὶ γέεντων
 ὄρε' ἄλλῳ φερέων· ἐπὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἥ κέ σφιν γῆρας τε σόη· κὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 Νηυσὶν ἔτι γλαφυρῆς ἐπὶ ἤσοι ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 ἥν νῶν ἐφράσασθαι, ἱμεῦ ὑμνησάσθαι.
 φθίνῃ δ' αὖτι παρ' ἀμυμνῶν κατὰ κοιμηθήτα,
 ὄρεα μοῖ ἐν γῆραι φίλῳ ἐς παλῆϊά ἔπη·
 Λύειον, λυὲ θέλυσιν ἀνάσκει δ' ἔτι μιν ἄξω.
 Ὅς ἔραθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῷ ἐχρόντο σιωπῇ, 430
 Μῦθον ἀγαυάμυνος μάλα γδ' κρατερῶς ἀτίεσκεν.
 Ὅφ' ἔ δὴ μετίεσκε χέρων ἱπποδάτα φθίνῃ,
 Δάκρυ' ἀναπρήσας, πῖρι γδ' δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἰ μ' δὴ νόστον γε κῦ' φρεσὶ, παίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Βάλλεαι, ἐδ' ἐ τι πάμπαν ἀμύσιν νηυσὶ δοῖας 435
 Πῦρ ἐθέλεις αἰέθλων· ἐπὶ χέλθ' ἔμπεσε θυμῷ·
 Πῶς ἂν ἔπει' ἀπὸ σῆς φίλον τέκνθ', αἰθε λιποίρην
 οἶθ'· σοὶ δέ μ' ἔτιμπε χέρων ἱπποδάτα Πηλεΐς
 ἤματι πῶ, ὅτε σ' ὄκ φθίης Ἀχαμέεργοι πέματα,
 Νήπιον,

- 440 Νήπιον, ἔγω εἰδὼθ' ὁμοίῃν πολέμοιο,
 Οὐδ' ἀγορεύων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀειπρήεις τελέδουσιν
 Τένεκά με προέηκε, διδασκέμεναι τάδε πάντα,
 Μύθων τε ῥητῆρ' ἐμῶμαι, πρηνετῆρά τε ἔργων.
 "Ὡς ἂν ἔπειτ' ὑπὸ σῆο, φίλον τέκος, ἕκ ἐθέλοιμι
- 445 Λείπειδ', ἔδ' εἶκεν μοι Ἰφιδάμνη θεὸς αὐτός,
 Τῆρας ἀποξύσας, θήσεν νέον ἠεὶ ὠόντα
 Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλυγυνάικα,
 Φάγαν νέκεια παλῆς Ἀμύντορος Ὀρμυρίδασ'
 "Ὅς μοι Παλλακίδ' ἔπει χόσασθ' ἀκαλλυγμένοιο,
- 450 Τὼ αὐτὸς φιλέσκειν, ἀτιμάζεις δ' ἀκοιτίν,
 Μητέρ' ἐμὴν ἢ δ' αἶν' ἐμὲ λιώσειε γέρον.
 Παλλακίδι προμυγῶναι, ἵν' ἐχθῆρε γέροντα
 Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα πατὴρ δ' ἐμὸς, αὐτίκ' οἶδ' ἔτι,
 Πολλὰ κατηῆτο, συγχεῖς δ' ἐπικέκλει' Ἑρμῆν.
- 455 Μὴ ποτε γένασιν οἷσιν ἐφίωταις φίλον υἱόν,
 Ἐξ ἐμίδειν γεγαῶτα θεοὶ δ' ἐτέλειον ἑπασσέν,
 Ζεὺς τε καὶ Ἀχαιῶν, καὶ ἐπαινῇ Περσεφόνηα.
 [Τὸν μὲν ἐγὼ βύλευσα καὶ Ἀχαιῶν ὀξὺ χαλκῷ
 Ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 Δήμῃ θῆκε φάτιν, καὶ ὀνείδεια πόλλ' ἀνθρώπων
 "Ὡς μὴ παρρησέμεναι μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμεν.]
 "Εὐθ' ἐμοὶ ἐκίετο πάμπαν ἐρητύει' ἐν φρεσὶ θυμῷ,
 Πάλῃς χωρομένοιο, καὶ μέγα εἰς σφωαῖα.
- 460 Ἦ μὲν πολλὰ ἔτι καὶ ἀνέφιοι ἀμφοῖς ἐόντες
 Αὐτῷ λιώδ' ἀμφοῖς κατέρηττον ἐν μεγάροισιν
 Πολλὰ καὶ ἴφια μῆλα καὶ ἠλίποδας ἑλικας βῆς
 Ἑσφάζον, πολλοὶ καὶ σύες θαλέθοντες ἀλοφῇ
 Εὐδόμενοι ταυρόνιο διὰ φλογὸς Ἡφαίστιο
- 465 Πολλὸν δ' ἐν κρεάτων μέθυ πίνεται τοῖο γέροντα.
 Εἰνάνυχες δὲ μοι ἀμφ' αὐτῷ ἔδ' ὀκλίας ἱανόν

Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· εἰδὲ ποτ' ἔσση
 Πῦρ, ἔτερον μὲν ὑπ' αἰθέσῃ στυγέει· αὐλῆς,
 Ἄλλο δ' ἐνὶ περσέμφω, πρὸθεν θαλάμοιο θυράων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἱερεβνῆ, 470
 Καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀεσφύας
 ῥήξας ἔκλθον, καὶ ὑψόδορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥῆα, λαθὼν φυλακὰς τ' ἀνδρες, δμῶας τε γυναικας.
 Φύγοι ἔπειτ' ἀπάνδρου δὲ Ἑλλάδος· στυγέειο,
 Φθίῳ δ' ἔκδομῳ εἰσώλακα, μήτερά μῆλων, 475
 Ἔς Πηλεΐα ἀναχθῶ. ὁ δὲ με πρὸφρων ὑπέδεκτο,
 Καὶ με φίλησ', ὥσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 Μῆνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ὀπί κλειάτεσι·
 Καὶ μ' ἀφρείδον ἔθηκε, πολὺν δὲ μοι ὥπασε λαόν· 480
 Νῆϊον δ' ἐχαλίσσω Φθίης, Δολόπειων ἀνδάνων.
 Καὶ σε τοσούτον ἔθηκε, θεοῖς ἐπιείκει· Ἀχιλλεῦ,
 Ἐκ θυμῷ φιλέωκ. ἐπεὶ ἐκ ἐδέλεσκες ἄμ' ἄλλῃ
 Οὐτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, ἔτ' ἐν μεγάροισι πάσαδ'·
 Πείν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γύνασι καθίωας, 485
 Ὅψε τ' ἄσαιμι πρῶταμὼν, καὶ οἶνον ὀπασών.
 Πολλὰ μοι καλῖδάσας ὀπὶ σήθεισι χιτῶνα,
 Οἶνε ὑποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγυεινῇ·
 Ὅς ὀπὶ σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
 Τὰ φρονέων, ὃ μοι ἔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σε παῖδα, θεοῖς ὀπιείκει· Ἀχιλλεῦ, 490
 Ποιδέμῳ, ἵνα μοί ποτ' ἀεικία λοιγθῇ ἀμυῆς.
 Ἄλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγα·ν· εἰδὲ τί σε χρὴ
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχεν· σρεπτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμὴ τε, βίη τε.
 Καὶ μὴν τὲς θυέεσι καὶ στυγέει ἀγαυῇσι, 495
 Λοιδῇ τε, κνίσῃ τε, φῶτρα πῶς· ἀνδραποῖ
 Λιπόμενοι, ὅτε κέν τις ὑψόβῃ καὶ ἀμάρτῃ.

Καὶ

- Καὶ γὰρ τε Αἰταί εἰσι Διὸς κῆρας μεγάλοιο,
 Χωλαί τε, ῥυσαί τε, ὄφθαλμους τ' ὀφθαλμῶν
 500 Αἰ ρά τε καὶ μετόπισθε Ἀθῆναι ἀλέγρουσι κῆρας.
 Ἦ δ' Ἀτὴν θένανρ' ἔχ' ἀρτίπῃ· ἔνεκα πάσας
 Πολλὸν ὑπεκπερδεῖ, θθάνει δ' ἑ τε παῖσαν ἐπ' αἶαν,
 Βλάπτεισ' ἀνδρῶπτος· αἱ δ' Ἰθακίων' ὀπίσσω
 Ὅς μιν τ' αἰδέσσετο κῆρας Διὸς, αἶων ἱέσας,
 505 Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἐκλυον εὐξαμένοισι.
 Ὅς δ' ἔκ' ἀγῆνη, καὶ τε σερπῶς ἀπείπῃ,
 Αἰῶν' ὃν δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κῆσαι,
 Τῷ Ἀτλῷ αἶμα ἐπέσθ, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ
 Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κέρησιν, ἐπέσθ
 510 Τιμῶν, ἦ τ' ἄλλων περ ὀπγυάμπῃσι φρένας ἐδῶν.
 Εἰ μ' ὃ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπίσθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἶεν ὀπζαρελῶς χαλεπαῖνοι,
 Οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆλιν ἀπὸρρίψαιτα χελοῖμιν
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χαλεποῖσι περ ἔμπης
 515 Νῦν δ' ἄμα τ' αὐτίκα πολλὰ δίδοι, τὰ δ' ὀπίσθεν ὕψισι,
 Ἀνδρες ὃ λῑωέσθ' ὀππερὶ ἔκκεν δέιστες,
 Κενάμβροθ' ἔτι λαὸν Ἀχαιῶν, οἷτε σοὶ αὐτῷ
 Φίλτατοι Ἀργείων· ἦ μὴ σὺ γε μῦθον ἐλεγχῆς,
 Μῆδ' ἐπὶ πόδας· περὶ δ' ἔτι νέμεσθ' ἔτι καὶ χολῶσθ.
 520 Οὕτω καὶ ἦν περὶ δέν ἐπιδιδόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ὀπζαφείλοθ' ἰχέοι,
 Δωρητοὶ τε πέλοισι, ὄφρα ῥητοὶ τ' ἐπέεσι.
 Μένειναι τῷδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, ἔτι νέον γε,
 Ὅς μιν ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι
 525 Κερῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ ῥαυτοχάρμαι,
 Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνδείζον,
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶν' ἐρανήης·
 Κερῆτες δ'· διαπερθεῖν μεμαῶτες ἀρήϊ·

Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόδεον Ἀρτέμις ὤρεε
 Χωσαμένη, ὃ οἱ ἐστὶ θαλυσία γενῶ ἀλώης 530
 Οἰνός ρέξ' ἄλλοι δ' ἑοῖ δαίνωθ' ἐκασίμβας
 Οἷν δ' ἐκ ἔρρεξε Διὸς κέρη μεγάλοι,
 Ἥ λάβει, ἥ ἐκ ἐνόησεν ἀάσατο δὴ μέγα θυμῷ.
 Ἥ δ' ἡ χολωσαμένη, δῖον ἦν, ἰοχέαιρα,
 Ὀρσεν ἐπὶ χλέντῳ σῶν ἀγειον ἀργυρόδοιαν, 535
 Ὅς κακὰ πόλλ' ἐρδεσκει, ἔδων Οἰνῷ ἀλώω.
 Πολλὰ δ' ἔβη περθελευμένα χαρμαῖ βάλε δυνδρεαμακροῖ
 Αὐτῇσιν ρίζησι, καὶ αὐτοῖς ἀνδρῶσι ρήλων.
 Τὸν δ' ἦδ' Οἰνῷ ἀπέκτενεν Μελέαγρος,
 Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἀνδρας ἀγνῆρας, 540
 Καὶ κωίας ἔμ' γὰρ κ' ἐδάμην παύροισι βροτοῖσι
 Τίωθ' ἔλιν, πολλὰς δ' πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγμένης.
 Ἥ δ' ἀμφ' αὐτῇ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτῷ,
 Ἀμφὶ σὺν κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχύνεσσι,
 Κυρήτων τε μέσσην καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων. 545
 Ὅρα μ' εἰς Μελέαγρον ἀρηϊφίλῳ πολέμιζε,
 Τορεάδε Κυρήτῃσι κακῶς ὡς ἐδ' ἐδωάσθω
 Τάχεθ' ἐκτοδὲν μέμνων, πολὺς περ ἐόντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδω χόλον, ὅς ἐκ ἄλλων
 Οἰδάνει ἐν σήδῃσι νόον, πύκα περ φρονούντων, 550
 Ἦτοι ὁ, μῆλ' οἶλεν Ἀλθαίῃ χωόμενον κῆρ,
 Κεῖτο φρεσὶ μῆσιν ἀλόχῳ καλῇ Κλειοπάρῃ,
 Κέρη Μαρπείας καλλισφύρε, Εὐνήνης,
 Ἰδὼ δ', ὃς κάρλιν ἐπιχθονίων ἥριτ' ἀνδρῶν
 Τῶν τότε καὶ βα ἀνακλῆθ' ἐναντίον ἔλετο τόξον 555
 Φοίβε Ἀπόλλων, καλλισφύρε εἵνεκα θυμῆς.
 Τλώδε πῶς ἐκ μεγάροισι παῖδ' καὶ σότνια μήτηρ
 Ἀλκυονίῳ λαλίσκον ἐπ' ἀνύμων, ἐνέκ' ἀρ' αὐτῆς
 Μήτηρ, Ἀλκυονῇ πολυπάρθεο δῖον ἔχουσα,

Κλαῖ,

- 560 Κλαῖ', ὅτε μιν ἐκέρσῃ ἀνέρπασε τοῖβ' Ἀπόλλων.
 Τῇ δ' οὖγε παρκαίλειτο, χόλον θυμαλγέα πέπων,
 Ἐξ ἀρείων μνηρὸς κεχολωμένῃ, ἥ ῥα θεοῖσι
 Πόλλ' ἀχέουσ' ἤεθ' το, κασιγνήτοιο φόνου.
 Πολλὰ δ' ἔχ' Γαῖαν πολυφρόνῳ χερσὶν ἁλοῖα,
 565 Κικλήσκουσ' Ἀΐδῳ καὶ ἐπαινῶ Περσεφόνηαν,
 Πρέχῃ καθεζομένη, δάοντο δ' ἰάκρυσι κόλποι,
 Παιδὶ δόμον θάλαστον τῆσδ' ἠερεφοῖτες Ἑεινύς
 Ἐκλυεν καὶ Ἑρέβωσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 Τῶν δ' τάχ' ἀμφὶ πύλας ὀμαδ' καὶ δ' ἔπ' ὀρώρει,
 570 Πύργων βαλλομένων τ' δ' ἐλλίσωντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπτον δ' θεῶν ἱερῆας αἰεῖς,
 Ἐξελθεῖν καὶ ἀμύναι, ὑποχρόμνοι μίγα ἄστυ
 Ὀππόδι πιότατον πεδῖον Καλυδῶν' ἐρευνῆς,
 Ἐνθα μὲν ἦν ἠνωγον τέμεν' ἀεικαλλέες ἐλῆες,
 575 Πενήκοοντόγυον· τὸ μὲν ἤμισυ, οἶναπέδιοι,
 Ἥμισυ δ', ψιλῶ ἄστυ πεδίοιο ταμίεσσι.
 Πολλὰ δέ μιν λίσσανδε γέρον ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 Οὐδ' ἐπεμβεσάως ὑπηρεφέρ' ὀδάλμοιο,
 Σείων κολλητὰς στανίδας, γενέμεν' ὕον.
 580 Πολλὰ δ' ὅνδε κασίγνη' καὶ πότνια μήτηρ,
 Ἑλλίσωντο· ὃ δ' μᾶλλον ἀνείητο· πολλὰ δ' ἱσταῖρι,
 Οἱ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων.
 Ἄλλ' ὅδ' ὥς τῷ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειδον,
 Πεῖν γ' ὅτε δὴ θάλαμ' ὑπὸ καβάλλεσσι τοῖς δ' ἐπὶ πύ-
 585 Βαῖνον Κυρήτες, καὶ ὠέπρηθεν μίγα ἄστυ. [γυν
 Καὶ τότε δὴ Μελέαργον ἐύζων' ὄφρακοιτις
 Λιάτ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ καίλειξεν ἀπαῖα
 Κήδε', ὅς' ἀνθρώποισι πίλεθ' ὅτ' ἄστυ ἀλφει.
 Ἄνδρες μὲν κλείνους, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθιών.
 590 Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγους, βαθυζώνες τε γυναικας.
 Τῷ δ'

Τὲ δ' αἰνέειο θυμὸς ἀκρόνιθε κακὰ ἔργα
 Βῆ δ' ἵκναι, χερσὶ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
 Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμωεν κακὸν ἥμαρ,
 Εἰξας δ' ἄνδρα θυμῷ τῷ δ' ἐκέτι δᾶρ' ἐτέλειαν
 Πολλά τε καὶ χασείηα κακὸν δ' ἥμωε καὶ αὐτῷ. 595

Ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδ' ἐσε δαίμων
 Ἐνταῦθα τρέψῃς, φίλθε· κάκιστον δέ κεν εἴη
 Νηυσὶν καιρομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δόρυ
 Ἐρχέο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίςσιν Ἀχαιοί.
 Εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δύης, 600
 Οὐκ ἔσθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσται, πόλεμόν περ ἀλαλκάν.

Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 Φοῖνιξ, ἄτληα, γεραίε, Διοῖρεφες, ἔτι με ταύτης
 Χρῶ τιμῆς φρονέω θ' ἐλπίμῃδ' Διὸς αἴση,
 Ἥ μ' ἔξει πρὸς νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσὶν αὐτῇ 605
 Ἐν στήθεσσι μύθη, καὶ μοι φίλα γένασ' ὀρώρη·

Ἄλλο δέ τοι ἔριω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Μὴ μοι σύσχε θυμὸν ὀδυρόμενθ' καὶ ἀχάων,
 Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάειν· ἐδὲ τί σε χρὴ
 Τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντις 610
 Καλόν τοι σὺν ἔμοι· κῆδεν, ὅς κέ με κήδῃ.

Ἴσον ἔμοι βασιλῆες, καὶ ἥμισυ μέγρεο τιμῆς·
 Οὗτοι δ' ἀσχελέεσσι, σὺ δ' αὐτόδι λέξῃς μέγρον
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἦοι φαινομένηφι
 Φερατόμεθ', ἥ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἥ κε μύωμεθ'. 615

Ἥ, καὶ Πατρόκλῳ θγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
 Φοῖνικι σορέσαι πυκινὸν λέχθ', ὅρρα τάχιστα
 Ἐκ κλισίης νόστοιο μεδούσῃο. Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 Ἀρτίθε· Τελαμωνιάδης μὲν μῦθον ἔειπε,

Διοχάρης Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 620
 Ἴομεν· ἔ γάρ μοι δοκεῖ μύθοιο τελέτη

- Τῇ δ' ἐ γ' ὁ δ' ὦ κρανέειδ' ἀπαγγεῖλαι ὅ τ' ἀχίισα
 Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθὸν περ ἐόντα,
 Οἱ περ νῦν ἔα) προσιδέμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς·
 625 Ἄγχιον ἐν γήθεισι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
 Σχέτιλ' ὅ, ἡ δ' ἐ μελίσσι περ) φιλότῃλ' ἑταῖρον,
 Τῆς, ἥ μιν ἔφα' νηυσὶν ἐτίονον ἔξοχον ἄλλων.
 Νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
 Ποινῶν, ἥ ἔ παιδὸς ἐδέξατο τεθνεώτ'·
 630 Καὶ ῥ' ὁ μ' ἐν δῆμῳ μῦθε αὐτῷ, πόλλ' ὑποτίσας·
 Τῷ δ' ἐ τ' ἐρητίε) κραδίη καὶ θυμὸς ἀγνώωρ,
 Ποινὴν δέξαμεν· σοὶ δ' ἀλληκλόν τε, κακόν τε,
 Θυμὸν ἐν γήθεισι θεοὶ θέσαν, ὅνεκα κέρης
 Οἷος· νῦν δέ τοι ἐπὶ παρὲς παρὲς ἔσοχ' ἀείσας·
 635 Ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμὸν,
 Αἰδέσθαι ὅ μελαθρον· ὑπερβόιοι δέ τοι ἐμὸν
 Πληθύ' ἐκ Δαναῶν, μέμαθ' δέ τοι ἔξοχον ἄλλον
 Κῆδοςοί τ' ἐμῶν καὶ φίλων, ὅσοι Ἀχαιοί.
 Τόνδ' ἀπαμειβόμεν) προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 640 Αἴαν· Διοφύτης, Τελαμώνης, κοίρανε παῶν,
 Πάντα τί μοι κατ' ἐμὸν θυμὸν εἰκάσθαι μυθήσασθ'
 Ἀλλὰ μοι αἰδάνε) κραδίη χόλω, ὅππότε' ἐκείνη
 Μνήσομαι, ὅς μ' ἐσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀπρὸς δ' ἡ, ὅσῃ τῇ ἀτίμητον μελάνεσσιν·
 645 Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγεγίλω ὑπὸ παρ'·
 Οὐ γὰρ πᾶν πολέμοιο μεθήσομαι αἱματίνῃλ',
 Πείθ' γ' ὑπὸν Παιάμοιο δαΐφρον' ὅ, ἔκτορα δ' ἴον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 Κλείοντ' Ἀργεῖς, κατὰ τε σιμύξαι στυγερὰ νῆας·
 650 Ἀμφὶ δέ τοι τῇ μὴ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἐκτόρα καὶ μεμαῶτα μάχης ῥήσας ὅσῳ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔκαστ' ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 Σπεί·

Σπώσασθες, ἔσθ' ἤϊας ἴσαν πάλιν ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλ' δ' ἐτάχυσεν, ἰδὲ δμῳῆσι, κείλῳ τε,
 φοῖνικι σφρέσαι πυκινὸν λείχ' ὅττι τάχιστα 655
 Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι σφρέσαν λείχ', ὅς ἐκείλῳ τε,
 Κωέα τε, ῥήγος τε, λίνοιό τε λεπτὸν ἄσπον.
 Ἐν δ' ὁ γέρον καλέλετο, καὶ ἦν δῖαν ἐμμενεν.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖδε μυχῷ κλισίης ἐϋπῆκτο
 Τῷ δ' ἄρα παρκατέλετο γυνή, ἥ Λισσόδωρον ἦγε, 660
 φόρβακ' ὀνυγάτηρ, Διομήδην καλλιπάρη.
 Πάτροκλ' δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο παρ δ' ἄρα καὶ πρὶ
 Ἴρις ἐϋζωνο, τίω οἱ πόρε δῖο Ἀχιλλεύς,
 Σαῦρον ἐλὼν αἰπῆσαν, Ἐνυχ' ὀλοΐεσθον.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδῃο ἡμόλῳ, 665
 Τὸς μ' ἄρα χρυσοίοισι κυπέλλοις ἦες Ἀχαιῶν
 Δεδέχαρ' ἄλλοθεν ἑλλ' ἀνασάδον, ἐκ τ' ἐρέοντο.
 Πρῶτ' δ' ἐξέρπεινεν ἀγαθ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Εἴτ' ἄγε μ', ὦ πολύαν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδ' Ἀχαι-
 ῆ ῥ' ἐθέλει νήεσσι ἀμυνέμεναι δῆϊον πῦρ, [ὦν, 670
 Ἥ ἀπέειπε, χόλ' δ' ἐτ' ἔχει μετ' ἀλήτορα θυμόν·
 Τὼν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖο Ὀδυσσεύς,
 Ἀτρεΐδην, κύδιος ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνον,
 Κῆνός γ' ἐκ ἐθέλει σβέσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 Πυμπλάνε' ἰδύμεθ' σὲ δ' ἀναινε', ἠδὲ σά δ' ὦρα. 675
 Αὐτὸν σε φερέειδος ἄμ' Ἀργείοισιν ἀνῶν,
 Ὅπως κεν ῥῆας τε σόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 Αὐτὸς δ' ἠπάλησεν, ἄμ' ἠσὶ φαινομένοισι,
 Νῆας εὐσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιερίσας
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔρη φθόρου μύσας,
 Οἴκαδ' ὑποπλέειν ἐπὶ ἑκέτι δῆϊε τέκνον
 Ἴλιε αἰπυνῆς μάλα καὶ ἔθεν θυρόποτα Ζεὺς
 Χῆρα ἐλὼν ὑφίχε, τιδαροήκασι καὶ λαοί.

- 585 ὧς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' ἐπέμην, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δῖω, πεπνυμένος ἄμφω·
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρον κατελείξατο ὥς γδ' ἀνέγει,
 Ὅφρα οἳ ἐν νήεσσι φίλῳ ἐς πατρίδ' ἔπηθ'
 Αὔειον, ὃν ἐθέλῃσιν ἀνάγκη δ' ἑτί μιν ἄξει.
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐχμόνοιο σιωπῇ,
 690 Μῦθον ἀγασάμενοι μάλα γδ' ἐχθέρως ἀγόρευσε.
 Διὶ δ' ἀνεψὴσαν τετινότες ἦες Ἀχαιῶν
 Ὀφείη δὴ μετέειπε βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάρμεμνον,
 Μὴ ὄφρα λίσσῃσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 695 Μυεῖα δῶρα δίδες· ὁ δ' ἀγλῶαρ ὅθι καὶ ἄλλως,
 Νῶϊ αἶ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγλῶρεῖσιν ἐνῆκας.
 Ἄλλ' ἦται κείνον μὲν εἰάσωμεν, ἥ κεν ἴησιν,
 Ἥ κε μὴν τότε δ' αὖτε μαχήσεθ', ὅππότε κέν μιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνάγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 700 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες,
 Νῶϊ μὲν κοιμήσασθε, τείαροτόμενοι φίλον ἦτορ
 Σίτε καὶ οἶνοιο· τὸ γδ', μὴθ' ὅθι καὶ ἀλκή·
 Αἰτάρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδόδ' ἀκτυλῇ· Ἡὼς,
 Καρπαλίμως περὶ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 705 Ὀτρυνῶν καὶ δ' αὐτοὺς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθ'.
 ὧς ἔφαθ'· οἶδ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,
 Μῦθον ἀγασάμενοι Διομήδεσσι ἵπποδάμοιο.
 Καὶ τότε δὴ πείσαντες ἔβαν κλισίῳδε ἕκασθ'·
 Ἐνθάδ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ἦπνε δῶρον ἑλοῖο.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Κ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ΑΓαμέμνων ἀγρυπνίσας, αἰετῇτι πτερ ἄριστος ἦν Ἑλ-
λάδων, αὐτός τε, καὶ Μενέλαος· καὶ ὅνι τ τα-
ραρὺν συμβυλίσαντες, θίμπησι κατακύντες εἰς τὸ
ἦν Τρώϊν στρατόπεδοι, Ὀδυσσεύς καὶ Διομήδης· οἳ
δαίμονα μὲν συναλίσσαντες ἀναιρέουσιν Πυθιάδην· ἥ φασ' αὐτῷ,
ῥῆσιν τινα βασιλῆα καὶ Θράκας φασίναι, ἰδὲα τε ἰσχυροπιδεύ-
σαιτο, ἰππευθέντες δολοφονῆσι τὸν Ῥῆσον, καὶ ἦν ἑταίρων τινάς,
καὶ τὲς ἱππας ἀπειλῶσάντες, εἰς τὸν καυσαδμοῖ παρῆναιτο.

Νυκτεγερσίᾳ Δολώνεια, καὶ Ῥῆσθ.

Κάππα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἔλυθον ἄνδρες.

Αλλοὶ μὲν ὦδ' ἤνυσιν αἰετῆες παναχαῖων
Εὐδὸν παννύχιοι, μαλακῇ δαδμημῆος,
ὑπνῷ
Ἄλλ' ἐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποι-
μῆα λαῶν,

ἔγν' ἔχε γλυκερὲς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσφαλῇ πύσσις Ἥρης ὑπὸ νόμοιο,

Κ 3

Τ δ' ἔχων

- Τάχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθίσσασιν, ἢ χάλαζαν,
 * Ἡ νιφετὸν, ὅτε πῆρ τε χιὼν ἐπάλῃται ἀέρας,
 * Ἡ ποδὶ πτολέμοιο μέγα τόμα πόνει' ἀπὸιο.
 * Ὡς πυκιν' ἐν γήθειν ἀντιπλάχισ' Ἀγαμέμνων,
 10 Νειόθεν ἐκ κεφαλῆς τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντίς.
 * Ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀδρήσει,
 Θαύμαζεν πυρρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλίοθι περ,
 Αὐλῶν, σφρίγσων τ' ἐροπλῶ, ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 15 Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προδελύμνους ἔλκετο χαίτας
 * Τ' ὄθ' ἐντί Διὶ μέγα δ' ἔειπε κοδάλιμον κῆρ.
 * Ἦδε δέ οἱ καὶ θυμὸν αἰεὶ φαίνετο βυλῆ,
 Νέσσορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 Εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτόμετο,
 20 * Ἡ τις ἀλεξίνακ' ὅσιν Δαναοῖσι γῆρας,
 * Ὀρῶθεϊς δ' ἐνδῶς καὶ γήθειο χιτῶνα,
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαρῶσιν ἐδήσατο καλά πέδιλα
 * Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἕωαςτο δέρμα λέοντος
 Αἶθωντος, μέγαλοιο, ποδωκῆς· εἴλετο δ' ἔσχατον.
 25 * Ὡς δ' αὐτὰς Μενέλαον ἔχε τέρμετον ὑδὲ καὶ αὐτῆς
 * Τπντος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
 * Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἔθεν εἵνεκα πολὺν ἴφ' ὕγρῳ
 * Ἠλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίναντες
 Παρδαλὴν μὲ πρῶτα μέλαφρονον εὐρυ κάλυψε
 30 Παικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ σφάγγῳ κεφαλῆφιν ἀέρας
 Θήκατο χαλκείῳ δόρυ δ' αἴλετο χεὶρ παχείῃ.
 Βῆ δ' ἴμεν ἀντήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 * Ἀργείων ἦσασε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμος.
 Τόνδ' εὖρ' ἀμφ' ὁμοῖσι τιθήμενον ἔπεια καλά,
 35 Νηὶ ὄφρα πρύμνη· τῷ δ' ἀπαύσιτος ἦτορ' ἐλθόν.
 Τὸν πρῶτον προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος,

Τίφθ' ἔτως, ἢ θῆε, κορύσσει; ἢ τιν' ἑταίρων
 Ὀτρυνέεις Τρώεσιν ὀπίσκειν; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δάδω, μὴ ἔτις τοι ὑπόχρηται ἔργον,
 Ἄνδρας δ' οὐσὺν ἔχεις σκοπιάζοντα δὴ ἐπελθόν,
 Νύκτα δ' ἀμβροσίῳ μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται
 Τόνδ' ἀπαμβρόμυθ' προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Χρῶ βελῆς ἐμὲ καὶ σὲ, Διοτρεφὲς δ' Μενέλας,
 Κερδαλέης, ἥ τις κέν ἐρύσσει ἢ δὲ σωσεί
 Ἀργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτρέφεο φρέν.
 Ἐκτρέφεις ἄρα μάλλον ὅπ' φρένα θῆχ' ἱερῶσιν
 Οὐ γάρ πω ἰδομῆν, ἐδ' ἐκλυον αὐδ' ἠσπασθ',
 Ἄνδρ' ἕνα τοσάδε μέμφο' ἐν' ἡμάς· μῆτις αἰσῶς,
 Ὅω' Ἐκλῶρ ἔρρεξε Διὶ φίλθ' ἡς Ἀχαιῶν,
 Αὐτῶς, ἔτε θεῶς ἡδὲ φίλθ', ἔτε θεοῖο.
 Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μέλυσέμεν Ἀργείοισι
 Διὶ δὲ καὶ δολιχὸν πόσα γ' οὐ κακὰ μῆσα' Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ἴθι γυῖο, Αἴαντα καὶ Ἰδομῆνα κάλεισθαι,
 Ἕμινα θείων ὀπ' ἡνῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 Εἴμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι αἶψ' ἐθέλησιν
 Ἐλθεῖν εἰς φυλάκων ἱερὸν τέλειθ', ἢ δ' ὀπταῖλαι.
 Κῆρυ γάρ κε μάλας πυθόαίης τοῖο γ' οὐδὲ
 Σημαίνει φυλάκῃσι, καὶ Ἰδομῆνθ' ὀπάων,
 Μειλόνης τοῖσιν γ' ἐπείραποιός γε μάλας.
 Τόνδ' ἡμῖν ἐπείθεα βολὴν ἀγαθὴν Μενέλαος,
 Πῶς γ' οὐ μοι μύθη ὀπταῖλαι, ἢ δὲ κελεύεις;
 Αὐτὶ μὲν μὲν τοῖσι, δεδιμένθ', εἰσέκεν ἔλθης,
 Ἥ δὲ θίω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὶ τῷ εὖ τῶς ὀπταῖλαι;
 Τόνδ' αὖτε προσέειπεν ἀναξάνδρων Ἀγαμέμνων,
 Αὐτὶ μὲν, μὴ πως ἀεργάτοισι ἀλλήλοισιν
 Ἐρχομένῳ πολλὰ γ' ἀνὰ στρατὸν εἰσι κίλεσθαι
 Φθίσγειο δ', ἢ κεν ἴηται, καὶ ἐγρήγορσαι ἀνωχθί,

- Παλῶθεν ἐν χρεῖς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκασον,
 Πάντας κυδαίνων· μηδ' ἐ μεγαλίζεο θυμῷ·
 70 Ἄλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδ' ἐ πε ἄμμι
 Ζεὺς ὅπῃ γενομένοισιν ἴει κακότηϊα βαρεῖαν.
 "Ὡς εἰπὼν, ἀπεπέμπετ' ἀδελφεὸν, εὖ ὀπιείλας.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μὲν Νέστορα, ποιμνία λαῶν.
 Τόν δ' εὖρεν ὦρθε τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
 75 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῷ· ὦρθε δ' ἔννεα ποικίλ' ἐκείῳ,
 Ἄσπις, καὶ δύο δῦρε, φασγὴ τε τρυφάλεια·
 Πάρ γ' ὅ ζῶσθ' ἔκτετο παναίοισι, ὧ ῥ' ὁ γεραίος
 Ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισίωρε θωρήσασατο,
 Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ ἔ μ' ἐπέτρεπε γῆρα λυγρῷ·
 80 Ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀσκήνθε, κεφαλῷ ἐπαίεσθαι,
 Ἀτρεΐδῳ προσέειπε, καὶ Ξερειάνειο μύθε·
 Τίς δ' ἔττω χεῖρ' ἡμῶν ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἷοι,
 Νύκτα δ' ὀρναίῳ, ὅτε δ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Ἡέ τιν' ἑρήων διζήμενθε, ἢ τιν' ἐταίρων;
 85 Φθίεσθαι, μηδ' ἀκίαν ἐπ' ἔμ' ἔρχεσθαι· τίς γ' ἐν σὺν χρεῖαι
 Τόνδ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 "Ὡ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδ' Ἀχαιῶν,
 Εἴσεις· Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονα, τ' ὦλ' πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῇ
 90 Ἐν σῆθεσι μάθῃ, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρῃ.
 Πλάζομαι ὧδ'· ἐπεὶ ἔ μοι ἐπ' ὀμμασι νήδυμ' ὕπν'·
 Ἴζανει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδ' Ἀχαιῶν.
 Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πίει δαΐδια, ἔδ' ἐ μοι ἦτορ
 Ἐμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκηναι κραδίῃ δέ μοι ἔξω
 95 Στιθεῖων ἐκθρόσκει, τερμείν' ὑπο φαίδιμα γῆα·
 Ἄλλ' εἴ τι δρᾶίνεις, ἐπεὶ ἔδ' ἐ σέ γ' ὕπν' ἱκάνει,
 Δεῦρ' ἐς τὸς φύλακας κατ' αἰετομόν, ὄρεα ἰδωμόν,
 Μὴ τοὶ μὲν καμᾶτω ἀδδ' ἡκότες, ἦδ' ἐ καὶ ὕπνῳ,

Κοιμήσων. ἅτάρ φυλακῆς ὅπ' πάσῃ λαθόν.
 Δυσμάρτες δ' ἄνδρες χερδὸν εἶα, ἐδὲ τι ἰδμεν,
 Μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μνηστῆσιν μάχεσθαι.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῶνι· ἱππότα Νέστωρ,
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄραξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,
 Οὐδ' ὦν ἔχθραι πάντα νοήματα μῆτιέσσι Ζεὺς

ἔκτελῃσι, ὅσα πέ νῦν ἔελπε. ἀλλὰ μιν οἶω
 Κίεσσι μοχθήσῃν καὶ πλείουσιν, αἶκιν Ἀχιλλεύς·
 Ἐκ χόλου ἀργαλίοιο μετ' ἀρέφῃ φίλον ἦτορ.

Σοὶ δ' μάλ' ἐφοίμ' ἐγώ· περὶ δ' αὖ καὶ ἐγέσθωμεν ἄλλοι,
 Ἥ μὲν Τυδείδῳ δουκελυτὸν, ἠδ' Ὀδυσῆα,
 Ἥδ' Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλίῳ ἄλκιμον υἱόν.

Ἄλλ' ἔστις καὶ τὲς δε μετοιχόμεν' ἀλίσσῃν,
 Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἀνακλῆ·

Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἐκασάτω, ἐδὲ μάλ' ἐσχύς.

Ἄλλα, φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον,

Νεκίσω, ἔπειρ μοι νημεσήσῃσι, ἐδ' ἐπικύσω.

Ὡς εὔδῃ σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.

Νῦν ὅφρα νῆας πάντας ἀεισῆας πονέεσθαι

Λιπόμεν'· χρεὼ γὰρ ἱκάνε' ἐκείτ' ἀνεκτός.

Τόνδ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσας ἄνωγα·

Πολλάκι γὰρ μεδίει τε, καὶ ἐκ ἐθέλει πονέεσθαι,

Οὐτ' ὅκνησ' εἰκων, ἔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο.

Ἄλλ' ἐμὲ τ' ἔσορῶν, καὶ ἐμὴν παλιδέσμεν' ὀρμῶ·

Νῦν δ' ἐμὲ πρῶτον μάλ' ἐπέγρετο, καὶ μοι ἐπέσῃ·

Τὸν μὲ ἐγὼ πρῶτον καλῆμεναι, ὅς σ' μεταλλάς.

Ἄλλ' ἴομεν· κείνους δ' ἐκχιπόμεθα περὶ πυλῶν

Ἐν φυλάκῃ· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέθραδον ὑγερύεσθαι.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῶνι· ἱππότα Νέστωρ,

Οὕτως ἔστις ἐοῖ νημεσήσῃ, ἐδ' ἀπιθήσῃ.

130 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐπόρρωσ' ἢ ἀνάγῃ.

Ὡς εἰπὼν, ἔνδωκε θεὸς γήθεσι χιτῶνα,

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλά πέδιλα,

Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περιήσατο φοινικόεσσαν,

Διπλῆν, ἐκλαδίην· ἔλυσ' ἐπενήνοθε λάχνη.

135 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔσχετο ἀκαχιδῶν δῆϊ χαλκῷ.

Εἷ δ' ἰέναι κτ' ἤσας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαστον,

Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερῳίῳ ἵπποτα Νέσωρ

Φθεγξάμεντο· τὸν δ' αἶψα θεὸς φρένας ἤλυθ' ἰωή,

140 Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καὶ σφαιρὰς πρὸς μῦθον ἔειπε,

Τίφθ' ἔτω κτ' ἤσας ἀνὰ σφαιρὸν οἷοι ἀλᾶδε,

Νύκλα δι' ἀμβροσίην, ὅτι δὴ χρεῖα τόσον ἴκει

Τόνδ' ἡμέτετ' ἔπειτα Γερῳίῳ ἵπποτα Νέσωρ,

Διογλυέας Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

145 Μὴ νεμέσας τοῖον γδ' ἄχ' βεβίηκεν Ἀχαιῆς.

Ἄλλ' ἔπειτα, ὄρεα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπίοικε

Βελάς βελώων, ἢ φάγέμεν, ἢ μάχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' κλισίῳδε κίων πολυμήτης Ὀδυσσεύς,

Ποικίλον ἄμφ' ὥμοισι σάκε' ἔθετο, βῆ δ' μετ' αὐτὸν

150 Βῆν δ' ἐπὶ Τυδείδῳ Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον

Ἐκπὺς ὑπὸ κλισίῃς σὼν τὰ χέουσιν ἄμφι δ' ἐταῖροι

Εὐδον· ὑπὸ κρησὶν δ' ἔχον ἀπείδας ἔσχετο δὲ σφιν

Ὅρ' ἐπὶ σαυρωτῆρ' ἐλήλαστο τῆλε δ' χαλκὸς

Λάμψ', ὥς ἀστρεπὴ παῖρὸς Διὸς· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως

155 Εὐδ'· ὑπὸ δ' ἔσρωτο ῥιπὸν βοδὸς ἀγραυλοῖο·

Αὐτὰρ ὑπὸ κρητέσφιν τὰ πηρὶ τέλειοντο φαινόμεν

Τὸν παρσάς ἀνέγειρε Γερῳίῳ ἵπποτα Νέσωρ,

Λαξ ποδὶ κινήσας, ὀτρυνέ τε, νείκεσσι τ' ἀντίω,

Ἐγχείο, Τυδείῳ ἥε τί πάνηυχον ὕπνον αὐτῆς·

160 Οὐκ αἶψα, ὥς Τρῶες ἐπὶ θρῶσμά πεδίοντο

Παρθένῳ γὰρ νῦν, δαίτην δ' ἐτι χερσὶν ἐρύκει·

ὣς φάθ' ὁ δ' ἄρ' ὅτε ὑπὸ τοῖς πόδασι κρατερῶν ἀνδρῶν

καί μιν φωνήσας, ἔπειτα κτερίεντα προσήδα·

σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲ πόνον ἔποιε λήγης·

οὐ νῦν καὶ ἄλλοι ἔασιν νιότεροι ἤ εἰς Ἀχαιῶν, 165

οἳ κεν ἔπειτα ἑκάστον ἐγυίρειαν βασιλῆων,

πάντη ἐποιχόμενοι· σὺ δ' ἀμύχανός ἐσσι, γεραιέ.

τόνδ' αὖτε προσέειπε Γερώνιος ἐπὶ πότα Νέστωρ,

ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλθε, καὶ μοῖραν ἔειπες.

εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170

καὶ πολέες, οἳ κέν τις ἐποιχόμενός περ κελίσειν·

ἀλλὰ μάλα μεγάλην χρεὼν βοδίνην Ἀχαιεῖς·

νῦν γὰρ δὴ πάθεισιν ἐπὶ ξυρῇ ἰσάλλαι ἀκμήν·

ἢ μάλα λυγρὸς ὁλερθεῖς Ἀχαιοί, ἢ βιῶναι.

ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἰάντα ταχὺν, καὶ Φυλῆα ἄδην, 175

Ἀντισσον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερός· εἰ μὲν ἐλεάρεις.

ὣς φάθ' ὁ δ' ἄρ' ὅμοισιν ἐβόαστο δέσμα λείπ'·

Αἰδῶνός, μετὰ δὲ τοῖς ποδῶν κέρας ἔλπει δ' ἔσχετο,

βῆ δ' ἰέναι τὸς δ' ἐνδεν ἀναστήσας ἄγχι πρῶς.

οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκισιν ἐν ἀγρομέθοισι ἤρουντο, 180

οὐδὲ μὲν εὐδονίας φυλάκων ἠγῆτορας εὗρον·

ἀλλ' ἐγρηγορτὶ ξυῶ τ' ἄχρισιν ἔατο πάντες.

ὣς δὲ κωῖες αἶψα μῆλα δούπησεν· ἐν αὐτῇ,

θηρὸς ἀλάσας ἡρώδης ἐβόησεν, ὅς περ καθ' ἑλάνω,

ἔρχητο δ' ὄρεσφι πολλὸς δ' ὄρυμα γόοις ἐπ' αὐτῷ 185

Ἀνδρῶν ἠδὲ κωῶν, ὅπ' ἔτε σφισιν ἔσταντο δαῖτα.

ὣς οἳ νήδυμός ὑπνός· ὅπ' βλεφάροισιν ἐκώλη,

νύκτα φυλακτομέθοισι κακῶν· πεδονοῖ γὰρ αἶψα

Τριτάτος, ὅπ' ἔσταντο ἐπὶ Τρώων αἰοῖεν ἰδύων.

τὸς δ' ὁ γέρον γῆθησεν ἰδὼν, δαΐσιν τε μύδα· 190

καὶ σφίσι φωνήσας, ἔπειτα κτερίεντα προσήδα.

οὕτω

- Οὐτῶ νῦν φίλα τέκνα, φυλάσσετε μηδ' ἐτιν' ὕπνῳ
 Λιρέτω, μὴ χάρμα γυώμεθα δυσμύθειον.
 "Ὡς εἰπὼν, τάφροιο δ' ἐκάλυψε τοὶ δ' ἄμ' ἔπειτο
 195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βελῶ.
 Τοῖσδ' ἄμα Μυρτιάδης, καὶ Νέστορ ἀγλαὸς υἱός,
 "Ἡσαν αὐτοὶ γὰρ κάλειον συμμητιδάαζ.
 "Γάφρον δ' ὅκ' διαδάντες δρυκίῳ, ἐδεδόκωτο
 "Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ γυγύων διεφαίνετο χῶρῳ
 200 Πυπλόγων ὅθεν αὐτὶς ἀπελθάπει' ὄρεμ' Ἐχέωρ,
 "Ολλύς Ἀργείος, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 "Ἐνθα καθέζομενοι, ἔπει' ἀλλήλοισι πίφασκον
 Τοῖσι δ' ὅ μύθων ἦρχε Γερῶνις ἱππότης Νέστωρ,
 "ὦ φίλοι, ἐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πετῖθαι' ἐφ' αὐτῷ
 205 Θυμῷ πολυμήνι μὲν Τρῶας μεγαθύμους
 "Ἐλθέην; εἴ τινα περ δητίων ἔλοι ἐχαλῶντο,
 "Ἡ τινα περ καὶ φῆμιν ἐν Τρώεσσι πύθοιο,
 "Ἄσπερ τε μητιόωσι μὲν σφίσι καὶ μεμῶσιν
 Αὐτὶς μύθεον φέρε νηυσὶν ἀπὸ πρυμνῶν, ἢ ἐπὶ πόλινδε
 210 Ἄψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσασθό γ' Ἀχαιούς.
 Ταῦτά κε πάντα πύθοιο, καὶ ἄψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι.
 Ἀσκηθὴς, μέγα κέν οἱ ὑπερένιον κλέος ἔη
 Πάντας ἐπ' ἀνδρώπας, καὶ οἱ δόσις ἔστω ἱερότης.
 "Ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν αἰετοί,
 215 Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν,
 Θῆλῳ, ὑπερρίπνον τῇ μὲν κίερας ἐδὲν ὁμοῖον
 Λίε δ' ἐν δαίτρει καὶ ἑλαπίνῃσι παρίσαι.
 "Ὡς ἔραβ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶς ἐχρόοντο σιωπῇ.
 Τοῖσι δ' καὶ μελέεσκε βολῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
 220 Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγλῶρ
 "Ἀνδρῶν δυσμύθειον δυνάει στρατὸν, ἐς γυῖς ἐόητα,
 Τρῶων ἀλλ' εἴ τις μοι ἀγῆς ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλῳ,
 μάλα

Μᾶλλον θαλπωρὴν, καὶ θαρσαλέωτερον ἔσται.
 Σωὶ τε δ' ὕ' ἐρχομένο, καὶ τε πρὸς ὃ τῷ ἐνόησεν,
 Ὅπως κέρδι' ἔη μῦν' ὃ δ' εἴπερ τί νοήσῃ. 225
 Ἀλλὰ τε οἱ βράων τε νό' ὃ, λεπτή δέ τε μῆτις
 Ὡς ἔραθ' οἱ δ' ἔδελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπειδ'
 Ἥτελέττω Αἰάντε δ' ὤω, θεράποντες Ἄρη' ὃ,
 Ἥτελε Μηνειόνης, μάλα δ' ἔτελε Νέστορ' ὅς,
 Ἥτελε δ' Ἀτρείδης, δεικλεπτός Μενέλα' ὃ. 230
 Ἥτελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεύς καταδ' ὤω ὅμιλον
 Τρώων· αἶε γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 Τοῖσι δ' καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Τυδείδην Διομήδεα, ἐμῷ κεχαισμένῳ θυμῷ,
 Τῶν μ' δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὅν κ' ἐδέλνθῃ, 235
 φαινομένων τ' αἰεσον, ἐπεὶ μεμάσσι γε πολλοί.
 Μηδ' ἐσὺ γ' αἰδομένο' σῆσι φρεσὶ, τ' μ' ἀρώω,
 Καλλείπην· σὺ δ' χείρον' ὀπάσσει αἰδοῖ εἰκων,
 Ἐς ἡμεῖς ὁρώων, μηδ' εἰ βασιλεύτερος ὅστις.
 Ὡς ἔραθ' ἔδδ' ἔειπεν ὃ πρὸς ξανθῷ Μενελάῳ. 240
 Ταῖς δ' αὖτις μετέειπε βολῷ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Εἰ μ' δὴ ἔταρόν γε κελεύει μ' αὐτὸν ἐλίδυ,
 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆ' ἔγω' εἴωο λαβοίμην,
 Οὐ πείρ' μ' πρὸς φρον' κραδίη καὶ θυμὸς ἀγνώω
 Ἐν πάντεσι πόνοισι, φιλεῖ δ' ἐ Πάλλας Ἀθηνῆ; 245
 Τέτε δ' ἐπαυμένοιο, καὶ ὅν πυρὸς αἰδομένοιο
 Ἄμφο' νοσήσαιμην, ἐπεὶ πείρ' οἶδε νοῆσαι.
 Τόν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖ' ὃ Ὀδυσσεύς
 Τυδείδην, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνε, μήτ' τι νόος
 Εἰδόσι γὰρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύει. 250
 Ἄλλ' ἴομεν· μάλα γ' ἔνυξ ἄνε', ἐγὺ δ' ἴδ' ἡώς
 Ἄσρα δ' δὴ πρὸς ἔβηκε παρώχην καὶ πλέων νύξ
 Τῶν δύο μοιρών, τείλατ' ἴδ' ἔτι μοῖρα λείπει.
 Ὡς

- "Ὡς εἰπόντ', ὅπλοισιν ἐπὶ δεινοῖσιν ἐδύττω
 255 Τυδείδῃ μ' ὄσπερ ἀντιπύρρον· ὁρῶσιν δὲ
 Φάσγαγον ἀμφηκτες, τὸ δ' ἐὼν ὄφρα κινυτοὶ κεφαλῆσιν
 Καὶ σάκ' ἀμφὶ δὲ αἰ κωκίω κεφαλῆσιν ἔθηκε
 Ταυρεῖον, ἀφ' αὐτὸν τε, καὶ ἄλοφον ἥτε κατ' αὐτοῦ
 Κέκληθ' ῥύεθ' ἥ κάρη θαλερῶν αἰζῶν.
 260 Μνησθέντες δ' Ὀδυσῆϊ δίδω βιδόν, ἥ δ' ἐφ' ἑσπέρην,
 Καὶ ξίφ' ἀμφὶ δὲ αἰ κωκίω κεφαλῆσιν ἔθηκε
 'Ρινὲ πομπῇ· πολλοῖσιν δ' ἐντοδὲν ἱμάσιν
 'Εντέταλ' οὐρεῶς ἔκλ'αδε ἥ καὶ κοῖ δ' ὄντης
 'Αργυρόδανθ' ὕδα δαμνέες ἔχον ἐνθα καὶ ἐνθα.
 265 Εὖ καὶ ἐπισαμῶν μίαν δ' ἐπὶ πῖλ' ἀρήρει
 Τίω ῥά ποτ' ἔξ' Ἐλεῶν· Ἀμύτορ· Ὀρμυρίδαν
 'Εξέλειτ' Αὐτόλυκ', πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας
 Σκάνδ' αιν δ' ἄρα δῶκε Κυθηίων Ἀμφιδάμαντα
 Ἀμφιδάμαντ' ἥ Μόλ' αὖ δῶκε Ξεσπείον ἔναι.
 270 Αὐτὰρ ὁ Μνησθὲν δῶκεν ὅσ' αὖτε φορῆναι
 Δὴ τίτ' Ὀδυσῆϊ· σὺ κασπὶν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
 Τῶδ', ἐπεὶ ἔν' ὅπλοισιν ἐπὶ δεινοῖσιν ἐδύττω,
 Βάν ῥ' ἵεναι, λιπέττω ἥ κατ' αὐτόθι πάντας αἰέτας
 Τοῖσι ἥ δεξιὸν ἦκεν ἑρωδιδὸν ἐφ' ὕδατοιο
 275 Παλλὰς Ἀθηνᾶϊ· τοὶ δ' ἐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 Νόκτα δ' ὀρφαίην, ἀλλὰ κλάγξασθ' ἀκούσαν
 Χαῖρε ἥ τὰ δ' ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἥσθ' το δ' Ἀθηνᾶ,
 Κλυθί μ' αἰγιδόχοιο Διὸς τέλ' ἥτε μοι αἰεὶ
 'Εν πάντεσσιν ἰόντοσι παύεσθαι, ἔδ' σι λήθω
 280 Κινόμεν' νῦν αὖτε μάλα μ' εἰπέ, Ἀθηνᾶ,
 Δὸς ἥ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀρπυγίδες
 'Ρέξας μίγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει
 Δεύτερ' αὖτ' ἥσθ' το βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Κέκλωθι νῦν καὶ ἡμεῖς Διὸς τέλ' ἥτε, Ἀνρυσώην,

Σπαῖ μοι, ὅς σε παῖς ἄμ' ἔκωσεν Τυδίδι Δίῳ 285

Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἀβυγίῃ ἦες

Τίσδ' ἄρ' ἐπ' Ἀσώπῳ λίπε χαλκοχιτώνας Ἀχαιῆς·

Αὐτὰρ ὁ μελίχιον μῦθον φέρε Καδμείῳσι

Κῆρ' ἀτὰρ ἀφ' ἀπιδὼν μάλα μέμνερα μήσατο ἔργα, 290

Σὺν σοι, Δία θεῶν, ὅτε οἱ πρὸφρασα παρίστη.

Ἵς νῦν μοι ἐθέλυσσε παείσασο, καὶ με φύλασσε.

Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βῦν ἦην, ὀυρυμέταστον,

Ἀδμήτῳ, ὃν ἔπαυτο ζυγὸν ἡγαγὼν ἀήρ·

Τῷ τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κίεσσιν πευχδίας.

Ἵς ἔσαν ὀυχοῦμενος ἦν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295

Οἷδ' ἐπεὶ ἤρῃσαντο Διὸς κέρη μεγάλοισι,

Βάν ῥ' ἱμῶν, ὥς τε λέοντι δύω, διὰ νύκτα μέλαναν.

Ἀμφόνον, ἃν νέκυας, διὰ τ' ἔηται, καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν εἴδ' Ἰφιδέ Τρῶας ἀγνώσκειν εἶασεν Ἐκτωρ

Εὐδεν, ἀλλ' ἄμυδρις κικλήσκετο πάσης ἀείρας, 300

Ὅσοι ἔσαν Τρῶων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·

Τὸς ὅγε συγκαλέσας πυκινῷ ἡρτυώϊσθ' βυλῶν,

Τίς κεν μοι τόδε ἔργον ὑποχόρῃσι τέλεισσι,

Δάσσω ἐπὶ μεγάλῳ, μίθδ' δὲ οἱ ἄρῃσι ἔσσι

Δάσσω γὰρ δίδουσι τε, δύω τ' ἐϊαίχεναι ἵπποις, 305

Οἳ κεν ἀεσδάσσι δοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

Ὅστις κεν τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδ' ἄροισι,

Νηῶν ὀκνυμένων χερσὶν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθιάσθ',

Ἥ ἐ φυλάσσον· γῆς δὲ δοῶν, ὡς τοπάρῃσι πῆρ,

Ἥ ἥδ' αὖ, χείρῃσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμάσσειν, 310

Φύξιν φυλάσσειν καὶ σφίον, εὖδ' ἐθέλεις

Νύκτα φυλασσεῖν καὶ καμάτῳ ἀδδ' ἀκρότες αἰνῶν.

Ἵς ἔραθ' οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶν ἐχέοντο σιαστῇ.

Ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσιν Δόλων, Εὐμήδ' ἔχων,

Κήρυκα θεόιο, πολὺ χρυσόν, πολὺ χαλκόν, 315

Ὅς

- "Ος δ' ἤ τοι εἶδ' ὅτ' ἔγωγε κακός, ἀλλὰ πεδῶκη,
 Αὐτὰρ ὁ μῦν' ἔγωγε πέντε κασιγνήτησιν
 "Ος ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι εἶπε φράσας,
 "Ἐκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγυῖωρ
 320 Νηῶν ὠκυπόρων χερδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθιάδης,
 "Ἄλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάχαι, καὶ μοι ὁμοιωθή
 "Ἡ μὲν τὸς ἵππους τε, καὶ ἄρμαϊα ποικίλα χαλκῷ,
 Δωσέμεν, οἱ φορέεσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἔχ' ἄλι' σκοπὸς ἔσομαι, εἰδ' ἀποδόξης,
 325 Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἰμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 Νῆ' Ἀγαμεμνονέω, ὅθι περ μέλλουσιν ἄριστοι
 Βυλάς βελάειν, ἢ φάγγεον, ἢ μάχεσθαι.
 "Ὡς φάθ' ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, καὶ οἱ ὁμοιωθεῖς
 "Ἴσω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, εἰργάσθ' ὅπως Ἕρης.
 330 Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐπὶ χήσει' ἄλλ' ὅ
 Τρώων ἀλλὰ σε φημί διαμπερές ἀγλαΐῃσθαι.
 "Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐπὶ ὄρκον ἀπάμοσε τὸν δ' ὀρόθιεν·
 Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὁμοῖσιν ἐβόλλετο καμπύλα τόξα·
 "Ἐσάλο δ' ἔκλινεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο.
 335 Κρατὶ δ' ἐπὶ κλισίῳ κνωέω· ἔλε δ' ὅξυν ἀκοῖα.
 Βῆ δ' ἵεναι περὶ νῆας ὑπὸ στρατῷ· εἰδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἔλθων ἐκ νηῶν ἀψ' Ἑκτορι μῦθον ὑποΐσεν,
 "Ἄλλ' ὅτε δ' ἤ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
 Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς πόντῳ φράσατο περσιόνηα.
 340 Διοσκούης Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δ' ὑπερσέειπεν,
 Οὕτως τοι, Διομήδεις, ὑπὸ στρατῷ ἔρχε' ἄνθρωπος
 Οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσι ἐπισκοπεῖς ἡμέτερησιν,
 "Ἡ τίνα συλήσωσι νεκρῶν κατὰ λιβυγιάτων.
 "Ἄλλ' ἐώμεν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο.
 345 Τύσθον ἑπέντα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἑλομένο
 Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε φράσθαισι πόδεσσιν,

Αἰὲ μιν περὶ νῆας ὑπὸ γαλήϊον περτιηλῶν

ἔλχει ἐπαΐων, μὴ πως περὶ ἄστυ ἀλύξει.

ὣς ἄρα φωνήσαντες, πᾶρεξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτω· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμν' ἀφραδίησιν. 350

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέλω, ὅσων τ' ὀπίερα πέλον·

Ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν περφερέεσραί εἰσιν

ἑλκέμεναι νεοῖο βαθείης πηλὸν ἄεθρον·

τῷ μ' ἐπέδραμέτω· ὁ δ' ἄρ' ἔση δῦπον ἀκέσας·

Ἐλπίο γ' ἔτι θυμὸν ὑποσρέφοντας ἐταίρους 355

Ἐκ Τρώων ἵεναι, πάλιν Ἐκτορ· ὀτρύναντο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δερώνεκές, ἧ καὶ ἔλασσον,

Γινῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους· λαίηρα δ' ὅ γ' ἐνὶ ἄλῃ

φάγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκεν ὠρμήθησαν·

ὣς δ' ὅτε καρχαρόδοις δῦω κύνες εἰδότε δήρῃς, 360

Ἡ κεμάδ', ἧε λαῶν, ἐπὶ γέρον ἐμμενὲς αἰεὶ

χῶρον ἄν' ὕληενδ', ὁ δέ τε περθίησι μαμηκῶς·

ὣς δ' Τυδείδης, ἧδὲ πολίπορθ' Ὀδυσσεύς,

λαῶν ὑπομήξαντες, διώκετον ἐμμενὲς αἶν·

Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσειαυ φυλάκῃσιν, 365

φάγων ἐς νῆας, τότε δὴ μὲν ἐμβαλ' Ἀθιῶν

Τυδείδῃ· ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιώνων

φθαίῃ· ἐπαΐαμεν βαλῆεν, ὁ δ' ὀδύτερον ἔλδῃ·

δυσὲ δ' ἐπαΐων περσέφῃ κρείερός Διομήδης,

ἧε μὲν, ἧε σε δυσὲ κηχέσομαι ἐδὲ σέ φημι 370

διερὸν ἐμῆς ὑπὸ χεῖρὲς ἀλύξεν αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἡ ῥα, καὶ ἔλχ' ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·

Δεξιτέρῳ δ' ὑπὸ ὤμον εὐξόε δαυρὲς ἀκωκῇ

Ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔση, τάρβησέν τε,

βαμβάινων, ἄρα δ' ὅ γ' ἐπὶ γόμα γίνετ' ὀδόνιον, 375

Χλωρὸς ὑπαὶ δαίε· τῷ δ' ἀδμαίνοντι κηχέτω·

Χερῶν δ' ἀπάδω· ὁ δ' ὀδύσας ἐπ' ἧσδα,

- Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γδ' ἔνδον
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺ κμητός τε σίδηρος·
 380 Τῶν κ' ὄμμιν χαρίσασθαι πάλην ἀτερεῖσι ἄποινα,
 Εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοι' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Τάρδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμνητις Ὀδυσσεύς,
 Θάρσει, μηδὲ τι τοῖς θάνατόν· κατὰ δ' ὕμιν· ἔστω
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατ' ἄλεξον,
 385 Πῆ δ' ἔτῳς ἐπὶ νῆας ὑπὸ τραπὲ ἔρχεται οἷόν·,
 Νύκτα δὲ ὄφραϊται, ὅτε δ' εὐδῶσι βελτοὶ ἄλλοι;
 Ἦ τίνα συλήσων νεκρῶν κατὰ λειθηνῶτων;
 Ἦ σ' Ἐκλῶρ προέηκε διασκοπιᾶδ' ἑκάστα
 Νῆας ὅπ' γλαφυράς, ἥ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
 390 Τόνδ' ἠμείβετ' ἐπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γῆα,
 Πολλῆσιν μ' ἀτῆσι παρέχ' ἔβον ἥγαγεν Ἐκλῶρ,
 Ὃς μοι Πηλεΐων' ἀγαυὸν μόνυχας ἵππους
 Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἄρμασιν ποικίλα χαλκῷ
 Ἠνώγει δ' ἐμ', ἰοῖτα· βολὴν δ' αὖτ' ἐνὶ νύκτι μέλαιναν,
 395 Ἀνδρῶν δυσμύμων χερσὶν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθίνης,
 Ἦε φυλάων· ἧ νῆες θοαί, ὡς τοτάρ' ἐπερ,
 Ἦ ἥδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἠμετέρῃσι δαμύνεσθαι,
 Φύξιν βελδοῖτε καὶ σφίσιν, ἔδ' ἐθέλοιτε
 Νύκτι φυλασέμεναι, καμάτῳ δ' ἄδ' ἡκότες αἰνῇ.
 400 Τόνδ' ἐπιμειψήσας προσέφη πολὺμνητις Ὀδυσσεύς,
 Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπιμαίετο θυμὸς,
 Ἴππων Ἀιακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγανοὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι, ἦ δ' ὀχέεσθαι.
 Ἄλλω γ', ἢ Ἀχιλλεῖ, ἢ ἀθάνατῃ τέκε μήτηρ
 405 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατ' ἄλεξον,
 Πῆ νῦν Δεῦρον κίων λίπεις Ἐκλῶρα, ποιμένα λαῶν;
 Πῆ δέ οἱ ἐπὶ ἑα καὶ ἄρητα; πῆ δέ οἱ ἵπποι;
 Πᾶς δ' αἰσθ' ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ οὐναί;

Ἄλλα τε μνησέωσι μὲ σφίσι· ἢ μεμάασιν
 Ἀΐδι μῦθον ὅθ' ἔνυσιν ἀπὸ πρυθον, ἢ πάλινδε 410

Ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπὶ δαμάσσαντό γ' Ἀχαιῆς·
 Τόνδ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεσ' ἦδε,

Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
 Ἐκλῶρ μὲ μὲ τοῖσιν, ὅσοι βεληφόροι εἰσὶ,

Βελὰς βελάει δέει ὅθ' ἔσθ' ἡμάσι Ἴλκ, 415
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσκου φυλακὰς δ' αἶς εἶραι, ἦρως,

Οὐτίς κεκλεισμένη ῥύετ' ἔρατον, ἔδδ' φυλάσσει.
 Ὅσαι γὰρ Τρώων πυρεὶς ἐχάραε, οἷσιν ἀνέσκη,

Οἷδ' ἐγρηγόρθασι, φυλακῆναι τε κέλοντ'
 Ἀλλήλοισ' ἀτὰρ αὖτε πολύκληροι ἐπὶ κεραι 420

Εὐδουσι Τρώσιν γὰρ ὀπιτραπέκοι φύλασσαν·
 Οὐ γὰρ σφιν παῖδες χερδὸν εἶατ', ἔδδ' ὡπαῖκες.

Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς,
 Πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμνημένοι ἱπποδάμοισιν

Εὐδου', ἢ ἀπάνανθει δίδετ' ἐμαι, ὅθ' ἔσθ' δαείω. 425
 Τόνδ' ἡμείβετ' ἐπεῖα Δόλων, Εὐμήδεσ' ἦδε,

Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
 Πρὶς μὲ ἀλδὲ Κᾶρες, καὶ Πάσους ἀστυλῶτατοιοι

Καὶ Δίεγες, καὶ Κῶκωνες, δῖοι τε Πηλεογοί,
 Πρὶς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκοι, Μυσοὶ τ' ἀγέροχοι, 430

Καὶ Φρύγες ἱπποδάμοι, καὶ Μήνορες ἱπποχοροῦσσι.
 Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξέρειδε ἔλασσε;

Εἰ γὰρ δὴ μέμασιν Τρώων καταδύσαι ὄμιλον,
 Θρηῖκες οἷδ' ἀπάνανθε νεήλυδες, ἐχάλοι ἄλλων·

Ἐν δὲ σφιν Ῥῆσθ' βασιλεὺς, πᾶσις Ἡϊονῆσθ'. 435
 Τῷ δὴ καλλίσυς ἱππεὺς ἴδον, ἦδ' ἐμεγίσυς·

Λακόντεροι χιόνθ', δέειν δ' ἀνέμοισιν ὁμαῖσι.
 Ἄρμα δὲ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἦσκητ'.

Τεύχεα δ' ἡ χρύσεια, πελάσαι δαῦμα ἰδούχ, 440
 ἥλυνθ'.

440 Ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν ἔτι καθ' Ἀθηναίῳσιν ἵσκειν

Ἀνδραῖν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἄλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πέλάσσειον ὠκυπόροισιν,

Ἦ ἐμὲ δῆσαντες λίπε' αὐτόθι νηλεὲς δεισμῶ,

Ὅφρα κεν ἔλθῃλον, καὶ περὶ θῆτον ἐμείο,

445 Ἦ ἐκὰρ αἶσαν ἔσπον ἐν ὑμῖν, ἦ καὶ ἐκί.

Τόν δ' ἄρ' ὑπὸ δ' ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης

Μὴ δὴ μοι φύξιν γέ, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,

Ἐδλὰ περ ἀγνείας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρα ἐς αἰεὶ

Εἰ μὲ γὰρ κέ σε νῦν ὑπ' αὐτοῖσιν, ἦ καὶ μεθ' ὧμαι,

450 Ἦ τε καὶ ὑγερὸν εἶδα θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Ἦ δὲ Διοπιδάσων, ἦ ἐναντίον πολεμίζων

Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμνέας ὑπὸ θυμὸν ὀλέσων

Οὐκ ἔτ' ἐπέλα σὺ πῆμά ποί' ἔσται Ἀργείοισιν.

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε θνήσκει χεὶρ παχύν

455 Ἀφάρμυθ' ἰάσας, ὁ δ' αὖ χεῖρα μέσων ἔλασσε,

Φασγάνῳ αἰξας, ὑπὸ δ' ὤμφῳ κέρσε τέροντα

Φθεῖργομῶκα δ' ἄρα πῶ γέ κάρη κοίρησιν ἐμίχθη.

Τῷ δ' ἀπο μὲν κηλίδεω κυνέω κεφαλῶν ἐλοιτο,

Καὶ λυκέω, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν

460 Καὶ τὰ γ' Ἀθιωαῖν ληΐτιδι δ' ἴθ' Ὀδυσσεύς

Ἰφίοσ' ἀνέχεθε χεῖρ, καὶ ἐν χόρμυθ' ἔτ' ἦνυδα,

Χαῖρε, θεά, τοῖσδε μιν σὲ πρὶν πρῶτον ἐν Ὀλύμπῳ

Πάντων ἀθανάτων ἐπεσώμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτὶς

Πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἴππους τε καὶ ἑνάς.

465 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ὑπὸ ἔδειν Ἰφίοσ' ἀέρας,

Θῆκεν ἀνὰ μυεῖκλιν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμα τ' ἔθηκε,

Συμμάρψας δόνακας, μυεῖκης τ' εἰσιδηλέας ἄξας.

Μὴ λάθοι αὐτὶς ἰόντε, θορῶν διὰ νύκτα μέλαιναν.

Τῷ δ' βάτλῳ περτέρῳ, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα

470 Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλ' ἔχον ἰόντες

Οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδδηκότες ἔντα δέ σφιν
 Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ χ' ἰ κόσμον
 Τεισυχὸς ᾧ δέ σφιν ἐκαστὸν δίζυγες ἵπποι
 ῥῆσθ' δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκίεις ἵπποι,
 Ἐξ ἐπιφειάδῃ πυμάτης, ἱμάσι δέδετο. 475
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς περπατῶντι δὼν Διομήδεϊ δειξεν,
 Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, ἔτοι δέ τοι ἵπποι,
 Οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνοντο ἡμεῖς.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σφίερε κρατέον μῦθον· εἴ τί σε χρὴ
 Ἑσάμηναι μέλειον σὺν τῷ χέσιν· ἀλλὰ λυ' ἵππους, 480
 Ἡὲ σὺ γ' ἀνδρας ἔναυρε μελήσασιν δέ μοι ἵπποι.
 Ὡς εἶπε τῷ δ' ἐμπνέσας μῦθον γλαυκῶπις Ἀθλιώη.
 Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην ἥδ' ὃ σόνῃ ᾤρνυτ' ἀεικής
 Ἄοι θεινομένων ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖαν·
 Ὡς ὃ λέων μῆλοισιν ἀστυμάνοισιν ἐτελθὼν, 485
 Αἶγεςιν, ἢ αἶεσι, κακὰ φρονέων ἐπορεύσθαι
 Ὡς μὲν Ὀρήϊκας ἀνδρας ἐπὶ χέλο Τυδείῃ ἦός,
 Ὅρα δ' ὠδὲν ἐπέφεν· ἀτὰρ πολὺμήλις Ὀδυσσεύς,
 Ὅττινα Τυδείδης ἄοι πλήξεν ᾧδ' ἄσας,
 Τὸν δ' Ὀδυσσεύς μελὸπιθε λαβὼν ποδὸς κερύσασκε, 490
 Τὰ φρονέων χ' ἱ θυμὸν, ὅπως καλλίτειχες ἵπποι
 ῥῆα δ' ἐλθοῖεν, μηδ' ἐπ' ἐρμεόλοιο θυμῷ
 Νεκροῖς ἀμβαινονίης ἀήδεων γ' ἔτ' αὐτῷ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδείῃ ἦός,
 Τὸν τεισκαδέκατον μελισθεῖα θυμὸν ἀπνέου, 495
 Ἀσμαινονίης κακὸν γ' ὄναρ κεφαλῇσιν ἐπέσθαι
 Τῷ νύχτ', Οἰνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθλιώης.
 Τόρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεύς λυγρὸν μῶνυχας ἵππους
 Σὺν δ' ἦεν ἱμάσι, καὶ κέλευσεν ὁμίλει,
 Τόξω ἐππλήσων· ἐπεὶ ἔμ' ἄστυγα φασιν
 Ποικίλῃ ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλῆσθαι. 500

- ῥοιζήσεν δ' ἄρα, περιώσσαν Διομήδεϊ δίῃ.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μῶν, ὃ, τι κώτερον ἔρδαι,
 505 ἥ ὅγε δίφρον ἔλθῃ, ὃδε παύκιστα τόχ' ἐκείῃ,
 505 ῥυμὴ Ἰερύοιο, ἥ ἑμείροι ὑψόσ' αἶετα,
 ἥ ἔτι ἤλ' πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλαϊα
 ἕως ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κτὶ φρένα, τόσσα δ' Ἀδίων
 Ἐβγύθεν ἰσαμύην προσέφη Διομήδεα δῖον,
 Νόστ' ἐν μνήσαι, μεγαθύμῃ Τυδείῃ ἡδ',
 510 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένοι ἔλθῃς,
 Μὴ περὶς καὶ Τρώας ἐγείρῃσι θεοὶ ἄλλοι.
 Ὡς φάθ' ὁ δ' ἔξωπνευσε θεῶς ὅσα φωνισάσης·
 Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κῆρυξ δ' Ὀδυσσεὺς
 Τόξῳ τοῖ δ' ἐπέτολτο δοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 515 Οὐδ' ἀλασκοπίῳ ἔχ' ἀργυροτόξῳ Ἀπόλλων·
 515 Ὡς ἰδ' Ἀδίωνά τε καὶ Τυδείῃ ἡδὲ ἔπεισαν,
 Τῇ κοίῃων Τρώων κατεβήσατο πελὶ δμῖλον,
 ὦρσεν δ' Ἰθρηκῶν βυληφόρον Ἴπποκλῆα,
 ῥῆσσι ἀναψιδὸν ἰδὼν· ὁ δ' ἔκ' ἔπνευ ἀνορέσας,
 520 Ὡς ἰδε γῶρον ἔρμῃον, ὃθ' ἔσασαν ἀπείης ἵπποι,
 Ἄνδρας τ' ἀπαίροντας ἐν ἀργαλῆσι φονῆσιν,
 Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ἀνόμῃν ἐταῖρον,
 Τρώων δ' κλαυθρὴν τε καὶ ἀσπίδ' ὥρτο κυδοιμὸς
 Θωόντων ἄμυδρις· θναῦτόν δ' ἡμέμερα ἔργα,
 525 Ὡς ἄνδρες ῥέξαντες ἔσαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ β' ἵκοντο, ὃδε σκοπὸν ἔκτορ' ἐκείῃ
 Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μ' ἔρυξε, Διὶ φίλῳ, οἷκας ἵππους
 Τυδείδης δ' χαμᾶζε δορῶν ἔταρα βροτῆϊα
 Ἐν χεῖρσι Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων,
 530 Μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' ἐκ ἀκροῖ πελιδνῷ
 530 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ δ' οἶλον ἔπλετο θυμῷ.
 Νέστωρ δ' ὀρώτ' κλύπον αἶε, ρόησέν τε,

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
Ψάσσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεθ' δέ με θυμός
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κλύπῳ ἑαίῃ βάλλας 335

ἄλλ' οὐδ' ὅδ' Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίῃσιν μώνυχας ἵππους.
Ἄλλ' αἰνῶς δίδοικα κτ' φρένα, μή τι πάδωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδῷ.

Οὕτω πᾶν εἰρήσῃ ἐπ' ὅτ' ἄρ' ἦλυθον αὐτοῖσι 340
καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθονά· τοὶ δ' ἤ, χαρίεντες
Δεξιῇ ἠπαύζοντο, ἔπειτ' ἐπεὶ τε μελιχίοισι.

Πρῶτον δ' ἔκρινε Γερῶνι ἐπὶ πότα Νέστωρ, [ὦν,
εἰπ' ἄγε μ', ὅ πολύαν' Ὀδυσσεύ, μέγα κῦδος Ἀχαι- 345
ῶν ὅπως τέσδ' ἵππους λάβειν καὶ ἀδωῖτες ὄμιλον

Τρώων; ἢ τις σφῶς πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν εἰκότες ἡέλιοιο.

Αἰεὶ μὲν Τρώεσσι ἐπιμίσσομαι, εἰδὲ τι φημί
Μιμνάζειν ὅθ' ἐν νηυσὶ, γέρον πέρ ἐών πολεμιστῆς
Ἄλλ' ἔγω τοίους ἵππους ἴδον, εἰδ' ἐλόησα, 355

Ἄλλὰ τιν' ὑμῖν οἶω δόμῃσιν θεὸν ἀντιάσαντα
Ἀμφιέρω δ' σφῶϊ φιλοῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Κύρη τ' αἰγυόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τόνδ' ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὦ Νέστορ Νηληϊάδην, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 355

Ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἢ περ οἶδε,
ἵππους δωρήσασθαι, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν
ἵπποι δ' οἶδε, γαστήρ, νεήλυδες ὅς ἐρεΐνεαι.

Θρηίκιοι τὸν δέ σφιν ἄνακ' ἀγαθὸς Διομήδης
Ἐκλανε, παρ' δ' ἐτάρους δ' ὀνοκίδεα πάλλας αἰεύς 360
Τὸν τεισκαίδεκαλον σκοπὸν εἰλομένη ἐγυῖδι νηῶν.

Τὸν ῥα Διοπλήτῃσιν σεσπῆσθαι ἡμετέρῳ
Ἐκλανε τε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄλλοι Τρώες ἀγαυοί.
ὦς

ὣς εἰπὼν, τάρφροιο δρύλασε μώνυχας ἵππους,
 565 Καρχαλόων ἄμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
 Οἱ δ' ὅτε Τυδείδῃω κλισίῳ εὐτυκίῳ ἴκοντο,
 Ἴππους μὲ κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 Φάτῃ ἔφ' ἱππέῃ, ὅθι πῆρ Διομήδεος ἵπποι
 Ἔσασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
 570 Νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρε βροτένῃα δόλωντο
 Θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱερὸν ἑτοίμασθαι· Ἀθλῶν.
 Αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ
 Ἔσθάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρές·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 575 Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 Ἔς ῥ' ἀσαμίνθης βάντες εὐξέσας λέσαντο.
 Τῷ δ' ἰοισαμένῳ καὶ ἀλειφαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ,
 Δείπνῳ ἱοίζανέτλω ἀπὸ δ' κρητῆρος Ἀθλῶν
 Πλείῃ ἀφυσάμενοι, λείπον μελιηδέα οἶνον.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Λ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ΑΓαμήνων, αὐτίς τι ὀπλισάμεν, καὶ τὰς ἄλλας
καθοσώσας Ἑλλήνας, ἰξάγει ὅττι τ' ὀλίγον Ἑ-
ταρ ὅ, Διὸς κελεύσαντο, ἀναχωρεῖ τ' μάχης, ὡς
Ἀγαμήνων ὅττι τ' ταύταδ' αὖτις διασέξῃ. Μετὰ
ταῦτα Ὀδυσσεύς, κατακλισάμενος αὐτῶν ἥδ' Τρῶαν, ἀμύνει
αὐτοῖς, Αἰάντο' καὶ Μενελάου βοηθούμενον αὐτῷ. Τετράστοι
μὲν τοι ἥδ' Ἑλλήνων εἰ εἴσῃσι, Ἀγαμήνων μὲν ὑπὸ Κρόνῳ,
Ὀδυσσεύς ὃ ὑπὸ Σάκῃ· ὑπὸ δ' Ἀλεξάνδρῳ, τοξέοντι Διομήδεϊ,
καὶ Εὐρύπυλῳ, καὶ Μαχάδῳ· ὃν ἱπτανίσθη σὺ Νέστορα διασά-
μῃ· Ἀχιλλεύς, διαπύμπῃ Πάτροκλον μαθητόμενον, τίς εἴη
ἰ τέρμενός· Ὅ δ' ἄριστόν· καὶ μάθωι Μαχάδων εἶναι,
παρὰ τῷ Νέστορῳ φειδόμενῳ, ὃ τ' Ἀχιλλεὺς πύσαι σὺμμαχῆ-
σαι τοῖς Ἑλλήσιν, ὃ αὐτοῖς γένεσθαι λαβὼν τ' παύσασθαι τῷ Ἀχιλ-
λεῖ, ἰξάδων εἰς μάχην Πάτροκλῳ ὃ, ὡς τῇ ἱπτανίχῃ,
σιμυτῶν Εὐρύπυλῳ, κρηίστας εἰς τὰς ναῦς θροεπτύνει.

ἈΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ἈΡΙΣΤΕΥΓΑ.

Ἀμύδα δ', εἰς τῶας Δαναῶν βάλοι Ἑκτορῷ ἀνδρὶ.

ΗΩς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῷ Τιδωνοῖο
Ὄρυνθ', ἱν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἥδ' ἐ-
βροτοῖσι
Ζεὺς δ' ἑεῖδα περὶ ἅλλε θεῶς ἐπὶ νῆ-
ας Ἀχαιῶν

Ἀργαλίῳ, πολέμοιο τέρας μὲν χερσὶν ἔχουσιν
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσῶϊ μεγακῆτι νῆϊ μελαίνῃ,

VOL. I.

L

H

- Ἥρ' ἐν πρυμνῶντοισι γεγονῶν ἀμφοτέρωσιν
 Ἥρ' ἐπ' Αἰαντὶ κλισίας Τελαμονιάδαο,
 Ἥρ' ἐπ' Ἀχιλλῶν· τοὶ ῥ' ἔχαλα νῆας ἱσας
 Εἰρυσάν, ἠγορήν πύθωσι καὶ καρτεῖ χροῶν·
 10 Ἐνθα γὰρ ἦυσε θεὰ μέγα τε, δεινὸν τε,
 Ὀρβι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δ' ἐνθ' ἔμβαλ' ἐκάτω
 Καρδίη, ἀλλήλων πολεμίζεν ἠδὲ μάχεσθ·
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἦεν, ἢ νείεσθ·
 Ἐν νῆυσιν γλαφυρῆσι φίλῳ ἐς πάριδά γαῖαν·
 15 Ἀλκείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζῶντοσδε ἀνωγεν
 Ἀργείους· ἐν δ' αὐτοῖς ἐδύσατο νῶεσσι χαλκῶν
 Κημίδας μὲ πρῶτα, πρὶν κημήσιν ἐδίππε
 Καλαῖς, ἀργυρέοισιν ἐπιδρυαῖσι ἀραρήας·
 Δαΐτερον αὖ, δούρηκα φεῖ σῆθεσιν ἰσῶς,
 20 Τὸν ποτὶ οἱ Κινύρης δῶκε, ξανήιον ἔχον·
 Πάθειο δ' Κύπερ' οὖν μέγα κλέος, ἔνεκ' Ἀχαιοῖ
 Ἐς Τροίην νῆεσιν ἀναπλάσσεσθ' ἐμμελόν·
 Τάρεκά οἱ δ' ἴδον, χαλεζόρῳ βασιλῆϊ.
 Τε δ' ἦτοι δέκα ὅμοι ἦσαν μέλανθ' οὐράνοιο,
 25 Δαΐδεκα δ' χρυσοῖο, καὶ ἑξήκοντι κασιτέροιο
 Κυάνεοι δ' ἐξέκοντες ὁρώρεχατο πρὸς δειρῶν
 Τρεῖς, ἐκέρτερό· ἱερῶν ἐοικότες, αἵ τε Κρονίων·
 Ἐν νέφει σῆκε, τίρας μερόπων ἀνθρώπων·
 Ἀμφὶ δ' αἶρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 30 Χρῦσοι σάμφαινον ἀτὰρ πρὶν κελῶν ἦεν
 Ἀργύρεον, χρυσεῖοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηξέ·
 Ἄν δ' ἔλετ' ἀμφοτέρω πολυδαίδαλον ἀπειδά δυν,
 Κάλῳ, ἦν πίει μὲ κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·
 Ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἑξήκοντι κασιτέροιο
 35 Λακοὶ, ἐν δ' ἑξήκοντι ἔλῳ μέλανθ' οὐράνοιο·
 Τῆς δ' ἐπὶ μὲ Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐξέφρατο

Διὸς δ' ἐπεὶ δὴ κούρη, αἶψά τ' ἄρ' ἔπειθε τε, οἷός τ' ἔστι.
 Τῆς δ' ἔκ' ἀργυρεῖο τελαμῶν ἐλὼν, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 Κούρῃ ἐλάττο δροσκῶν, κεφαλῇ δέ τ' ὄσσε
 Τρεῖς ἀμφισφίον ἐνδὲς αὐχένῳ ἐκπεφυγῆαι. 40
 Κεῖτ' ἔπειτ' ἀμφίφαλον κινέτω δέτο, τειχεράληρον,
 Ἰππῶν δεινὸν ὃ λόφῳ καθύπερθεν ἔειδεν.
 Εἰλίσσο δ' ἀλκιμα δῦρε δάω, κεκορυθμένα χαλκῷ.
 Ὀξεία τήκε ὃ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν ἑρῶνδ' εἴσω
 Λάμπ' ἐπὶ δ' ἐγδύστησαν Ἀθηναῖη τε καὶ Ἥρη. 45
 Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης
 Ἠνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἔφ' ἐπέτελλεν ἑκαστῷ
 Ἰππες εὖ καὶ κόσμον ἐρυκέων αὐτῷ ἐπὶ τάφρῳ
 Αἰτοὶ δ' ὑπὸ πύλαις σὼν τάχιστα δαμνηχθῆναι
 ῥῶν' ἄσπετος ὃ βοὴ ῥῶν' ἠῶδε περ. 50
 φθάν ὃ μέγ' ἰσπῆσαν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθῆναι
 Ἰππῆες δ' ὀλίγον μετῴκησαν ἐν ὃ κυδοιμὸν
 Ὄρσε κακὸν Κρονίδης, καὶ δ' ὑφ' ὅθεν ἦκεν ἑρσας
 Αἵμασι μυδάλειας ἔκ' αἰθέρῳ, ἕνεκ' ἑμελλε
 Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς αἶδν' ἀποτάφειν. 55
 Τρῶες δ' αὐτῷ ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοντι
 Ἐλθοῦν τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πηλεδάμαντα,
 Αἰνείαν δ', ὃς Τρωσὶ, Διὸς δ' ἑ, τίει δὴ δῆμον
 Τρεῖς τ' Ἀντίνοοιδ' αἰας, Πόλυβον, καὶ Ἀγλιόροα δῖον, 60
 Ἥδ' ἐν τ' Ἀκταῖον, ὅποι' αἰεὶ ἀθανάτοισιν
 Ἐλθῶν δ' ἐν πρώτοις οἷρ' ἀπείδ' ἀπ' ὀπίσσω ἰσθῶ.
 Οἷός δ' ἐκ νεφῶν ἀναφαίνῃ ἔλιθ' ἀσῆς,
 Παμφάνων, τότε δ' αὖτις ἔδ' ὑνέρεα σκυδύνῃα
 Ὄς Ἐκλῶν ὅτε μὲν τε μὲν πρώτοις φάνεσκον.
 Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοις, κελῶν παρ' ἄρα χαλκῷ 65
 Λάμψ', ὅτε στεροπὴ πάλῃ Διὸς αἰγυγίοιο.
 Οἱ δ', ὅς' ἀμνηστῆς ἐναντίον ἀλλήλοισιν

- Ὀψιδὸν ἐλαύνουσιν, ἀνδρὲς μάκαρ' καὶ ἄρ' αὖρεσσιν
 Πυρῶν, ἢ κειθῶν, τὰ δ' ὀρέσμενα ταρφέα πίπτεσθαι
 70 Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Δῆκον ἐδ' ἔτερον μνῶν' ὀλοοῖο φέβοιο·
 Ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δ' ἦ, κύκοι ὦς,
 Θῶϊον· ἔεις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύτρονον εἰσορόωσα·
 Οἷον γὰρ ῥα θεῶν παρὲλ' ὕγχανε μαρναμένοισιν·
 75 Οἱ δ' ἄλλοι ἔσθιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκκλητοι
 Οἴσιν ἐπὶ μεγάροισι καθήσασθαι ἤχι ἐκαστὸν
 Δώματα καλὰ τέτυκτο, καὶ σφύχας Οὐλύμποιο·
 Πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κερνίωνα,
 Οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβέβητο κυδῶν ὀρέξαι·
 80 Τῶν μὲν ἄρ' ἐκ ἀλέγειρε παλῆρ' ὁ δ' ἦ, νόσφι λιαθεῖς,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνανθε καθέζετο, κύδι' γαίον,
 Εἰσορόων Τρῶων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Χαλκῷ τε γεροπλῷ, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τε.
 Ὅρα μὲν ἦώς ἦν καὶ ἀέξασθαι ἰερόν ἦμαρ,
 85 Τόρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἔπτετο, πίπτε δ' λαός·
 Ἦμ' ὅτ' Ἰδρυτόμ' περ ἀνὴρ ὠπλίσσασθαι δόρυον
 Οὔρεσθαι ἐν βήσσῃσιν, ἐπεὶ τ' ἐμπορεύσασθαι χεῖρας
 Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἅδ' ὅτ' ἐμὴν ἴκετο θυμὸν,
 Σίτε τε γλυκεροῖο σπείρενας ἱμερῶν αἰρεῖ·
 90 Τῇ μ' ὅτ' ἀρετῇ Δαναοὶ ῥύξαντο φάλαγγας,
 Κεκλόμενοι ἐτάροισι καὶ εἰσάσας ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 Πρῶτ' ὅρ' ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμῶνα λαῶν,
 Αὐτὸν, ἐπεὶ δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλῆξιππον·
 Ἦ τοι ὅτ' ἔκ' ἵππων κατεπάλημ' ἀντί' ἔσπ'·
 95 Τὸν δ' ἰδὺς μεμαῶτα μέλαπρον ὀξεί' ὄνει
 Νύξ, ἐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ χεῖρε χαλκοδάρεα,
 Ἀλλὰ δὲ αὐτῆς ἦλθε καὶ ὄνευ, ἐκίφαλ' ὀξεί·
 Ἐνδον ἅπας πεπάλαιτο δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα·

Καὶ τὸς μὲν λίπεν αὖτις ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Στήθεσι παμφαίνοντάς, ἐπεὶ σείδυσσε χιτῆρας. 100
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴσον τε καὶ Ἀλῖφρον ξιναεῖξων,
 τίς δ' ὦν Πειάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ Δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἄρτιφ' αὖ παρῆεσσκε σκυλῦτις· ὦσ' ὅτ' Ἀχιλλεύς
 ἴδης ἐν κρημῶσι δίδῃ μοχλοῖσι λύγοις, 105
 Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν καὶ ἔλυσεν ὀπίσσω.
 Τῶν τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρέων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ἰσθ' μαζοῖο καὶ εἵθε' βάλε δουεῖ·
 Ἀλῖφρον αὖ φράδ' ἔειπε· ἔλασσε ξίφος, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων
 Σπερχοῖον· δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τείχεα καλὰ 110
 ἰγνώσκων· καὶ γὰρ σφετέρῃσιν ἔφρα μῦσιν ἔοισιν
 εἶπεν, ὅτ' ἔξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὣς δ' ἰών ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥαϊδίῳ ξυνάει, λαβὼν κρατερῶσιν ὀδῶσιν,
 ἔλθων εἰς εὐρυλὸν ἀπαλὸν τε σφ' ἦτορ ἀπνύει· 115
 ἥ δ' αἶτερ τε τύχῃσι μάλα χεῖρον, ἢ διωαλαῖσιν
 χειρομῆν' αὐτῷ γὰρ μιν ἰσθ' τεύχεσσι· αἰνὴς ἰκάνει
 καρπαλίμως· δ' ἦρξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὄλλυν
 στάδυσ', ἰδρῶσα κεφαλὴν θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὣς ἀεὶ τοῖς ἔτις διωάλο· χεραιμῆσαι ἐλευθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὅτ' Ἀρχαίοισι φέκοιτο.
 Αὐτὰρ ὁ Πηλεΐδην τε καὶ Ἰππόλοχον μετ' Ἀχαιῶν,
 γῆρας Ἀντιμάχοιο παῖδ' ἐφ' ὅς· ῥα μάλιστα,
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδρου δειδυγμένον, ἀγλαὰ δῶκε,
 οὐκ ἔλαχ'· Ἐλένῃ δ' ὀμῶσαι ξανθῷ Μενελάῳ. 125
 Τῷ περ δ' ἡ δῖο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
 εἰν ἐνὶ Δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν δ' ἔχων ὠκίαι ἵππας
 ἔκ γὰρ ἰσφρας χαρῶν φύγον ἦντα σιγαλοῖντα·
 τὸ δ' ἀκυκλήτῳ δ' δ' ἐκέντιον ὤρῃσι· λέων δ' ἐκ

- 130 Ἀλκίονος τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γυναζέειν,
 Ζώγρει, Ἀτρίῳ ἤν, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα
 Πολλά δ' ἐν Ἀντιμάχῳ δόμοις κοιμήλῃα καὶ,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδην.
 Τῶν κέν τοι χαίρειναι παλὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 135 Εἰ γὰρ ζῶεις πεπύθει' ἐπὶ κλισίῃσιν Ἀχαιῶν.
 Ὡς τῷ γε κλαίοιτε περσαυδήτην βασιλῆα
 Μειλιχίῳ ἐπέωιν ἀμείλικλον δ' ὅπ' ἄκυσται,
 Εἰ μὲν δὲ Ἀντιμάχῳ δαΐφρον' ἤνεις ἐσόν,
 Ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἔρανον.
 140 Ἀφραδίῃ ἐλθόντα, σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσεύϊ,
 Αὖθι καλὰ κλίσιναι, μηδ' ἔξωθεν ἄψ' ἐς Ἀχαιούς.
 Νῦν μὲν δὲ γὰρ παλῶς ἀνέκα τίσις ἐλθέτω.
 Ἢ καὶ Πάριον ἄνδρα μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμάζει
 Δαὶ βαλὼν πρὸς σῆβ' ὁ δ' ὑπὸ πῦρ ἔδωκε φέειν,
 145 Ἰππέλοχ' δ' ὑπὸνσε, δ' αὖ χυμὰί φανέσκει.
 Χεῖρες ἀπὸ χεῖρ' ἀνέστη, σὺ δ' αὖ χεῖρα κόψας
 Ὀφειον δ' ὥς, ἔσθ' ἐκ κλισίῃσιν δ' ἰδύμεναι.
 Τὸν μὲν ἔσθ' ὁ δ', ὅθι πλεῖστοι κλισίῃσιν φέειν,
 Τῷ ῥ' ἐσθ' ὅθι, ἄμα δ' ἄλλοι ἐκ κλισίῃσιν Ἀχαιοί.
 150 Πέλοισι μὲν περὶ ὅλκον φέειν ἄνδρα,
 Ἰππῶν δ' ἵππων, (ὅθι δὲ σφισιν ἄρ' ἔστι καὶ
 Ἐκ πεδίῳ, ἢ ὅθι ἐκ κλισίῃσιν ἵππων)
 Χαλκῷ δ' ἵππων ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 Λίην ὑπὸ κλισίῃσιν ἔπει, Ἀργείοισι κλισίῃσιν.
 155 Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδῆλον ἐκ ἀγύων ἐμπίσσει ὕλη,
 Πάντη τ' αἰλῶνεν ἀνέμῳ φέει, οἱ δὲ τε θάμνοι
 Περίρριζοι σφίσι σφισιν ἐπὶ σφισιν πύρρον ἔσθ' ὅθι.
 Ὡς ἄρ' ὅπ' Ἀλκίονος Ἀγαμέμνων πύρρον κλισίῃσιν
 Τρώων φέειν ἔσθ' ὅθι, πολλοὶ δ' ἐκ κλισίῃσιν ἵπποι.
 160 Κεῖν' ὅθι κλισίῃσιν ἀνὰ πύρρον ὑπὸ κλισίῃσιν,

ἥνιοχες ποδίοις ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαῖᾳ
 κῆλο, γύπτεται πολὺ φίλῳ, ἢ ἀλόχαυτον.
 Ἐχλοα δ' οὐκ ἐπὶ βελίον ὑπᾶς Ζῶς, ἔκ τε κοίτης,
 ἔκ τε ἀνδροκλασίης, ἔκ τε αἵματι, ἔκ τε κυδοιμῷ
 Ἀτρείδης δ' ἐπὶ τοῖς σφιδανῶν Δαναοῖσι καλῶν. 165
 Οἱ δ' παρ' Ἴλῃ σῆμα παλαιῷ Δαρδανίδῳ,
 Μίον κατὰ δῖον τὰρ ἑκινεὺς ἐσθλόν,
 Ἰεῦροι πόλεως δ' ἢ κακλῆγος ἔπει' αἶν
 Ἥφειδης, λυδρῶν δ' ἐπαλῶντο χεῖρας ἀσπίδος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ θυμὸς τε πύλας καὶ θυγὸν ἔχουσι, 170
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἔσαντο, καὶ ἀλλήλους ἐκίμνον.
 Οἱ δ' ἐπὶ καμμάσιν παλῶν φασίγοντο, βόες αἶς,
 Ἀσὶ λέων ἀφῆκται, μάλα δ' ἐν νυκτὶ ἀμολγῶν,
 Πάσας τῇ δὲ τ' ἢ ἀναφύει' αἰτὺς ἄεθρο.
 Τῆς δ' ἔκ αὐχέν' ἔαχε λαβὼν κρατερῆσιν ὀδύσι, 175
 Πρῶτον ἔταξε δὲ τ' αἶμα καὶ ἔκαστα πάντῃ λαφύων.
 Ὡς τὸς Ἀτρείδης ἔπειτα κρείων Ἀγαμέμνων,
 Αἶν ἀποκρίναται δ' ἐπὶ τῶν οἱ δ' ἐφῆκοντο.
 Πολλοὶ δ' ἀπὸ τῶν τε καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνων ἴσταν
 Ἀτρείδῃ παρ' ἑσπέρῳ πρὸς τῶν δ' ἔχουσι θυγόν. 180
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὰς ἐμπαλῶν ὑπὸ σφῶν αἰπύ τε τῶν
 ἔκειτο, τότε δὴ φῶν ἀνδρῶν τε θυγόν τε
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι καθίζοντο ποδίοις,
 Οὐρανὸς καὶ βαβῆς ἔχε δ' ἐκείνων μὴ χερσίν
 Ἴεν δ' ὅττις χρυσόπλεον ἀγγελέσται, 185
 Βάσι' ἔειπε, ἴει τεχέα, δ' ἔχουσι μὴ θυγόν ἐκείνων
 Ὅρ' ἂν μὴ περ ὅρ' Ἀγαμέμνονα, παιδὶ λαῶν.
 Θύον' ἐν σφιδανῶσι, ἐκείνων εἰς ἑσπέρῳ,
 Τόρ' ἀναχωρεῖτω, δ' ἄλλον λαὸν ἀνέχῃ
 Μάρνασθ' ὁμοῖσι καὶ κρατερῶν ὑσμίνῃ. 190
 Αὐτὰρ ἐπεί κ', ἢ ἀνὲρ θυγόν, ἢ βλήμενος ἔειπε

- Εἰς ἵππους ἄλειψ, πότε αἱ κρατὶς ἐβρυαλίξω,
Κτείνων, εἰσὶναι νῆας εὐωέλμους ἀφίκηθ.
Δύη τ' ἥελιθ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
- 195 Ὡς ἔφαθ'· εἰδ' ἀπίθουσι ποδῶν ἐμῶν ὥκεια ἴει·
Βῆ δ' κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρὴν·
Εὐρ' ὣν Πειάμοιο δαΐφρονος ἔκτορος δῖου,
Ἑσαότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν
Ἀλχῆ δ' ἰσαυτὴν περσέφῃ πόδας ὥκεια ἴει.
- 200 Ἐκτορ, καὶ Πειάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζῆς με πατὴρ περὶνῆε τέτν τάδε μυθήσασθ·
Ὅφρ' εἴ μὴ κεν ὄρεσ' Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θωόντ' ἐν περμάχουσιν, ἐναίροντα σίχας ἀνδρῶν,
Τόφρ' ὑπέσκε μάχης, καὶ δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθεῖ.
- 205 Μόρραδ' ἀπὸ τοῖσι καὶ κρατερῶν ἰσμήνων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἢ δυνεῖ τυττοῖς, ἢ βλήμενθ' ἰδῶ,
Εἰς ἵππους ἄλειψ, πότε τοὶ κρατὶς ἐβρυαλίξω
Κτείνων, εἰσὶναι νῆας εὐωέλμους ἀφίκηαι,
Δύη τ' ἥελιθ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
- 210 Ἡ μ' ἄρ' ὡς εἰπὼς ἀπίθῃ πόδας ὥκεια ἴει·
Ἐκτορ δ' ἔξ' ὀρέων σὺν τάχιστα ἄλτο χαμᾶζε,
Πάλλων δ' ὄρεα δῖα καὶ γαστὴν ὄχιλο πάντη,
Ὀτρυνῶν μαχέσασθ' ἔγχευε δ' φύλοπιν αἰνῶν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
- 215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτῶαντο φάλαγγας
Ἀρμυῖδῃ δ' μάχῃ· σὺν δ' ἀντίοι ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτ' ὄρεσ'· ἔδειλεν δ' πολὺν περμάχειν ἀπάντων,
Ἑσπεῖε νῦν μοι, Μῆσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅσις δὴ πρῶτ' Ἀγαμέμνων ἀντίθ' ἦλθεν.
- 220 Ἡ αὐτῇ Τρώων, καὶ κλειτῇ ἐπικέρων.
Ἰφιδάμας Ἀντινοοείδης, ὅς τε, μέγας τε,
Ὅς τεσσάρη ἐν Θρήκη ἐβόλων, μήτις μύλων.

Κίονες τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυλθὸν ἰδὼν
 Μιντεπάτωρ, ὅς τίκτε θανάτῳ καλυπάρησιν
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦεν εὐκλυδὲς Ἰκσθ' ἄλκον μέγαν,
 Αὐτὸς μιν κατέρυκε δίδε δ' ὄγε θυγατέρα ἑῴῃ
 Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μὲν κλέει Ἰκσθ' Ἀχαιῶν,
 Σὺν δ' οὐκαὶ δεκά νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο
 Τὰς μ' ἔπειτ' ἐν Περσέων λίπε νῆας ἑσπας
 Αὐτὰρ ὁ πεζὺς ἰὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλάθει.
 230
 Ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονι ἀντίθ' ἦλθεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μ' ἄμαρτε, ὥς αἰ δέ οἱ ἔτεσπετ' ἔλχθαι
 Ἰσιδάμας ἧ καὶ Ζώνῳ, θάρηκεν ἑσπερθε,
 Νύξ' ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρριψε βαρεὴν χειρὶ πιδῆσας
 235
 Οὐδ' ἔτορε ζώσῃσιν παρὰ πόλιν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἀργύρῳ ἀντομῶν, μόλις ὥς ἔτεσπετ' αἰχμῇ.
 Καὶ τότε χειρὶ λαδῶν ἐρυκρέων Ἀγαμέμνων
 ἔειπ' ἐπὶ οἱ, μεμαῶς, ὅτε λίσσ' ἐκ δ' ἄρα χερσὶ
 Σπάσασθ' ἧ δ' ἄσπερ πλῆξ αὐχίνα, λῦσε ἧ γῆα.
 240
 Ὡς ὁ μὲν αὖτε πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 Οἰκίρως, ἀπο μνηστῆς ἀλόχευ, ἀσοῖσιν ἀρήγων,
 Κυβέλης, ἧς ἔτι χάζειν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε
 Πρῶθ' ἑκατὸν βῆς δῶκεν, ἔπειτα ἧ χίλι' ὑπέστη,
 Λίγας ὁμῶς καὶ δίδε, τὰ οἱ ἄσπερ αἰ πομπῶντο.
 245
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων θανάτῳ
 Βῆ ἧ φέρον ἄν' ὁμιλον Ἀχαιῶν τείχεα καλὰ.
 Τόνδ' ὡς ἔν ἐόησε Κρόν, αἰδέεσθαι ἀνδρῶν,
 Πρὶς βυβλῆος Ἀντινωπίδης, κρατερὴν ῥά ἱ πένθε
 Ὀρδαλμὸς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πιστῆ.
 250
 Στῆ δ' ἐνδοξὸς σὺν δυνεὶ λαδῶν Ἀγαμέμνονα δῖον
 Νύξε δέ μιν καὶ χερσὶ μέσσω, ἀλκῶν ἑσπερθε,
 Ἀντικρὺ ἧ δίδχε φασγῆ δυνεὶ ἀχνοῖ.

- 'Ρίγυσεν τ' ἄρ' ἐπεία ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 255 Ἄλλ' ἔδ' ὥς ἐπέειπε μάχης, ἡδὲ πολέμοιο.
 Ἄλλ' ἐπόρουσε Κόονι, ἔχον ἀνελκόμενος θυχθῆ.
 Ἦτοι δ' Ἰριδάμαϊα κασίγνητον ἢ ὅταλλον
 Ἐλκε ποδὸς μεμικῶς, ἢ αὔτει πάσης αἰέτου
 Τὸν δ' ἔλεον' ἀν' ὄμιλον, ὕπ' ἀσπίδ' ἐμπαλαίωτο
 260 Οὔτις ἐξυσε χαλκήρεϊ, λῦσε δ' οὔτις.
 Τοιοῦτο δ' ἐπ' Ἰριδάμαϊι κάρη ἀπέκοψε φερέας.
 Τῷ δ' Ἀφιδόρῳ ἦες ὕπ' Ἀτρείδῃ Βασίλει
 Πότιμον ἀναπλήσαντες, ἔδωκε δόμον Ἀἰδῶ εἶεν
 Αὐτὰρ ὁ δ' ἄλλον ἐπεπύλατο σίχας αἰσῶν.
 265 Ἐσχέει τ', ἀοείτε, μεγάλοισι τε χειρμαδίωσιν,
 Ὅρεα τοῖσιν ἔτι δερμὸν ἀνήκοδον ἐξ ὤταλῃς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκετο ἐνέροισι, παδάσθ' ὁ δ' αἶμα,
 Ὅξωαι ὀδῶναι δῶν ῥηῖοι Ἀτρείδαν.
 Ὡς δ' ὅταν ὠδίνεσσαν ἔχῃ βέλ' ὀξὺ γυναικα,
 270 Δειμνὸν τό, τε περὶ τοῖσι μογοδόκοι εἰπείδμεναι
 Ἦρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδίνεας ἔχουσιν
 Ὡς ὀξὺ ὀδῶναι δῶν ῥηῖοι Ἀτρείδαν.
 Ἔς δ' ἴφρον δ' ἀόρουσε, ἢ ἡνίοχῳ ἐπὶ τεύχε
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῶν ἐλαυνέμεν ἤχθετο γ' αἶψ'
 275 Ἦυσεν δ' διαπρύσιον Δαναοῖσι γυγῶντα,
 Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτῃρας, ἡδὲ μέδοντες,
 Τρεῖς μὲν νῆσιν ὁμῶς ἐπεσφάρασεν
 Φύλοπιν ὠρμαλέω, ἐπεὶ ἐκ ἐμὲ μετίστα Ζεὺς
 Εἶασε Τρώεσσι θανάσιον πολέμιζον.
 280 Ὡς ἐπείθ' ἠγόητο δ' ἱμῶσιν καλλιτρίχας ἱππας
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρῶν τῷ δ' ἐκ ὀκνοῖε πετιέδω
 Ἀφρόν' ἢ γήδεα φαινοῖο δ' ἠέρδε κορίν.
 Τετράμενον βυσσίδα μάχης ἀπ' ἀνδρῶν ἔειπε.
 Ἐκλῶρ δ', ὥς ὥπασ' Ἀγαμέμνονα νόστοι κήλη,
 Τροίῃ

Τρῶες τε, καὶ Λοκῖαισι κλέλαιο, μακρὸν ἄσας,
 Τρῶες, καὶ Λοκῖαι, καὶ Δαρδανὶ αἰχμαχῆλαι,
 Ἀντρες ἐστὶν οἶλοι, κούρῃδε ὃ δῖος Ἄρης
 Οἶχετ' ἀνὴρ, λείπει, ἱκοί δ' μὲν εὖ χ' ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης, ἀλλ' ἰδὺς ἐκείνῃ κούρῃδε πῆτις
 Ἰφιδίμων Δαρδανίῳ, ἵν' ὑπέρβῃεν εὖ χ' ἔδωκε.
 Ὄς εἶπ' αὖ, ὅτ' ἔτι μὲν καὶ δυνάμει ἐπεί
 Ὄς δ' ἔπε σέ τις θνητὴν κούρῃδε ἀρμυρῆας
 Σὸν ἐπ' ἀχέσῃεν σὺ κατεῖς, πῆ λείπει
 Ὄς ἐπ' Ἀχαιῶσιν αὖτε Τρῶας μεγαθύμους
 Ἐκλῶρ Πειραμίδης, βασιλεὺς ἴσθ' Ἀργεῖ
 Αὐτὸς δ' ἐν φρεσὶσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Ἐν δ' ἔπει' ὑμῖν, ἱστῶν ἴσθ' ἄλλῃ
 Ἦ τε καθάλλῃδε ἱαμεία σόλῃον οἶκεν
 Ἐνθα τίνα φέτοκ, τίνα δ' ἔκαλον ἐκείνῃ
 Ἐκλῶρ Πειραμίδης, ἔτα εἰ Ζεὺς κούρ' ἔδωκεν
 Ἀπαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόρην, καὶ Ὀπίτην
 Καὶ Δόλοπα Κρονίδην, καὶ Ὀρέτιον, καὶ Ἀγέλαον,
 Αἰσυμένον τε, ὅσον τι, καὶ Ἰπτόνῃον, μνηστῆρῃον
 Τὸς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν αὐτὰρ ἔπειτα
 Πληθύν' ὡς ἐπότε Ζεὺς κούρ' ἔδωκεν
 Ἀργέας Νόστοιο βαδὼν κείλει πύσῃον
 Πολλὸν ὃ τέρπει κούρῃδε, καὶ ἄλλοι δ' ἔχον
 Σκίδνα, καὶ ἐξ αἰέριοιο πολυπλάστῃοιο ἰσθῆος
 Ὄς ἄρα σὺ καὶ κατέβη, ὡς ἔκλει δὲ λείπει
 Ἐνθα με λείπει ἔκλει, καὶ αἰμῆχ' ἔκλει
 Καὶ νύ κεν ἐπείκει, πῆσον φέτοκ, Ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κείλει Ὀδυσσεὺς
 Τυδείδῃ, πῆσον φέτοκ, καὶ αἰμῆχ' ἔκλει
 Ἀλλ' ἄγε, δῖος, πῆσον φέτοκ, ὡς ἔκλει
 Ἐπεί, εἰ κατέβη, πῆσον φέτοκ, Ἀχαιοί.
 Τῶν

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη Κροίλειος Διομήδης,
 ὦ τοι ἐγὼ μῦθον καὶ γλήσσομαι ἀλλὰ μείνωθα
 ἡμίων ἔστι θῆδ' ἐπὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ θέλει δῶναι κρείττον, ἢ περ ἡμῖν.
 320 ὦ Η, καὶ θυμὸν ἔχον μὲν ἄρ' ἵππων ὥσε χαμάζει,
 Δεὶ βαλὼν καὶ μαζὸν δεισέρον αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀντίθεον Διεσπότην Μολίονα τοῖο ἀνακτοῦ
 Τὺς μὲν ἔπειτ' εἰσάων, ἐπὶ πολέμῳ ἀπέπαυσαν.
 Τῷ δ' ἄν' ὁμίλον ἰόντι κυδοίμεον, ὥς ὅτε κέπρω
 325 Ἐν κυσὶ θηράτῃσι μέγα φρονέοντι πίσστον
 Ὡς ὄλεκον Τρώας παλινορμήων αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως φάγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον
 Ἔνθ' ἐλέτῳ δίδρον τε καὶ ἀνέρε, δόμῳ δέισω,
 γῆς δύνω Μίροπ' Περικωσίη, δεσφεί πάντων
 330 Ἠΐδεις μαλίσσινας, ἔδδ' ἐὺς παῖδας ἔασκε
 Στείχων εἰς πόλεμον φθισιῶσθε τῷ δ' οἱ ἔτι
 Παιδίδῳ κῆρρι γδ' ἄγον μίλανθ' ὀδύτοιο.
 Τὺς μὲν Τυδείδης δεικκείδης Διομήδης,
 Θυμὸν καὶ ψυχὴν κεκαδῶν, κλυτὰ τάχῃ ἀπνύει
 335 Ἰππίδαμον δ' Ὀδυσσεύς καὶ Τπείροχον ἔξενδείξιν
 Ἐνθα σφιν καὶ ἴσα μάχῃω ἐτάσσων Κρονίων,
 Ἐξ Ἰδης καθορῶν οἱ δ' ἀλλήλους ἐνδείζον
 Ἦτοι Τυδείδ' ἡδὲ Ἀγαστοφρον ἔτασε δειλὸν
 Παιονίδῳ ἦρκα καὶ ἰχίον ἔγάρ οἱ ἵπποι
 340 Ἐβγυς ἔσαν περρυγῶν ἀάσατο δὴ μέγα θυμῷ
 Τὺς μὲν γδ' διεσπῶν ἀπάνανθ' ἔχεν αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 Θῶς διὰ περμάχῳ, ἕως φίλον ἄλσει θυμῶν.
 Ἐκτορ δ' ὄξυ νόσον καὶ σίχας, ἄρτο δ' ἐπ' αὐτὸς
 Κεκληγώς ἄμα καὶ Τρώων εἰποιτο φάλαγγας
 345 Τὸν δὲ ἰδὼν βίησιν βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Αἴψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνειν ἔβγυς ἐόντα,

Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλινδεῖ, ὅδε μ' ἔκτωρ.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ γίωμαι, καὶ ἀλεξόμεθα μύθους.
 Ἦ βα, καὶ ἀμπεταλὼν περὶ δολιχόσκιον ἔρχομαι,
 καὶ βάλεν ἑὸν ἀράμαρτε τιτυσκόμην κεφαλῇ.
 Ἀκρίῳ κακκόρυθα πλάσθη δ' ὑπὸ χαλκῷ χαλκός,
 οὐδ' ἴκετο χεῖρα καλὴν ἐρύκακε δὲ τροφάλα.
 Τεικλυχ, αὐλῶπις, τίς οἱ πόρε ποῖς Ἀπόλλων.
 Ἐκτωρ δ' ὅκ' ἀπὸ λείδρον ἀνέδραμε, μίκε δ' ὁμίλη.
 Στῆ δ' ἡ γυνὴ λείδρον, καὶ ἐρῶσα χεῖρ παχείη.
 Γαῖης ἀμφὶ ἣ ὅσπερ κελευσὴν νύξ ἐκάλυψεν.
 Ὅφρα δ' Τυδείδης μὲν δῖον ἔχει ἐρωῶν,
 τίλε διαπερμάχων, ὅθι ἴ' ἐκαστὸς γαῖης.
 Τόρ' ἔκλωρ ἀμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὄρεσας,
 Ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλάλο κῆρα μέλαιναν.
 Δαῖ δ' ἐπαΐων προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγε θάνατον, κύν' ἦν τε τοῖς ἀγχοῖς.
 Ἦλθε κακὸν νῦν αὖτε σ' ἐρώσαο ποῖς Ἀπόλλων,
 Ὅι μέλλεις εὐχεσθαι, ἴων ἐς δῖον ἀκόντων.
 Ἦ θῶ σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀνισκολήσας,
 εἶπε τις καὶ ἐμογε θεῶν ἐπτάρροθός δαί.
 Νῦν αὖ τὸς ἄλλους ἐπείσομαι, ὃν κε κίχην.
 Ἦ, καὶ Παιονίῳ δεικλυτὸν ἐξενδείξιν.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρ', Ἐλένης πόσις ἡνὶόμας,
 Τυδείδην ἐπὶ τόξα τίθειν, ποιμὴν λαῶν.
 Στήλην κεκλιμένον, ἀνδρομήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 Ἴλε Δαρδανίδαο, παλαιῶν δημογέροντι.
 Ἦτοι ὁ μὲν δῶκεν Ἀγαστῶν ἰφθίμοιο.
 Αἶνυτ' ὑπὸ σῆθεσσι παναίολον, ἀσπίδα τ' ἔμων,
 καὶ κόρυθα βειαρῶν ὃ δ' ἔξυ πῆχυν ἀνείλας,
 καὶ βάλεν, ἑὸν ἄρα μὲν ἄλιον βέλ' ἔκφυγε χεῖρ,
 Ταρσὸν δεξιτέρῳ ποδὶ δ' ἄμπερ ἐξ ἴδης.
 Ἐν

Ἐν γαῖῃ κατέσκητο· ὃ δ' ἤ μάλα ἰδὺν γελῶσας,
 Ἐκ λόχου ἀμυγδαίνου, καὶ ἐκ χήμου· ἔτ' ἠΰδα,
 380 Βήβαυμαι, ἔδ' ἄλιον βέλ' ἔκρυψεν· ὥς ἔρεδόν τοι
 Νείαλον ἄς κενεῶνα βαλὼν, ἐν θυμὸν ἐπέδω·
 Οὐτ' αὖ κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητι,
 Οἷτε σὲ σφαιρέασι, λένθ'· ὥς μοι κάδες αἶθρες.
 Τόνδ' ἢ ταρβήσας περισσὴν κερταρὴν Διομήδεα
 385 Τεξέσται λωστήρ, κέρα ἔχουσα, παρθενόσφι πα·
 Εἰ μὲν δ' ἀντίβαν σὺν τ' ἄχρεσι παρὰ δούλις,
 Οὐκ ἂν τοι χαρίσμεναι βίος καὶ ταροῖες οἶ·
 Νῦν δέ μ' ὀππυγέλας παρὰ πτοδὸς, αἴχρεσι αὐταί.
 Οὐκ ἀλόγῳ, ὥς αἰ με γυνὴ βῆθοι, ἢ καί τις ἄφρων·
 390 Κερὸν γὰρ βέλ' ἀνδρὲς ἐκάλειδ' ὑπερδανόο.
 Ἦτ' ἄλλως ὑπ' ἐμῷ, καὶ εἰ καὶ ἀλόγῳ περ ἐπαύρη,
 Ὄξυ βέλ' πέλῃαι, καὶ ἀκήμεν αἶψα σίθνης·
 Τῷδε, γυναικὸς μὴ τ' ἀμφοδουροὶ εἴσι παρναί,
 Παῖδες δ' ὀρφανικοὶ· ὃ δέ δ' αἶματι γαῖαν ἐρέθων
 395 Πύθε· οἰωνοὶ δ' ἐπὶ σέρι παλῖες, καὶ γυναικίς.
 "Ὡς φάτο· αὖ δ' Ὀδυσσεὺς δεικλυτὸς ἐξυθνεῖλδων
 "Ἔσθ' περὶ δ'· ὃ δ' ὀππιδε καθεζέμεν'· βέλ'· αἰνὸν
 "Ἐκ πτοδὸς εἶλε· ὀδυρόν δ' διὰ χερσὶν ἔλθ' ἀλεγεμένη·
 "Ἐς δίφρον δ' ἀνέρισκε, καὶ ἠνιόχρ' ἐπέτελλε
 400 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχ' αἶψο γὰρ κῆρ.
 Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δεικλυτὸς, ἔδ' ἐτις αὐτῷ
 Ἀργείων παρήμεναι, ἐπεὶ φέβ' ἔλαθε πάντας
 Ὀχθήσας δ' ἔρεδ' ἐπεὶ πρὸς ὃν μεγαλύτερα θυμὸν
 Οἷμοι ἐγὼ, τί πάθω· μέγα μὲν κἀνδ' αἶψα φέρεται
 405 Πληθύνω ταρβήσας· πρὸ δ' ἤρξατο· αἶψα κ' αἶψα
 Μῦν'· τὸ δ' ἄλλως λαοαὺς ἐρέεσσε· φρονέων·
 Ἀλλὰ τί μ' αὐτὰ φέβ' ἀμαλῆξ' ἔλθ' ἑυμύει
 Οἶδα γὰρ, ὅτι κ' αἰνὸν γὰρ ἀπὸ χερσὶν ἐλάττωται,

- 440 Ἀφ' ἀναχωρήσας Σῶλον περὶ μύθον ἔειπεν,
 ὦ Ἀδείλ', ἢ μάλα δὴ σε κίχωνε; αἶπός ἐστιθεῖς.
 ἦτοι μὲν ἔμ' ἱππύσας ὅπ' Τρῶες μάχεσθ',
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐθάδ' εἰμι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν.
 Ἥμασι πρὸς ἑσθλὸν ἐμὸν δ' ὑπὸ δρεὶ δαμνίῃ,
 445 Εὐχόμεοι δάσεν, ψυχῶν δ' Αἰδὶ κλυτοπόλῳ.
 ἦ καὶ ὃ μὲν φύγας αὐτὶς ὑπογρέφας ἐβέβηκε,
 Τῷ δ' ἐμίσσας φέβησι μετὰ φρένα ἐν δόρυ πῆξεν.
 Ὀμῶν μεσηγύς, διὰ δ' ἐτήδεσθον ἔλασσε
 Δύπησεν δ' αἰσῶν ὃ δ' ἐπ' ἄξιο δέῃ Ὀδυσσεύς,
 450 ὦ Σῶχ', ἱππῶν τε δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
 ὅθ' ἔσ' τέλος θανάτοιο κίχωνόν, ἔδ' ὑπάλυσας.
 ὦ Ἀδείλ', εἰ μὲν σοὶ γε παῖθ' καὶ πότνια μήτηρ
 ὣς καθαίρησαι θάνατον περ, ἀλλ' οἶνοιο
 Ὀμησαί σ' ἐρύσκει, πρὶν πλεῖστα πικρὰ βαλόντες.
 455 Αὐτὰρ ἔπειτα κέ θάνατον κτείσσῃ με δέροι Ἀχαιοί.
 ὣς εἰπὼν, Σῶλοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχεος
 ἔβω τε χροὸς ἔλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοειδούς.
 Αἶμα δέ οἱ σπαδένιος ἀνέσσυτο, καὶ δὲ δ' θυμὸν
 Τρῶες δ' ἐμεγαθύμιοι, εἰπεῖ ἰδὼν αἶμα Ὀδυσῆος,
 460 Κεκλόχῳ καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔστησαν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἔξοπίσω ἀνέχοντο, αὐτὸν δ' ἱταίρας
 Τεῖς μὲν ἔπειτ' ἠϋσαν, ὅσοι κεφαλὴν χάρτε φετοῖς.
 Τεῖς δ' αἶεν ἰάχοντο ἀρηϊφίῳ Μενέλαος.
 Αἰψὰ δ' ἄρ' Αἰαντὰ περσεφώνεν, ἔφυγες ἔοντα,
 465 Αἶαν' διοχρεῖς, Τηλεμῶν τε, κοῖραν λαῶν,
 Ἀμφὶ μὲν Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἔκει' αὐτῇ,
 Τῷ ἱκέλῃ, ὡς εἴ ἐβίβαλο μύθον ἔδωκε.
 Τρῶες ἀσπίδων ἔσταντο καὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Ἀλλ' ἰοῦθ' καθ' ὅμιλον ἀνέξινοναι γὰρ ἀμύνον.
 470 Δείδω, μή τι πάθῃσιν ἐν Τρῶεσσι μετὰ θεῖς,

Ἐδλὸς ἐὼν μεγάλη ὃ ποθὴ Δαναοῖσι γόη·

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' αὖ ἐπερὶ ἰσόθεσσι φάε.

Εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν

Τρῶες ἔπονθ', ὥσέ τε δάφνοιοι δῶτες ὄρεσφι

Ἄμφ' ἔλαφον κερὰν βεβλημῶνα, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475

Ἰὼ ἀπαὶ νύρῃς· ἥ μὲν τ' ἥλυξε πόδεσσιν

φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν, καὶ γένατ' ὀρώρη·

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσει ὦκυν ὄϊσδε,

Ὡμορῶγοι μὲν δῶτες ἐν ἔρεσι θαρδὰ πύσσιν.

Ἐν νέμει σκιερῶ· ἐπὶ τε λῆν ἦγαγε δαίμων 480

Σίντλῳ δῶτες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτε

Ὡς ῥα τότε ἀμφὶ Ὀδυσῆα δαίφρονι ποικιλομήτῳ

Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως

Ἀίσων ᾧ ἔσχετο ἀμύνητο νηλεὲς ἦμαρ.

Αἶας δ' ἐγυῦθεν ἦλθε, φέρων σάκεα, ἥότε πύργον, 485

Στῇ δ' παρίξ· Τρῶες δ' διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλῃ·

Ἦτοι δ' Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλῳ

Ἰκεδὲς ἔχων, ὥς διερχάτων χερσὶν ἦλασεν ἵππους·

Αἶας δ' Τρῶεσσιν ἐσάλμασθε· εἶπε Δόρυκλον

Πειραμίδῳ, νόστον ᾗδ' ἐπέσσε δ' Πάνδοκον ἴτα 490

Οὔτα δ' Λύσανδρον, καὶ Πύρρην, ἥδ' ἐπὶ Πυλάρῳ·

Ὡς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίοισι κάττει

Χειμάρρην καὶ ὄρεσφι, ὅπαζ' ὀρᾷ· Διδοῦντο

Πολλὰς δ' ὀρεῖς ἀζαλίας, πολλὰς δ' ἐπὶ πᾶσι

Ἐσφίρει, πολλὰς δ' ἐπὶ ἀφυσγέτον εἰς ἄλα βάλλει 495

Ὡς ἐφίπε κλορέων πεδίοισι τότε φαίδιμος Αἶας·

Δαίζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἐδύπῃ· Ἐκτὼρ

Πάρετ'· ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀείρετο μάρμαρ' ὀπίσσω,

Ὀχθας παρ' ἀνὰ μῆτο Σκαμάνδρῳ πῇ ῥα μάχῃσιν

Ἀνδρῶν σίττε κάρηνα, βοῶν δ' ἀσβέσθε ὀρέων, 500

Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγα, καὶ ἀρήϊον Ἰδομένηα·

Ἐκτὼρ

- Ἐλθὼρ μὲν κ' τοῖσιν ὁμίλει, μέμμερσ' ῥέζων
 Ἐλχεῖ δ' ἰπποσύνην τέ νέων δ' ἀλάπαξ' ἐφάλαγγας.
 Οὐδ' ἂν σὺ χαλκὸν κελόβη δῖαι Ἀχαιοί,
 505 Εἰ μὴ Ἀλέξανδρ' ὄφ', Ἑλένης πόσις ὑψόμοιο.
 Παῦσεν δεισιδούῃα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 Ἴω τριγυλῶchini βαλὼν κτ' δεξιὸν ὄμον
 Τῷ ῥα σείδ' ἔδυσαν μέγα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 Μήπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντ', ἔλοιεν
 510 Αὐτίκα δ' Ἰδομένης περισφόνει Νέστορα δῖον.
 ὦ Νέστορ Νυληϊάδην, μέγα κυδ' ὄφ' Ἀχαιῶν,
 Ἄγρῃ, σῶν ὀχέων ἀπελίσσει· παρ' ὃ Μαχάον
 Βαμέτω ἐς νῆας ὃ τάχιστα· ἔχε μάνυχας ἵππους.
 Ἰηλεὺς δ' ἀνὴρ πολλῶν ἀνιάξει· ἄλλων,
 515 Ἴες τ' ἐκτάμνεν, ἐπὶ τ' ἥτια φάρμακα σῶσιν.
 Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἀτίθησι Γερῶνι' ἰαπύτα Νέστορ
 Αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπελίσσει παρ' ὃ Μαχάον
 Βαῖν', Ἀσκληπιῶ ἥδε, ἀμύμον' ἰππῆρ'·
 Μάσιζεν δ' ἵππους, τῷ δ' ἐκ ἀκούτε πατέδωκε
 520 Νῆας ἐπὶ γλαφυρῇ τῇ δ' οἶκον ἱπποῖο θυμῷ.
 Κελεύοντες δ' Τρῶας ἱερὰ μῦθους ἐνύειν,
 Ἐλθοι παρβελόντες, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Ἐλθὼρ, τοῖσι μὲν ἐνδὲν ὁμιλέσμεν Δαναοῖσιν,
 Ἐχαστῷ πολέμοιο θυσηχέσθ'· οἱ δ' οἱ ἄλλοι
 525 Τρῶες κείνοισι ἐπιμῆξ' ἵππων τε καὶ αὐτοί.
 Αἶψα δ' ἠλοοῦσι Τελαμωνίεσσιν· οὐδ' ἔτι μιν ἔχον
 Εὐρὺ δ' ἀμφ' ὅμοιαν ἔχει σάλα· ἄλλα δ' ἠμῶς
 Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμι' ἐδωκόμεν, ἔρδα μέγιστα
 Ἴππωνες, πίζοι τε κακῶν ἱερὰ παρβελόντες,
 530 Ἀλλήλας ἐλέκον βοῶν δ' ὄφρα· ὄφρα δ' ἔρπον.
 Ὡς ἔφαθ' ἀνείψας ἱμάσιν καλαῖσιν ἵππους
 Μάστιγι λυγρῇ, τοῖσι δ' ἀπλῶς αἰσώσας.

ῥίμῳ ἔσρεν θοδὸν ἄρμα μὲν Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς,
 Στείβοιτες νύκτας τε καὶ ἀπιδάας αἵματι δ' ἄζων
 Νέρθεν ἄπας πεπάλαιτο, καὶ ἀντυγεῖ αἰ περ δίορον, 535

Ἄς ἄρ' ἀπ' ἱππέων ὁ πλείων ῥαθάμιγες ἔβαλλον,
 Αἷ τ' ἀπ' ἐπαυάτρων ὁ δ' ἴετο δύναι ὁμίλον

Ἀνδρόμεον, ῥῆξαι τε μετ' ἀλκίμου· ἐν δ' κυδαμῶν

ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνωθα δ' ἡχάζετο θυρῶς.

Αὐτὰρ ὁ οἷ' ἄλλων ἐπεπωλήτο εἰχας ἀνδρῶν 540

Ἐσχέει τ', ἀοεῖ τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·

Αἶανθ' δ' ἄλυσσε μάχῃν Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς δ' πατὴρ Αἶανθ' ὑψίζυγ' ὦ ρόσον ὤρσοι·

Στῇ δ' ταφάν, ὅτιθεν δ' βάλεν σάκ' ἐπ' Ἀσκήην·

Τρίαν δ' παπλήνας ἐφ' ὀμίλῳ, θηεῖ εἰσκαῖς, 545

Ἐνθεπαλιζόμεν' ὀλίγον γόνυ γυνὸς ἀμείβων·

Ὡς δ' αἰθωνα λίοντα βοῶν ἀπὸ μεταύλοιο

Ἐσθλόνιο κύνας τε καὶ ἀνέρες ἔγχευ'.

Οἷτε μιν ἐκ πύθαι βοῶν ἐκ πύθαι ἐλίσσ'.

Πάννυχον ἐχρήσαντες ὁ δ' κραιῶν ἐσπίζων, 550

Ἰδύου ἀλλ' ἔτι σέθεν· διαμείας δ' ἀκοίης

Ἀσίοι αἰῶσι θρασυάων ἀπὸ χερῶν.

Καυόμεναι τε δέσσαι, τάς τε τρεῖς, ἐστυμῶς περ·

Ἡῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἐστὶ τατινότης θυμῷ·

Ὡς Αἴας πύθ' ἀπὸ Τρῶων τατινόμεν' ἦτορ 555

Ἥτις πόλλ' αἶκων περ δ' ἴετο θυσιῇ Ἀχαιῶν.

Ὡς δ' ὅτ' ὄν' παρ' ἔρμεν ἰὼν ἐβλήσασθαι σάκ' αἶσας

Νωδῆς, ὅτ' ἴδ' πολλὰ σπεί ρόπαλ' ἀμφοῖς ἰάγῃ.

Κεῖρε τ' εἰσέλθων βαδύλημον οἱ δὲ τα παιδες·

Τύσκειν ῥοπάλοις βίη δὲ τι σπῆναι αἰετῶν, 560

Σπεδῇ τ' ἔχλησσαν, ἰσά τ' ἐκαρέσασθαι φερέσας·

Ὡς τότε ἔπειθ' Αἰαΐα φίλῃν Τελαμώνην ἰδὼν

Τρῶες ἰσθ' θυμῷ παλινάγοι τ' ὀπίκεται,

Νύκτοντες ξυστοῖσι μέσον σάκε', αἶν' ἱποῖο.

565 Δίας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκειο θυεῖδ' ἄλκις.

Αὐτίς ὑποστροφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας

Τρώων ἱπποδάμων· ὅτε δ' ἱπποδάμειο φάγαν

Πάντας δ' προΐεργε δοᾶς ἐπὶ γῆας ἐδ' αἶεν.

Αὐτὸς δ' Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θυῶν μεσηγυ

570 Ἰσάμευθ'· τὰ δ' ὄρεα θρασυῶν ἐπὶ χειρῶν,

Ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγαν, δερμῶν πείων,

Πολλὰ δ' καὶ μεσηγυ, παρ' ἑχρὸα λαόνδ' ἐπαυρῶν,

Ἐν γαῖῃ Ἰσάνιο, λιλαϊόμενα χερσὶ ἄσαι.

Τόνδ' ὥς ἐν ἐνόῳ· Εὐαίμονθ' ἀγλαὸς ἦδε,

575 Εὐρύπυλθ', πυκιντοῖσι βιαζόμενον βελέεω,

Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουὶ φαεινῷ,

Καὶ βάλε Φαυσιάδῳ Ἀπισάονα, ποιόμενα λαῶν,

Ἦπαρ ὑπὸ περσίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γυναι' ἱλυσεν.

Εὐρύπυλθ' δ' ἐπόρυσε, καὶ αἶνυτο τὰ χεῖρ' ἄπ' ὀμων.

580 Τόνδ' ὥς ἐν ἐνόῳ· Ἀλέξανδρ' ὀφειδῆς

Ἰάχε' ἀπαυρόμενον Ἀπισάονθ', αὐτίκα πῆξεν

Εἴλεκεν ἐπ' Εὐρύπυλκῳ, καὶ μιν βάλε μῆεν οἷον

Δοξίον· ἐκλάδην δ' ὀφειδῆς, ἐβάρυνε δ' μῆεν.

Ἀψ δ' ἱταίων εἰς ἔθνη· ἐχάζετο, κῆρ' ἀλείων,

585 Ἦυσεν δ' διαπύρσιον Δαναῶσι γεγωνῶς,

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Στῆτ' ἐκελιχθέντες, καὶ ἀμυνέεσθε γῆλεις ἡμᾶρ

Αἴανθ', ὅς βελέεω βιαζέσθ' ἐπὶ ἑσσημὶ

Φάξεδ' ἐκ πολέμοιο δουσηχέθ'· ἀλλὰ μάλ' ἀντήν

590 Ἰσαδ' ἀμρ' Αἰαθῆα μέγαν, Τελαμώνιον ἦν.

ὦς ἔφαθ' Εὐρύπυλθ' βεβλημένθ'· οἱ δ' παρ' αὐτὸν

Πλησίον ἐσθῆσαν σάκε' ὁμοῖσι κλίνας,

Δίεργ' ἀναχόμενοι· ἦ δ' ἀντίθ' ἤλυθεν Αἴας

Στῆ δ' μεταστροφθεῖς, ἐπὶ ἑκείνῳ ἔθνη ἱταίων

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.

Νέστορ δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊάϊ ἵπποι

ἰδρῶσαι ἦγον ἢ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.

Τὸν ἢ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Εἰσήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγαλήτεϊ νηϊ.

Εἰσορέων πόνον αἰπὺν, ἰσκά τε δακρυόεωσαν·

Αἶψα δ' ἐταῖρον ἐδὼν Πατρόκλῃα προσέειπε,

Φθελγξάμεν ὑπὸ νηὸς ὃ ἢ κλισίῃθεν ἀκίσσας.

Ἐκμολεν ἴσος Ἀρηϊ· κακὴ δ' ἄρα οἱ σίλεν ἀρχή.

Τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίη ἄλλιμ' ὕδς,

Τίπτε μὲ κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεώεμ' αἶψα;

Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

Δῖε Μενoitιάδην, τῷ μὲν κεχαισμένῳ θυμῷ,

Νῦν οἶω περὶ γένατ' ἐμὰ γήσεται Ἀχαιῆς.

Λισσομένους χρεώ γὰρ ἰκάνει· ἐκ ἔτ' ἀνεκλός.

Ἄλλ' ἴδι νῦν, Πάτροκλε, Δῖ' οἶλε, Νέστορ' ἔρσο,

Ὅντινα φέτον ἄγει βέλῃ μὲνον ἐκ πολέμοιο.

Ἦτοι μὲν τὰ γ' ὅπιδε Μαχάονι πάντ' αἰεταί.

Τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ ἐκ ἰδὼν ὄμμαϊα φάτος·

Ἴπποι γὰρ με παρήϊξαν, πρῶτον μεμαῖμαι.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος ἢ οἶλον ἐπιπέσει· ἐταῖρος·

Βῆ ἢ θύειν φῶς τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἷδ' ὅτε δὴ κλισίῳ Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,

Αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πελυδόντα.

Ἴππους δ' Εὐρυμέδων θειάπων λύε τοιοῦτο γένος·

Ἐξ ὀχέων οἱ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων,

Στάντε ποτὶ προῖον φῶς δῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα

Ἔς κλισίῳ ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιστον.

Τοῖσι ἢ τεύχεα κυκῶ ἑυπλόκαμος Ἐκαμήδην,

Τῷ ἀρεῇ ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέσεν Ἀχιλλεύς,

Θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ᾧ οἱ Ἀχαιοὶ

Πένδεθ' ὅσων ὄραρε χ' ἑσπέρη· οἱ γὰρ αἴετοι
 ἔν νηυσὶν κ' αὖ βεβλημένοι, ὑπάρχοι τε.
 Βέβληθ' μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Δαρειδῆος
 οὐτάσας δ' Ὀδυσσεὺς δεικνύσας, ἦδ' Ἀγαμέμνων· 666
 Βέβληθ' ἦ καὶ Εὐρύπυλος χ' ἰσχυρὸν οἷον·
 Τέτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμου,
 Ἴφ' ἀπαὶ νύμφης βεβλημένον αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
 Ἐδίδες ἐὼν, Δαναῶν δ' κήδεσσι, εἰδ' ἐλευσέμεν.
 Ἦ μὲν εἰσέκε δὴ νῆες θοαὶ ἄσχι θαλάσσης· 667
 Ἀργείων αἰκλήν, πυρὸς δηϊόω θέρωνθ',
 αὐτοὶ τε κλισιάμεθ' ὀπασσέμεν· εἰ γὰρ ἐμὴ ἴσ
 Ἐδ', οἷον πόρ' ἔσκεν οἱ γναμψιόισι μίλεσσι.
 Εἰδ' ὥς ἠέωοιμι, βίη δέ μοι ἐκπεδ' εἴη,
 Ὡς ὁπότ' ἠλίοισι καὶ ἡμῖν γαῖαν ἐτύχθη 670
 Ἀμφὶ βοηλασίῳ, ὅτ' ἐγὼ κλισίον Ἰτυμονίῃα,
 Ἐδίδον Ἰππειοχίδῳ, ὅς ἐν ἠλίδι κειμήλασκει,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενθ'· ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
 Ἐβλήτ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χαρὸς ἀκοσί·
 Κάδδ' ἔπεισεν, λαοὶ δ' ὀπίσσεσσαν ἀγροίῳ· 672
 Ἀΐδα δ' ἐκ πεδίου στυγερὰν ἀμύνειν ἠλὶδα πολλῶν,
 Περτήκοιλα βοῶν ἀγέλας, τίσα πάσα οἶον,
 Τόσα συὼν συζύγεια, τίς ἀπόλια πλατὶ ἀγῶν·
 Ἴππες δ' ἔκονθ' αἰεὶ ἐκάλον καὶ πεντήκοιλα,
 Πάσας θηλείας πολλῇσι δ' ἄλλοις ὑπῆσαν, 674
 Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεθα Πύλον Νηληϊὸν εἰσά
 Ἐννίχιοι περὶ ἄστυ γαλήθῃ δ' ὀρέγαν Νηλεὺς,
 Οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κισύβι.
 Κήρυκες δ' ἐκίχονον, ἄμ' ἠοὶ φαινομένησι,
 Τὲς ἰθὺν, οἷσιν χρῆσθ' ὀφείλετ' ἐν ἠλίδι δῖη· 675
 Οἱ δ' στυγαγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 Δαίτρεδον πολέσιν γὰρ ἔπειοι χρῆσθ' ὀφείλον·
 Ὡς

- "Ὡς ἡμεῖς παῦροι κακὰ κωλύοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκείῳσι βίη Ἡρακλεΐη,
 690 Τῶν περτέρων ἐταῶν κτ' δ' ἐκπιδέν ὄναι δέιστοι.
 690 Δώδεκα γδ Νηληϊῶ ἀμύμονες υἱέες ἦμεν,
 Τῶν οἱ τοι λιτόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὀλοήσο.
 Ταῦθ' ἰσθρηφανέοντες ἔπειοι χαλκοχίτωνες,
 Ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάδαια μηχανώοντο.
 695 Ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν κ' παῦ μίγ' οἴων
 Εἴλετο, κεινὰ μὲν γέ γε τεινέοσι, ἠδ' ἐνομήσας.
 Καὶ γδ πρὸ χρεῖε μίγ' ὀφείλει' ἐν Ἥλιδι δῖη,
 Τέσσαρες ἀνλοόεσι ἵπποι αὐτοῖσιν ὀχεσφιν.
 Ἐλθόντες μὲν αἶθλα σὺ τεύποδ' οὐδ' ἐμελλον
 700 Θάσσεσθ'· τίς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 Κάχεθε· τ' δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀναχήμενον ἵππων.
 Τῶν ὁ γέρον ἐπίων καχολωμέν' ἠδ' ἐκ' ἔργων,
 Ἐξέλετ' ἀσπίδα πολλά, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 Δαίφρυν, μή τις οἱ ἀτεμβόλῳ κίον ἴσῃς.
 705 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα δειπόμην, ἀμφὶ τε ἄστυ
 Ἐρδομένοισι θεοῖσι· οἱ δ' εἴπω ἡμᾶσι πάντες
 Ἥλιδον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολλοὺς κ' μάνυχες ἵπποι
 Πασυδίῳ κτ' δέ σφι Μολίονε θωρήσαντο,
 Παῖδ' ἐτ' ἐόντ', ὕψω μάλ' αἰδοῦντε θύειν δ' ἀλκῆς.
 710 Ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπὴν καλὴν,
 Τηλεΐα· Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλῳ ἡμαδόμεν' οὐ
 Τλὼ ἀμφὶ ἐσθλὴν, διαρραῖσαι μεμαῶτες·
 Ἄλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκτάθω, ἄμμι δ' Ἀδελῶν
 Ἀσγελ' ἦλθε θένσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσειε
 715 Ἐννυχ', ἠδ' αἰκούσῃ Πύλῳ κατὰ λαὸν ἄγχευ,
 Ἄλλ' αὖ μάλ' ἐαυτοὺς πολέμιζεν ἠδ' ἐμε Νηλεΐς
 Εἶα θωρήσειε, ἀπέκρυπεν δέ μοι ἵππους
 Οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔσθ' ἰδὼρ πολεμικὰ ἔργα.
 Ἄλλ'

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡματέροισι,
 Καὶ πεζός περ ἐὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖαθ' Ἀθλαῖν. 720
 Ἔσι δὲ τις ποταμὸς Μινυΐηθ' ἐκ ἄλλῃ βάλλων,
 Ἐξυῦθεν Ἀρλῶνς, ὅθι μέγα μὲν ἦν δῖαν
 Ἰσπῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.
 Ἐνθεν παυσυδίῃ σὺν τῶ χέει θωρηχθέντες,
 Ἐνδίοι ἐκόμειθ' ἱερὸν ῥῶσιν Ἀλφειοῖο 725
 Ἐνθα Διὶ ῥέξαντες ἑσθλὰ καλὰ,
 Ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δ' Ποσειδάωνι,
 Αὐτὰρ Ἀθλῶν γλαυκῶπιδι βῆν ἀγλαίῳ
 ἄρπον ἐπειθ' ἐκόμειθα καὶ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἱεσίν οἷσιν ἕκασθ' 730
 Ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπιοὶ
 Ἀμφίσταλθ' οἷον, ἄστυ διαπρεθέμεν μεμαῶτες.
 Ἀλλὰ σφιν περπαρόνδε φάνη μέγα ἔργον Ἀρηθ'·
 Εὖτε γὰρ ἦελιθ' φαίδων ἑσθλὰ γαίης,
 Συμπεπρεμένα μάχη, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθλῶν 735
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειὸν ἔπλετο νεῖκθ',
 Πρῶτος ἐγὼν ἔλθον ἄνδρες, κόμισσα δ' μώνυχας ἱππας,
 Μίλιον αἰχμητῶν γαμβροὺς δ' ἰὼν Αὐγείας,
 Πρὸς Ὑλάτῳ δ' οὐ γὰρ εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 Ἥ πῶσα φάρμακα ἦδ' ἦ, ὅσα τρίφει εὐρεῖα χθών, 740
 Τὸν μὲν γὰρ περσιδὼν βάλλον χαλκῆρεϊ δουεῖ
 ἦεν δ' ἐν κονίῃσιν ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρέσας,
 Στῶν ῥα μὲν περμάχοισιν ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπιοὶ
 Ἐτρεσαν ἄλλυδις ἄλλθ', ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πισόβη,
 Ἠγεμόν' ἰσπῆων, ὅς ἀεὶς δίοικε μάχεσσι, 745
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐδρεσα, κελαινῇ λαίλαπι τοῖσθ'·
 Πεντήκοινα δ' ἔλθον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 οὔτεσ' ὁδ' ἔλθον ἔδασ', ἐμῷ ὑπὸ δουεὶ δαμόντες.
 Καὶ νῦν κεν Ἀελοῖωνι Μολίονε παῖδι ἀλάπαξα,

- 750 Εἰ μὴ σφῶε πατὴρ ἐρυκρέων Ἑρσίοχθων
 Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥεσι πολλῇ.
 Ἐνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κρᾶτ' ἐγυάλιξε·
 Τόφρα γδ' ἐν ἐπόμεδα δι' ἀπιδέ' ἐπιδίοιο,
 Κτείνοντές τ' αὐτὰς, ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 755 Ὅρ' ἐπὶ Βυπρασίου παλυπύρε βήσανθ' ἵππας,
 Πέτρης τ' Ὀλερίης κ' Ἀλυσίου, ἔνθα Κολώνη
 Κέκλη'· ὅθεν αὖτις ἀπέτρεπε λαὸν Ἀθλιῶν.
 Ἐνθ' ἄνδρα κλίνας πυμάσιον λίπον αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀψ' ὑπὸ Βυπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκίας ἵππας·
 760 Πάντες δ' ἐυχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέσοι τ' ἀνδρῶν.
 Ὡς ἔον, εἰπὼς ἔλω γέ με' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷ' ἑτῆς ἀρετῆς ὑπονήσει' ἥ τέ μιν οἶω
 Πολλὰ μελακλαύσει, ἐπεὶ κ' ὑπὸ λαῶς ὅλη'.
 Ὡς πείπον, ἦ μ' σοὶ γε Μενόιτι' αἶδ' ἐπίτελλεν
 765 Ἡμασί περ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπει
 Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἑόντες, ἐγὼ κ' δι' Ὀδυσσεύς,
 Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούον, ὥς ἐπύτελλε.
 Πηλεΐδ' δ' ἰκόμεδα δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Λαὸν ἀγέροντες καὶ Ἀχαιῖδα πολυβότρεσσιν.
 770 Ἐνθάδ' ἐπεὶ ἤρωα Μενόιτιον εὐχόμεν' ἔνδον,
 Ἡδ' ἐσέ, παρ δ' Ἀχιλλῆα γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεΐδαν
 Πίονα μηδ' ἔκκε βοός Διὶ τερπικραυγῶν,
 Αὐλῆς ἐν χορῶν ἔχε δ' αὖ χρυσεὴν ἀλυσσόν,
 Σπένδων αἶδοπα οἶνον ἐπ' αἰδομένοισι ἱερῶσι.
 775 Σφῶϊ μ' ἀμφὶ βοῶς ἐπέσον κρία, νῶϊ δ' ἐπέσον
 Στῆλ' ἐνὶ περὶ θυροῖσι τάρων δ' ἀγορεύσεν Ἀχιλλεὺς
 Ἔς δ' ἄγε χεῖρας ἔλω, κτ' ἔδειξά μ' ἀνὰ γαῖαν
 Ζεῖνιά τ' εὖ παρίηκεν, ὅτε ξεινοῖς δέμῃς ὄειν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρτηλ' ἐδήτη' ἡδ' ἐπ' αἶψα
 780 Ἦρχον ἐγὼ μυθόιο, κελύων ὑμῖν ἀμ' ἐπειδ'

Σφ' ἢ μάλ' ἠδύλεστον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον·
 Πηλεὶς μὲν δ' παῖδ' ἱγέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ
 Λιὲν ἀεισέειν, καὶ ὑπέρροχον ἑμμέναι ἄλλων·
 Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενoitιθ, Ἀχιλλοῦ ἦδ'·
 Τέκνον ἑμὸν, ἦν μὲν ὑπέρλεός δ' ἐν Ἀχιλλεύς, 785
 Πρεσβύτεροθ' ἢ σὺ ἐοικ'· βίη δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνω,
 Ἄλλ' εὖ οἱ φάσθ' πυκινὸν ἔπ'· ἠδ' ὑποδείξ,
 Καὶ οἱ σημαίνειν ὃ ἢ πᾶσι εἰς ἀγαθὸν περ·
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δ' ἀθήδαι, ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Ἰατ' εἴποις Ἀχιλλῆϊ δαίφρονι, αἶκε πίδηθ'· 790
 Τίς δ' εἴδ'· εἰ κέν οἱ, σὺ δαίμονι θυμὸν δέιναις,
 Παρεπών· ἀγαθὴ δ' ὀφθαλμοῖς δ' ἐν ἑταίρῃ.
 Εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπεπίων ἀλαίρει,
 Καὶ τινὰ οἱ παρ' Ἰλῶδ' ἐπιφραδὲ πότνια μήτηρ,
 Ἄλλὰ σέ περ φερέτω· ἅμα δ' ἄλλ'· λαὸς ἐπέω 795
 Μυρμιδόνων, αἶκεν τὶ φόως Δαναοῖσι γῆναι·
 Καί τοι τάχιστα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθ',
 Αἰὲν σε τῷ ἴσκιον ὑπέρροχον πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνέσωσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν
 Τετράμοι· ῥά γ' ἔτι ἀνάνδ' αἰεὶ πολέμοιο 800
 Ῥῆα δ' κ' ἀκμήτας ἀκμύοντας ἀνδράς αὐτῇ,
 Ὡσαιδε φρεσὶν ἄστυ, γαῶν ὑπὸ καλίσιαν,
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνέει·
 Βῆ δ' ἰδὲν ὄφρα νῆας ἐπ' Αἰακίδαυ· Ἀχιλλῆα·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ νῆας Ὀδυσῆθ' εἰείκο· 805
 Ἰξ· δῖον Πάτροκλ'· ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦν, τῇ δὴ καὶ σφ' ἰδὼν ἐπετάχασθ'· βαμνοί·
 Ἐνθα δ' Εὐρύπλοθ' βιβλῆμ' ἀντιβόησε,
 Διοχρῆς Εὐαίμωνίδης, καὶ μνηστῆρας ὄϊας,
 Σκιάων δ' ἀνδρῶν καὶ ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν
 Ὀμῶν καὶ κεφαλῆς· ὧν δ' ἴλκεος ἀργαλῆος· 810

- Λίμα μέλαν κελάρυζε· νόθ' γὰρ μ' ἐμπέδ' ἦεν.
 Τόνδε ἰδὼν ᾤκτισε Μενoitίης ἄλκιμ' υἱός,
 Καὶ ῥ' ὀλοφύεσθαι ἔπειτα πειρώμενα προσνύδα,
 815 Ἄδελφοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοις
 Ὡς ἄρ' ἐμέλλετ' ἐπὶ φίλων καὶ πατέρων αἰεὶ
 Ἄσεν ἐν Τροίῃ ταχέως κωίας ἀργεῖσι δῆμοι;
 Ἄλλ' ἄγε μοι τίδε εἰπὲ, Διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρος,
 Ἢ ῥ' ἔτι πρὸ χήσσει πειλώσειν Ἐκτορ' Ἀχαιῶν.
 820 Ἢ ἤδη φθίσον' ὑπὲρ αὐτῆς δουρὶ δαμέντες;
 Τόνδ' αὖτ' Εὐρύπυλ' πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ',
 Οὐκέτι, Διοτρεφὲς Πατρόκλῳ, ἄλλ' Ἀχαιῶν
 Ἔωσ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεισέον'.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄεστοι,
 825 Ἐν νηυσὶν κέα' βεβλημένοι, ἐτάμενοι τε,
 Χερσὶν ὑπο Τρώων ἦλ' ἢ δύν' ὄρνυ' αἶν.
 Ἄλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώσων, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 Μηρῷ δ' ἔλταμ' ὄϊσθιν, ἀπ' αὐτῷ δ' αἶμα κελαινὸν
 Νίξ' ὕδασι λικέειν ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσι.
 830 Ἐδιδά, τά σε πρὸτ' ἔφασιν Ἀχιλλεὺς Διδοδάχων
 Ὅν Χείρων ἐδίδασκε, Δικαίουτατος Κεῖλαιων.
 Ἴητροὶ μὲν γὰρ Ποδάρκεια, ἠδὲ Μαχάων,
 Τὸν μὲν ἐν κλισίῃσιν εἶομαι ἔλκε' ἔχοντα,
 Χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμον' ἱππῆρα.
 835 Κεῖται δ' ἐν πεδίῳ Τρώων πόλει ὀξυῶ ἄρνα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίης ἄλκιμ' υἱός,
 Πῶς γὰρ ἄρ' εἶ ταύτ' ἔρξα; τί ῥέξαμεν, Εὐρύπυλ' ἦρος;
 Ἐρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλλεὺς δαΐφρονι μῦθον εἰπάω,
 Ὅν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερηνίῳ, ἔρ' Ἀχαιῶν
 Ἄλλ' ἐδ' ὥς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο.
 840 Ἢ, καὶ ὑπὸ γέροντι λαβὼν ἄγε ποιμένα λαὸν
 Ἔς κλισίῳθι θεράπων ἢ ἰδὼν ὑπέχαι βούκι.
 845 Ἐνθα

ἔρδα μὲν ἐκλανύσας, ὅα μὲν ἵσταμινε μαχαίρῃ
 ὅου βέλθ' αἰσινάχης ἀπ' αὐτῆ δ' αἶμα κελαυνόν
 Νίξ' ὕδασι λιαρῷ ὅπ' ὃ ρίζαν βάλε πικρῷ,
 Χερσὶ διαλείψας, ὀδυμήφαλον, ἢ οἱ ἀπάσας
 ἔχ' ὀδυώας τὸ μ' ἔλκθ' ἰτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα.

345

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Λ.

Τ Η Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Α Πίσαντες οἱ Τρῶες ἦν Ἴππων, διαβαίνουσι καὶ τάφρον,
καὶ τοὶ ἀπαιτῖν αὐτοῖς ραγίνῃσι· οἷον καὶ εἰς σπιν-
τι τάξεις διαρριθίντες, προσβάλλουσι πρὸς τείχεα καὶ
Ἑλλήνων. Ἐνθα Σαρπηδόων Ἰταλῆϊ καλίστῳ. Ἐ-
τορ δ' αἰθέρα βαλὼν τὰς σύλας, ἐτίβη ταῖς ἡνυσί, καὶ οἱ ἄλλοι
σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

Τ Ε Ι Χ Ο Μ Α Χ Ι Α.

Μῦ, Τρῶων σφαλόμενοι κείρεται τείχεσσι Ἀχαιῶν.

Σ ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίς ἄλκιμος
ἦδ' Ἰάτ' Εὐρύπυλον βεβληρόμενον· οἱ δ' ἐμέ-
χοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν, ἐδ' ἄρ' ἱ-
μελλε

Τάφρῳ ἔτι χήσειν Δαναῶν, καὶ τείχεσσι ὑπερθεῖν
5 Εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ' ἀμφὶ δ' τάφρον

*Ηλα.

ἤλασαν, ἐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειῆδες ἐκατόμβας,
 ὅρα σφὶν νῆας τε δοῦς καὶ λιπὶδα πολλῶν
 ἐλπίδες ἔχον ῥόοντο· θεῶν δ' αἰκλήϊ τέτυκτο
 Ἀθανάτων, τὰ καὶ ἔτι πολλὴν χεῖρον ἐμπεδον ἦεν·
 ὅρα μὲν Ἐκλῶρ ζῶδες ἔειν, καὶ μελὶν Ἀχιλλεύς, 10
 καὶ Πειράμοιο ἀνακλῶ· Σπέρθῃτο πόλις ἔπλε.
 Ποσειδάει καὶ μέγα τέχῃ Ἀχαιῶν ἐμπεδον ἦεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ χεῖρ μὲν Τρώων θάνον, ὅωσι αἰετοί,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμνω, οἱ δ' ἐλίποντο,
 Πέρθετο δὲ Πειράμοιο πόλις δεκάτῳ ἐμῶντι, 15
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλῳ ἐς παλῆας ἔβησαν,
 ἀὶ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τέχῃ ἀμαλδῶναι, ποταμὸν μὲν εἰσαβάλλοντες·
 ὅσοι ἀπ' Ἰθάκῃν ὄρεον ἄλῃδε περρέουσι,
 Ἴφιδος δ', Ἐπὶ Ἰσθμῷ τε, Κάρηος τε, Ῥοδίῃ τε, 20
 Γελωικός τε, καὶ Αἰσηπῷ, Νῆς τε Σκάμανδρῳ,
 καὶ Σιμόντι, ὅθι πολλὰ βοάγεια καὶ τρυφάλαιαι,
 κάπτεσσον ἐν κοήσιν, καὶ ἡμιθέων ἥοτο ἀνδρῶν
 τῶν πάντων ὁμόσε ζόμασ' ἔτρεπε φοῖβε Ἀπόλλων, 25
 Ἐνῆμαρ δ' ἐς τέχῃ ἴει ῥόον· οἱ δ' ἄρα Ζεὺς
 Σωεχὲς, ὅρα καὶ θάων ἀλίπλοα τέχεα θῆν.
 αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιῳ ἔχων χεῖρσιν τείαναν
 ἤγει· ἐν δ' ἄρα πάντα θεμελίῃα κύμασι πέμπε
 ἠλῶν καὶ λῶν, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί· 30
 Λῆα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλάπορον.
 αὐτὶς δ' ἠΐονα μεγάλῳ φαρμάθοισι κάλυψε,
 τέχῃ ἀμαλδῶναι· ποταμὸς δ' ἔτρεφε νέεσθαι
 Κάρ ῥόον, ἥπερ πρέσθεν ἴεν καλλίρροον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἐμελλον ὅπιδε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων, 35
 Θησιέμεναι τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐσπῆ τε διδῆναι
 τέχῃ εὐδμηλον, κανάχιζε δὲ δύσλιστα πύργων

- Βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δ' Διὸς μάστιγι δαμόφτες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοισι ἰχανόωντο,
 Ἐκλῶσα δαδίοτες, κρατερὸν μήγερα φόβοιο.
 40 Αὐτὰρ ὅχ'. ὥς τὸ πρῶτον, ἐμάρνατο ἴσθ' αἶλλα.
 Ὄς δ' ὅταν ἐν τε κωίῳι καὶ ἀνδράσι θηρότῃσι,
 Κάπειθ', ἢ ἐ λέων γράφει, δένει βλεμμαίνων,
 Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφείας αὐτὲς ἀρβύαντες,
 Ἀλλῖοι ἴσανθ', καὶ ἀκονίζουσι θάμναις.
 45 Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τῇ δ' ἔπειτα κυδάλιμον κῆρ
 Ταρβῇ ἐδὲ φοβῇ. ἀγλωρεῖν δέ μιν ἔκλα·
 Ταρφέα τε σφίρει, εἵχας ἀνδρῶν πυρηνίζων,
 Ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκυσσι εἵχας ἀνδρῶν.
 Ὄς Ἐκλῶρ αὖ' ὁμιλον ἰὼν εἰλίανθ', ἱταίρως
 50 Τάφρον ἐπόρρυν ἑλκευόμεν'. ἐδὲ οἱ ἵπποι
 Τόλμων ἀκύντοδες· μάλα δ' χρημέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 Κεῖλῃ ὄρεσάοτες· ὑπὸ γὰρ δαδίοισι τάφρῳ
 Εὐρεῖ, ἔτ' ἄρ' ὑψορέων χροῖον, ἔτε περῆσαι
 Ῥηϊδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρέεις περὶ πᾶσαν.
 55 Ἔσασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερδεν δ' σκολόπεσσιν
 Ὀξέσιν ἠρήρει, τὺς ἔσασαν ἦες Ἀχαιῶν
 Πυκνὲς καὶ μεγάλας, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρίῳ.
 Ἐνθ' ἔκινε ῥέα ἵππος ἐντερχον ἄρμα τιταίνων,
 Ἐσχαίν, πεζοὶ δ' ἀνδρόντες, οἱ τελεύουσι.
 60 Δὴ τότε Πυλῶδαμας θρασυῖ Ἐκλῶρα ἔπι πρῶτος,
 Ἐκλῶρ τ', ἠδ' ἄλλοι, Τρώων ἀγροὶ, ἠδ' ὀπκέρων,
 Ἀφραδίῃς διὰ τάφρον ἐλαύνοντο ὠκείας ἵππους·
 Ἥ δ' μάλα ἄργαλήν περσάν· σκολόπεες γὰρ ἐν αὐτῇ
 Ὀξέες ἑσᾶσιν, περὶ δ' αὐτὲς τῶχος Ἀχαιῶν.
 65 Ἐνθ' ὅπως ἔβρι καὶ βήματα, ἐδὲ μάχεσθαι
 Ἴππευσσιν γαῖος γὰρ, ὅθι τρώεσθαι οἶα·
 Εἰ μὲ γὰρ δὴ πᾶσιν κατὰ φρονέων ἀλαπάξει

Ζεὺς ὑφίβρεμέτης, Τρῶες δ' βύλει' ἀρήγαν,
 ἥ τ' ἂν ἔγαν' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα πύτο γυνάδ',
 Νονύμης ὑπλέαδ' ἀπ' Ἀργείας ἐθάδ' Ἀχαιῶν 70
 Εἰ δέ χ' ὑπογρέψοι, παλίοξίς δ' ἦν
 Ἐκ νῶν, καὶ τάρφω ἐκπλήξωμαι ὀρυκτῇ,
 οὐκ ἔτ' ἔπειτ' οἷω εἶδ' ἄγγελον ὑπὸ νύκτι
 Ἀφ' ὀρρον ποτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἄλλ' ἄγχιθ', ὡς ἂν ἔγαν' εἶπα, παυθόμεθα πάντες 75
 Ἴππες μὲν θρασυπόνηες ἐρυκόντων ὅπ' τάρφω,
 αὐτοὶ δ' πυρλῆες, σὺν τείχεσσι θωρηχθέντες,
 Ἐκτοὶ πάντες ἐπάμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μὲνέουσ', εἰ δὴ σφιν δλέθρα πύεσσι' ἐρήπῃ.
 Ὡς φάτο Πυλῶδάμας· ἄδ' εἰ δ' Ἐκτοὶ μῦθος ἀπήμων. 80
 αὐτίκα δ' ἔκ' ὀχέων σὺν τείχεσιν ἄλλα χαμᾶζε·
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες εἶδ' ἵππων ἠγαρεθῆντο,
 Ἄλλ' ὑποβάντες ὄρεσαν, ἐπεὶ ἶδον Ἐκτορα δῖον.
 Ἡνίοχ' μὲν ἔπειτα ἐὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 Ἴππας εὖ καὶ κόσμον ἐρυκόμεν αὖθ' ὅπ' τάρφω 85
 οἱ δ' διασάντες, σφίσι αὐτὸς ἀρβύαντες,
 Πύλαχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνεωσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν ἅμ' Ἐκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πυλῶδάμαντι,
 Ὅι πλεῖστοι καὶ αἰετοὶ ἴσαν, μέμασαν δ' μάλιστ'
 Τῆχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ὅπ' νηυσὶ μάχεσθ' 90
 καὶ σφιν Κεφειόνης τέλει· παρ' δ' ἄρ' ὄχεσθιν
 Ἄλλον, Κεφειόναο χεῖριονα, κάλλιπεν Ἐκτορ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκίβοθ', καὶ Ἀγνώρ,
 τῶν δ' τέτων Ἑλένηθ', καὶ Διόφοβ' ὁ θειομένης,
 τίς δ' ὤω Πειράμοιο· τέτυθ' δ' ἰὼ Ἀσιθ' ἦρας, 95
 Ἀσιθ' Ἐρπιάκιδης, ὃν Ἀείσομεν φέρον ἵπποι
 Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμῷ ἀπὸ Σιελήνηθ'.
 τῶν δ' τετάρτων ἦρχεν εὖς παῖς Ἀλκίσιος

- Αἰνεῖας· ἄρμα πῶγε δ' ὡς Ἀντιώροιο φε,
 100 Ἀρχιλόχος τ', Ἀκίμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Σαρπηδὼν δ' ἠγήσατο ἀγακλεῆς ἐπικύρων,
 Πρὸς δ' ἔλθο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακείδον ἔναι αἰετοί
 Τῶν ἄλλων μείλα γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 105 Οἷδ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκλῆσι βίεσσι,
 Βάν ῥ' ἰδυῖς Δαναῶν λελητημένοι, εἰδὲ τ' ἔσαντο
 Σχῆσιθε', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθε.
 Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ὀπκῆροι,
 Βελῆ Πελυδάμαντιο ἀμωμήτοιο πίδοντο·
 110 Ἀλλ' ἐχ' Ἑρτακίδης ἔειπε Ἀσιό, ὄρχαμο ἀνδρῶν,
 Αὐτοὶ λιπῶν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον διεσπείοντα,
 Ἀλλὰ σὺ αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι δοῆσι,
 Νήπιό, εἰδ' ἄρ' ἐμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξαι,
 Ἴπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμηντο παρὰ νηῶν
 115 Ἀφ' ὅπου σήσεν περὶ Ἴλιον ἠνεμόεωσαν
 Πρῶτον γάρ μιν μοῖρα δυσάνυμο ἀμφεκάλυψεν
 Ἐγχεῖ Ἰδομένηο ἀγαυῷ Δάκαλίδας.
 Εἴσαντο γὰρ νηῶν ἐπ' αἰετρεθ' τῇ περ Ἀχαιοὶ
 Ἐκ πεδίου νίωσιλο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 120 Τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασαν, εἰδὲ πύλησιν
 Εὖρ' ὀπκικλιμῆας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα·
 Ἀλλ' ἀναπεπλημῆας ἔχον ἄνδρες, εἴ τι ν' ἐταίρων
 Ἐκ πολέμου φάγοντα σώσειαν μὲν νῆας.
 Τῇ ῥ' ἰδυῖς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἄμ' ἔτοιο
 125 Ὀξεία κεκλύσονται· ἔσαντο γὰρ ἐκείν' Ἀχαιοὶ
 Σχῆσιθε', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθε,
 Νήπιος ἐν ᾧ πύλησιν δ' ὡς ἀνέρας εὖρον αἰετοί,
 Ὕψας ὑφ' ὀφύμης Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 Τὸν μὲν Πεισίδης ἦεν, κρατερὸν Πολυπείτῳ,

Τὸν δ', Ἀστυάδα, ἑσπερολογῶ Ἴσον Ἀρπύ
 τὸ μ' ἄρα περὶ πόλιν πολέων ὀφθαλμοῖς
 ἔσασαν, ὡς ὅτε τι δρυὶς ἔρπον ὀφθαλμοῖς,
 Αἶτ' ἀνέμων μίμνεσι καὶ ὑετὸν ἡμάδα πάλῃ.
 ῥίζησιν μεγάλης δειλοκίῃς ἄσπετος
 ὧς ἄρα τὸ χεῖρσι πεποιθότες, ἡδὲ βίηφι,
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἀσιν, εἰς ἐφ' ὅλῃα
 οἱ δ' ἰδυῖς πρὸς τῷ χεῖρσι εὐδμήτων βόας αὔας
 ἑφ' ὅσ' ἀναχόμενοι, ἔκλον μέγαν ἀλαστοῖ,
 Ἀσιν ἀμφὶ ἀνακτα, καὶ Ἰακχόν, καὶ Ὀρίων.
 Ἀσιδδῶ τ' Ἀκκμανία, Θιδά τε, Οἰνόμαον τε.
 Οἱ δ' ἦτοι ἔως μ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῶς
 Ὀρυσον, ἔκλον ἐβόησε, ἀμυῖαδ' αὖτ' ἡνῶν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῷ χεῖρσι ἐπικυρῶντες ἐνόησαν
 Τρῶας ἀτὰρ Δαναῶν ἥϊστο ἰαχή τε φέρεται,
 ἔκ δ' τὸ ἀΐξαντες, πολέων πρὸς μεχέδων,
 Ἀγροίεργισι σὺν ἰσότητι τὸ τ' ἐν ὄρεισιν
 Ἀνδρῶν ἡδὲ κωῶν δέχαρ' κολοσυρτὸν ἰνίσας
 Δοχμῷ τ' αἰσούσῃ, αὖτ' ὅρῃσιν ἀγροῖον ἔκλον.
 Πρυμνῶν ἐκείνων ὅρῃσιν, ὅπαι δ' ἐκ κέμπου ὀδόντων
 Γίγνεσθαι, εἰσὶναι τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔκλον.
 ὧς ὅτ' ἐκ κέμπου χαλκὸς ἐπὶ γήδεσσι φαεινός,
 Ἀντίω βαλκομένῳ μάλα ῥ' ἀγροῖος ἐμάχοντο,
 Λαοῖσιν καὶ ὑπὲρ πεποιθότες, ἡδὲ βίηφι
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων σπὸς πύργου
 Βάλλον, ἀμυῖαδ' ὅρῃσιν τ' αὖτ' ὅτ' ἐκ κέμπου,
 Νηῶν τ' ἀκυρῶν νηάδες δ' ὡς, πίπῃσιν ἔκλον.
 Ἀς τ' ἀνέμῳ ζαῖς νήεα σκιδεῖν δονήσας,
 Ταρφεῖς καὶ ἔκλον ἐπὶ χεῖρσι πελυσσόμενοι
 ὧς ὅτ' ἐκ κέμπου βέλε' ἔρπον, ἡμῶν Ἀχαιῶν.
 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρῶων κέμπου δ' ἀμῶν αὖτ' αὐτῶν,

135

140

145

150

155

160

Πλῆξ' αὐτοχεδόνω· ὁ δ' ἄρ' ἐπὶ θεῶν ἐδὴ ἐρείδω
 Αὐτὰρ ἐπεὶ αὖ Μένονα, καὶ Ἰακχόν, καὶ Ὀρίευν,
 Πάριος ἐπαυυτέρως πύλασιν χθονὶ πυλυβοτέρῃ.
 Ὅρε' οἱ τὺς ἐνδείζον ἀπ' ἔνθα μαρμαίροντα. 195
 Τόφρ' οἱ Πελυδάμαντι καὶ Ἐκτορεὶ κῆρυ ἱπποῖο,
 Ὅι' πλεῖστοι καὶ δειστοὶ ἦσαν, μέμασαν δ' ἡ μάστις
 Τείχεος τε ρῆξαι, καὶ ἐκπρῆσαι πυλὶ νῆας.
 Οἳ ῥ' ἔτι μερμήνεζον, ἐφεισάτες ὄφρα τάφρῳ
 Ὅρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περιστέμναι μεμαῶσιν, 200
 Αἰσὺς ὑψιπέτης, ἐπ' αἰετοῦ καδὸν ἑίργων,
 Φοινίην τε δρεκονίην φέρον ὀνύχων τεύχεσσιν,
 Ζῶν, ἔτ' ἀπαίρουσαν καὶ ἔπω λήθεο χάριμιν
 Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα καὶ εἴθεο, ὄφρα δαρήν.
 Ἰδνωθεὶς ὀπίσσω ὁ δ' ὑπὸ ἔθεν ἦκε χαμαῖζε. 205
 Ἀλγύσας ὁδῶνσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ
 Αὐτὸς δ' κλέαρχας πέτετο προῖησ' ἀγέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρέγησαν, ὅπως ἴδαν αἰόλαν ὄφιν
 Κεῖμαλον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγυίοχοιο.
 Δὴ τότε Πελυδάμας θρασυῶ' ἔκτορα εἶπε φρασάας, 210
 Ἐκτορ, αἰεὶ μὲν πᾶσι μοι ἐπιπλήσων ἀγορήσων
 Ἐδλὰ φραζομένην ἐπαὶ ἐδὲ μὲν ὑδὲ τοικεῖν,
 Δῆμον ἐόντα παρὰ ζ' ἀγοράεσσι, ἔτ' ἐνὶ βυλῇ,
 Οὔτε πότε ἐς πολέμῳ, σὸν δ' ἀφ' ἧς αἶψα αἶξεν.
 Νῦν δ' αὖτ' ἔκρινε, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι δεισά· 215
 Μὴ ἴομαι Δαναοῖσι μαχνησόμενοι πεινυῶν.
 Ὡς γὰρ ἐκτελέειν οἶμαι, εἰ ἔτερόν γε
 Τρωσὶν ὁδ' ὄρνις ἐπῆλθε περιστέμναι μεμαῶσιν,
 Αἰσὺς ὑψιπέτης, ἐπ' αἰετοῦ καδὸν ἑίργων,
 Φοινίην τε δρεκονίην φέρον ὀνύχων τεύχεσσιν. 220
 Ζῶν' ἄφαρ δ' ἀφίηκε, παρ' ὅφρα φίλα οἰκί' ἰκίδε,
 Οὐδ' ἐτέλειεν φέρον δόμεναι τεύχεσσι τοῖσιν,

- "Ως ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τείχε' Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα θένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 225 Οὐ κέ μιν ὄφρα ναῦφιν ἐκασόμεθ' αὐτὰ κείδμεν.
 Πολλὰς γὰρ Τρώων κατὰ λείψονα, ὅς κεν Ἀχαιοὶ
 Χαλκῷ δῆψουσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 "Ωδὲ καὶ ὑποκείναί τοι θεοπέπτο, ὅς σάφα θυμῷ
 Εἰδείη τεράων, καὶ οἱ περὶ τοῖσιν λαοί.
 230 Τόνδ' ἄρ' ὑποδέξασθ' ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 Πυλῶδάμα, σὺ μὲν ἐκείτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
 Οἶδα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι.
 Εἰ δ' ἐτεδὸν δὴ τῷτον ὑπὸ σπυγῆς ἀγορεύεις,
 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἐπέηλα θεοὶ φρένας ὤλεσαι αὐτοί.
 235 "Ὅς κίλεαι Ζηνὸς μὲν ἐς γυδύποιο λαβίδος
 Βυλίων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέχετο καὶ καλίνεισι.
 Τῷν δ' οἶωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελδέης
 Πείθειδ' ἥ ἔτι μελατρέπομι, ἐδ' ἀλεγίζω,
 Εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι πρὸς ἠῶτ' ἠελίον τε,
 240 Εἴτ' ἐπ' αἰετρεῶν τοίγε, ποτὶ ζόφον ἠερένῃα.
 Ἡμεῖς δ' ἐμὲ μέγαλοιο Διὸς περὶ δόμεθα βελῆ.
 "Ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Εἷς οἶωνός σε αἰετὸν ἀμύνει περὶ πάτρης.
 Τίπτε σὺ δαΐδοικας πόλεμον καὶ δῆϊότηται;
 245 Εἴπερ γὰρ τ' ἄλλοι γὰρ περικλυόμεθα πάντες
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' ἐν δέῃ ἐς ἀπολείδης.
 Οὐ γὰρ τοι κραδίη μῆνεδήϊος, ἐδ' ἐμὰ μαχήμεν.
 Εἰ δ' σὺ δῆϊοῖσιν ἀφίξεις, ἢ τίς ἄλλον
 Παρράμηνος ἐπέων ὑποτρέψας πολέμῳ,
 250 Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ὑπὸ θυμῷ δάσσεις.
 "Ὅς ἄρα φωνήσας ἐγῆσθ' αἰετοῖς δ' ἄμ' ἐπὶ τοῖς.
 Ἡχῆ θεοπιστῆν' ἐπὶ δ' Ζεὺς τερπικέραυνος
 "Ὀρίσει ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο δύνελλαν,

Ἦ ῥ' ἰδυέσιν ἡνῶν κοινίῳ φέρειν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θίλγε νόον, Τρωσὶν δ' ἤ· Ἐχλοεὶ κῦδ' ὅπαζε·
 Τὸ περ δὴ τεράσῃ πεποιθότες, ἠδὲ βίηρι,
 ῥήσυνδ' μέγα τείχε' Ἀχαιῶν περιήτιζον.
 Κόσας μὲ πύργων ἔρπον, καὶ ἔρπον ἐπάλξεις,
 Στήλας τε περὶ λῆτας ἐμόχλειον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Πρώτας ἐν γαίῃ θίσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 Τὰς οἷγ' αὖ ἔρπον, ἔλποντο δ' τείχε' Ἀχαιῶν·
 ῥήξεν· ἐδὲ νύ πο Δαναοὶ χάζοντο κίλευθον·
 Ἄλλ' οἷγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 Βάλλον ἀπ' αὐτῶν δῆϊες ὑπὸ τείχε' ἰόλας·
 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελαιτίδωνι ὅπ' πύργων
 Πάντοσε φοιτήτῳ, μὲν δ' ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 Ἄλλον μωλιχίοις, ἄλλον σερροῖς ἐπέεσσιν
 Νέειον, ὅντινα πάσῃ μάχῃς μεδίενθα ἴδοιεν,
 ὦ φίλοι, Ἀργείων, ὅς' ἔξοχ' ὅς' ἐμεσῆεις,
 Ὅς' ἐχειρότερον ἐπεὶ ἔγω πάντες ὁμοῖοι
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πρὸ γινώσκεις, μὴ τις ὀπίσσω
 Τελεσθῶν περὶ νῆας ὁμοκληῖται ἀνείων,
 Ἀλλὰ πρόσθε ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κίλευθε,
 Αἶκεν Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπῳ ἀσεροσπῆϊς
 Νῆα δ' ἀπώσαμηναι, δῆϊες περὶ ἄστυ δῖον·
 Ὡς τά γε προβοῶντε μάχῃν ἄτρωνον Ἀχαιῶν,
 Τῶν δ' ὅς' ἐνφάδες χιόν' ἐπίπτεσι θαμναί
 Ἡμεῖσι χαμνείῃ, ὅτε τ' ὤρετο μητιάσα Ζεὺς
 Νιφέμῳ ἀνδρώποισι, πικρὸν σκόμῳ τὰ ἀκῆλα,
 Κοιμήσας δ' ἀνέμους χεῖρ' ἐκπεδόν, ὄρεα καλύψῃ
 Ἰφλητῶν ὄρεων κορυφαῖς καὶ πρῶνας ἄκρας,
 Καὶ πεδία λωτεῦνθα, καὶ ἀνδρῶν πόνονα ἔργα,
 Καὶ τ' ἐφ' αἰλῶς πολέης κέχυθ', ἀμείσιν τε καὶ ἀχλὺν

- 285 Κύμα δὲ μιν προσλάζον ἐρύκε), ἄλλα τε πάλα
 Εἰλύα) καθύπερθ', ἔτ' ἐπείσθη Διὸς ἄμβροτ'
 "Ὡς τ' ἀμφοτέρωσθε λίθοι παῖς το δαμναί,
 Αἱ μ' ἄρ' ἐς Τρώας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιὺς
 Βαλλομένων πῶς τῷχ' ὑπὸ πᾶν δῦπ' ὁρώρει.
 290 Οὐδ' ἂν πᾶν ἦτε γὰρ Τρῶες καὶ παῖδ' ἑκλῶρ
 Τῷχ' ἐρήξασθε πύλαι καὶ μακρὸν ὄχθα.
 Εἰ μὴ ἄρ' ἦδ' Ἰδὸν Σαρπηδόνα μιντίττα Ζεὺς
 "Ὡρσεν ἐπ' Ἀρσείωσι, λείονθ' ὥς βεαὶν ἔλκειν.
 Αὐτίκα δ' ἀπείδα μ' πρὸς ἐχέλο πάλησθε ἴστω,
 295 Καλῶ, χαλκείῳ, κτήλατον ἰὼ ἄρα χαλκεὺς
 "Ἠλασεν, ἔρτοθεν ὃ βοείας ῥάφε δαμναί.
 Χρυσείας ῥάβδοισι δίλωκεῖσιν περὶ κύκλον.
 Τῶ ἄρ' ὅγε πρὸς ἄρ' ὁμῶς. δύο δ' ὕρε πινάων
 Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥς ἐκ λείων ὀρεσίτερον, ὅς' ἐπιδόλης
 300 Διὸς ἐν κρείων, κέλε) δὲ ἐ θυμὸς ἀγνώων.
 Μήλων περήσονται, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν
 Εἴπερ γὰρ χ' ἔνρησι παρ' αὐτοῖσι βότορας ἀνδρας
 Σὺν κυσὶ καὶ δόρσιν φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 Οὐδ' ῥά τ' ἀπείρη) μέμονε γαδμοῖο δειδῶ.
 305 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἦ ἦρταξε μετάλλων, ἦ καὶ αὐτὸς
 "Ἐσση) ἐν πρώτοις δοῖς ὑπὸ χειρὸς ἀκούσι
 "Ὡς ῥα πῶς ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 Τῷχ' ἐπαῖξαι, διὰ τε ῥήξαδ' ἐπάλξας.
 Αὐτίκα δ' Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἰππολόχοιο,
 310 Γλαῦκα, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεθα μέλαινα
 "Ἐδρη τε, κρέαςιν τε, ἰδὲ πλείους δειπάων,
 "Ἐν Λυκίῃ, πάντες δ' ὅς, εἰσορέωσι,
 Καὶ τέμεν' νεμόμεθα μέγα ἔδωδοιο παρ' ὄχθας,
 Καλὸν, φυλακῆς καὶ ἀρέης πυροφθορίοι
 315 Τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μὲν πρώτοις ἐνέστας,

Ἐσάμεν, ἥδ' ἐμὰ χεῖρας καὶ στήθεσσι ἀντιβολῆσαι
 Ὅφρα τις ᾧ δ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηχάνων,
 οὐ μὰν ἀλκίεις Λυκίῳ κατὰ κοῖραν ἴκυσιν
 Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἰδοῖσι τε πῖονα μῆλα
 οἶνον τ' ἔξαιτον, μελιθεῖα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴσ' 320
 Ἐδλῆ, ἐπεὶ Λυκίοισι μὲν πρότοισι μάχοντο·
 ὦ πέποι, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον φεί τόνδε φυγόντες,
 Αἰεὶ δὴ μέλλομεν ἀγῆρα τ' ἀθανάτω τε
 Ἔσσεσθ', ἔτι καὶ αὐτὸς ἐνὶ πρότοισι μαχοίμεν,
 οὔτε κί σε σέλλοιμι μάχῃω ἐς κυδέναντα,
 Νῦν δ' ἐμῶν γὰρ κῆρες ἐφείσασιν θανάτοιο
 Μυεῖαι, ἃς ἐκ ἑσὶ φυγεῖν βροτῶν, ἐδ' ὑπαλύξαι,
 Ἴομεν ἢ τῷ εὐχῷ ὀρέξομεν, ἢ τις ἡμῖν.
 Ὡς ἔφαθ'· ἔδ' ἑ Γλαῦκος ἀπέλεχ' ἐπεί, ἐδ' ἀπίθησε,
 τῷ δ' ἰδὺς βήτιν Λυκίων μέγα ἔθνε' ἄγασσε 330
 Τέσδε ἰδὼν ῥίγησ' ὑδὲ Πηλεῖω Μενεαίῳ·
 Τῷ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότησα φερόντες·
 Πάπληνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴπῃ ἰδοῖτο
 Ἠγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρῶν ἐτάσσισιν ἀμύνει
 Ἐξ δ' ἐρόησ' Αἴαντι δῶν πολέμῳ ἀπορήτω 335
 Ἐσαότας, Τευκρὸν τε κίον κλισίῃδιν ἰοῖτο
 Ἐργυροῖον ἀλλ' ἔπος οἱ ἔκλυε βάσαντι γαγώνων·
 Τόω γὰρ κτύπῃ ἦεν αὐτὴ δ' ὑερόνδ' ἴκε,
 Βαλλομένων σακίων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαιῶν,
 Καὶ πυλίων πάσας γὰρ ἐπύχαστο τοῖς καὶ αὐτάς 340
 Ἰσάμενοι περὶ ῥοβήσαντες ἐπαλθεῖν.
 Αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντι περὶ κήρυκα Θωπῆν,
 Ἐρχεο, δῖε Θωπῆτα, θίον Αἴαντι κάλῃσιν
 Ἀμφοτέρω μὲν μάλλον δ' γὰρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάλλον 345
 Εἴη, ἐπεὶ σάχα τῇδε τετάρτῃ αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὦ δὲ

- Ὄλε γδ ἔβουσαν Λυκίων ἀγροί, δι τοπαρῶ πτερ,
 Ζαχρηῖς τελίθουσι κτ' κρηταῖς δομίναις.
 Εἰ δέ σφιν κ' κῆδι πόνε κ' κῆλ' ὄρωρεν.
 Ἀλλὰ πτερ οἷ' ἴτω Τελαμῶνι' ἄλλωμι' Αἴας.
 350 Καί οἱ Τεῦκε' ἄμ' ἐπείδω, τόξον εὖ εἰδώς.
 "Ὡς ἔραλ' ἰδ' ἄρα κ' κήρυξ ἀπείδουσι Διόσσι,
 Βῆ δ' εἰς τὸν πόντον τείχε' Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων.
 Στῆ δ' παρ' Αἰάντιω κίον, ἄνδρα δ' προσπύδα,
 Αἴαντ', Ἀργείων ὑψίστου χαλκοχιτάνων.
 355 Ἠνάγει Πηλεΐδην Διομήδε' φίλ' ἦδε
 Κεῖσ' ἰδὼν, ὄρεα πόνοιο μίνωδά περ ἀντιόων.
 Ἀμφοτέρω μὲν μέλλον' ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπώλιν
 Εἶν, ἐπεὶ τάχα κῆδι τετάρτῃ αἰπὺς ὀλεσθῆ.
 Ὄλε γδ ἔβουσαν Λυκίων ἀγροί, δι τοπαρῶ πτερ
 360 Ζαχρηῖς τελίθουσι κτ' κρηταῖς δομίναις.
 Εἰ δ' κ' ἐνθάδε πτερ πόνεμι' κ' τείχε' ὄρωρεν,
 Ἀλλὰ πτερ οἷ' ἴτω Τελαμῶνι' ἄλλωμι' Αἴας.
 Καί οἱ Τεῦκε' ἄμ' ἐπείδω, τόξον εὖ εἰδώς.
 "Ὡς ἔραλ' ἰδ' ἀπείδουσι μέγας Τελαμῶνι' Αἴας.
 365 Αὐτίκ' Οἰλιάδην ἔπει πλεβέντα προσπύδα,
 Αἴαν, σφῶν μὲν αὖθις σὺ κ' κρηταῖς Λυκομήδης,
 Ἐσαότες Δαναῖς ὀτρύνειν ἴσι μάχεσθ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ αἶψ' εἶμι, κ' ἀντίω πολέμοιο.
 Αἴψα δ' ἐλάσσομαι αὐτίς, ἐπὶ τῷ τοῖς ἐπαμύνω.
 370 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπείδω Τελαμῶνι' Αἴας.
 Καί οἱ Τεῦκε' ἄμ' ἦε κασίγνητ' κ' ὄπαρ' ὄρωρεν.
 Τοῖς δ' ἄμα Πατρόων Τεῦκε' φέρε καμπύλα τόξα
 Εὖτε Μενεδή' μαγαδόμεν πόργον ἰούλο,
 Τείχε' ἐπὶ δ' ἀντίς, ἐπαγομένησι δ' ἴκανον.
 375 Οἷδ' ἰπ' ἐπείδω βῆναι, ἱερὰν δαίμονα ἴσοι,

Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες, ἦ δ' ἔ μέδοντες
 Σὺν δ' ἐβόλοντο μάχεσθ' ἐναντίον, ἄρτο δ' αὖτ' ἡ.
 Αἴας δ' πρῶτος Τελαμῶνιος ἀνδρα κατέκλιε
 Σαρπηδόνηος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μέγα θυμον,
 Μαρμάρῳ ἀκείδοντι βαλὼν, ὃ ῥα τέχνης ἐπιδεῖ 380
 Κάτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑφ' ἑταίρος· ἰδὲ κ' ἐμιν ῥέει
 χέρεσιν ἀμφοτέρωσιν ἀνὴρ φέροι, ἰδὲ μάλ' ἠέων.
 Οἷοι νῦν βεστοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑφ' ὅθεν ἔμβασ' αἰέρας·
 Θλάσσει δ' τετράφαλον κινέειν, σὺν δ' ὅς τ' ἀρ' ἔχει
 Πάντ' ἄμυνδ' κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀνδρὶ τῆς εἰσπῶς, 385
 Κάππεισ' ἀρ' ὑψηλῷ πύργῳ, λίστε δ' ὄβρα θυμῶς.
 Τεῦκρος δ' Γλαῦκόν, κραίσσεν παῖδ' Ἰππολόχου,
 Ἴφ', ἐπεσφύμενον, βάλε τέχνης ὑψηλοῖο·
 Ἥϊ ῥ' ἰδε γυμνώδην· ἀβραχίονα παῖσιν δ' χάρμης·
 Ἀφ' δ' ἐπὶ τέχνης ἄλλο λαδὼν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν 390
 Βλήμενον ἀθρήσῃ, καὶ εὐχέσθ' ἐπέσῃ·
 Σαρπηδόντι δ' ἄχος ἦέλο, Γλαῦκε ἀπὸ βίης·
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐνόησεν, ὅπως δ' εἴ λήθετο χάρμης·
 Ἀλλ' ὄγε Θεοοὶδ' ἄλκιμα δαεί τυχῆσαι·
 Νύξ', ἐκ δ' ἐσπασεν ἔσχατος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσσει δαεί 395
 Πρῶτος, ἀμφὶ δ' οἱ βράχε τάχιστα ποικίλα χαλκῷ·
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ σιβαρῆσιν,
 Ἐλχ', ἦ δ' ἐσπέτο παῖσα διαμπερές· αὐτὰρ ἔπερθεν
 Τέχνης ἐγυμνέθῃ, πολέεσσι δ' εἴηκε κέλ' αἰδοῖν·
 Τόν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὃ μ' ἰφ' 400
 Βεβλήκει τελαμῶνα φειγέμενοι φανέον·
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 Παιδὸς-ἑῷ, μὴ νηυσὶν ἐπιπρύμνησαι δαμνέειν·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξιν ἐπάλμενος· ἦ δ' διαπρὸς ἡ
 Ἥλυθεν ἐσχέην, εὐφέλιδε δ' ἐμιν μεμαῶτα 405

- Χώρησεν δ' ἄρα τυλθὸν ἐπάλξιθ', ἐδ' ὅγε πᾶμπω
 Χάζετ', ἐπὶ οἱ θυμὸς ἐέλπειο κῦδ' ἀρέδξ.
 Κέκλετο δ' ἀντιθέουσιν ἐλιξάμενθ' Λυκίοισιν,
 "ὦ Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὦδε μεδίεξε θείειδ' ἀλκῆσι
 410 Ἀργαλίων δέ μοι βῆ, καὶ ἰφθίμω πέρ ἐόντι.
 Μῆν' ῥηξάμενθ', θείδξ ᾧδ' ἔνυσσι κέλευθον.
 Ἄλλ' ἐφομαρτῶτε πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
 "Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἀνακλ' ὑποδδείσαντες ὁμοκλήω,
 Μᾶλλον ἐπέεισαν βυληφόρον ἀμφὶ ἀνακλῆ.
 415 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν, ἐκαρπύωντο φάλαγγας
 Τείχε' ἐπιοδὺν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον.
 Οὔτε γὰρ ἰφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδῶντο
 Τείχε' ῥηξάμενοι θείδξ ᾧδ' ἔνυσσι κέλευθον.
 Οὔτε πτότ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδῶντο
 420 Τείχε' ᾧδ' ὠσαυτά, ἐπὶ τὰ πρῶτα πύλαδεν.
 Ἄλλ' ὥς· ἀμφ' ἔχουσι δ' ἄνερ' ἐπιδάδων,
 Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπξύνω ἐν ἀρούρῃ,
 "ὦτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ εἰζήντον ἀπὸ ἴσσης.
 "Ὡς ἄρα τὸς δειέργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπ' αὐτίων
 425 Δῆν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσι βοῶας
 Ἀσπίδας, ἐκκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
 Πολλοὶ δ' ἐτάζοντο καὶ χεῖρα ἐνέει χαλκῇ,
 Ἡμῶν ὅτε σφροθένηι μετὰ φρενα γυμναδὴν
 Μαρναμένων, πολλοὶ δ' διαμπερές ἀσπίδ' αὐτῆς.
 430 Πάντη δ' ἡ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φασγῆ.
 Ἐρράδ' αἶ' ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ἐδ' ὥς ἐδύνατο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ἔχον, ὥς τε τάλαστα γυνὴ χερνήτης ἀληθῆς,
 Ἢ τε σαθρὸν ἔχουσα καὶ ἄπειρα ἀμφοῖς ἀνέλικα.
 435 Ἰσάδξ' ἵνα πασιὲν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃ.

Ὡς μὲν ἦν ἐπὶ Ἰσα μάχῃ τέταρτο πτόλεμος τε
 Πείν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδ' ἔδωκεν Ἐκλῆσιν δόκῃ
 Πειριμένη, ὅς πρῶτ' ἐπὶ ἡλίο τειχεσσι Λαχαιῶν
 ἦυσεν ἢ διαπρύσιον Τρῶεσσι γεγωνῶς,
 Ὅρνυδι, ἰππὶ δ' αἰμοὶ Τρῶες· βύγνυδι δ' ἐπὶ τειχεσσι 440
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίστα θεσπιδαῖς πύρ.
 Ὡς φαί' ἐπὶ ῥύνων οἱ δ' ἔασιν πάντες ἄκρον,
 Ἰθυσ' δ' ἐπὶ τειχεσσι δολαίαι· οἱ μὲν ἐπεισὶα
 Κρωαῶν ἐπὶ ῥύνων, ἀκαχιδῶν δ' ἐπὶ ἔχοντες.
 Ἐκτὼρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρον· ὅς ῥα πυλάων 445
 εἰσὶν κει· πρὸθεν, πρυμνός, παχύς, αὐτὰρ ὕπερθε
 Ὀξὺς ἔλιν· τόνδ' ἔκ κε δ' ἄνερ δῆμῳ ἀείσω
 Ῥηϊδίως ἐπ' ἀμαξάν ἀπ' ἔδου· ὁχλίωσαν,
 Οἷον νῦν βροτοὶ εἰσ· ὁ δὲ μιν ῥῖα πάλλει καὶ οἷον·
 Τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνῳ παῖς ἀστυλομήτεω. 450
 Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥῖα φέροι πόκον ἄρσενος οἶος,
 Χερὶ λαβὼν ἐτέρη, δαίγδον δὲ μιν ἄχθος ἐπείγει
 Ὡς Ἐκτὼρ ἰθὺς στανίδων φέρε λαῶν ἀείρων,
 Αἷ ῥα πύλας εἰσὶν ὅπως πύλας τριβάρους ἀειρήνας,
 Δικλίδας, ὕψηλός δ' οἶός δ' ἐντοῦτον ὁχλῆς 455
 εἶχον ἐπημύβοι, μία δὲ κληὶς ἐπαρήρει.
 Στῆν δ' ἄλλ' ἐγγὺς ἰόν, καὶ ἐρυσσάμενος βάλε μέσας,
 Εὖ διαβάς ἵνα μὴ οἱ ἐρυσσάμενος βέλῃ εἴη·
 Ῥῆξ δ' ἀπ' ἀμφοτέρων θωρήσας πέσσει καὶ λίθῳ εἶσω
 Βειδοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· ἐδ' ἄρ' ὁχλῆς 460
 Ἐχεθέτιω, στανίδες δ' ἐδίετμαγεν ἀλλυδὶς ἄλλη
 Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔδορε φαίδιμος Ἐκτὼρ,
 Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπὸ πια λάμπει δ' χαλκῷ
 Σμερδαλέω, ὃ ἔισο φει χερσὶ δοιδά δ' χερσὶ
 Δῆς ἔχεν· ἐκ αὖ τίς μιν ἐρυκάλοι ἀντιβολήσας, 465

Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἰσαῖο πύλας πυρὶ δ' ὄανε διδῆ
 Κέκλειο ὃ Τρώεσιν ἐλιξάμεθ' καδ' ὄμιλον, ὃ καὶ
 Τεῖχ' ὤψβαινε τοῖς δ' ὀτρύνοντι πίθουσι
 Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχ' ὤψβασαν, οἱ δ' κατ' αὐτὰς
 479 Πειητὰς ἐσέχωντο πύλας Δαναοὶ δ' ἐφόβοντο
 Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς ὁμαδοῦσ' ἀλίας εἰνύχῃ.

Libri excusi pro J. TONSON, & J. WATTS.

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΑΠΑΝΤΑ. No-
rum Testamentum. Græcè.

P. Virgilii Maronis Opera.

Q. Horatii Flacci Opera.

Catulli, Tibulli, & Propertii Opera.

P. Ovidii Nasonis Opera, tribus tomis comprehensa.

Publii Terentii Carthaginiensis Afri Comœdiæ Sex.

Titi Lucretii de Rerum Naturâ Libri Sex.

M. Annæi Lucani Pharsalia: Sive de Bello Civili inter
Cæsarem & Pompeium Libri Decem.

Phædri Aug. Liberti Fabularum Æsopicarum Libri Quinque;
item Fabulæ quædam ex MS. veteri à Marquardo Guido de-
scriptæ; cum Indice Vocum & Locutionum. Appendicis loco
adjiciuntur Fabulæ Græcæ quædam & Latinæ ex variis Autho-
ribus collectæ; quas claudit Avieni Æsopicarum Fabularum
Liber Unicus.

D. Junii Juvenalis & Auli Persii Flacci Satyræ.

M. Valerii Martialis Epigrammata.

Cornelii Nepotis excellentium Imperatorum Vitz.

Lucius Annaeus Florus. Cui subjungitur Lucii Ampellii Li-
ber Memorialis.

Caii Sallustii quæ extant.

Velleii Paterculi Historiæ Romanæ quæ supersunt.

Justini Historiarum ex Trogo Pompeio Libri XLIV.

Q. Curtius Rufus de Rebus Gestis Alexandri Magni.

C. Julii Cæsaris & A. Hirtii de Rebus à C. Julio Cæsare
gestis Commentarii: Cum C. Jul. Cæsaris fragmentis.

Christus Patiens. Rapini Carmen Heroicum.

C. Julii Cæsaris qui extant, accuratissime cum Libris Edi-
tis & MSS optimis Collata, Recognita & Correcta. Acces-
serunt Annotationes Samuelis Clarke, S. T. P. Item Indices
Locorum, Rerumque & Verborum, Utilissimi, svo.

Musarum Anglicanarum analecta: sive Poëmata quædam
melioris notæ, seu hæctenus Inedita, seu sparsim Edita, in duo
Volumina congesta. Editio Quarta, Prioribus auctior.

Lib. ex. 670 T. 109. 1811.

ОЙ САТНАПА ЗИХНОАИС ЗИИЛАХ ЗИТ

1914

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them. The list includes names such as "John A. Smith", "John B. Smith", "John C. Smith", "John D. Smith", "John E. Smith", "John F. Smith", "John G. Smith", "John H. Smith", "John I. Smith", "John J. Smith", "John K. Smith", "John L. Smith", "John M. Smith", "John N. Smith", "John O. Smith", "John P. Smith", "John Q. Smith", "John R. Smith", "John S. Smith", "John T. Smith", "John U. Smith", "John V. Smith", "John W. Smith", "John X. Smith", "John Y. Smith", "John Z. Smith", "John A. Smith", "John B. Smith", "John C. Smith", "John D. Smith", "John E. Smith", "John F. Smith", "John G. Smith", "John H. Smith", "John I. Smith", "John J. Smith", "John K. Smith", "John L. Smith", "John M. Smith", "John N. Smith", "John O. Smith", "John P. Smith", "John Q. Smith", "John R. Smith", "John S. Smith", "John T. Smith", "John U. Smith", "John V. Smith", "John W. Smith", "John X. Smith", "John Y. Smith", "John Z. Smith".

Copyright © 1994 by John Wiley & Sons, Inc.

1. David H. ...

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

Mr. Anna's husband: give de bello Civil

Calder & Thompson Ltd. (Lancaster)

in a letter dated 1967-08-14.

...and the ...

(Faint, illegible text at the bottom of the page)

1944

1944

11. *Staphylinidae* (11 species)

Common Name: *Thymus serpyllifolius* (Creeping Thyme)

[Faint, illegible text at the bottom of the page]

CONFIDENTIAL

Verbleibende, nicht abgesetzte Waren

10. Curious to see the effect of the

C. Juli Cárdenas de A. Hidalgo y Regán J. C., Julio Cardenas

and a corresponding Cup E. for the same instrument.

2. This is the first time that a woman has been elected to the position of President of the American Psychological Association.

1957

THE ANNOUNCER'S NAME IS CLARK, S. T. P. NEW JERSEY

[Faint, illegible text at the bottom of the page]

method's role, the authors indicated that it is

Volumina corporis, Edicio Quarta, Philadelphia 1847.

100

100

